

BAŞAK YAYINEVİ

DETEKTİF ROMANLARI SERİSİ No. 24

CAN ALANLAR

Birinci Baskı : Temmuz 1966

YAYINLAYANLAR: FARUK ÜLKÜ - A. SEMİH YAZICIOĞLU

DETEKTİF ROMANLARI

UMUMİ TEVZİ YERİ:

BAŞAK YAYINEVİ

Cağaloğlu, Narlıçeşme Sokak 19, İSTANBUL

TAŞRA TEVZİ YERİ

HÜR DAĞITIM

CAĞALOĞLU, Emek Han; Kat: 2; İSTANBUL

Dizgi ve Baskı :

SON TELGRAF MATBAASI — İSTANBUL — 1966

Istakoz sambasının kanı kızıştıran müziği birden kesildi, hazin bir ses duyuldu! :

— «Kardeşlerim, dua edin. Ruhunuzu gömlek yıkar 'gibi yütayıp günahlarınızdan arının.. Bugün ruhların, saf ruhların bayramdır. Gün yeniden doğana kadar günah işlemeyin...»

Ses kesildi, yerini bir dinî şarkı söyleyen koro aldı..;

Radyo-Guernavara'nın yeni başlayan dinî programını dinleyen bir zenci, kulağını portatif radyosuna yapıştırmış,.. dinî müziğin ritmine ayak uydurarak sallana sallana yürüyordu. Morro Babylonia'dan aşağıya doğru inen zencinin arkasından uzun bir insan dizisi geliyordu-

Ellerindeki yanan mumlar ile zenciler, tek tek veya gruplar halinde Favella denilen gecekonduardan iniyorlardı-. Uzakdan bakınca, Morros'un yamaçlarındaki patikalar üzerinde sürünerek ilerliyen binlerce ayaklı bir kırkayağı andırıyordu.

Tropiklerde âdet olduğu üzere, Rio de Janeiro'da da gece birden çöküyordu» Deniz,, kıyısında Copacabana'dan Flamengo'ya kadar uzanan modern binaların ışıkları yanmıştı-Morros'un yamaçlarında çıkıntılar meydana getiren ve. âdeta asılı gibi duran Favellas'larda birkaç gaz lâmbası hafif hafif göz kırptıyordu; gaz lâmbalı evler, zengin sayılıyordu. Lüks ile sefalet, dünyanın başka hiçbir şehrinde Rio'daki kadar birbirine karışmış değildir. Brezilyalılar düz arazide, modern binalar inşa etmiş, Morros'un yamaçlarını da fakirlerle ormana terketmişlerdi.

Rio'nun göbeğinde bile insan başım kaldırınca, tropik bir gecekonduadan başka bir şey olmayan bir Favella görebilir-Bunlarda elektrik ve su yoktur. Bir odada on kişi yaşarlardı-Dünya yüzünde mevcut en yüksek ölüm nisbeti de buradadır. Fakat Brezilya'nın en iyi Samba'cıları da yine buralardan çıkar-

O gece zenciler, şehrin zenginlere ait mozaik kaldırımlarına doğru inerlerken, zıplayarak dansetmiyorlardı. Taksitle aldıkları on kruzeiro'luk mumlarını ciddî ifadelerle ellerinde tutuyorlardı- Mayıs'm ilk pazartesi günü kutlanan Ruhlar Bayramı dolayısıyla imkânı olan herkes, ibadet yerlerine birer

mum taşıyarak ölülerinin ruhlarına saygı göstermek zorundaydı.

İbadet yerlerinden biri, Copacabana'yı Rio de Janeiro'nun merkez mahallesi Botafogo'ya bağlayan tünelin ağzında bulunuyordu- Bir levha üzerine konulmuş yüzlerce mum, karanlıkta ışıldıyordu- Levhanın üzerinde tünelin inşaatından önce o mevkide oturan ve sefalet içinde yüzen yüz onaltı ailenin Valj Lacerda'nın kendilerine hediye ettiği şahane evlerde oturdukları yazılı idi.

Sessiz bir kalabalık, yanan mumları seyrediyor- Ayakta veya diz çökerek dua-ediyordu-

Birdenbire Rio'nun bütün kiliselerinin çanları çalmağa başladı. İnce ve sessiz veya Notre-Dame de Copacabana gibi şiddetli bir şekilde yas çanları çalıyor, çan sesleri trafiği» uğultusunu bastırıyordu-

işinden dönen yaşlı bir zenci kadın, çanların ritmine ayak uydurmuş, kafasını sallaya sallaya yürürken, anide dehşetle durdu: Mumların yandığı ibadet yerinden birkaç metre ötede, Aveftida JuÜano Moreira üzerinde bir ceset, upuzun yatıyordu- Etrafına dört mum yerleştirilmişti- Ruhlar Bayramı dolayısıyla yapılan dinî telkinlere herkesin kulak asmadığı belliydi, zira ölünün sırtında büyük çaplı iki kurşunun açtığı delikler görülüyordu-

Zenci kadın, alelacele bir haç çıkardı, kendi kendine bir dua mırıldandı, sonra bacalarının bütün hızı ile oradan uzak'aştı-

Otomobiiler ölüye hürmet göstererek yanından dolan]» gidiyorlardı. Yayalar ise cesede korkuyla bakıyorlardı. Durup bakanların sayısı ise çok azdı. Brezilya âdetlerine göre, kaza veya cinayet neticesinde ölenlerin cesedi, aileleri gelip alın-caya kadar yerinde bırakılırdı- Ancak bu arada Ölüye hürmette de kusur edilmez, ayakucu ile başının gerisine ikişer mum dikilirdi. Mumlar yerde bir ceset yattığını da işaret etmeğe yarardı-

Cesedi ilk gören Morro Babylonia'nın zencileri hiç tereddüt etmemiş, ibadet yerine gitmeden önce, ellerindeki mumları cesedin etrafına, hâlâ sıcak olan asfaltın üzerine yerleştirmişlerdi- Hattâ programlarında meydana gelen bu değişiklik onları memnun bile etmişti. Dindarlıkları, ölünün sırtında pahalı bir gri elbise, pırıl pırıl bir beyaz gömlek ve ayaklarında ince deriden ayakkabılar bulunduğunu farketmelerine

mâni olmamıştı. Durmadan genişleyen adamın sırtındaki kan lekesi elbiseyi berbat etmişti. Fakat her şeye rağmen, iyi giyimli olduğu hade, Favella'lı bir fakir gibi sokakta ölmenin mümkün olduğunu düşünmek insana huzur veriyordu-

Bir polis arabası gelerek cesedin yanında durdu,. İki polis arabadan inerek birer haç işareti çıkardılar, sonra yüzünü görmek için cesedi çevirdiler. Ölü, kaldırımı dikey durumda yatıyordu- Karşı kaldırma geçerken arkasından vurulmuş olacaktı-

Kırk yaşlarında kadardı. Sarışındı- Sol elinin yüzük parmağında iri bir şövalye yüzük vardı. Gözleri açıktı ve gözlerde hiçbir hayret alâmeti yoktu-

Polislerden biri ceplerini karıştırdı. Önce portföyünü aldı, içinden ikiye katlı bir uçak bileti çıkardı: Zürich - Rio de Janeiro SAS Şirketinin gidiş - geliş bileti idi. Uçağı o sabah Rio'ya varmıştı- Dönüş için rezervasyon yapılmamıştı- iç cebinden Prens Malko Linge ismini taşıyan bir Amerikan pasaportu çıktı. Viyana'da doğmuştu!. Resim, adamın resmi idi- Evrakı, da yolunda görünüyordu. Yolunda olmayan şey, ölünün karnı üzerinde bir çıkıntı yapan siyah tabancası ile kılıfıydı. Tabanca doluydu, namluya da bir kurşun sürülmüştü-

Brezilyalı polis, son olarak pantakmun cebinden beş biner kruzeyros'luk kaim bir deste para çıkardı. Biraz tereddüt ettikten sonra onları portföyün içine yerleştirdi. Her ihtimale karşı halka sordu:

— «Cinayete ait bir bilgisi olan mı var mı?

Ortalıkta bir ölüm sessizliği vardı- Bütün gözler cesede doğru çevrildi- Orada bir görgü şahidi bulunmuş büe olsa, susardı- Ölüye hiçbir faydası olmadıktan sonra, güneşli bir günü müdüriyette geçinmeğe ne mâna vardı?

Ancak bu sefer hakikaten kimsenin bir bildiği yoktu. Adam yoldan geçen bir otomobilden atılan ve ağzında susturucu bulunan bir silâhın kurşunları ile öldürülmüştü-

Polis, omuzlarını sükti- «Cesede kimse dokunmasın!» diye ihtar etti. Sonra devriye arabasına binerek uzakaştı. İhtar lüzumsuzdu, zira Brezilyalıları bir cesede dokunmayı göze almazlardı. Ancak ayakkabılarını çalmak istedikleri zaman, böyle tehlikeli işlere girişirlerdi. Fakat bu defa etraf fazla kalabalıktı, kimse de ayakkabı bile çalmağa teşebbüs etmezdi.

Kalabalık dağıldı, ölü dört mumun arasında tek basma kaldı- Biraz ötede bulunan ibadet yerinde, diz çöken kalaba-

lğm dua mı-ıdanırken çıkardığı ses duyuluyordu- Zenciler, •Adam her şeye rağmen iyi bir günde ölmüş,» diye düşünüyordı. Onlara göre ruhunun istirahatı için en münasip zamanı bulmuştu,.

Dört mum. sönmek üzereydi, ölünün göğsünden akan kanın yerde meydana getirdiği leke de epey büyümüştü- Bnden uzun siyah bir araba geldi, cesedin yanında durdu- içinden üç erkek indi, Biri Station - wagon arabanın arka tarafını açtı. Diğer ikisi cesedi omuzlarından tutarak kaldırdılar- Arabadan çıkarılan bir sedyenin üzerine koydular. Ölünün ayağı muhlardan birine çarparak söndürdü.

Cesedi kaldıranlar Brezilyalı değillerdi. Etraftan seyrenlere aldırmadan arabalarına bindiler, yarım bir tur yaparak Copacabana'ya giden tünelin içinde kayboldular- Araba gözden kaybolunca birkaç yaramaz, yerde kalan mumları kapışmak için koşuştular- Büyük bir iş yaparcasına mumları Mor-o Babylonia ibadet yerine yerleştirdiler, sonra onlar da büyükler gibi diz çöküp dua etmeğe koyuldular.

Yerde ziftin yavaş yavaş emdiği koyu bir lekeyle ve mum izlerinden başka bir şey kalmamıştı.

Bu arada siyah araba Copacabana plajı boyunca uzanan Barata Tiberio caddesinde yol alıyordu- Halkın oturduğu iyi mahallelerden biri olan İpariema'ya giden tünelden geçti. Şehrin lüks mahallelerinden Leblon'u katetti, deniz boyunca uzanan Avenida Niemeyer yolu ile şehirden çıktı- Kuzeye doğru bir müddet yol aldıktan sonra, Rio'nun otuz kilometre uzunluğundaki en güzel plajı «Barra de Tijuca» ya doğru sola döndü.

«Barra de Tijuca» Rio'nun en meşhur plajıdır. Kocalarına ihanet eden kadınlar, gece kulüplerinde eğlendikten sonra, buraya gelir ve Okyanusa karşı arabaların içinde âşıklarına teslim olurlardı. Gündüzleri bile yol boyuna sıralanmış bir düzine arabaya rastlanırdı.

Siyah araba, âşıkların önünden geçti. Arkasını denize vererek küçük bir yola girdi, bir açıklığın önünde durdu-

Üç adam arabadan çıkardıkları âletlerle bir çukur kazmağa koyuldular ve çok geçmeden derin bir mezar meydana getirdiler. Tek kelime konuşmadan cesedi arabadan çıkararak çukura attılar. Toprağı tekrar çukura doldurdular, taze toprağı biraz ezdiler ve birkaç kürek çakıl taşı serpiştirdiler-

Urübuslar (1) cesedi bulana kadar, birkaç ay geçirdi.

Araba yarım; tur yaparak tekrar Rio'ya doğru yola koyuldu- İçindekiler denize bakan yol boyunca duran âşıkların arabalarının yanındaki bir Volkswagen'i farketmediler bile. Halbuki Volkswagen yeni gelmişti ve içinde sıkışık vaziyette oturan dört erkek de aşktan bambaşka şeyler düşünüyordu. Vblkswagendeküer siyah arabanın uzaklaşmasını beklediler, sonra arabalarından çıktılar- İki kişinin ellerinde lâmbalar vardı. Mezarı bulmakta güçlük çekmediler.

İçlerinden biri küfrederek koşmağa koyuldu- Biraz ötede köylülere ait bir kulübe vardı.

Adam, oradan iki kürekle döndü Sıra ile onar dakika kazdıktan sonra nihayet sarışın adamın cesedini topraktan çıkardılar- Cesedi otların üzerine uzatarak soymağa, koyuldular.

Adasın çırılçıplak kalınca, içlerinden biri cesedi yana çevirdi, sonra cebinden bir bıçak çıkararak açtı- Mehtapta bıçak hafifçe parlıyordu,.

Adam, bir doğum günü pastası keser gibi hareket ediyordu- Bıçağını ölünün koltuk altına batırdı, bir dikdörtgen çizdi- Sonra başparmağı ve işaret parmağı ile derinin bir ucunu yakaladı ve meyva soyar gibi dikdörtgen şeklinde deri parçasını etten ayırdı. Bu işi yaparken hiç de iğrenir bir hali yoktu,

Bilâkis ciddiyetle çalışan bir tıp öğrencisi gibi, kaşlarını çatmıştı.

Adam, deri parçasını etten tamamen ayırdıktan sonra, bıçağını cesedin koluna sildi; bükerek cebine yerleştirdi-

İşini pek iyi bir şekilde yapmamıştı ama, yara oldukça muntazamdı, ölünün atletini alarak deri parçasını sardı ve cebine koydu, sonra yüzünü buruşturarak ayağa kalktı; uzun müddet eğik vaziyette kaldığı için kalçası ağırıyordu-

Arkadaşlarından, ikisi hemen onun yerini aldılar- Ölüyü giydirdiler. Sonra çukurun başına kadar sürükleyerek içine attılar. Ceset yüzüstü düştü. Adamlardan biri ayağı Ue hafif hafif vurarak cesedi düzeltti.

Diğer iki adam da küreklerine sarılarak çukuru tekrar doldurdular. Mezarın göze çarpmaması için üzerinde biraz doluşarak toprağı ezdiler. Sonunda ter içinde durdular.

(1) Akbaba.

Cesetten bir deri parçası alan adam, yol üzerinde gözcülük ediyordu- Oradan âşıklardan başka geçen olmazdı. Arabaların içinde bulunan çiftlerin ise dışarıda olan bitende» haberleri bile yoktu. Ayrıca Atlantiği dev dalgaları muntazaman plajı döverek bir uğultu yapıyor, bütün diğer sesleri boğuyordu,

Bu dehşet verici sahnenin tek şahidi, plajın kumları üzerinde sıçraya sıçraya dolaşan ve midye gibi deniz hayvanları arayan, garip küçük kum çulluklarından ibaretti.

Dört adam, otomobillerine binip yarını bir tur yaparak Rio'ya doğru yola koyuldular. Plaj boyunca yavaş gidiyor, ikide bir takip edilip edilmediklerini kontrol için arkalarına bakıyorlardı.

Daha sonra küçük Volksvagen îpanema ve Copacabana yolu üe şehre girdi- Arabayı kullanan Excelsior Otelinin önünde uzanan bomboş plajda ağır ağır dolaşan iki akbaba farketti. Fren yaparak arabayı durdurdu, sonra çıkarak plaja atladı.

Kuşlar yerlerinden kıpırdamadılar-

Adam, onları korkutmamak için yavaş yürüyordu. Yeter derecede yaklaşıncı cebinden o iğrenç paketi çıkardı, atletini açarak içindeki deri parçasını kuşlara fırlattı. Hayvanlar hemen yaklaştılar, bir tanesi gagasını deri parçasına batırdı. İkinci kuş deriyi ilkinin ağzından almak için atıldı. Adam hayatından memnun, geri döndü, hafifçe gülerek ayakkabılarındaki kumu temizlemeğe koyuldu.

... Tekrar direksiyon başına geçti. Botafogo tüneline gitmek için Princessa Isabel meydanını dönerken arabayı kullanan adam ilk defa konuştu. Başım sallayarak:

— «Ölüsü kandilli,» dedi-

Diğerleri seslerini çıkarmadılar, fakat başlarını sallayarak onu tasdik ettiler.

Küçük araba Avenida Presjdent Vargas'a doğru akıp giden trafiğin arasına karıştı. Üç defa birkaç saniye için durdu, her duruşta adamlardan biri indi- Arabayı kullanan yalnız kalınca, onu تنها bir parka götürüp bıraktı, öbür arkadaşları gibi, kalabalığın içine karıştı- Geç olmasına rağmen, hava hâlâ sıcaktı ve carioca'lar (2) serin bir yer bulmak ümidiyle mozaik kaldırımları arşınıyorlardı-

(2) Rio halk!.

Tijuca'nın yamaçları şehirden çok daha serindir. Burası Rio şehrine hâkim yemyeşil büyük bir dağdır. Turistler için açılan birkaç yoldan başka hiçbir yeri kesilmemiş, sık ve yemyeşil bir ormanla kaplıdır. Rio'dan sadece beş, altı kilometre uzakta bulunmasına rağmen insan burada kendini Amazonlarda zanneder. Esasen ot kümeleri gibi yanyana ve sıkışık olan ağaçlar Amazondakilerin aynısıdır.

Rengârenk çiçeklerin ve ateş çiçeklerinin bulunduğu tepeden geçen dar bir patika, ormanın derinliklerine doğru yönelir. Buraya gelebilmek için Vista Chinese yolunda döne döne kilometrelerce yol almak, Corcovado ismi verilen ve Rio'nun 785 metre yüksekliğinde, şehre hâkim, vaziyette duran meşhur İsa heykelini geçmek, sonra da ormanın ağır kokuları arasında ilerlemek gerekir.

Rio'nun en güzel manzarasına sahip ola» Vista Chinese yolunda nöbet tutan iki polisi geçtikten sonra, artık etrafta in-cin top oynar. Bir Favella bile yoktur, zira zenciler ormandan korkarlar...

O gece ise çok kalabalık vardı. On metre uzaktan ormandaki açıklık bomboş zannedübilirdi, çünkü tropikal ormanın dev ağaçları gökyüzüne uzanan sık bir çit meydana getirmişti.

Halbuki gecenin karanlığında sigaraların ateşi dans ediyordu. Yirmi kadar erkek, kimi yere oturarak, kimi de bir ağaç gövdesine dayanarak bir daire teşkil etmişlerdi- Yüzleri görünmüyordu bile. Konuşmuyorlardı da. Biraz ileride akan bir suyun sesinden başka çit duyulmuyordu.

Aniden açıklığın ortasından korkunç bir çılgılık yükseldi Tahammülü imkânsız bir acı duyan bir adamın çılgılığı idi bu. Yüzlerinin kılı kıpırdamayan adamlar, sığılarını topukları ile ezerek söndürdüler. Merasim başlıyordu. Kimse yerinden oynamadı- Bütün gözler açıklığın ortasına dikilmişti Yerde çıplak bir adam yatıyordu- Anadan doğma, haç şeklinde çakılmış iki tahtaya el ve ayak bileklerinden bağlanmıştı- Yüzü koyun duruyordu. Açık renkli derisi vücudunun hatlarını karanlığın içinde belli ediyordu-

Vücudunun orta yerinde, ura benzer iğrenç bir çıkıntı göze çarpıyordu: Bu, aslında ucu kesilmiş bir öküz boynuzu idi ve tabii bir huni gibi kullanılmak üzere biraz önce adamın vücudunun on santimetre derinine batırılmıştı-

Cellâdın sırtında pahalı kumaştan mavi bir elbise vardı

Siyah saçlarını geriye taramış, iki dirhem bir çekirdekti. filinde konik oyulmuş bir tahta parçası tutuyordu; ikinci işkence âletiydi bu-

Yerde yatan adamın etrafına içice iki daire çizilmişti- Dış daire kırımızı, iç daire de siyahti- Aralarında yirmişer santim, ara üe dikilmiş mumlar duruyordu,. Cellât işe koyulmadan önce karanlığın içinden birden ortaya çıkıveren bir yardımcısı elindeki meş'ale ile mumları birer birer tutuşturdu-

Başka bir yardımcısı da elinde kırmızıya boyanmış, tahadan bir şeytanla göründü,, Şeytanın başı, kolları ve bacakları yoktu- Zenci heykelciği, işkence edilecek adamın yüzünün önüne yerleştirdi Zavallıcık hareketsiz duruyor, sadece göz kapakları titriyordu- ince hatlı, kısa bıyıklı, güzel bir melezdı. Kalınca dudaklarının arasından pırıl pırıl beyaz dişleri görünüyordu-

Bütün hazırlıklar yapıldıktan sonra, siyahlı adam. bir kolunu kaldırdı,

Açıklığı saran ağaçların arkasına gizlenen bir davulun sesi yükselmeğe başladı. Yerlilerin nesilden nesle aktardıkları karışık ve vahşî bir müzikti bu- Maccmba böylece başlıyordu. Brezilya'da yerli halkın hâlâ inandığı an'anevî bir büyü merasimiydi bu-

Bir yağ tenekesinin üzerine kedi derisi gererek yapılan davulu görebilmek için çok yakından geçmek icap ederdi. Ancak gece vakti kimse ormana girmeğe cesaret etmezdi- Geceleri Vista Chinese yolunda pusu kurarak turistleri soyan Favella'ların serserileri bile ormana gitmekten korkarlardı.

Cellâdın yardımcıları hareketsiz duruyorlardı • Koyu renk elbiseler arasında iki açık renk elbise uçuşuyordu; Şık giyimli iki kadın daha rahat yürüyebilmek için, yüksek ökçeü ayakkabılarını çıkardılar-

Davulun sesi hızlandı. Ayağında baldırının yarışma kadar uzanan beyaz bir şort bulunan bir zenci, ağır adımlarla ilerliyerek dairelerin ortasına kadar geldi- Elinde, üzerinde Hazreti Süleyman'ın işaretim taşıyan kumtaşmdan bir tas vardı- Siyah elbiseli adama yaklaştı, sonra kurbanın yanma çömlerek iri bir tahta kaşıkla elindeki tasın içindeki sıvıyı öküz boynuzunun içine boşaltmağa başladı-

Bu sıvı, Amazon büyücülerinin öldürücü müshili idi- İçyağı, kırmızı biber ve bir çeşit otun karıştırılması sonunda

elde edilirdi- Bu sıvı barsakları süratle parçalar, karın boşluğunda peritonit meydana getirirdi. Siyah elbiseli adam, elindeki koniyi mühim bir iş yapıyormuşcasma öküz boynuzunun içine soktu, öldürücü sıvıyı zavallı kurbanın barsaklarma akıtmağa başladı.

Bu seferki çığlık, öncekinden çok daha tüyler ürpertici ve uzun oldu- Zavallı adamın çığlığı orman içinde yankılar yaptı. Çığlık inleme sekimde devam ederken, davulun temposu ona ayak uyduruyor, zenciler gözleri yarı kapalı öne arkaya sallanıyorlardı-

Vista Chinese yolu üzerinde iki kilometre uzakta, nöbet tutmakta bulunan iki polis, insiyakı olarak birbirlerine sokuldular- Âdeta kanlarını dondurmuştu bu çığıde- Henüz çok gençiler ve ellerinde tuttıkları silâha rağmen, çocukluktan beri dinledikleri korkunç sihir âyinlerinden ve ormanın büyüünden ürüyorlardı-

Siyahlı adam, durmadan elindeki koniyi öküz boynuzunun içine sokup çıkarıyordu. Yardımcısı da öldürücü sıvıyı döküyordu- Koni, boynuzun içine her girişte zavallı kurbanları sarsılıyordu. Artık çığlık atacak kuvveti de kalmadığı içü sadece inliyordu. Vücudu içten parçalanıyor gibiydi. Sıvı akıtlıkça içindeki yanma ve parçalanma artıyor, tahammülü imkânsız bir şancı ile kıvranıyordu.

Nihayet tas boşaldı.

Siyahlı adam koniyi son bir defa daha boynuzun içine soktu çıkardı. Âyinin ve işkencenin birinci kısmı bitmişti. Yerde yatan adam artık kımıldanmıyordu. Yavaş yavaş öldüğünü biliyordu, ancak parmağını dahi oynatacak kadar kuvveti kalmamıştı-

Tası tutan zenci, zavallı adamın yüzünün önünde duran şeytan heykelini alarak yerine bir Meryem Ana heykeli bıraktı.

Ondan sonra davulun sesi değişti, davullar âdeta neşeli bir hava çalmaya başladı. Kurbanın vücudundaki şeytan, artık ölüyordu- Cellâdın yardımcıları birer birer yerlerinden kalktılar Sambalar yaparak yerde yatan adamcağızın etrafında dönmeğe koyudular.

Bir saate yakın bir zaman davulun sesi aynı müziği çaldı ve zenciler de ölüm sambasına devam ettiler-

Büyü merasimine katılanlar zamanı ve bulundukları yeri çoktan unutmuş, hepsi kendilerinden geçmişlerdi- Ancak beş

metre ötede Brezilya'da büyük çiftliklerde çalışan adamlardan beşi, beş Capangas, ellerinde eski Alman hafif makineliileri ile nöbet tutuyorlardı. Bir polis devriyesi seslerden şüphelenip ne oluyor diye bakmağa gelmiş olsa, makineli ateşiyle taranacaktı...

İşkence edilen adamın vücudu birden kıvrıldı, adam bağırabilmek için ağzını açarak ciğerlerini hava ile doldurmaya çalıştı. Sonra dudaklarının arasından en tecrübeli cellâdın bile kanını donduran bir çığlık yükseldi. Sıvı, zavallı adamın karnına yayılmıştı. Sonu gelmişti artık. Çığlık adetâ bütün zencileri heyecana getirdi. Sambanın temposu arttı. İki kadın kalabalık arasından ayrılarak açıklıkta dansetmeğe ve bu arada da soyunmağa koyuldular. Gözleri fırlamış, başlarını da durmadan sarhoşlar gibi sallayıp duruyorlardı.

Samba'nın temposu gittikçe süratleniyordu, zenciler de ona ayak uyduruyorlardı. Yavaş yavaş hepsi soyunmağa başladılar. Çırılçıplak, kan ter içinde sıçıyorlardı.

Anide her şey durdu. Yarı baygın zenciler yerlere yıkıldılar. Mumlar birer ikiye sönüdü, Macumba sona ermişti. Şeytan öldürülmüş, her şey yoluna girmişti. Zenciler giydikten sonra yerde can çekişen zavallının önünden geçtiler, Meryem Ana heykelini karşısında da haç çıkardılar.

Öldürücü merasimi idare eden siyah elbiseli adam, kollarını kavuşturmuş, zencileri seyrediyordu- Merasim boyunca yalnız kendi dansetmemiş, biraz uzaktan olup bitenleri seyretmişti. Bu sözümona sihir merasimi onun için, mükemmel bir seçim propagandası teşkil ediyordu.

Zenciler merasim yerinden uzaklaştıktan sonra, bir kilometre kadar yürüdüler- Sonra ağaçların arasına gizledikleri otomobillerine binerek Rio'ya ve parlak ışıklı caddelere doğru yöneldiler.

Herkes gittikten sonra siyahlı adam alçak sesle bir emir verdi- İki adamı henüz sıcak olan vücudu haç şeklindeki taltarlardan çözdüler,, Adamlardan biri ölüyü, heybe gibi sırtına vurdu, taşımağa başladı. Son olarak siyahlı adamı, olay yerinden ayrıldı. Açıklıkta tahta haç, Meryem Ana'nın heykeli ve erimiş mumlardan başka hiçbir şey kalmamıştı.

Adamın arabası en geride duruyordu- Karısı çoktan arabaya binmiş, onu bekliyordu. Yarı bellerine kadar çıplak iki zenci arabanın arka tarafına yerleşmiş, ölüyü de dizlerinin üstüne yatırmışlardı. Lüks araba çok genişti- Rio'ya doğru

yokuş aşağı giderlerken kimse konuşmadı- Yolda, sırtlarında makineli tüfekleri ve cephaneleri ile ciplerine doğru giden beş Capangas'ı yanından geçtiler-

Araba Son süratle Vista Chinese'den inerek, korkudan ve soğuktan birbirine sokularak uyuya kalmış iki polisin yanından geçti, Marques Porto tüneline girdi- Bu sırada şafak söküyordu-

Araba Avenida Juiano Moreira'da muazzam bir villânın önünde durdu; binanın bütün pancurları kapalı idi. Yolun kenarında, caddede öldürülmüş adamın dört; tarafına dikilmiş dört mumun izleri hâlâ belli oluyordu-

Siyahlı adam arabayı durdurdu. Zencilerden biri hemen atladı- Bakındı, etrafta kimseler yoktu. Öbür zenci de çıktı, birlikte cesedi arabadan çekerek çıkardılar, yolun üstüne dört mumun araşma fırlattılar. Ceset, asfaltın üzerine yüzüstü düştü-

İki zenci, elleriyle bir veda işareti yaparak koşa koşa Morro Babylonia'nın çalılıkları arasında kayboldular. Araba tekrar yola koyuldu, yolda ölüden başka kimse kalmadı-

Birkaç dakika sonra araba deniz kenarında Praia de Botafogo'da şık bir villânın önünde durdu- Siyahlı adam hiçbir şey olmamış gibi karısının otomobilden inmesine yardım etti, sonra arabayı garaja soktu-

Villânın karşısında mozaik kaldırımın üstünde yatan bir zavallı, tek gözünü açarak o zenginlere gıpta ile baktı- Bir gecede harcadıkları para ile bir ay rahatça yaşayabileceğini, düşündü, sonra yine gözünü kapayarak uykusuna devam etti

Rio'nun göbeğinde, Avenida Presidente Wüson'un 147 numarada bulunan alüminyumt ve camdan binanın altıncı katında, Birleşik Amerika Büyükelçiliğinde neşeli ve kaygusuz bir kalabalık büfenin etrafında itişip duruyordu-

Yeni viskonsülün gelişi kutlanıyordu- Erkekler açık renk elbiseler giymiş ve kravat takmışlardı. Pek çekingen olmayan Brezilyalı kadınlar da baş döndürücü dekolte kıyafetlerle gelmişlerdi. Viski, su gibi akıyordu. Bütün içkiler gibi, o da kaçak maldı. İktisadî durum dolayısıyla her çeşit ithalât yasaktı- Hattâ diplomatik kanaldan bile ithalât yapılmasına izin

verilmiyordu,. Resmi kabullerden sonra Brezilyalı yüksek memurlar Brezilya - Amerika münasebeterinin şerefine kendilerine hediye edilen şişeleri kollarının altına sıkıştırarak kimseye görünmeden davetten ayrılıp giderlerdi. Buna rağmen, bütün Güney Amerika ülkelerinde olduğu gibi halk, muntazaman Amerikan Elçiliğini taşlamağa devam ederdi.

Yeni viskonsül, muhakkak, bütün kadın davetlilerin kalbini fethetaiştı. Bazıları ona iki 'kere bile takdim edilmenin yolunu bulmuşlardı. Zira iki sıcak dudağın tatlı temasını elidinin üzerinde hissetmenin tadına doyamamışlardı.

Bir köşede duran yeni viskonsül çok meşguldü. Bu grup ^iizel kadın etrafını sarmış, başka yere gitmesine mâni olmağa çalışıyordu-

Uzun boylu, geniş omuzlu sarışın bir erkekli viskonsül Son derece şık giyinmişti. Koyu mavi şantungtan, şal yakalı şık bir smokin giymişti. Göğsü, bir kısmı Brezilya'da hiç görülmemiş, bir sıra nişanla doluydu-

Bir senatörün genç karısı;

— «Bu mavi haç ne işaretidir?» diye sordu Bunu sorarken, «Beni ne zaman arzu edersiniz?» der gibi bir hali vardı,

Konsolos altın renkli gözlerini , kadının güneş yanığı göğsüne yaklaştırarak bir sır ifşa edercesine cevap verdi:

— «Altın Post nişanlarının en büyüğüdür»

Kadın, tesir altında kalarak: «Demek öyle,» diye cevap verdi.

Kadın o anda kendini yakışıklı diplomatın kolları arasına atmağa hazırıldı.

Erkekler de konsolosu sevimsiz bulmamışlardı. Tabîî gülümsemesi, meslekten diplomat olan bir insanın rahatlığı ve şaka kabiliyeti ile kendine sadece dostlar edinmesinden daha tabîî bir şey olamazdı-

Rio'daki yabancı elçilerin en yaşlısı olan, yarı kör İrlanda Büyükelçisi içeri giriyordu. Yeni viskonsül onu karşılamak için koştu- Onu derhal bir yere oturttu, kendisiyle biraz konuştu Yanından ayrıldığı zaman, yaşlı adam kendi kendine söyleniyor:

— «Amerikalılar bize hep bu derece terbiyeli insanlar gönderseler ne iyi olurdu,» diyordu-

Nitekim Elçiliğin ikinci kâtibi mevki bakımından kendinden daha aşağıda olan bir şahsın, bu derece beğenilmesine sinirlenmişti. Bilhassa göz dikmiş okluğu bir hanıma karşı

olan başarısına çok kızmıştı- Genç diplomatın etrafını saran buram buram parfüm kokan ğrupu yararak onu kolundan çf.kfi:

— «Gelin, size birini takdim edeceğim.,» dedi.

İki erkek, kırk yaşlarında kadar kibar görünüşlü, ince ve keskin bakışlı bir Brezilyalının yanma gittiler- Adam, viskonsüle kupkuru elini uzattı- İkinci kâtip: «İşte,» dedi. «Brezilya Hükümeti nezdindeki en kuvvetli adamlarımızdan bu-L Doktor Alfonso Crandao. Aynı zamanda Bay Alvaro Cunha'-ntn da avukatıdır.»

Avukat, havadar, sudan lâflardan sonra, pek konuşmaya niyetli değil gibiydi. Kendisini her şeyden çok, davette bulunan güzel kadınlar ilgilendiriyordu. Şık bir elbise giymiş, çok hoş bir mahlûğun peşinden gitmek için yeni diplomatın yanından ayrıldı-

Yeni diplomatın nefes alacak valili olmadı maamafih Sacıını gözünün üstüne düşürmüş, uzun boylu, yüzü kırışık bir zat, önünde iki büküm oluverdi.

— «Alex von Rittersdorf»

Yumrukları birer kerpetene, göz kapakları da esrarkeşlerinkine benzeyen adam, viskonsülün ağzını açmasına fırsat vermedi:

— «Bugünlerde bir gün, evime şeref verirseniz çok memnun olacağım. Akşam yemeğine beklerim. Öğle yemeğini tercih ederseniz yat kulübüne buyurun- Halefiniz çok iyi dostumdu Sizinle de dost olmayı arzu ederim-»

Genç diplomat aynı arzuyu duyduğunu söyleyerek mukabele etti. Ancak içinden adama mim koydu. Zira halefinin kadın düşkünü olduğunu biliyordu-

Von Rittersdorf kartını eline tutuşturdu; biraz da havadan sudan bahsederek kalabalığın arasına karıştı.

Yeni diplomat hayatından memnun, terini ipekli bir mendille silmeğe koyuldu. O anda smokinini çıkarmak için yüz dolar vermeğe hazırıldı. Aylardan mayıstı, Brezilya'da sonbahar yeni başlamıştı. Güney yarımküresinde mevsimler tersine işlerdi, Yağmur yağacağı söyleniyordu. O gece tanıştığı kadınlardan ancak bir tanesi hoşuna gitmişti. Teni, zenci देनेcek kadar koyu, son derece güzel bir melez. Sefaretin halkla münasebetler şubesinde çalışıyordu. İsmi Ruth CasteHa idi, Copacabana'da küçük bir dairede oturduğunu söylemişti.

Resepsiyon devam ediyordu. Böyle toplantılarda her çe-

şit insana rastlamak mümkündü. Zengin koca arayan güzel •kadınlar, maceraperestler,} çıttarddar ve bu arada kösede bu- cakta fısıldaşan hakikî birkaç diplomat. .

Yeni viskonsül hiç beklenmedik bu misafirin görünmesi üzerine oldukça hayret etti. Yeni gelen ayak bileklerine kadar uzun bir. elbise giymiş, Kaçını eski zaman Çin usulü uzun ve kalın bir siyah örgü halinde yapmış Çinli bir kadındı,. Göğ- sü dimdik, herkese tepeden bakarak bütün erkekleri tepeden tırnağa süzdü. Ancak anide yanma gelen iki sefaret mensubu kadını apartopar uzaklaştırdılar.

O sırada cildi tunç gibi güneşten yanmış uzun boylu bir' delikanlı viskonsiünün. yanma gelerek, onu kolundan yakaladı, sonra onu sarsarak konuşmaya başladı-

— «Yeni geldiniz ha? Göreceksiniz, burası hârika bir yerdir. Her şey var. Yatıma geleceksiniz- Arabalarımдан bi- rini de denersiniz. Hem belki size bir araba satarım.»

Nerdeyse Viskonsiilün kolunu koparacaktı. İkinci \ kâtibin, geldiğini görünce otomobil satıcısı hovarda, hemen uzaklaştı. İkinci kâtip:

— «Bu adanı tehlikelidir,» dedi- «Meşhur bir otomobil firmasının mümessilidir. Fakat üç yılda bir tek araba satabil- di. Buna mukabil her hafta yatı Uruguay'a gider, kravat ve viski dolu olarak döner. Onunla poker oynamağa hiç yanaş- mayın...»

— «İsmi ne?»

— «Bob Jaguari. Malm gözüdür. Her işi yapar, Şimdi gelin, size mühim birini tanıştıracam.»

Onu ufak tefek, bıyıklı bir adamın yanma götürdü. Açık renk gabardin elbise giymiş adamın yüzü güneşten iyice yan- mıştı-

— • «İşte yeni Viskonsülümüz.»

Şişman elini uzattı, sonra memnuniyetinden kısa kolları ile vlskonsüle sarılmağa teşebbüs etti, nihayet Brezilya ta- nışına usulünce onun sırtına vurmağa koyuldu.

Adam: «Jose Carala,» diye kendini takdim etti. «Daimî hizmetkârmız-»

İkinci kâtip devanı etti: «Bay Carala, yarın senatoda bizi müdafaa edecek. Mühim bir konu var da» Sonra viskonstile- göz kırptı,.

Joşe devam etti:

— «Caos immotudos (namussuz köpekler!) Onlara göstere- ceğim-»

Brezilyalı ceketini açtı, kemerinin içinden çıkan 45 tik bit Coit tabancanın kabzası göründü- Jose tabancayı okşa- yarak:

— «İşte muhalefete bununla cevap vereceğim!» dedi.

Vlskonsül o garip senatörün yanından uzaklaşmayı daha uygun buldu, O güne kadar hiç silâhlı davetlilerin bulunduğu diplomatik bir toplantıya gitmemişti. Dalgın dalgın, yürürken, birden kendini garip kıyafetli birinin âdeta kucağında bulu- verdi. Müthiş sıcığa . rağmen adam kahrı yüklü bir elbise ve çift katlı yayık ayakkabılar giymişti- Diplomatin dikkatle baktığını görünce adam hafifçe başını salladı, fakat ona yak- laşmağa teşebbüs etmedi.

Etrafını saran bir sürü erkeğin elinden kaçmağa muvaf- fak olan Ruth Castella o sırada yanlarından geçiyordu. Vis- konsül ona dönerek:

— «Kim bu adam?» diye sordu-

Kadın, yüzünü buruşturdu: «Resmen Rio'dakj Soves.port' un (1) müdürüdür. Aslında ise Güney Amerika'daki KG2 (2) nin mahallî müdürüdür» diye cevap verdi.

— «Öyle ise onu ne diye sınır dışı etmiyorlar?»

Ruth omuzlarını silkti:

— «Yerine başkası gelir. Hiç olmazsa bunu herkes tanı- yor. Üstelik koruyucu melekleri de var. Babia Valisi onlar- dan biri-»

Genç zenci kadının sıkıldığı belliydi. Konuşurken tek aya- ğının üstünde duruyor, bir ayağını kaldırıp öbürünü indirir- yordu, Yarı şeffaf elbisesi terden sırlıslık olmuş, tenine yapışmıştı. Elbisesinin altında sadece bir külot bulunduğu a- çıkça belli oluyordu. Ayrıca kadın yeni viskonsülü fazlası ile beğendiğini de belli ediyordu-

— «Yat kulübünün havuzuna gelip benimle yüzmek is- ter misiniz?» diye sordu. «Daha sonra sizi fejuad yemeğe da- vet ederim- Birkaç arkadaşım da gelecek.»

— «Maalesef şu anda yüzecek vaktim yok. Fejuad dedi- ğiniz nedir?»

— «Millî bir yemeğimiz, Kırmızı fasulye, lahana, manyok ve sos ile yapılır. Çok lezzetlidir.»

(1) Sovyetler Birliği chş ticaret dairesi.

(2) Sovyet Casusluk Teşkilâtı.

— «Madem öyle, fejuad yemeğe gelirim. İşim biter bitmez hem de.»

Kadir; ona vaadkâr bir şekilde gülümsedikten sonra kalçalarını kıvıra kıvıra uzaklaştı.

Larry Cjall-o ismindeki ikinci kâtip çok sinirli idi. Viskonsüle yaklaşarak homurdanmağa koyuldu.

— «Yine bizi atlattı»

— «Kim?»

— «Alvaro Cünha. Şu anda bizi ilgilendiren tek adana o. Onu görmenizi isterdim- Zaten onu sade biz beklemiyoruz- Bakın,»

Yünlü elbiseli adam bir köşede hareketsiz duruyordu. Fakat artık davetliler gitmeğe başlamışlardı. Geç olmuştu, akşam yemeğine hazırlanmak gerekiyordu.

Ne yazık ki, sıcak hiç azalmamıştı.

Viskonsiil: «Air-condition çalışmıyor mu?» diye sordu-

Larry Gallo gözlerini havaya kaldırdı: — «Çalışmasına çakşır,» dedi. c.,Hem âletler yepyeni. Gelgeldim onları çalıştırmak için su lâzım, Rio'da ise yazın su bulunmaz.»

— «Mükemmel,»

Salonda pek az insan kalmıştı- Boşalmış büfenin önünde herkese tepeden bakan biri duruyordu. Bu dev yapılı adamın saçları sarı, yüzü pembe pembe, gözleri ise açık mavi idi. Sırtındaki smokinin modası geçmiş bir elbise okluğu dikkati çekiyordu- ancak herşeye rağmen asil bir hah vardı. Viskonsülün yalnız kaldığını görür görmez yanma yaklaşarak elini uzattı-

— «Kendimi takdim edeyim'. Prens Kurt von Falkenhau- sen- Yanılmıyorsam, siz de Prens Malko Linge'siniz, öyle değil mi? »dedi.

Malko şaşkın nişti:

• — «Şey evet.» diye cevap verdi- «Bir vatandaşla tanışmaktan son derece memnunum- Hiç beklenmedik bir şey bu-»

Beriki bu sefer Almanca konuşarak devam etti.

— «Yanılmıyorsam, dostum, aynı zamanda Kletgan kontu, Aşağı Lurace Dükü ve Sırbistan Voyvodu büyült voyvodası- HK, değil mi?»

Bu sefer Malko adama gülümseyerek baktı;

— «Kuzum bütün bunları nereden öğrendiniz?»

— «Harika bir tesadüf neticesi. Aileniz şatosu Macar sınırında, değil rai? Linz şehrine yakın?»

— «Evet»

— «Bizimki de sınırdan yirmi kilometre kadar içerdedir- Bii' asır kadar önce de dedemin dedesi Clara Linge isminde Dir prensesle evlenmiş-»

Malko'nunı altın renkli gözleri birden nemlendi:

— «Öyle ise akraba sayılırız-»

YıUardanberi ilk defa bir akrabası ile karşılaşılıyordu. Annesi ile babası çok küçük yaşta iken ölmüşlerdi Güney Afrika- kada sürgünde yaşayan birkaç akrabasından başka kimseden haber aldığı yoktu-

- Bir an iki erkek gülümseyerek birbirlerine baktılar sonra kucaklaştılar.

Kurt: 'Brezilyalılar bu kucaklaşmaya abrazo derler, dedi.» Fakat bu vahşiler sırf birbirlerinin silâh taşıyıp taşımadığını anlamak için sözümüna kucakladılar Sevgili kuzenim, sim- di gidip bir şeyler içip buluşmamızı kutlayahm,»

Birlikte bara giderek iki sek votka ısın avladı i ar. İçkilerini bitirdikten sonra Malko yeni akrabasının yüzük parmağma işaret etti. Orada sadece bir.şövalye yüzük vardı

— «Bekâr mısın?» diye sordu.

Falkenhausen Prensi gözlerini havaya kaldırarak ikinci bir votka ısmarladı.

— «Bu memlekette başka türlü yaşanmaz, dostum,», diye anlattı- «Buranın kadınları enfes- Gelgelelim hepsinde hiç olmazsa birkaç damla zenci kanı var Beklenmedik bir torun bu yüzden zenci olabilir. Falkenhausen ismini bu, şekilde lekele- mek istemem, doğrusu. Vâris bırakmadan ölmeyi tercih ederim,»

Malko başını sallayarak onu tasdik etti- Sonra başından geçen bazı maceraları anlattı, bu arada sözde meslekten diplomat olduğunu ima etmeğe çalıştı. Daha sonra şatosundan bah- setti, Bu sefer Kurt'im gözleri yaşardı:

— «Hakikî bir- şato... bana mutlaka resimlerini, plânlarını göster,» dedi. «Belki sana bazı tavsiyelerde bile bulunabilirini. Benim şimdi sadece İpanema'da bir villâm var. Başka bir şeyim kalmadı Bazan denize bakar ve binle'içe kilometre uzakta Avusturya'nın ormanları ile şehirleri bulunduğunu düşünürüm. Oniki yıldır Avrupaya gitmedim. Orada .kimsem kalmadı, ne diye gideyim? Burada sık sık balık tutuyorum, ava gidiyorum. Böylece yıllar nasıl geçiyor farketmiyoîum.»

' Malko: «Rio'da • ne yapıyorsun?» diye sordu-

Kurt omuzlarını silkti.

— «Yaptığıftı is değil, Geraes Madenleri Bankasının müdürüyüm. Dalia doğrusubütün işini zenginlere kasa kiralamak Onlar da milyonlarını o kasalara yerleştirip muhafaza ediyorlar. İşin önemli tarafı New-York'da yapılıyor...»

Birden yanlarında biri hafifçe öksürdü, Larry Gallo gülümseyerek özür diledi sonra -Viskonsüle:

— «Büromda bir dostunuz bekliyor,» dedi. «Gelebilirseniz..!»

Malko'nun yeni tanıştığı akrabasını terketmeğe pek niyeti yoktu Ancak mecburen teklifi kabul etti. Kurt bir votka daha içti- İki erkek el sıkıştılar, birbirlerine kartlarını verdiler.

Kurt: «Yarın akşam birlikte yemek yiyelim¹,» diye teklif etti.

Yeni,viskonsül memnuniyetle bu daveti kabul etti. Sonra ikinci kâtipin peşinden geniş bir büroya gitti.

Odanın kapıları ses, geçilmeyecek şekilde yapılmıştı- Bina'nın arka tarafına bakıyordu- İki diplomat içeri girince odada bulunan adam ayağa kalktı. Amerikalılar gibi giyinmişti. Ancak güneşte çok yanmış olan yüzü Brezilyalı olduğu hissini veriyordu- İnce elbisesinin altında geniş omuzları belli oluyordu- Gözleri soğuk ve sert bakışlı idi.

İkinci kâtip adamı Malko ile tanıştırdı.

— «Frank Gunder. Brezilyadaki G. İ A, ajanı, Her şeyi bilir, görür ve duyar.» Sonra gülerek ilâve etti- «Frank, sana yeni viskonsülümüz Prens Malko Linge'yi takdim edeyim»

Malko Amerikalıyı tepeden tırnağa tetki ketti- Daha ilk bakışta onu sevimsiz bulmuştu. Gri gözleri çok haşındı. Malko'dan beş altı yaş daha genç görünüyordu, elinde de alyans yoktu. Zaten böyle bir adamın evlenmemesi daha doğrudu- Malko böyleleriyle çok karşılaşmıştı. Onlara göre, insanların değeri yoktu, mesleklerinde sivrilme için de değersiz msanı-îarı kılları kıpırdamadan ortadan kaldırmaktan çekinmezlerdi. Frank Gunder de, muhakkak, mermer kadar hissiz biriydi.

En ufak teferruat bile Malko'nun gözünden kaçmazdı. Nitekim Frank'ın tırnaklarını yediğini derhal farkettti. Son derece şık giyinmiş, saçları güzel kesilmiş ve taranmış, şık ipek kravatı ve elbisesine mukabil Frank'ın tırnakları kernirilmişti. Düşünmeğe başlar- başlamazda trnaklarını da kemirmeğe koyuluyordu-

Frank Gunder pek hoş bir intiba bırakmadığını anlamış olacak ki, tanışma merasimi bitince alaylı bir şekilde güldü-

— (tViskonsül ha?» dedi. «Casuslar ne zamandanberi diplomatlığa başladılar? Biliyorsunuz, bizim, adamlardan biridir.»

İkinci kâtip; «Yavaş», diye hemen söze karıştı. «Bu bir sırdır ve bunu da üçümüzden başkasının bilmemesi gerek,»

Grunder kahkahayla gülmeğe başladı

— «Alay mı ediyorsunuz?» dedi- sonra parmağı ile Malko'ya işaret ederek, «Siz, dostum,» dedi, «dündenberi ölünüz- Daha doğrusu Brezilyalılar için ölünüz. Cesedinizi bulmazlarsa daha iyi olur, yoksa başınıza bir sürü iş açılır. Bu memlekette halk bâtıl itikatlara çok inanır, maamafih bu memlekete gelişiniz hakikaten bir siliniş...»

İkinci kâtip bu işe hem şaşı, hem sinirlendi. Frank ona •dönerek anlatmağa devam etti:

— «Bakın ikinci kâtip bey, Gizli Ajan oyunu oynamayı bırakın artık- Bu size göre bir lokma değil. Dün ben müdahale etmeseydim başımıza büyük dert açılacaktı. Zira prens Malko Lirige olduğunu iddia eden biri gelip Senhor Alvaro Cunha'nın kapısını çalacaktı. Allah tan vaktinde adamı temize havale ettik...»

•— «Temize mi havale ettiniz?»

— «Ne yapacaktık ya? Maamafih cesedi ortadan kaldırdık- Böylece Brezilyalılar kirli çamaşırlarımızın biraz temizlenmesine burunlarını sokmak fırsatını bulanı ayacaklar.»

Malko şaşkına dönmüştü,. Burada herkes delirmişti galiba-

— «Kimdi o ismimi kullanan adam?» diye sordu.

Gunder omuz silkti.

— «Bilmiyoruz. Zürich'den gelmiş. Avusturya pasaportu taşıyordu- SAS uçağı ile uçmuş- Uçak Moskova'dan geliyordu Biraz önce gördüğünüz dostumuz Dirnitri'yi takviyeye geliyordu herhalde »

— «Peki, gelişini nerden haber aldınız?» diye Malko tekrar sordu-

Frank cevap vermeden önce biraz düşündü. Birlikte çalıştığı kimselere bile haber kaynakları hakkında bilgi vermekten hoşlanmazdı.

— «Küçük Ruth haber verdi,» diye istemeye istemeye anlattı, «Anladığıma göre, hava alanında geleni gideni kontrol eden bir adamı var-»

— «Peki, sonra?»

Frank biraz şaşırmıştı.

— «Sonrası monrası yok,» dedi- "Sonrası gayet basit oldu,

Adamı Exceisior Oteline götüren taksi şoförünü bulduk. Tabii yine Ruth'un yardımı ile. Sonra da adam Cunha'nın evine giderken onu toz ettik...»

Malfo başım çevirerek boşluğa bakmağa koyuldu.

— «Bakıyorum çok iyi çalışıyorsunuz,» dedi. «Halbuki ben Brezilya'yı sakın bir yer zannediyordum. Bu işi değiştirmem gerek-»

Maamafih herşeye rağmen bu haber kendisini memnun etmişti, zira bu sefer Altes Prens Malko Linge ismini kullanabilecekti. Umumiyetle takma bir isimle çalışırdı' fakat bu defa kullandığı sahte isimli adam artık ölü sayılıyordu-

Malko Linge aslen Avusturyalı idi- Daha onra Amerikan tabiiyetine geçmişti. C, I, A-, Amerikan Gizü İstihbarat teşkilâtı hesabına lüks bir casus olarak çalışmayı kabul etmesinin bir tek sebebi - vardı; para. Avusturya - Macaristan sınırlarında bulunan aile şatosunu tamir ettirmek için muazzam paraya ihtiyacı vardı. Malko Lirige, İstihbarat servislerinde çalışarak elde ettiği başarıyı bazı özelliklerine borçlu idi. Otuz yıl önce profilden gördüğünü birini bile hatırlayacak kadar kuvvetli bir hafızası vardı. Yine kuvvetli hafızası sayesinde bir düzineye yalan lisan öğrenmişti Üstelik Türkçe, Farsça ve Japonca gibi fazla bilinmeyen lisansları da iyi konuşuyordu. En mühimini ise hafızasını kullanmayı ve ondan istifade etmeyi bilirdi- Ayrıca son derece centilmen bir erkekti. Fakat silâh kullanmaktan nefret eder ve av dışında çok mecbur olmadıkça silâha kafiye el sürmezdi

Buna mukabil pek çok kadın kalbini kırmıştı. Kadınlar onun bal rengi gözlerine dâyanamaz, kolayca ağına düşerlerdi Ancak onlara o kadar iyi davranırdı ki, sonunda hepsi kendisini affeder, dost olurlardı.

Fransız gizli istihbarat servisi Altes Prens Malko Linge'ye "SA-S-» ismini takmıştı, Nitekim Sovyetler dahil bütün dünyadaki gizü ajanlar ve teşkilâtlar onu bu isimle tanımış ve hürmet etmeyi öğrenmişlerdi.

Washington'daki patronu Rio de Janeiro şehrine Amerika Birleşik Devletleri viskonsiü paravanı üe gitmesini teklif ettiği zaman kaç para alacağını görüşmemişti bile- Sadece bazı unvanlarını gösteren kartlar bastırabilirdi işti-

Rio'daki sefaretin hakikî viskonsülü «Büyük bir tesadüf» eseri hastalanmış olduğu için Malko iki gün sonra Brezilyaya gelmişti. Hava alanında bir sefaret mensubu tarafından karşıla

nm-ca da çok memnun olmuştu Diplomatluk yapmak hoşuna gitmişti. Gelgelelirr Larry Gallo onu rahat bırakmıyordu-

— »Dostum S-A S», dedi, «Artık işe koyulman gerekiyor, Dostumuz Frank bize durumu özetleyecek.»

Frank sigarasını söndürerek anlatmağa koyuldu.

— «Buraya niye gönderildiğinizi biliyor musunuz?» diye önce Malko'ya sordu.

Beriki; «İpin ucunu kaçırdığınız için olacak galiba,» diye cevap verdi.

— «Washington öyle zannediyor. Siz de fazla bir şey yapamayacağınızı anlayacaksınız- Bu herif odun gibi, işlemeğe imkân yok »

Malko, «Daha teferruatlı anlatsanız memnun olurum», dedi.

— «Burada bol manganez bulunduğunu herhalde duymuş olacasmız»

— «Duydum, manganezde bazı maden karışımları için lüzumlu galiba.»

— «Tamam, manganez dünyada az bulunan bir madendir- Stratejik önemi de çok büyüktür, Bu maden olmazsa harp sanayii çalışamaz. Ne yazık ki, Birleşik Amerika topraklarındaki manganez yok denecek kadar az ihtiyacımızın yüzde 95 ini dışarıdan ithal zorundayız. Manganezin bol bulunduğu iki ülke vardır: Hindistan ve Brezilya.

«Hindistanı durumu malûm.. Mao onu her an yutabilir. O zaman da biz manganezsiz kahrız- Yalım; Hintliler bir gün tarafsızlık politikası ' uğruna yine bize bu madeni satmaktan vazgeçebilirler. Geriye bir tek Brezilya kalıyor.»

Malko; «Amerikalılar burada nüfuzlu değil mi?» diye söze karıştı.

— «Görünüzle öyle» diye konuşan Frankın sesi oldukça acı idi.

— «Bu memleket doları dipsiz kuyu gibi yutuyor. Üstelik bizden nefret ediyorlar-»

— «Pek iyi- Manganezin bunda rolü ne?»

Malko sabırsızlanmağa başlamıştı- Washington'da kendisine bu sefer kavga dövüşlü bir iş olmadığını, daha ziyade diplomatça hareket etmesi gerektiğini söylemişlerdi. Teferruat mahallinde kendisine anlatılacağı da ba^irtilmişU- Gelgelelim> bu Frank hiç de diplomatça çalışacak birine benzemiyordu.

CI-A- m ajanı anlatmağa devam etti:

— «Manganezin yatakları buraya takriben üç biti kilometre uzakta bulunuyor! Amazon 'ormanlarının kuzeyinde Amapa eyaletinde- Öyle güzel bir yer ki, insan orada canlı camii çürür. Ne var ki, dünyanın en büyük mangan cevheri de orada Rezerv olarak takriben 30 milyon ton var- Değeri bir milyon doları aşiyor. Üstelik maden toprağın adeta üstünde, Yapılacak tek iş eğilip onu yerden kaldırmaktan ibarettir.»

— eöyle ise mesele ne?»

— «Mesele şu ki, burası Brezilyadır Ve bu mangan de Brezilyalıların malı. Daha doğrusu Ahraro Cünha isminde bir Brezilyalının malı- Dert bu adamla basıyor.

«Avaro Cünha bu güne kadar mangan madenini işletmedi- O kadar zengin ki, maden hakkında görüşmek bile canını sıkıyor. Hayvan yetiştirdiği iki üç milyon hektarlık bir çiftliği var- Yılda sadece bir gün çalışır. O gün de hayvanlarını satar. Gelgeleüm Linda isminde bir tek kızı vardır ve Linda da evlenmeğe karar verdi- Sevgili babacğı da kızına şanına uygun bir drahoma vermek niyetinde. İşte bu yüzden ilk defa olarak madeni ile meşgul olmak lütiunda bulundu- Gidip madeni görmedi bile. Neye benzediğini de bilmezdi., Fakat birkaç zaman cince madeni satmak istediğini ilân etti-»

Fran kaçı acı güldü.

—< Bu ilânın sebep olduğu karışıklığı anlatmağa lüzuma yok sanırım- Alvaro sadece Linda'cıguia vereceği milyonlarca doları düşünüyordu. Lüzumsuz bir evini satar gibi .mangan madenini satmağa kalkıştı. Haber duyulur duyulmaz Rio'ya o kadar çok ve çeşitli casus geldi ki, burada bir dünya casusları kongresi yapmak mümkündü-»

«Size olayları kısaca anlatıyorum Son günlerde Rio'da hayatlarını kaybeden casusların sayısı hayli kabarık. Bu arada Brezilyalılar da ayıldılar- İhtiyar Cunha'nın millî bir serveti yabancılara vereceği duyulunca kızica kıyamet koptu- Madeni millileştirmekten bile bahsettiler. Cünha bunu duyunca Paraguay'dan makineli tüfekler satın aldı. Bir fedai çetesi kiraladı, arazisinin etrafına da makineli tüfekli devriyeler çıkardı. Sonra da eyaletin valisi dahil toprağına ayak basanı öldüreceğini ilân etti.»

, «Brezilyalılar bunu duyunca yatıştılar. Üst tarafını da hallettik. Bol para ve biraz da ikna kuvvetiyle ihtiyara en iyi müşterileri okluğumuzu anlattık- Çinlilerin kendisine para yerine traktör vereceğini söyledik »

«Her şey yolundaydı 200 sahtelik bir kontrat hazırladık- Fakat son dakikada beklenmedik Bir aksilik çıktı, İhtiyar kontratı imzalamak istemedi»

Bir ölü sessizliğinden sonra Amerikalı devam etti

— «Her şey hazır olunca ihtiyar yemden tereddüte başladı. İmza işini boyuna geciktirip duruyordu Ona ne mümkünse vaad ettik- Hatta madenini gidip görsün diye kendi hesabımıza bir demiryolu hattı bue döşemeyi teklif ettik- Fakat çaresiz,; İmzaya yanaşmıyor- Son ümidimiz şu: işin daha önemli olması için imza töreninde Washington'd an özel olarak bir ileri gelenin gönderilmesini istedi İşte sizi bu iş için buraya gönderdiler. Üstelik adamın benden de pek hoşlanacağını zannetmiyorum.»

Malko bu son söze pek hayret etmedi.

— «Fakat bu bir ticaret ataşesinin işidir.» diye Amerikalı ajanın sözünü kesti. «Ben ticarî işlerden anlamam. Ne yapabilirim ki?»

Frank omuzlarını silkti.

— «Kontrat mühim değil- Kontratı başından sonuna kadar ezbere bilen on kişi var Mühim olan ihtiyara bu kontratı imzalatabilecek ve diğerleri ile anlaşmasına mâni olabilecek biri- Anlaşılan bu iş için de sizi uygun görmüşler.»

Yüzüp yüzüp kuyruğına getirdiği işin başkası tarafından bitirilmesini düşünmek Frank'ın pek hoşuna gitmiyor gibiydi.

—• «Yapılacak olan şudur», diye anlatmağa devam etti. «Amerikan hükümeti işe müdahale edemez. Brezilyalılar ihtiyar kızlar gibi her şeyden şüphe ederler. Millî zenginlikleri mevzubahis olunca hemen pirelenirler. Bu mangan madenim işletebilmek için bir Brezilya - Amerikan müşterek sermayeli şirket kurmamız gerek. Tabiatıyla şirket göz boyamaktan başka işe yaramayacaktır Brezilyalı hissedarlar bizim adamlarımız arasından seçilecektir- Gelgelelim bu parlak fikri bulan sadece biz değiliz. Şu anda Rio'da bu manganezi işletmek isteyen bir düzineye yakın şirket var. Üstelik arkalarında 'kimlerin bulunduğunu bir bilerseniz...»

«Meselâ, bir tanesinin maskesini düşürebüdüm. Venezuelah, Brezilyalı ve Holandalılarm ortak olduğu zannedilen şirket hakikatte Doğu Almanya hesabına çalışıyordu Manganezin sonunda nereye gideceğini anladınız herhalde. »Fransızlardan bilhassa çekinmek gerek. Zira o De GauUe mangan'ı Komünist Çin'e satmaktan hiç çekinmez. Sonra da bu madenle bomba

imal ederek onu kafamızda patlatacaklar...D

Malk-o alnını buruşturdu. Olanı biteni anlamağa başlamıştı. Amma da karışık işti doğrusu.

— «Anlamadığım bir husus var» dedi, «Niye beni bu işe gönderdiler? Ve niye sözde öldürülmüş bulunuyorum?»

Frank içini çekti.

— «Anlattım ya,» dedi. «Düşünün. Sahte Malko Lâîge bu ihtiyar Cünha ile konuşabiiseydi ve ona Washington'dan gönderilen adanı olduğunu, söyleseydi ne olurdu? Nitekim başına «kaza.» geldiği sırada adanı Alvaro Curtha'nın kapısını çalmak üzereydi. Bir de baba Cünhanın keyfi üstünde olup kontratı imzalamayı kabul etseydi, olabilecekleri gözünüzün önüne getirin artık. Washington ile anlaşıyorum diye adamcağız düşmanlarımıza ait bir şirketin kontratını imzalayacaktı. Sonra da zavallı Cünha bir otomobil kazasına kurban gidebilirdi. Yahut kahvaltı ederken tabağında küçük bir bomba patlardı-Ve ondan sonra manganeze uzaktan el sallamak zorunda kalırdık. İşte bu yüzden isminizi taşıyan adamın Brezilya'daki güzelliklerin tadına varmasına meydan vermedik, İyi oldu »

İkinci kâtip başım salladı-

— «Bana kalırsa Frank çok yerinde hareket etmiş. Bu iş çok mühim. Bu adam isminizi kullanmakla hayatını tehlikeye attığını gayet iyi biliyordu herhalde...»

Malko; («Brezilyalılar bu cinayet için ne diyor?» diye sordu

Frank: «Hiç bir şey dedikleri yok,» diye anlattı. «Cesedi ortadan kaldırdık. Ellerinde sadece adamın evrakı var- Fakat ceset yok olunca onu arayıp bulmak için yorulmayacak kadar tembeldirler",

«Şimdi her şeyi biliyorsunuz- Bütün iş sizde- İhtiyarı ya güler yüzle ve nezaketle yola getirirsiniz, yahut *ta* başka şekilde hareket edersiniz, Size kalmış bir şey bu. artık».

Malko'nun kafasını kurcalayan pek çok şey vardı. Anlatılanları, sesi banda alır gibi kafasında zaptetmisti- Konuşmaları yeniden kafasından geçildi sonra sordu

-- «Kongre'den böyle bir iş için para alamadığınıza göre bu uydurma şirket için sermayeyi nereden temin ettiniz?»

Frank güldü-

— «1943 - 45 yılları arasında atom bombasını imal için gizli fonlardan ne kadar para çekildi biliyor musunuz? Kongrenin ve halkın haberi olmadan 2 milyar dolar harcandı. Onun

için faizim, bu küçük işimizi hal.de hiç zor olmaz...» '

Malko : «Bu iyi)) dedi, "Dostunuz Alvaro Cünha' neden imzadan vazgeçti acaba biliyor musunuz?»

— «Bu konuda a kin ma gelen bir sürü şey var. Anlatırım, siz de aklınıza uygun gelenleri seçersiniz- Sonra sizin kafanız da benimki gibi ağrımağa başlar-»

«İlk akla gelen sebep şu: Bir başkası ona daha fazla para teklif etmiş olabilir. Mümkün fakat pek tutar tarafı olmayan bir sebep., yahut da bizden daha fazla para sızdırmağa çalışıyor. Yapmayacağı şey değildir,,

«İkinci sebep şu olabilir: Brezilyalılar onu. tehdit etmişlerdir. IVladeni yabancılara sattığı takdirde hayatının tehlikede olacağını söyüyebilirler. Bu. takdirde iş çok güçleşir.. Önce burada küçük çapta bir hükümet darbesi düzenleme!?:, bizi tutan adamları iktidara getirmek, ondan sonra ela ihtiyarla tekrar müzakere masasına oturmak gerekecek- Böyle bir şey olması için her gün dua ediyorum-»

«Maamafih, rakiplerimiz de onu tehdit etmiş olabilirler- Böyle bir durumda onların kim olduklarını öğrenerek onları temizlemek icap eder. Ne de olsa bir hükümet darbesi tertiplemekten daha kolay olur bu iş-»

«Son ihtimal ise şu: İhtiyar belki sarmaktan vazgeçti de bunu bize söylemekten çekiniyor. Kendisine inanmayarak onu temizleyebileceğimizden çekiniyordur »

«İşte durum bu merkezde. Bütün ajanlarım tetikte bekliyor. Henüz kat'î bir şey öğrenemedim. Sadece ihtimaller üzerinde duruyorum, Yeni bir şey duyunca derhal bildireceğim.

csCunha'yı temizlemek işten bile değil- Gelgelelim, o zaman işler daha fazla karışacak. Zira kızı ile karşı karşıya kalacağız Delinin biri- Üstelik evleniyor da,»

— «Kiminle?»

—«Bu gün gördünüz. Von Rittersdorf üe. Uzun zamanı danberi Brezilyada, yaşayan bir Alman- Karışık işler çevirir. Siyasî bir bağlantısı yok gibi- Bu işlere uzaktan seyirci kalıyor gibi bir hali var.»

Bu Frank herşeyi çok iyi biliyordu- Malko'nun mühim bir sorusu, daha vardı.

—«Cunha'ya yakın bir adamınız var mı?»

Frank düşünceli bir hal aldı»

— «Var- İsmi Gu.sta.vo Orico. Alvaro Cunha'nın özel sele-

re teri Bu işi yoluna , koysun diye ona aylardır dünya kadar dolar verdim.

«Yalnız son günlerde beni atlatıyor galiba- İki kere mühim bir şeyler söyleyecekmiş havasını yarattı, sonra sesi sedası kesildi. Umumiyetle çarşamba günleri Excelsior Otelinin barında buluşuruz.»

Malko, «Peki ne oldu? diye sordu-

— «Olan şu. Son olarak bana telefon etti. Çok heyecanlıydı- Mühim bir şey anlatacağını söyledi Maalesef Cunha'nın odasında- O sırada ihtiyar içeri girmiş olacak ki telefonu aniden kapattı,»

Canı sıkılan Frank, yeniden tırnaklarını kemirmeğe koyuldu-

Malko: «Bu adamla nasıl anlaştınız?» diye sordu

Amerikalı gözünün ucuyla ona baktı.

— «Bakıyorum, çok meraklısınız,. Maamafih işinize yarayacaksa anlatayım- Adamı bana Ruth tanıştırdı. Eski âşıkların dan biriymiş. Bu kız çok işe yarar, Rio'da tanıdığı çoktur-.)

— «Orieo dediğiniz bu adam nasıl biri?»

— «Yılan gibi sinsi ve temkinli. Bu yüzden başına bir şey gelmiş olacağını pek zannetmiyorum, Villâdan hemen hiç çıkmaz, Gözünüzden sürmeyi çalar da haberiniz olmaz,»

Orico'nun ortaya çıkmasını beklemekten başka çare yoktu. Malko villânın telefon numarasını aldı-

Frank, «Nerede kalıyorsunuz?» diye sordu.

— «Şimdilik Copacabana Paîas'da.»

— «Bu AHahırı belâsı şehrin en iyi yeridir. Hiç olmazsa bir yüzme havuzu var-»

Frank Gunder ayağa kalktı, onları başıyla selâmlayarak sessizce odadan çıktı- Kapı kapandıktan sonra ikinci kâtip içeri çıktı.

— «İlern zorlu, hem de korkusuz bir çocuktur,» dedi. "Çok da işe yarar.»

Malko: «Böylelerine ihtiyaç var», dedi.

C-IA, ajanının bedbinliği onu biraz rahatsız etmişti- Daha önce böyle kirli işlere karışmış fakat Frank gibi soğukkanlılıkla cinayetler tasarlayıp işlememişti. Belki de aileden gelme asaleti dolayısıyla cinayet işlemek düşüncesi ona pek cazip gelmiyordu. Maamafih her şeye rağmen, Amerikalı, işinin adamıydı ve kendisine iyi bir yardımcı olacaktı.

Malko: Bana tanıştırdığınız o silâhlı senatör kimdi?» diye sordu,,

— «Senhor Jose Carala, iyi dostumuzdur. Samimîdir. Yarın senatoda yabancı şirketlere tanınacak imtiyazlar konusunda görüşme olacak,, Ramos bir teklifin kabul edilmemesi için çalışacak. Oturum oldukça hararetli geçecek- Gidip bir baksanız, Diplomatik pasaportunuzla senatoya kolaylıkla girebilirsiniz- Alvaro Cunha'ya bu gece telefon etmeyi de ihmal etmeyin,»

— «Hiç merak etmeyin.»

Larry Gallo'nun elini ıktı. Tam, çıkacağı sırada beriki sordu,

— «Arabanız var mı?»

•— «Var. Sefarete ait bir Chevrolet.»

— «İyi, Park ettiğiniz yerlere dikkat edin,»

— «Niye? Diplomatik plâkası var,»

İkinci kâtip bir kahkaha attı.

— «Ehemmiyet bile vermezler. Para değerini o kadar kaybetti ki, bir cezanın değeri bir telefon jetonunun değerinin, yarısı kadar- Polisler de ceza keseceklerine arabaların dört lâstığını birden söndürüyorlar, oluyor bitiyor...»

— «Çok güzel doğrusu!»

— «CP, diplomatik plâkaya gelince, polisler iki harfin ne manaya geldiğini bile bilmezler.. Son hükümet darbesinden bu yana idare askerlerin elinde. Polis görevlisi olarak da erler çalışıyor. Geçen hafta Meclis binası önünde duran Meclis başkanının otomobilinin lâstiklerini söndürmüşler. Nerdeyse ikinci bir hükümet darbesine sebebiyet vereceklerdi... Size iyi şanslar'!»

Direksiyona geçtiği zaman Malko sadece biraz serinleyebilmek ve uzanmak için ne yapabileceğini düşünüyordu. Ruth ile buluşmanın da zamanı gelmişti.

Malko, şoför kullanmamak için, Rio'nun bir plânını almıştı, Rio uzunluğuna bir şehirdi, deniz kıyısı boyunca yayılmıştı,, Fakat trafik bir fel.ketti ve bu şehirde araba sigortası bulunmayışına şaşmamak gerekti.

Chevrolet kaldırımın üstünden kayarak Copacabana'ya doğru giden Avenida Augusto Severo'da ilerlemeğe başladı. Yüz metre geriden, içinde dört erkeğin bulunduğu yeşil bir Volkswagen onu -takip ediyordu, Chevrolet'i takip çimek kolaydı, zira Rio'da binlerce Volkswagen vardı.

- m -

Malko, Rutlı Castella'nın apartımanını bulmakta güçlük çekmedi- Kaldığı otelin bulunduğu Figueiredo sokağına çok yakındı, Otomobili parkettikten sonra asansöre bindi, dördüncü kala çıktı-

Rutlı kapıyı bizzat açtı. Kokteyl elbisesini çıkarmış, vücut hatlarını daha ziyade dışarı vuran bir pareo'ya, bir çeşit Brezilya kıyafetine sarmıştı. Malko'nun geldiğine memnun olmuştu,

• — «Geldiğiniz için teşekkür ederim,» dedi- «Buyrun, sizi tanıştırmıyacağım. Daha sonra kendi kendinize tanışsınız, Önce sizi rahat ettirelim.»

Beş dakika sonra Malko da sırtına bir pareo geçirmiş, serinletici bir duş yapmıştı, Rutlı'nın apartımanını küçük, fakat rahatı- Her tarafta divanlar ve yerde bir televizyon vardı. Ev çok kalabalıktı, Davetlilerin hepsi ya pareo, yahut da birer keten pantolon giymişlerdi- Malko bir köşede Bob Jaguari'yi gördü Büyük bir bardakla beyaz rom içiyordu- Kadın erkek, bir düzine insan; bir yandan içiyor, bir yandan sohbet ediyordu. Ruth elinde dumanı tüten bir püre üe göründü. Bir de tahta kaşık getirmişti.

— • «İşte fejuad,» dedi. «Bu da üstüne dökülecek baharat,»

Malko'ya zeytinyağı dolu küçük bir şişe uzattı, yağın içinde baharat parçaları yüzüyordu, Ruth. fazla içmiş olmalıydı, zira iri kahverengi gözleri şehvetten pırıl pırıldı-

Malko fasulyelerin üstüne bol baharatlı zeytinyağı döktü, Ruth kahkahayla gülmeğe koyuldu-

— «Bunun hepsini yerseniz, size acele bir kadın olmak icap edecek» dedi-

Malko ise bu kadını fazla uzakta aramasına lüzum kalmıyacağına inanmağa başlamıştı,, Karnı aç okluğu için derhal yemeğe koyuldu- Lokmayı ağzına atar atmaz; onu tükürmek istedi,. Zira bu yemek değil, alev yanan bir şeydi- Ruth'un kendisini seyrettiğini görünce istifini bozmamağa çalıştı, fakat o tabağı bitirinceye kadar son derece tatil ve sert bir şişe kırmızı şarabı da dibini buldu- <

Genç kadın, yanında bir yastığa oturmuş, yiyordu,.

— «Tamba triosu hoşunuza gidiyor mu?» diye sordu.

Malko bu sözün ne mânaya geldiğini bile anlamamıştı.

Rutlı, pikabın yanına giderek bir plâk koydu- İnsanı çıldırtan bir samba çalmağa başladı. Aniden cereyan çarpmış gibi genç kadın durduğu, yerde kıvrda kıvrda dönmeğe koyuldu- Keten pantolonlu genç bir çocuk, Ruth'un karşısında dansetmek için yerinden fırladı. Bütün davetliler, cereyan çarpmış gibi olmuşlardı- Malko o güne kadar bu derece sevişmeğe düşkün bir topluluk görmemişti. Gözlerini Ruth'un vücudundan ayıramıyordu- Bütün zenciler gibi, kadının kanı kaynıyordu. Nihayet terden sırlıslıkla, Malko'nun yanına çöktü-

— «Sizi dansa götüreceğim,» dedi. «Memnun kalacaksınız.»

Tam gözlerini kapayarak Malko'ya dayandığı sırada, Bob Jaguari yerinden kalkarak genç kadına işaret etti. Ruth, onun yanına giderek onunla hararetle bir şekilde konuştu. Bob' on -onu götürmek istemiş gibi bir hali vardı. Sonunda veda etmeden çıktı, gitti. Ruth da Malko'nun yanına döndü.

Diğer davetliler içmeğe ve gülüşmeğe devam ediyorlardı. .Malko, genç kadına baktı:

— «Kıskandı mı?» diye sordu-

Ruth gülerken ağzını Malko'nun kulağına yaklaştırdı. Vahşi bir kokusu vardı-

— • «Şu anda dost rımı, yoksa viskonsül müsünüz?» diye fısıldadı.

— «Dost olmayı tercih ederim-»

Bu sefer genç kadın dudaklarını onun ağzına yapıştırdı. Malko yüksek voltajlı bir tele çarptığını zannetti- Bu kızda, 220 volt cereyan vardı. Onu kollarının arasına almamak için kendini zor tutuyordu- Zira kordiplomatiğin bir üyesi sıfatıyla bunu yapması pek doğru olmayacaktı. Halbuki o anda daima hayâl ettiği Brezilya'da bulunuyordu-

Genç kadın anlattı:

— «Bob'un bana ihtiyacı vardı.»

— • «Bu saatte mi?»

— «Evet, çalışmağa gidiyor- Bu yüzden endişeli idi. Açıktaki bir şilepten bir parti ipekli kravat teslim alacak da ondan,»

— «Kaçakçılık yapıyor ha?»

— «Hayır, jeito'dur.» •

— «Jeito ne demek?»

— «Jeito burada iğini Meni adama denir. Biz buna «D» sistemi deri?», Bob otomobillerini satmak için bir büroya kaplanmaktan hoşlanmıyor. Gemiciliğe de meraklı olduğu için, hayatını bu şekilde kazanıyor. Sonra çok iyi poker oynar, denizaltı balıkçılığına da meraklıdır.»

— «Ya bu gece yakalanırsa?»

— «Bir şey olmaz. Nihayet yakalansa da Rio'daki bütün gümrükçüler ipek kravat takmağa başlarlar. Ben gitmiş olsaydım işi daha rahat olurdu,, Zira bir gümrük motoru görününce güvertede sevişme numarası yapıyoruz...»

— «Niye yapıyorsunuz, bunu? Karşılığında ne veriyor?»

— «Arada bir benimle yatar. Bu çok hoşuma gider. Rio' da benim yerimde olmak isteyen pek çok genç kadın vardır. Çok güzel .sevişir hem, şey yani...»

Genç kadın kızarak gülmeğe koyuldu-

— «Beni konuşturma, bana bir şeyler yapıyor,» dedi.

Malko derin düşüncelere daldı. Her şeyde kaçakçılık vardı. Fakat Ruth fazla düşünmesine meydan vermedi:

•— «Bir arabanız var mı Bay Viskonsül?» diye sordu.

•— «Var,»

— «(Öyleyse gelin. Barra de Tijuca plâjma gidip yüze-
lim »

Derhal ayağa fırlayarak projesini davetlilere anlattı- Göz açıp kapayınca kadar herkes sokağa inmişti. Ruth Chevrolet arabaya bindi-

Malko'ya: «Yolu ben göstereceğim,» dedi; sonra ona yaslanarak başını omuzuna dayadı.

Kırmızı bir ışıktaki beklerlerken Ruth, Malko'ya daha fazla, yaklaşarak onu hafifçe öptü,, Sonra da ince uzun, koyu kah-verengi eliyle Malko'nun kalçasını tuttu-

Yarım saat kadar yol aldılar. Bilmediği bir yolda gittiği ve yanında da Ruth bulunduğu için Malko, kendilerini takip eden yeşil Volkswagen'in farkına bile varmamıştı- Arabanın içinde dört adamı vardı. Ruth da takip edildiklerinin farkında değildi-

Geniş ve ıssız bir yola geldiler. Sahil boyunca uzanan, yolun başında bir levha vardı, üstünde de şöyle yazılıydı: «Praia dos Bandeirantes-»

Ruth: «Geldik» dedi. «Duralım-»

Arabayı durdurarak farlarını söndürdü- Diğerleri henüz.

gelmemişti, Volkswagen yolun. altı tarafında biraz geride durmuştu-

Ruth kumda koşmağa başlamıştı bile. Sırtında pareosu ile Malko da onu takip etti. Mehtapta etraf gündüz gibi aydınlattı.. Genç kadın Malko'nun geldiğini görünce döndü, kendini onun. kollarına attı, birlikte kumların üstünde yuvarlanmağa başladılar.

Seri bir hareketle Ruth pareosunu açtı. Çırılçıplaktı- Bronz renkli cildi ise ipek gibi parlaktı- Malko vücudunu seyre fırsat bulamadan Ruth ona sarılarak öpmeğe, omuzlarını kuma bastırmağa koyuldu,, Sonra öylece ona sıkı sıkı , sarılmış vaziyette kaldı. Plajda gözün alabildiğine, kimse görünmüyordu.

Ruth: «Gelin,» dedi-

Doğruldu, onu. elinden tutarak denize doğru koşmağa koyuldu. Deniz sıcaktı, en az 27 derece olmalıydı. Malko şevkle suya dalarken, Ruth bir kuğu gibi önünden süzülüp geçti- Bir müddet dalgaların içinde oynastılar.

Koşarak tekrar pareolaruun başına döndüler. Ruth kumaş parçalarını alarak kumun üstüne yaydı- Sonra derin bir nefes alarak sırtüstü uzandı. Karanlığa rağmen Malko, genç kadının bütün vücut hatlarını görebiliyordu- Sonra Ruth döndü, ona yeniden sarılarak öpmeğe, fısıldamağa koyuldu.

— «Gece sevişmek çok hoş. Böylece zenci okluğumu da farketmezsiniz...»

Brezilya'da sen kelimesi pek kullanılmazdı, herkes birbirine siz diye hitap ederdi,, Malko Portekizceyi çok iyi bildiği için, bu âdetten de haberi vardı-

Malko genç kadını okşayarak ona boş yere komplekslere sahip olduğunu anlatmağa çalıştı, Ona vücudunun pek çok beyazın rüyalarına girecek kadar güzel olduğunu söyledi- Başı Malko'nun omuzuna dayalı olan Ruth, kesik kesik göğüs geçiriyordu. Vücutlarının ağırlığı beyaz kumda derin izler bırakıyordu- Ruth'un vücudu aniden sarsıldı, sonra mırıldanmağa koyuldu,. Malko'nun kafası bomboştı- Sadece bu memlekette insanlar şu anda yapmakta olduğumdan başka bir şeyi nasıl düşünebiliyorlar, diye aklından geçirdi

Malko: «Öbürleri nerde?» diye sordu.

Ruth güldü:

— «Onlar da aynı şeyi yapmakla meşguller- 'Tijuea'da randevumuz var' denince ,bunun ne demek olduğunu,, herkes

bilir.-. Burada geceleri bazân tek" başına dolaşan erkekler görür ilür • Kıskanç kocalar yani...»

— <iNeye plaja inmezler?»

— «Kumu ne yapsınlar? Bu kumu elbiselerden temizlemek çok zordur,. **Meu bous** (Allahım!) Ben evli olmadığım için hürüm, fakat ötekiler değil...»

Üstleri, başlan kumlanmıştı- Malko ayağa kalkarak Ruth." u elinden tuttu koşarak kendilerini tekrar dalgaların içine attılar.

Malko genç kadını çok romantik bir şekilde kollarında taşıyarak denizden çıktı. Fakat nerede ise onu düşürecek; zira plaj boyunca yürüyen dört karaltı onlara doğru geliyordu-

Genç kadın «Bu da ne?» diye mırıldandı.

Malko «Bilmiyorum» diye yine alçak sesle cevap verdi- "Pek masumane bir ziyarete benzemiyor bu.»

İçinden bir his, bu adamların pek iyi niyetli olmadıklarını söylüyordu- Bu ısrız plaja gelmeyi kabul ettiği için kendi kendine küfürler ediyordu,. Ruth'a bir göz attı. Genç kadın hareketsiz, yaklaşan dört zenciye bakıyordu-

Araba arkadaydı- Dört adam da kolların sallayarak yaklaşıyorlardı- Yüzlerini görmeğe imkân yoktu, zira henüz epey uzakta idiler- Malko sessizce dudaklarını sıktı, anlaşılan gelişine ait sır çok iyi gizlenmişti, hani sırtında «Gizli Ajan» diye bir yazı ile dolaşaydı, gelişi bu derece duyulmazdı,

" Dört adam şimdi sadece yüz metre kadar uzakta idiler-

Ruth: «Sizi öldürmek isteyenler mi var?» diye sordu, sonra ilâve etti: «Bunlar alelade serseri değil.»

Malko: «Olabilir» dedi.

Genç zenci kadın onu kolundan yakaladı.

—• «Bakın, bu adamların ellerine düşmemek lâzım,» dedi- «Burada insanlar -gaddardır, ayrılalım- Siz arabaya koşup kaçın, ben onlara doğru giderim, sonra onları uzaklaştırmaya çalışırım Tijuca köyüne doğru koşarım,»

— «Ya sizi yakalarlarsa?»

— «Beni yakalayamazlar, Brezilya atletizm takımında koşucuyum...»

Adamlar elli metreye gelmişlerdi.

Ruth. «Acele edelim, sonra geç kalırız,» dedi. «Acele Rio'ya giderek yardım temin edin: Plajda gizlenip bekleyeceğim. Üç kere klakson çalın! Çabuk!»

Genç kadın dört yabancıya d^ğru yürümeğe başladı. Malik o bir saniye bile tereddüt etmeden koşmağa koyuldu. Çırılçıplaktı: Yirmi metre kadar koşuktan sonra dönüp baktı, kadınla yabancılar adeta yüzyüze gelmişlerdi; Nerde ise konuşacaklardı-

Araba biraz ilerdeydi Arkadan bir çığlık yükseldi. Adamların ikisi peşinden geliyordu. Aynı zamanda Ruth'un bir ok gibi plaj boyunca koşmağa koyulduğunu gördü. Öbür iki adam **onu** kovalıyordu. Ruth bir ceylân gibi koşuyordu-

Malko, Brezilya lisanında bir ses duydu. Son bir gayretle arabanın kapısına asıldı. Kulağının dibinden bir şey geçti, arabaya çarptı. Bir bıçaktı.

Arabanın içine girmesi, kontağı çevirip çalıştırması on. saniye bile sürmedi. Motor çalışmağa başladı, araba bir homurtu ile fırladı, •

Malko soğuktan ve sinirden titriyordu. Peşinden gelen iki adam yolun kenarında kalmış-dı. Plajda koşan üç gölge gördü: Ruth peşinden gelenleri oklukça geride bırakmışa benziyordu. Çok süratli koşuyordu. İnşallah ateş etmezlerdi.

Hırsla arabayı sürmeğe koyuldu. Ruth'u o şekilde tenketüğü için kendine lanet ediyordu. Copacabana'ya kadar deli gibi araba sürdü.

Ancak otelin kapısının önünde arabayı durdururken anadan doğma çıplak olduğunu hatırladı. Elbiseleri Ruth'un aynıde kalmıştı. Pareo'yu da plajda unutmuştu,

Kapıcı arabadan inen çırılçıplak adamı görünce gözleri faltaşı gibi açıldı- Ancak ağzını açmağa vakit bulamadı. Malko resepsiyona doğru yürüdü. «Bana 17 numarayı verin,» dedi. «Yokla haydutların hücumuna uğradım.»

Memur dilini yutmuş gibi ağzını açamadan ona anahtarını uzattı, holde sesler duyuldu- Malko derhal a sansöre yürüdü: Asansör gelip kapısı açılınca içinden üç güzel Brezilyalı kadın çıktı,.

Malko terbiyeli terbiyeli kenara çekildi.

Kadınlardan biri onu görünce bir çığlık attı- koşa koşa uzaklaştı. Diğer ikisi yerlerinde kalakaldılar, fakat çığlıkları herhalde öbür sokaktan bile duyulmuş olmalıydı- Copacabana Palas oteli üç müşteri kaybetmişti: Zaten buranın isminden başka palashk tarafı kalmamıştı 1930 yıllarında inşa edilmiş eski bir oteldi. Tek avantajı Copacabana körfezine bakmasıydı, Malko'nun odası eski tarzda döşenmişti Banyo eskiydi so-

ğuk- sıcak hava tertibatlıda-' ancak zaman zaman çalışıyordu. Fakat Rio'da bundan daha iyi bir yer bulmak mümkün değildi;' .. :

Asansörcü çocuk ağzını açmadı, fakat gözlerini başka tarafa çevirdi. Beş- dakika sonra Matko siyah alpaka takımlarından birini giymişti- İşe çıktığı zaman yanından ayırmadığı küçük valizinin çift kapağını açarak içinden uzun siyah, bir tabanca' çıkardı. Bu çok yassı tabanca C.I.A, için öze- surette imal edilmiş bir silâhtı; Hiç ses çıkarmazdı, bu sebeple susturucuya ihtiyacı yoktu- Cf, A, in teknik şubesi o tabancayı yapana kadar çok uğraşmıştı' dolayısıyla o silâhı ancak çok iyi ajanlarına veriyorlardı. CIA, 0 tabanca, mukabil servislere mensup birinin eline geçecek diye ödö kopuyordu. Maamafih. Irgun tedhiş teşkilatına (mensup Yahudi gerillâları o silâhı ele geçirerek Filistinde İngilizlere karşı kullanmışlardı.

Malko silâhı kemerinin içine soktu- yanına iki de yedek şarjör aldı, plajda koşan ince uzun gölge hiç gözünün önünden gitmiyordu. Telefonu açarak Frank Gunder'in özel numarasını aradı. İyi bir tesadüf eseri Frank'ı derhal buldu-

— «Frank? Ben SA-S, size ihtiyacım var, oteldeyim, boş dakika sonra sizi evinizin önünden alacağım, mümkün mü?»
—• «Tamam. Bekliyorum.»

Derhal telefonu kapadı: Sesi sakindi: Frank hiçbir şey sormamıştı. İşini bilen bir adamdı, Malko vakit kazanmak için asansöre binmedi, Giyimli olmasına rağmen kendisine bakıp mırıldananların bakışları altında holü geçti, Frankın evi biraz uzakta Avenida. Nostra Senhora de Copacabana üzerindeydi.

Chevrolet bir saniye durdu, Amerikalı kaldırımın kenarında bekliyordu. Derhal içeri atlayıp Malko'nun yayma oturdu,

— «Ne oldu?» dedi-

Sesinde biraz alaycı bir eda vardı: Malko olanları anlattı. Beriki ses çıkarmadan dinledi. Sözleri sona erince.

— «Şansınız varmış,» dedi. «Tahmin ettiğim gibi adamlar Brezilyalı iseler netice.hiç de eğlenceli olmazdı-»

— «Niye?»

— «Bunlar bizi sade öldürmek değil korkutmak da istiyorlar. İnşallah güzel Ruth ellerine geçmemiştir.»

Malko ona yan gözle baletti, fakat sonra yine araba ile meşgul olmağa koyuldu. Başkent Brezilya'yı yapan mimarlar-

dan birinin ismini taşıyan Avenida Niemeyer'e girmişlerdi. Malko sordu.

— «Onunla yattınız mı?»

Frank: «Elbette» diye cevap verdi. «Yalnız o işi sadece zevk için yapmadım: Ruth çok muhteristir. Öyle bir kızm bir sefarette çalışması tesadüf eseri değildir. Fakat hakkında fazla bir şey öğrenemedim: Sır küpü. Bana bilgi getirdiği zaman ona para veririm: O kadar.»

— «Ne habi'ii getirir?»

— «Siyasî haberler. Kimin kimi devireceğini söyler. Hakikî münasebetleri bilir- Fakat ben onu bilhassa başka şey için tutuyorum. Güzel bir kadın, günün "birinde mühim biri ile münasebet kurabilir:»

Frank düşüncelerini rahatlıkla anlatıyordu. Malko birlikte oldukları için memnundu. Soğukkanlı ve her şeyin kötü tarafını gören profesyonel bir adamdı, fakat düşmanları için de pek 'küçümsenimeyecek biriydi,. Ruth üe yattığı zaman muhakkak, bunu sadece işini düşünerek yapmış olmalıydı.

Chevrolet köye giden son beyaz çizginin içine girdi, Malko. «Yaklaşıyoruz,» dedi.

Frank koltuğunun altından uzun namlulu bir Smith Wesson tabancayı çıkardı- şarjörü doldurarak yambaşma koydu-

— «Arabada kalırsak bizi vurabilirler. Bu adamlar belki de dönmemizi bekliyorlar. Siz klaksonu üç kere çalın, küçük arabayı bulsun diye farlar da yansın. Biz de her ihtimale karşı uzakta bekleyelim »

Malko bunu kabul etti. Köyün ilk evlerini geçtikten sonra üç kere klakson çaldı, Sonra Frankla birlikte arabadan atlayarak yolun alt tarafında bulunan bir ağaçlığa koştular. Yirmi metre arayla gizlendiler. Chevrolet bulundukları yerden kolaylıkla görülüyordu.

Denizin sesi diğer sesleri bastırıyordu. Plaj da yine bomboştu- Malko'nun, kalbi küt küt atıyordu Frank gibi hissiz değildi, insanların gerekince ne kadar hain olabileceklerini biliyordu. Rut'h'dan ses çıkmadığına göre durum pek parlak değildi.

Frank ona yaklaşarak, «Cesedi soğumuş olmaü.» dedi. -«Boşuna vakit kaybediyoruz »

— «Gidip plaja bakalım-»

Amerikalı omuzlarını silkti, fakat yihe.de Malko'yu takip etti. İki saattir tanıdığı bir kız için hayatını tehlikeye atmak

belki delilikti, fakat Malko ecdadının gerekince kadın uğruna ölümü nasıl göze almış olduklarını hatırladı. İnsanın mazisinden kurtulabilmesi kolay değildi.

L-

Tabancaları ellerinde plajı aramağa koyuldular. Kum ay3daraim altında eziliyordu. Sandallar düşmanlarını gizliye-bilecek siyah lekeler teşkil ediyorlardı. Mehtap yine aynı sekide etrafı aydınlatıyordu.

Frank nerede ise genç kadının üstüne basacaktı. Gizli bir ışıqla Malko'ya haber verdi. Rum kumda yüzüstü yatıyordu: Yüzü kuma gömülmüştü. Malko hemen onun yanında diz çöktü: Onu çevirmek için omuzlarından tuttu: Eline pıhtı bir sıvı bulaştı: Kan.

Frank soğukkanlılıkla; «Ölmüş mü?» diye sordu:

Rum'un vücudu buz gibiydi, hareket de etmiyordu: Malko elini vücudunun altına soktu; kalbi çok hafif atıyordu.

Malko: «Hayır» dedi. «Fakat çok ağır yaralı olmalı.»

Onu güçlükle kaldırarak omuzuna aldı. Genç kadın çok ağırdı. Frank önde, arabaya döndüler. Hiçbir olay olmadı.

Malko, Ruth'u arabanın arkasına yatırdı. Genç kadın basının arkasına şiddetli bir darbe yemişti.

Frank direksiyona geçti son süratle Rio'ya yollandılar. Bir müddet sonra Ruth. hafifçe kıpırdanarak gözlerini açtı. Malko'ya gülümseyerek hafifçe mırıldandı.

— «Sizin... gelip beni alacağınızı biliyordum: Beni yakalayamadılar: Bir tanesi bir şey fırlattı: Karanlığın içinde kayboldum. Sonrasını hatırlamıyorum. Başım çok ağrıyor...»

Yolda hiçbir şey olmadan Copacabana'ya geldiler, arabayı Frank'in apartımanm önünde durdurdular: Malko genç kadının çıplak vücudunu ceketiyile mümkün mertebe sardı- sonra ikisi onu tutarak arabadan çıkardılar. Yapılacak tek iş onu Frank'in evine taşımaktı. Birden Brezilya lisanıyla konuşan, kahn bir ses duydu.

Malko; «Bu da nesi?» diye döndü.

Ellerinde makineli tüfekli üç asker etraflarını sarmıştı. Askeri polisin devriyeleri gelmişti.

- IV -

| i

M a l k o ile F r a n k ' Rio Polis Müdüriyetinden sabahın dokuzunda ayrıldılar. ' M a l k o hırsından deliye dönmüştü. İş örtbas: edilmişti ancak sabaha karşı uyandırılan Büyükelçi ile Guernavaca Valisinin bizzat işe müdahale

leş gerekmişti. Brezilyalılar buna basına intikal ettirilecek güzel bir skandal nazarıyla¹ bakmışlardı. Öyle ya, iki diplomat sabaha karşı Copacabanada çırılçıplak ve yarı baygın- bir kızla yakalanınca bundan güzel bir skandal vesilesi olur muydu?

Mamafih Frank telefonda bağıra bağıra bir süre konuştuktan sonra bizzat Vali serbest bırakılmaları için gerekli emri imzalamıştı'.

Müdüriyetten çıkarlarken Malko, Frank'a sordu..

• — «Nasıl oldu da Vali serbest bırakılmamızı sağladı?»

Amerikalı. «Menfaati mevzubahisti de ondan», diye anlattı: «Geçen yıl karnavaldan önce Rio'yu dilencilerden temizlemek için büyük bir kampanya açmıştı. Hakikaten de dediğini yapü ve şehirde birtek dilenci kalmadı. Zira vali bey dilencileri toplatıp paketler halinde denize attırmıştı. Tesadüfe bakın, ki adamlarımdan biri bu olayı telemetre ile filme aldı. Film o gündenberi elçilikte muhafaza ediliyor. Şu anda vali ile hükümetin arası da pek iyi değı, bu yüzden bahis konusu filmi gizlendiğı yerden çıkmamasını tercih etmektedir. Bizi serbest bıraktırmasının sebebi de bu işte. Haydi gelin de, bir kafezino içelim.»

Küçük bir kahveye girerek oturdular. Ruth hastanede tedavi edildikten sonra evine götürülmüştü. Yarası ağır değildi. Sadece başının alt tarafında pek derin olmayan bir yara vardı- Malko getirilen sıcak kahveyi zevkle içti, sıcak bir güre: başlıyordu. Gökyüzünde tek bir bulut yoktu. Otobüsler dolusu işçi ve memur şehrin muhtelif yerlerindeki iş yerlerine dağılmağa başlamışlardı bile-

Üçüncü kafezinoldan sonra Malko kendine gelmeğe başladı.

— «Bu gece beni öldürmek isteyenler kimlerdi acaba?" diye sordu.

Frank omuz silkti.

— «Belki kimsenin adamları değildiler. Yahut Brezilyalıydılar. Başkası olsaydı ateş ederdi.»

— «Nasıl oldu da beni bu kadar çabuk teşhis ettiler?»

— «Orasını bilmiyorum. Belki bizde çalışan bir casusları vardır. Yahut ta hava alanında adamları mevcut. Adam Malko Lmge isminde iki kişinin geldiğini farketmişse...»

Frank hesabı ödemek için 500 kruzeiros verdi, kalktılar tekrar arabalarına bindiler. Amerikalı cebinde taşıdığı muazzam para tomarını gösterdi.

— «Burada para değerini o kadar süratle kaybediyor ki,

arak «nadenî para kullanılmıyor. En büyük kâğıt para 5000 kruzeirosluktur. Onun değeri de şimdilik sadece iki buçuk dolar her hafta fiyatlar değişiyor.))

Malko onu evinin önünde bıraktı. Öğle yemeğinde Yaf Kulübünde buluşmayı kararlaştırmışlardı.

Odasının anahtarlarını alırken Copacabana Otelinin, resepsiyon memuru ana garip garip bakıyordu. Anlaşılan Malko'nun gece otele çırilçıplak geldiğini duymuştu. Odasına girer girmez Malko yatağına yığıldı, derin bir uykuya daldı.

Saat onda uyandı ve derhal Alvaro Cunha'ya telefon etti. Zil bir müddet çaldıktan sonra baygın bir ses Brezilya lisanıyla cevap verdi. Malko ismini vererek bir randevu istedi.

Telefonu açan. «**Memento**,» dedi.

'Malko beş dakika kadar bekledikten sonra adam geri geldi.

— «**Senhor Cünha** sizi yarın saat ikide kabul edecek,» diye cevap verdi.

İşler yolunda gibiydi. Malko daha sonra Ruth'a telefon etti. Kız uykudaydı. Ona bakan hastabakıcı Malko'ya öğleden sonra geç vakit aramasını söyledi.

Yapacak işi olmayan Malko bir havlu alarak aşağıya indi, otelin karşısındaki plajda kumların üzerine uzandı. Deniz iri dalgalarla kıyıyı dövüyordu. Havanın sıcaklığı Kaliforniyada yaz ortasmdakinin aynı idi. Halbuki o anda New-York'ta herkes soğuktan titreyip duruyordu. Etrafta düzinelerle rengârenk uçurtma uçuşuyordu. Uçurtma Rio'da mevcut küçült sanayilerden biriydi. Uçurtmalar turistlere bir dolara satılıyordu. Cariocalar- yani Brezilyanın mahallî halkı o uçurtmaların Rio'dan başka hiçbir yende uçmayı kabul etaiyeceklerini söylerlerdi.

Malko denize girerek biraz yüzdü. Suyun serinliği kendine iyi geldi, düşünmeğe koyuldu. Doğrusu kendisine veri-en iş dedikleri kadar sakın ve diplomasî gerektiren bir işti. Geldiğinden bu yana en azından bir cinayet işlenmiş ve iki kere de hayatına kastedilmişti. Ve bütün bunlar kırk. sekiz saat içinde cereyan etmişti, bu işin halli için bir diplomata değil, bir tabur deniz piyadesine ihtiyaç vardı.

Yavaş yavaş Brezilyaya niye gönderildiğini anlamağa başlamıştı. Gerçekten Frank akıntıya kürek çekiyordu: İhtiyar Brezilyalının mukaveleyi niye imzalamadığını kimse arılamıyordu: Bütün mesele buydu.

AUalitan Ruth vardı; Hemen hemen herkesi tanıyordu: Üstelik Malko bu kızın kendisine kargı pek hissiz olmadığını hissetmişti.

Otele dönünce Malko Falkenhausen Prensini bir notunu buldu; Prens kendisini bekliyordu: Odasına girer girmez de telefon çaldı. Franktı,

• , i • III • f

— «İş çıktı dostum; dedi,. Büyükelçi mutlaka başkent Brezilya'ya giderek senato toplantısını takip etmenizi ve dostumuz senaör Jose Carala'nın konuşmasını dinlemenizi istedi-en de geleceğim. Onbeş dakika sonra otelinizin önündeyim. Arabayı sefarette bırakınız. Hava alanı karşısmdadır.

Malko sırtına çok güzel dikilmiş koyu gri alpaka elbise geçirerek aşağıya indi • Frank mutlak surette koyu renk elbise giymesi gerektiğini söylemişti. Anlaşılan Brezilyalılar bu konuda çok hassastılar, Brezilyaya tropikal ülke denmesi hoşlarına gitmiyordu: Isı gölgede 55 derece' rutubet ise yüzde yüz olmasına rağmen tropik ülke lâfına fena bozuluyorlardı.

Frank derhal geldi. Dinlenmiş bir hali vardı.

— «Silâhınız var mı?» diye sordu,.

— «Senatoya gitmek için silâh mı lâzım?»

— «Burada herkes silâh taşır. Tabî bir şeydir. Can sıkıcı tarafı şu ki, msan silâh taşırsa, zaman zaman onu kullanmak ister...»

Arabayı sefaretin önüne park ettiler.

Frank: «Ponte Aero'nun bundan sonraki uçağına bineceğiz») dedi. «Santos - Dumont hava alanı, caddenin, öbür tarafında. Her saat başı Brezilya'ya uçak kalkar. Bu da Brezilyalıların bir numarası- Hükümet merkezini Brasilia'ya taşıdı, fakat kimse orada oturmak istemediği için uçak şirketleri bu yokla milyoner oldular. Düşünün bir kere, Rio'dan ayrılıyor-sunuz ve bin kilometre ötede vahşî ormanların ortasına, gidiyorsunuz...»

Malko ilk defa olarak şehrin göbeğinde bulunan bir hava akını görüyordu. Beş dakika yürüdükten sonra hava alanının bekleme salonuna girdiler. Uçaklar deniz seviyesinden daha alçak bir seviyeden havalanıyorlardı. Cruzeiro de do Sul Şirketine ait eski bir Convair ueağına bindiler, derhal havalandılar.

Malko: «Sis olunca ne yaparlar?» diye sordu,

— «Dua ederler.»

Havalandırma tertibatından başka uçakta herkesin istediği gibi ayarlayabileceği küçük vantilatörler de vardı- Fakat bunlar sadece kızgın ve yapışkan bir havayı insanın yüzüne

çarpmıyorlardı. Manzara son derece güzeldi. Kayaların arasında kaybolan nehirler,, tepelerde tek titik köyler ve her tarafı kaplayan vahşi bir orman görülüyordu.

Bir buçuk saatlik bir uçuştan sonra Brasjüa göründü Tropikal vahşi ormanlar arasında açılmış bir meydanlıkta, geniş caddelerin arasına serpiştirilmiş bir avuç fütürist bina-dan ibaret bir yerdı,, Pek cazip görünmüyordu-

Frank: «Burada sadece 70 bin kişi yaşıyor.» diye anlattı. (•30 bini açlıktan ölür, zira bunlar şehri inşa etmek için getirilip sonradan memleketlerine dönemiyen işçilerdir»

Bir tal'piye bindiler, yarım saat bomboş caddelerde yol aldıktan sonra Senato'ya geldiler, Diplomat hüviyetleri sayesinde kolaylıkla içeri girdiler-

Senato doluydu- Fakat dinleyici sayısı azdı. Koltuklara rahatça ..yerleşerek seyre koyuldular. Toplantı başlamak üzereydi, başkan konuşacak olanların isimlerini okuyordu. Carala'nın ismi geçince vahşi çığlıklar duyuldu.

Frank: «Adamımıza bakın,» dedi.

Sırasında ayağa kalkmış olan Carala, bağırırlara karşı yumruğunu sallıyordu. Etrafını çevirmiş kaatil suratlı bir avuç adam da düşmanlarına kötü kötü bakıyorlardı-

Frank, alçak sesle devam etti: «Buraya boşuna gelmedik. Carala'nın çok bildikleri var. Bugüne kadar bu işe karışmak istemedi, fakat Büyükelçiye sizinle konuşacağına dair söz verdi-»

— «Benimle niye konuşacak?»

— «Çünkü işiniz bitince geri döneceksiniz, burada kalıp bildiklerinizi kendisine karşı silâh olarak kullanamazsınız da ondan. Dikkat! Başlıyorlar,»

Carala'nın ismi okundu, yerinde duramıyan ufak, tefek Brezilyalı kalktı. Fakat aynı anda yarım daire şeklindeki salonun öbür tarafından başında hasır şapkası ile dev gibi bir adam ayağa fırladı, peşinde yarım düzine adamı ile birlikte kürsüye geldi Kalın etli eliyle mikrofonu yakalayarak Carala aleyhinde atıp tutmağa başladı-

Malko; Cao immundo, Baundcirante, Amerıcano gibi bazı sözleri yakalayabildi. Adam on dakika konuştu, sonunda bir alkış tufanı koptu. Frank sinirleri alabildiğine gerilmiş bir halde dinliyordu.

— «Burada bir patırdı kopacak,» dedi. «Bu herif, dostu -

muzu satılmış olmakla-ve memleketi yabancılara peşkeş çekmekle itham, etti...»

Dev gibi adam- uzun bir cümle daha söyledi, sonra mikrofonun önünde beklemeğe koyuldu-

Adam; «Jose Carala ben burada iken kürsüye çıkarsa, beynine bir kurşun sıkacağım,» demişti.

Salondan vahşi çığlıklar yükseldi.

Carala ise: «İşte geliyorum!» diyerek ortaya çıktı.

Ufak tefek senatör peşinde adanılan, kürsüye yürüyordu, salonda bir ölüm sessizliği oldu. Hasmına beş metre kala Carala durdu ve muhafızları ellerini kalçalarına dayadılar.

Carala dev gibi Brezilyalıya doğru yere okkalı bir tükürük attı, belinden Colt tabancasını çekti.

Dev adam yere tükürmedi, sadece belinde pırıl pırıl ışıldayan iri bir tabanca çıkardı ve onu doldurdu-

Salonda sadece tabancaların emniyet kanatlarının açılmasından çıkan sseler duyuluyordu- Senatörler münakaşaya hazırlanıyordu. Tabanca seslerinden çoğunun boş lâflardan pek hoşlanmadığı anlaşılıyordu.

İki hasım bir an birbirlerine baktılar, sonra Cruz ismindeki dev, bağırdı:

— «İkimizden biri yeryüzünden yok olacak!»

Tabancasını ilk ateşleyen dev adam oldu. Kocaman tabanca top gibi patladı, kurşun Carala'nın kulağının dibinden geçerek geride duran zavallı odacılarından birinin göğsüne saplandı. Aynı anda senatör ve gazetecilerle dolu salonun yansımsiyakî olarak yere yattı.

Colt tabanca dört kere kükredi,, Omuzundan yaralanan dev Brezilyalı üç metre kadar geri geri sendeledi- Fakat sonra kendini bir kere daha ateş edecek kadar toparladı, bu sefer Carala'yı tam ahimin ortasından vurdu. Küçük senatörün kafası darmadağın olmuştu. On imetre etrafında bulunan dostlarıyla düşmanlarının önüne beyin parçaları fırladı.

Jose Carala külçe gibi yere yığıldı, tabancası da yere düştü- Kürsünün önünde duran dev adam, hâlâ söyleniyordu- Son bir gayrette tabancasını kaldırarak tavana iki el ateş etti ve bağırdı:

— «Viva los Esiados Unidps de Brazil!» (Yaşasın Birleşik Brezilya Devletleri.)

İki odacı, Jose Carala'rsm cesedini ahp götürdüler,, Dev

adam da dostlarının yardımıyla salondan ayrıldı. Toplantı bir keşmekeş halini almıştı-

Malko: «Carala ile toplantıdan önce konuşmalıydık» diye içini çekti.

Frauk'ın kılı kıpırdamamıştı

— «Bu herifi kim ortaya sürdü acaba?» diye söyleniyor-du. «Bugüne kadar ismi hiç duyulmadı...»

Kalabalıkla birlikte onlar 'da salonu terkettile'r- Dışarıda Brezilyalı avukat Albnsa Crandao ile burun buruna geldiler. Malko adamla daha önce kokteylde tanışmıştı, ancak onları terbiyeli bir şekilde selâmlayan avukatın bu sefer onlarla konuşmağa niyeti yoktu.

Frank: «Müşterisinin bu manganez işinden ona hiç bahsetmediğini,, iddia eder durur,» diye homurdandı. «Ben bu i'tiasala inanmıyorum. Zira kontratları hazırlayan bizzat kendisi. Fakat Brezilyalı dostları yüzünden bu işe karışmak istemiyor. Aksi halde bizimle işbirliği yapmakla itham edilebilir. Hükümetin, avukatıdır, üstelik kendine siyasî bir kariyer de yapmak arzusunda olduğundan, başına iş açmak istemiyor-»

İnce, zayıf bir adam olan avukat, kalabalıkta kayboldu. Malko' bu da muamma adamlardan biri, diye düşündü, Bu iş insanı çıldırtacak hale geliyordu. Hayatında ilk defa olarak bir parlâmentoda bir meselenin tabancalarla halledildiğini görmüştü.

Fakat anlaşılan olay Brezilya'da ilk defa cereyan etmiyordu. Wash'ington'da aynı âdet mevcut olsaydı, bu başkent oldukça hareketli olurdu muhnnkkak. Maamafih, bu manganezin çok mühim olduğu anlaşılıyordu- Zira Malko, tecrübelerine istinaden insanların; hele zenginlerin durup dururken birbirlerini öldürmediklerini çok iyi bilirdi.

Şimdi bütün bu olaylara sebep olan Alvaro Cünha üe görüşmek için acele edişfordu.

Geldikleri gibi geri döndüler. Brasilia, Güney Amerika yerlilerinin bilinmeyen sebeplerden dolayı terkettikleri ve Maya ismi verilen tarihî şehirlere benziyordu- Bütün diplomatların da Rio'da yaşamayı tercih etmelerine hayret' etmek gerekti.

Uçakları biraz rötâr yaptı. Nihayet Rio'mın ışıklan görününce Malko derin bir nefes aldı.

- V -

— «Linchtenstein Prensi şerefine!»

— «Prozit!»

— «Büyükbabam Frederic şerefine!»

— «Prozit!»

•— «Müşterek dostumuz Schwartzberg'in şerefine!»

— «Prozit!»

Votka şişelerinin ilki boşalmıştı. Kurt von Falkemauseu buz dolabına kadar giderek ikincisini getirdi. Ona büyük bir itina ile tutuyordu, zira Polonya votkası Brezilya'da altın, değerinde idi. Tarnovski votkası idi içtikleri. Votka meraklıları meyva kokusuna ve onun nefis tadına bayılırlardı. Kurt onları doğrudan doğruya Moskova'dan getirtiyordu. Biraz karışık bir işti ama, Moskova'dan doğru Rio'ya gelen S. A-S> uçakları sayesinde ısmarladıktan sonra iki günde votkaları eline geçiyordu.

O gece Leblon. mahallesindeki villâsında Malko ile kendinden başka davetli yoktu. Evde ikisinden başka, sadece e-tendisine inanılmaz derecede sadık zenci uşağı bulunuyordu- Efendisi onu, Brezilya'nın kuzey doğusunda, insanların toprak yengecinden başka yiyecek bulamadıkları bir köyünden ahp getirdiği gündenberi uşağı ona köpek gibi sadıktı.

Kurt, o gece Malko'yu karşıladığı zaman: «Bu gece kendime bu vahşiler ülkesinde pek nadir bulunan bir zevk tat-tıracağım:» diye ilân etti. «İDoğru dürüst bir insanla alkole karşı duyduğum, susuzluğu dindirinceye kadar iyi cins bir içki içeceğim.»

Bu proje Malko'nun da hoşuna gitti. Koltuğunun altında yanından hiç ayırmadığı şatosunun plânları vardı,.

Kurt büyük bir dikkatle Malko'ya şatonun plânlarını masanın üstüne yaymağa yardım etti. Sonra uzun uzun onları tetkik etti. Kâğıdı antika bir imal imiş gibi okşuyordu-

Nihayet: «Bir gün şatonuzun misafiri olmak sevincini duymak isterim-» dedi:

İlk bardağı devirdiler, sonra antika mobilyalardan bahsettiler. Malko mezatlarda, sökülen eski binaların ve şatoların döşemelerini satın aldırarak kendi şatosununkileri parça parça yeniliyordu- Fakat bu iş bir servet istiyordu, Şatosu-

BAŞAK YAYINEVİ DETEKTİF ROMANLARI SEKİSİ

- 1 — KXZ AVCILARI (The Girl Hunters)
Yedi yıldır ilk MAYK HAMMER romanı... (2. Baskı)
- 2 ~ DOKUZ CANLI ADAM (Live and Let Die)
BOND'u Türkiye'ye tanıtan eser- (2. Baskı)
- 3 — SON KOZ (Moonraker) J. Bond romanı (2. Baskı)
- 4 — CANİLER UYUMAZ (You are the Target)
SPILLANE'in korkulu bir macerası... (2. Baskı)
- 5 — KURT KANI (On Her Majesty's Seciet Service)
JAMES BOND'un rekor kıran romanı. (2. Baskı)
- 6 — DOKTOR NO (Doctor No) (3. Baskı)
- 7 — ÖLÜM PASAPORTU (Passaport to **Obüvion**)
BOND'un altın tahtına lâıyk tek veliaht.
(EVENİNG STANDARD) (Bitmek üzer*)
- 2 — SONSUZ KÂBUS (Diamonds are Forever)
BOND'un orijinal bir macerası. (Bitmek üzere)
- 9 — RUSYA'DAN SEVGİLERLE (From Russia witlı Love)
BOND'un Türkiye'de geçen bir şaheseri. (3. Baskı)
- 10 — GECE YARISI (Midnight Plus One) (Bitiyor)
- 11 — YILDIRIM HAREKÂTI (Tlumderball) - James Bond.
- 12 — YILAN SOYU (The Snake) Mayk Hammer romanı
- 13 — ÂNİ TEHLİKE (Casino Royale)
BOND'un çok değişik bir macerası. (Bitmek üzere)
- 14 — HESAP GÜNÜ (The Deep) - Mickey SpiHane
- 15 — ALTİN TABANCALI ADAM (The Man With The Golden.
Gun) — BOND'un son m&cerası.
- 16 — CASUSLAR RİNGİ (Manchıırian DoH)
Bir No- lu Casus Kıran SAM DURELL'in maceram...
- 17 — CEHENNEM BOMBOŞ (Murder on the Mistral)
- 18 — ÖLÜM SATAN ADAM — James Munro
- 19 — ÇOK GİZLİ (For Your Eyes Only) J- Bond romanı.
- 20 — İffİDEF ANKARA (Assignment Ankara) S- DureU
- 21 — SİLÂH GÖLGESİ — Mickey SpiHane
- 22 — TEHLİKE PASAPORTU - JASON LOVE romanı
- 23 — İNSAN İKİ KERE YAŞAR (You Only Live Twice)
James Bond romanı-
- 24 — CAN ALANLAR... Yepyeni bir macera eseri...
PEK YAKINDA :
- 25 — ZORLU DÜŞMAN ... Bir Bond macerası.

nun tamamen restore ettirilebilmesi için C-İA. hesabına daha en azından on yıl çalışması gerekiyordu. Halbuki hiç üzülmeyen bütün kazandığını şatosunun damına, antika kapılarına ve sıvalarına yatırıyor. O şatoda bir güncük bile oturabilse dünyanın en mutlu insanı olacaktı..

Bütün köylülerin davetli olacağı ve biranın su gibi akacağı muazzama bir ziyafet verecekti. Kendi de şatosunun civarında yaşayan iyi aileleri ağırlayacaktı.

Kurt, dalmıştı. Votkasını yudumlayarak anlatılanları dinliyordu- Malko teferruata girdikçe Kurt ciddiyetle kafasını sallıyordu. Nerede ise kalkıp vals yapacaktı, Malko açıldıkça açılıyordu- nihayet ona en büyük sırrını ifşa etti.

Şatosunun parkı yoktu. Şato- Avusturya'da idi, gelgeleüm park., bir komünist bir ülke olan Macaristan'da kalmıştı. Macarlar da parkı bir pancar tarlası yapmışlardı.

Kurt: «Ne vahşi insanlar!» diye içini çekti; «Fakat hiç ümidini kesme, nasıl olsa yakında yeni bir harp. çıkar. Hep kaybeden tarafta olacak değiliz ya!»

Malko, bu akrabasının aile topraklarını geri alabilmek için bir harp çıkarmaktan çekiumiyeceğini hissetti- Zaten cüssüslük hayatı boyunca insanların bundan çok daha saçma sebepler uğrunda ateşe atıldıklarını görmüştü-

Kurt: «Haydi gel, istikbalin şerefine içelim,» diye devam etti: «Hayatımız boyunca bu felâket memlekette kalacak değiliz ya. Allah Avuşturyadan yanadır.»

Bu ümit dolu sözlerden sonra ikinci votka şişesini içmeğe koyuldular. Bir saatte onun da dibini buldular- İki bardak arasında acı biberli sosa batırılmış kızarmış dev karidesleri mideye indiriyorlardı,,. Onları yedikçe de daha fazla susuyorlardı

Malko seyrek içerdi. Tasvip etmediği için değil, hoşuna gitmediği için içmezdi. Bu gece ise bir nevi âyin yapıyormuş hissine kapıldığı için içiyordu- İlle defa olarak, kendinden biriyle aynı şeyleri hisseden ve konuşmadan anlaşabildiği biriyle beraberdi:

Villâ yüksekçe bir burundaydı, oturma odasından deniz ve bir köşeden de İtat'su Burnu görünüyordu- Ormanın iç gıcıklayıcı kokusu oralara kadar geliyordu. Kulak kabartınca komşu geceliklerde çeşitli sambalar çalan davulların sesleri duyulabiliyordu. Güney yarım küresinde bulundukları açıkça belliydi. Gelgeldim ellerinde bardakları,; gözleri uzak-

lara dalmış olan Prens LMalkoj Linge ile Prens, Kurt Falken -
hausen binlerce kilometre ötede, bambaşka bir ülkede, bair
başka bir devirde yaşıyorlardı o anda-

Kurt. aniden: «Hoşuna gidecek bir şey dinleteceğim» de-
di.

Pikaba bir plâk koydu.

SibeÜus'Lkı hazin bir valsının ilk nağmeleri nerede ise;
Malko'nun gözlerini dolu dolu edecekti. İki erkek bir dinî
âyini takip edencesine müziği sonuna kadar dinlediler.

Kurt içini çekerek: «Biz tıpkı diplodocus'lar gibiyiz.
Kaybolmuş bir çağdan arta kalmış mahlûklarız» dedi.

Ayağa kalkarak cebinden bir deste anahtar çıkardı, onla-
rı Malko'nun yüzüne doğru salladı.

— • «İşte dosttum.» dedi; «Bankadaki bütün müşterilerimin
kasalarını açmağa yarıyan anahtarlar. Bu akşam gidip birkaç
bavulu para ile doldurup yarın sabah ilk uçakla Avrupa ve-
ya Amerika'ya rahatça kaçabilirim. Hiçbir şey kaybetmem, zi-
ra Brezilya'nın hiçbir ülke ile suçlu mübadelesi konusunda
anlaşması yok. Fakat nedense yapamıyorum işte.»

Malko, büyük bir anlayışla: «Evet, yapamazsın» diye söz-
lerini tekrar etti;

-- «Nitekim bana da bu anahtarları Brezilyalı olmadığını
için teslim ettiler. Çünkü anlattığım gibi bir hareket
yapamayacak bir insanım. Doğru bulmadığım: için değil —
bilâkis gayet tabii karşılarım — fakat kafamda teşekkül ederi
«ben» yüzünden yapamıyorum.»

Malko ciddiyetle onun söylediklerini tasdik ediyordu. O sı-
rada kendi de C-HA- ye ihanet etmekle ne kadar para kazana-
bileceğini aklından geçiriyordu.

Yalınayak hizmetkâr o su-ada üçüncü votka şişesini getir-
di. Kurt üzerinde büyük harflerle «TARNOWSKI» yazılı be-
yaz etikete sevgiyle baktı.

— «Bu sonuncusu',» diye iç geçirdi, sonra bardakları ağ-
zına kadar doldurdu.

Malko' nun başı hafifçe dönmeğe başlamıştı, yine de içki-
yi bir yudumda içti. Altın renkli gözleri koyulaşmış, bomboş
bakmaya başlamıştı. Fakat kafası gayet iyi çalışıyordu. Zaten
Kurt'a nazaran çok daha az içmişti.

Üçüncü şişe de bu- satte bitti. Malko nihayet saatine bir
göz attı, sabahın ikisiydi. Son damla votkayı da bitirdikten
sonra ayağa kalktı.

— «Bu fasıla başka bir gün devanı ederiz» dedi. «Yarm
ç«k işim var.»

Kurt hiç itiraz etmedi. Hâlâ dimdik duruyor ve yalpa vur-
madan yürüyebiliyordu., Malko'yu kapıya kadar geçirdi- ay-
rılmadan önce onun iki elini yakaladı:

~— «Bir şeye ihtiyacın olursa; ama ne olursa olsun, beni
kardeşin sayabilirsin» dedi.

Sonra Malko'ya sarılarak öptü. Malko da mukabele etti:

• — «İşimden teşekkürler, sevgili Kurt,» dedi.

Prens Falkenhausen, Kurt'un arkasından baktı.' Kurt, eli-
ni salladı, sonra kapıyı kapattı- aniden külçe gibi yere boylu
boyunca uzandı kaldı.

• Çıplak ayaklı hizmetkâr derhal efendisinin yanına ko-
rak ayakkabılarını çözmeğe koyuldu. Bu kadar çok alkol içip
ancak tek başına kaldığı zaman kendini koy vermesini bilen
bir insana karşı sonsuz, hürmeti vardı.

Malko'nun Copacabana. Palasa dönüşü pek kolay olmadı;
gözünün önünde sokak lâmbaları samba yapıyordu. Birkaç ke-
re de karşıdan gelen otomobillere çarpmasına ramak kaldı-
Akrabasının candan dostluğu kendisine çok dokunmuştu. Ne
yazık ki, manganez akrabasının değildi...

Bu dünya gerçekten yanlış kurulmuştu.

Yatıp uykuya dalınca rüyasında Viyana'yı gördü. Rüya-
sında büyük bir balo salonunda dev gibi bir maymunu kova-
lıyordu- 2'aiman zaman maymun dönüp ona bakıyordu; may-
munun yüzü de bir Brezilyalıya benziyordu.

Ufak tefek bir zenci hizmetçi Malko'ya kapıyı açtı. Gele-
ceğini personel biliyor olmalıydı ki; kimse hüviyetini sormadı.

İçi tropikal bitkilerle dolu bir bahçeden geçtiler. Burası
hakikî bir tropikal ormana benziyordu.

Geceki içki partisinden sonra Malko kendini pek iyi his-
setmiyordu. Kendini bir tenis kortu kadar geniş ve içinde pek
az eşya bulunan bir salonda buldu. Bir köşede bir oyun ma-
sası göze çarpıyordu. Malko'nun durduğu yerde ise bir ka-
nape alçak bir masa ile iki de koltuk vardı. Hepsi ele belli
olmayan bir devre aitti-

Villâ son derece geniş görünüyordu. En az yirmi odası
olmalıydı- Fakat çıt yoktu binada.

Malko uzun zaman yalnız kalmadı. Yanındaki duvarda

bir şeyin, hareket ettiğini hissetti. Farketmemiş görünmek için kendini güçlkle zaptetti. Gizli bir delikten kendisini gözetiyorlardı-

Ne güzel âdetleri vardı Brezilyalıların...

Duvarın öbür tarafında, bulunan Senhor Alvaro Cunha ise duvardaki deliği örten altın çerçeveli aynayı yerine yerleştirdi. Elinde değildi. Milyarlarca kruzeirosu, içinde radyosu, televizyonu, telefonu, bir buzdolabı Ve sıcak soğuk hava tertibata bulunan yedi metrelik beyaz bir CadiUaei vardı- bütün, politikacılar ayağına kadar gelirlerdi; canı istese Rro'nun en güzel kızlarını yatağına alabilirdi. Gelgelelim bir yabancıyla karşılaşmak zorunda kalınca son derece çekingen olurdu-

İri elleri ile Malko'nun kartvizitini evirdi çevirdi, sonunda kapıyı açmağa karar verdi.

Malfco ayağa kalktı-

Senhor Alvaro Cunha karşısında duruyordu. Bir centilmene benziyordu. Daha doğrusu tropik ülkelere mahsus bir centilmene-

Dimdik durduğu zaman, muhakkak en az 1,95 boyunda olmalıydı. Sırtında hemen hemen bembeyaz ipek bir elbise vardı. Altına çekirdek boyunda kalın altın kol düğmeleri bulunan açık mavi ipekten bir gömlek giymişti. Ayakkabıları timsah, derisinderdi.

Milyarder, kulağı tırmalayan bir sesle: «Benvenuto- Senhor Prens» dedi. «Sizi Brezilya'da görmek bizim için. büyük bir zevktir. Bir kafezhino içer misiniz?»

Tahmin edilemeyecek kadar tatlı bir sesle konuşmağa devam etmişti- Yüzünün derisi ise sararmıştı, meyva posası gibi pürüktü idi, gözleri de çukura kaçmıştı- Fakat yine de Alvaro Cunha'nun oklukça hoş bir görünüşü vardı.

Yalnız ufak bir işaret insana bu adamın geçmişini hatırlatıyordu. Gömleğinin yakasının biraz altında bir dövmenin mavi izleri görünüyordu- Dövme milyarderin boynunu çevreliyordu- Malko buna hiç hayret etmedi, zira Frank; milyarderin hayatını kendisine teferruatlı olarak anlatmıştı.

Boynundaki o dövme Amazonda bir mızrakla iki adamın karnını deştiği için, kapatıldığı hapisaneden yadigar kalmış*. Kızartmak üzere olduğu bir kediye çaldıkları için adamların karnını deşmişti. Zira kedi, bir haftalık et istihkakını teşkil ediyordu-

O tarihlerde Alvaro annesiyle Brezilya'nın kuzeyindeki

Belem'de yaşıyordu. Babasının kimliğini kati olarak bilmiyordu, Geçen asrın sonlarında annesi Geraes Madenleri eyaletine akın eden -madencilerin peşinden gitmişti. "Dönüşte de Belom'de bir bakkal dükkânı açmasına'yetecek kadar elmas getirmişti-

On iki yaşına geldiğinde Alvaro bu vahşi ülkede sadece bileği kuvvetli olanların yaşayabildiğini anlamıştı. Sistemati bir şekilde Beleni şehrinin kedilerini temizlemeğe koyulmuştu; Onları annesi ile paylaşmamak için gizlice kaynar suda haşlıyor' derilerini de birkaç kruzeirosa satıyordu. Böylece biriktirdiği para ile on üç yaşında iken ilk bıçağını alabilmişti-

Mahkûmiyeti bir bakıma onun için faydalı olmuştu, zira Belem'in kedileri eninde sonunda tükenecekti. Hanse mahfûm olduktan az sonra da kaçmıştı,. Vahşi ormanda altı ay kadar dolaşmış, açlıktan ölme raddelerine gelmişti.

Sonra bir elmas arayıcısına rastlamıştı- Elmas arayıcısı o-mu toprak kazmak için tutmuştu. İşte şans ilk defa olarak o zaman Alvaro'nun yüzüne gülmüştü. Zira elmas arayıcısı, bir elmas daman bulmuştu ve ikisi birlikte yeter miktarda elmas çıkardıktan sonra, Alvaro adamcağızı kaması ile öbür dünyaya göndermişti. Sonra ela kıymetli taşları cebine doldurarak medenî âleme dönmüştü

Bir el çırpması Malko'yu düşüncelerinden sıyrıldı.

Alvaro Cunha:

— «Miguel!» diye seslendi.

Dev gibi bir zenci' herhalde konuşulanlara kulak misafiri olduğu için, kapının arkasından göründü.

Milyarder: «Git, os fumadores'leri çağır» diye emretti.

Yirmi. saniye sonra başka iki zenci göründü- Sırtlarında boyunlarına kadar düğmeli, uzun kırmızı ceketler vardı. Beyaz çorapla tokalı ayakkabılar giymişlerdi. Başlarında da pudralı perukalar vardı- İnsaf *nni*- tBribv- Vm-ırdını Ondördüncü Lui'nin huzurunda zannedebilirdi-

Sessizce efendilerinin oturduğu koltuğun arkasına geçtiler. Herbiri bir tarafında durdu, Ellerinde birer deri kılıf vardı- İçinden pipolar çıkarıp beklediler. , j

Alvaro Cunha, Malko'ya sigara kutusunu uzattı, cebinden, de bir tütün torbası çıkararak zencilere verdi. Herbiri elindeki pipoyu doldurarak içmeğe koyuldu- Bu arada pipodan çıkan dumanı efendilerinin yüzüne doğru liflemeğe gayret ediyorlardı., -

Beriki büyük pir • zevkle] dumanı içine çekerek gözlerini yumdu. Sonra Malko'ya durumu anlattı:

— «Ahmak doktorlar sigara içmeme mâni oluyorlar. Dediklerine göre, ciğerlerim tamamen çürümüş. Bu yüzden, şu iki mahlûk benini namıma pipo içiyorlar. Hiç olmazsa kokusunu duyabiliyorum. Pipolarını iyice tıttıremedikleri zaman da onları dövmekten zevk alıyorum. Ne olsa. artık hayatta fazla zevk alabileceğim bir şey kalmadı.))

Alvaro Cünha anlatılanlardan pek farklı bir insana ben: zemiyordu, ciğer kanserine müptelâydı. Fakat tütün kokusu olmadan yaşayamadığı için, iki zencisi daima yanında bulunurdu. Rio'da en gık davetlere bile onları beraberinde götürüyordu. Geceleri zenciler Alvaro'nun yatağının ayak ucunda yatıyorlardı. Fazla ısırap çektiği zaman eğlenmek için zencilere eziyet ediyordu- Bir tanesinin, bir kedisi vardı. Zenci bir seferinde piposunu! söndürdüğü içim Alvaro Cünha kedinin üzerine benzin dökerek hayvanı diri diri yakmıştı.

< Senor Cunha'nın elleri son derece bakımlı idi. Fakat kendisine o serveti kazandıran hissizlik ve hayâsızlık tarafı hâlen mevcuttu.

Ortağını katlettikten sonra Alvaro Cünha artık unutulmuş olduğu Belem şehrine dönmüştü.. O sıralarda herkes küçük bulmak için vahşi ormanlara koşuyordu. Binlerce seringueros Yeşil Cehennem ismi verilen Manaos şehrine gidebilmek için Amazon nehri boyunca yol almanın çarelerini arıyordu- Fakat hiçbir vasıta yoktu. Pek nadir olan vapurlarda üç ay önceden bütün yerler satılıyordu. Orman yolu ile gitmeğe de imkân yoktu. Alvaro bütün bunları biliyordu. Belem'de .rıhtımda duran bir sürü yandan çarklı gemiyi kiralamıştı. Gemiler durdukları yerde çürüyorlardı,. Batmadan bir kilometre yol alabilecekleri kimsenin aklına gelmiyordu.

Alvaro Cünha, küçük servetinin yarısını rüşvet olarak yedirmiş ve her gemi için bir seyir müsaadesi almıştı.

Elinde kalan parayla ela gemileri hurda fiyatına ve takistile satın aldı. ürtesi günü Beleni - Manaos hattını açıyordu- Halk bilet almak için kuyruk olmuştu. Çürük bir gemi ile seyahat etmenin tehlikelerinin yanı sıra bu kuyruk âdeta şaka ediyorlar hissini uyandırıyor.

Şirketin kuruluşunun altıncı günü, Alvaro'nun ilk gemisi Amazon nehrinin ortasında âdeta erimiş gitmişti.. 250 yolcudan yalnız on. ianesi boğulmaktan ve timsahlara yem olmak-

lan kurtulabilmişti,. Alvaro ;ibuna üzümemişti. zira yolculardan parayı peşin almıştı.

Daha sonraları büyük başarı sağlamıştı. Büyük bir tesadüf eseri rakip şirketin iki gemisi yanıp kül olmuştu- Alvaro da kendine yepyeni bir vapur satın almıştı,. Daha sonraları, kahve işi, silâh kaçakçılığı, zenci, bira, elmas., afyon velhasıl para getiren her şeyin kaçakçılığını yapmıştı. Yüzlerce binlerce hektarlık arazi satın alıyor, yahut tapularını üzerine geçirtiyordu. En büyük vurgunu beş bin otomobili yedek parça halinde memleketi sokarak onları ormanlar içinde monte edip satması olmuştu-

Belem'de kendisine Jacare ismi verilmişti. Jacare, Amazon deltasında yaşayan son derece vahşi küçük bir hayvancığın ismidir. Ne bulursa parçaları Jacare,.

Alvaro Cünha servetinin tadına varmak için Rio şehrine göç etmişti. Orada satın alabildiği en münasip genç kızla evlenmişti Fakat zavallı kız iki yıl evli kaldıktan sonra kocasının. vahşeti yüzünden ölmüş, geriye Linda isminde bir kız çocuğu bırakmıştı.

Şimdi Alvaro Cünha' Pan do Azucar'ın eteklerinde bu şahane villâda oturuyordu. Yirmi hizmetçisi vardı. Servetinin miktarını kendi bile bilmiyordu ve her yıl büyük Karnaval balosunu Valinin locasından takip ediyordu-

İki adanı birbirlerini tepeden tırnağa süzmüşlerdi. Malko hemen sadede geçmeğe karar verdi. İyi ki, Portekizceyi oldukça düzgün konuşabiliyordu; çünkü Cünha yabancı bir lisandan tek bir kelime bilmiyordu-

Malko: «Muhterem beyefendi,» diye söze başladı. «Arzunuz üzerine, manganez madenini Amerika Birleşik Devletlerine devredeceğinize dair protokolü imzalamak üzere gelmiş bulunuyorum. Bu iş artık basit bir formaliteden ibaret olsa gerek, Hiçbir anlaşmazlığa meydan vermemek için elçilikte toplanabiliriz. Size her türlü tavzihın yapılacağını temin ederim-»

Milyarder derhal cevap vermedi. Gözleri daha mânâsız oir hale geldi,. Âdeta uyuklayan bir timsahı andırıyordu şimdi.

Sonra, ince bir sesle: «Elbette, elbette mutabıkım!» dedi, «Fakat şu anda çok yorgunum. Hem üstelde sizinle tanışmak için de zamana ihtiyacım var- Tanımadığım kimselerle iş yapmaktan hazetmem. Hem sizin de'.Rio'yu gezip görmeniz lâzım. Şahane bir yerdir.»

Malko, oldukça soğuk bir ifade ile: «Elbette şehri gör-

mek isterim, > diye cevâp verdi. «Fakat ancak bütün bu işler yoluna girmeli. Şerh aşîâjma imzalanırsa bazı tatsız olayların da ünü alınmış olacak.»

Milyarder nasıl olsa Senatodaki olayı öğreneceği için ona olup biteni anlattı. Buna mukabil kendi hayatına kastedilmiş olmasını ve benzerinin Ölümünü gizledi. İhtiyar milyarderin aklını karıştırmaya hiç lüzum yoktu.

Alvaro Cünha etrafını saran dumanı daha sık nefes alarak içine çekti, sonra omuzlarını sıktı.

— «Size bir şey göstereceğim,)) dedi-

Ayağa kalktı* Malko'ya kendisini takip etmesi için işaret etti. İki zenci yerlerinde kalarak pipolarını bıraktılar. O boyda bir insan için Alvaro Cünha büyük bir rahatlıkla hareket ediyordu,

Villâyı boydan boya geçtiler, sondaki terasın açıklığı garajın önüne geldiler. Yerde dizlerinin arasında bir tüfek bulunan bir adam oturuyordu. Adam ayağa kalkarak şapkasını çıkardı.

Alvaro Cünha: «Size en iyi Capanga'mı takdim edeyim:- dedi <JV Miguel güvenilir bir insandır...»

Miguel aptalca güldüğü zaman bir sırtlanı andırıyordu Alvaro, Malko'ya doğru eğilerek kulağına fısıldadı:

— «Benim için yirmi sekiz kişi öldürdü. Bir tanesi de papazdı, onu dua ederken öldürdü. Gördüğünüz gibi, güvenilir bir insandır.»

Hakikaten de bunlar adam hakkında çok iyi referansı doğrusu.

Katil garajın kapısını açtı* onları bir sandığın içinde duran kocaman bir paketin önüne götürdü- Efendisinin bir işareti üzerine Miguel paketi, açtı. Derhal feci bir koku etrafa yayıldı- Ölü dolu bir çukurun ağzı açılmış gibiydi. Nitekim paketin içinden de bir ceset çıktı.

Önce son derece kirli bir ayak görüldü, sonra bir bacak ve nihayet ceset olduğu gibi ortaya çıktı. Malko'nun önünde cildi koyu renkli genç bir adamın cesedi yatıyordu. Vücudunun hiç bir yerinde bir yara izi görünmüyordu. Fakat feci şekilde kokuyordu, Alvaro Cünha bile burnunu tutuyordu. Ceset kokmuştu. Üç dört gün önce öldürülmüş olmalıydı,.

Ah/aro: «Bu da güvendiğim adamlardan biriydi» diye içini çekti. Hizmetçilerim dün sabah onu evimin önünde buldular- Gece öldürülmüş Brezilyalılar onu hâlen köylerde tatbik edilen bir usulle öldürmüşler. Feci bir ölümdür. Ha, ne dersin, Miguel?»-

Miguel ses çıkarmadan -başını sallayarak efendisini tasdik etti.

Alvaro, Malko'ya cinayetin işleniş tarzını anlattı, İzahatını bitirdiği zaman Malko'nun içine fenalık gelmek üzereydi...

— «Brezilya, işte böyledir,» dedi- «Gustavo Orseo bu şekilde öldü. Merak ediyorum, acaba onu kim öldürdü?»

Malko soğukkanlılığını muhafaza etmekte güçlük çekiyordu. Zira ölen adam Frank'in bir türlü haber alamadığı ajanın tâ kendisiydi, Hiç olmazsa adamın onlara ihanet etmemiş olduğu anlaşılıyordu- Anlaşılan Washington'da bahsedilen; «Diplomatik İş» daha ziyade topyekûn harbe benziyordu. Üstelik kimin kime karşı dövuştüğü de meçhuldü.

Milyardere: «Polise niye haber vermiyorsunuz?» diye sordu. Beriki omuz sıktı.

— «Niye başlarına iş açayım.? Hava zaten o kaçar sıcak ki... Onlara haber vermekle bu delikanlı canlanacak değil ya. Hem öldürdüklerine göre herhalde kötü bir iş yapmış olmalı. Hattâ belki benim aleyhimde bazı işler karıştırmış olabilir,»

Tam orman mantığıyla konuşuyordu-

— «Ya ceset ne olacak?»

— «Bu gece onu fezandana götürecekler. Ona sakın bir köşe bulurlar elbet.»

Konuşma bitmişti, Capanga ölüyü yine arafa Alvaro Cünha onu korumak istiyormuşçasına elini Malko'nun omuzuna koydu

— «Bu ölü için üzülmeğin,» dedi. «Hepimiz eninde sonunda öleceğiz. Emin olduğumuz tek husus bu, Gelin bakalım., şimdi bir el kâğıt oynasak, ne dersiniz? Cin-rami bilir misiniz?»

Beklenmedik bir teklifti bu- Halbuki ihtiyar Brezilyalı hiç de oyuna meraklı birine benzemiyordu. Cin-rami oynamakla karşısındakini daha iyi tanıyabilmek imkânını bulacaktı.

Büyük salona döndüler, oyun masasının başına geçtiler. İki zenci de efendilerini görünce derhal ayağa kalkarak arkasındaki yerlerini aldılar.

Malko: «Siz bire karşı üç kişi oynuyorsunuz» dedi.

Alvaro Cünha bir kahkaha attı:

— «Küçücük beyinlerini alıp püre haline getirseniz hepsinden üç tanecik düşünce bile çıkmaz. Öyle değil mi, Janios, değil mi, Pinto?» j ! ' ' ,i

Zenciler dişlerini göstererek sözlerini tasdik ettiler- Cünha oyunu kazandı- Oyun kâğıtları muazzam ellerinin içinde âdeta kayboluyordu.

Milyarder: «Her puan İçin. 50 kruzeyros, 3 kolon ispatı çift sayılır, kolonu 250,» diye teklif etti,

Matko kabul etti. Yüksek oyundu, fakat fazla kaybetmeyecek kadar iyi oynardı- Hem üstelik para C.IA-'dan çıkacaktı; İş masrafıydı bu.

Cünha ispatı üçlüsünü verdi ve çevirdi,. Malko onu alarak yerine kupa yedilisi attı. Cünha onu aldı.

— • «Üçe indiriyorum.» diye ilân etti.

Elinde 4 sekizli ve 4 yedili vardı. Ayrıca bir as. ve iniş için de iki ası daha vardı. İnanılmaz bir oyundu. Malko'nun elinde •oynanacak hiçbir kâğıt yoktu,. Elinde 45 puan vardı- Bir de çift ispatı. Güzel başlangıçtı doğrusu.

Oyunun devamı müddetince fazla bir değişiklik olmadı- Cünha büyük bir hırsla kazanmak için oynuyordu. Üstelik şansı da son derece açıktı. Cünha ikinci parti oyunu: da kazandı. Malko da üçüncüyü kazandı. Ancak Cünha o kadar çok kazanmıştı ki...

Malko hesabı yaptı. Aşağı yukarı 250 dolar, yâni 500 bin kruzeyros kaybetmişti. Brezilya'da bu meblâğ küçük bir servet teşkil ederdi. Cünha memnundu.:

— «Revanş isterseniz yarın, gelin, yine oynarız,» diye teklif etti- «Fakat şimdi gitmem lâzım.»

Malko desteyle parayı istemeye istemeye masanın üzerine bırakırken Cünha ayağa kalktı. Cünha yalnız kontratı imzalamakla kalmıyor, üstelik parasını da alıyordu- Büyük servet yapmış olması hiç de şaşılacak bir şey değildi doğrusu.

Birden Malko yüksek topuklu kadın ayakkabılarının çıkardığı bir sesle irkildi-

Salona genç bir kız giriyordu'. Son derece güzel bir melezdi bu. Uzun bacakları ve normalden biraz daha uzun boyu vardı. İncecik ve geniş omuzlu idi- Yuvarlak kalçaları ile bir Yunan vazosunu hatırlatıyordu Sırtına parlak mavi bir elbise giymişti. Ve son derece dekolte olan elbise vücudunu bir kılıf gibi sarmıştı

Onu görünce genç kızın gözlerinde biraz şaşkın bir ifade belirdi. Simsiyah ve kuyu gibi derin gözleri vardı- Omuzlarına dökülen gözleri kadar siyah saçlarının çevrelediği yüzünden, de hiçbir şey anlaşılmıyordu. Muntazam hatlı yüzü ve biraz kalınca dudakları sadece şiddetli arzu uyandırıyordu. Malko'nun gözlen upuzun kırmızı tırnaklarla son bulan ince uzun ellerine takıldı

Alvaro Cünha: «Kızım, Linda,» diye onu takdim etti. Genç kız babasının yanağına bir öpücük kondurdu, sonra da MaHco'ya

tehlikeli bir şekilde gülümsedi,.

— «Siz Washmgton'dan gelen adamsınız, değil mi?» diye sordu. «Manganez için geldiniz, değil mi? Drahomamı getiren sizsiniz demek?»

Sesi boğuktu ve her şeyi gibi tehlikeliydi- Genç kız sigara almak için geri döndü. Kraliçeler gibi yürüyordu,.

Üç hareket ve iki cümle ile genç kız Malko'da şiddetli bir arzu uyandırmıştı. Ve Malko bu yüzden hırslanmıştı-

Genç kız geri dönerek iri gözlerini Malko'nuukilere dikti. Alaylı bir şekilde: tctsrniz ne?» diye sordu.

Malko: «İsmim Malko Lirige, Prens Malko Linge'yim,» dedi. «Amerikalı değilim, Avusturyalıyım-»

Linda Cünha'nın gözlerinde mânası anlaşılmayan bir ifade belirdi, Maamafih, yine de kargısındakinde cinsî arzular uyan-dırmağa devam ediyordu.

— «Nişanlımla herhalde iyi anlaşırsınız^» dedi. «Alman-da- da,»

Malko, genç kıza nişanlısını tanıdığını ve onun da portakal çiçeklerinden bir taç giyerek nikâh memurunun önüne giden masum nişanlıya hiç benzemediğini söylememek için kendini zor tuttu...

Alvaro Cünha, birden: «Yarın aynı saatte geliyorsunuz, öyle mi?» diye sorarak onu düşüncelerinden ayırdı. ((Yine oynarız, olur mu?»

Cünha sonra da Malko'nun cevabını beklemeden, arkasında iki adamı üe birlikte acele odadan çıkıp gitti. Linda bacak bacak üstüne atarak Malko'nun karşısına geçti, oturdu Sigarasını silmek için eğildiğinde ise Malko onun güneşte bronzlaş-raış hârika göğüslerini seyretmek fırsatını elde etti.

Malko, genç kıza: «Babanız imzayı atar atmaz binlerce, yüz binlerce dolarınız olacak,» dedi. «O kadar çok paranız olacak ki, sizi, kendinize getirmek için ağızdan ağıza sun'i tenefüs metodunu tatbik etmek gerekecek-»

Genç kızın gözleri parıldadı.

— «Umurumda bile değil. Bu babamın parlak fikri. Şimdiden ihtiyacım olandan çok daha fazla param var zaten- O kadar fazla paraya ihtiyacım yok ki.»

Malko'nun içinden' nişanlısının belki daha fazla paraya ihtiyacı bulunduğunu söylemek geçti. Genç kızın ihtiyaçlarına gelince, hayatı daha karışık hale sokmak için maddî ihtiyaçlardan başka ihtiyaçlar da vardı.

Malko: «Ne olursa olsun,» diyerek içini çekti- «Benim ar-

zum bu işi bir an evvel bitirebilmek. Bu sayede biraz da güneşle denizden istifade etmek fırsatını bulacağım-»

Genç kız omuzlarını silkti.

— «Senyor, acele etmemek gerek,» dedi. «JSurası Brezilya. Amerika değil. Manganez Iiep aynı yerde. Babam imzalayacağına dair madem söz verdi, sözünü tutacaktır. Bir hatâ yapmadığına emin olabilmek için daha önce düşünmeğe hakkı var ne olsa»

— «Hatâ mı? Ne hatâsı?»

Bu sefer hayret etmek sırası Malko'ya gelmişti-

Genç kız* biraz da alaylı bir şekilde: «Bilmeni ki,» dedi. «Diyelim ki, imzasını aldıktan sonra sözünden dönmesine mâni olmak için onu ortadan, kaldırmağa teşebbüs ettiniz. Yahut da akine, rakipleriniz onun bu hareketinden memnun kalmamış olabilirler. Babam ne ise odur, fakat onu severim. Feci bir şekilde ölmesini de istemem.»

Malko, genç kıza imzayı atmamanın daha büyük bir hatâ olduğunu söylememek için kendini zor tuttu. Fakat ne olsa bir diplomat rolündeydi,.

Linda: «Biliyor musunuz,» diye devamı etti. «Ben ancak altı ay sonra evleneceğim. Bu sebeple- babamın acele etmesine hiç de lüzum yok.»

Malko pırtından soğuk terler döküldüğünü hissetti, Burada altı ay geçirmek, durmadan birbirini öldüren bu yabancılar arasında insanın aklını kaçıracak günler yaşamak hiç de parlak bir istikbal değildi doğrusu-

Birden Linda'nın gözlerinde bir pırıltı fâreketti. Malko, nerede ise sevinçten uçacaktı.

— «İşten bahsetmemeğe söz veririm- benimle yemek yer misiniz?» diye sordu,.

Genç kız birden şaşırdı, sonra sinirli bir şekilde sigarasını söndürdü- Malko bir an onun tereddüt ettiğini hissetti. Büyük bir soğukkanlılıkla cevabı bekliyordu.

Linda kelimelerinin üzerine basa baaa: «iSiz mükemmel bir iş adamısınız» dedi. «Fakat yine de, Brezilya hakkında kötü bir intiba edinmemiz için bu davetinizi kabul edeceğim. Zaten yeter derecede canınız sıkılıyor. Yarın akşam saat dokuza doğru buraya gelip beni alın.»

Bakışukları zaman hiç de iş yapan insanlara benzennyorlardı. Her ikisi de söylediklerinin ve yaptıklarının farkındaydılar. Fakat Malko kız vasıtasıyla babasını elde edebileceğini düşünüyordu- Hâlihazırda işler yolunda gidiyordu.

Malko, Brezilya'daki nezaket kaidelerinin aksine hareket ederek Linda'nın elini öptü, genç kızın bakışları sırtını bir hançer gibi delerken, odadan uzaklaştı,.

Malko, memnun, Alvaro Cunha'nın villâsından ayrıldı, kendini yine o feci sıcakta buldu. Arabasma gidene kadar terden sıırıslık kesilmişti. Durum aslında pek parlak değildi- En rününmi- ihtiyar Brezilyalının evinde artık adamları yoktu. Üstelik meçhul biri de işlerini bozmağa çalışıyordu Senatör, kendi yerini almağa çalışan adam ve az kalsın ölecek olan Ruth'dan. sonra sıra ona gelmiş, gibiydi...

Chevrolet arabasının, direksiyonuna geçerek yola koyuldu.

Şimdi bir tek endişesi vardı. O acayip trafikte hayatını koruyabilmek. Malko, Rio'ya geldiği gün Lotacao'nun mânasını öğrenmişti, Lotacao, Rio'daki dev otobüslere verilen isimdi. Bunlar her tarafa gidiyor, ancak işaret edilince nerede olursa olsun duruyorlardı- En ilginç tarafı şoförlere hergünü yaptıkları hâsılata göre ücret ödenmesiydi! Malko bu garip vasıtalarla onları kullanan bilet destesi ağızlarında- işaret verecek yolcuları arayan gözleri kaldırımlarda şoförlerinden korunmayı öğrenmişti/ Onların nasıl birer felâket olduğunu bilmeyen bir araba sahibi için otobüslerin âni duruşları ve daimî surette soldan sağa ve sağdan sola gitmeleri öldürücü bir tehlike teşkil ediyordu. Brezilya'da sigorta da bulunmadığına göre...

Her şeye rağmen Malko bu arada biraz düşünmek fırsatını bulmuştu. Yavaş yavaş Alvaro Cunha'nın kontratı, imzalamasına mâni olanları keşfederek onları ortadan kaldırmak gerekti- Yahut da ihtiyarı imzayı atmağa zorlamak...

Gustavo Orico'nun Frank'a ne demek istediğini de hiçbir zaman öğrenemeyeceklerdi artık.

Elle tutulacak hiçbir şey yoktu ortada. Bütün düşmanları birer hayaletti. Üstelik bu memlekette bütün cesetler gizleniyordu. Belki Linda kendisine yardımcı olurdu- Nişanlı bir kız olarak, doğrusu hiç de itimada şâyân birine benzemiyordu...

Kız kaç yaşında olabilirdi? Yirmi dört, yirmi beş yaşlarında olmalıydı. Fazla değildi. Malko içini çekti Bu kâbuslar arasında nihayet düşünecek hoş bir şey bulabilmişti Ne de olsa yüzünde mevcut tek ilginç şey kadınlardı...

Sinirleri biraz gevşemişti. Dudaklarında da bir tebessüm belirmişti, Tek yollu caddede îpanema'ya kadar gitmemek için münasip bir yerden sapmağa karar verdi. Birden yanında yeşil bir Volkswagen belirdi. Birkaç saniye müddetle iki araba bir-

birine yapıştı. Âdeta bir önsezi ile Mûko başını yana çevirdi ve hemen. sindi].

Volks,wagen'in sol camı inikti. KIHİ bir kol o pencereden uzanmış, 45'lik bir Colt veya onun çok iyi taklit edilmiş bir benzerini kendisine doğru tutuyordu.. Tabaneanın gerisinde insanın iğine hiç de güven vermeyen Panama şapkalı bir Brezilyalının yüzü görünüyordu.

Malko daha fazlasını göremedi,. Zira derhal arabanın içine balıklama yattı. Tanı zamanında eğilmişti. Zira arabasının sağ camı parçalandı, sonra da üçüncü kurşun ön camı deldi- Malko'nun başına cam parçaları yağdı. Düşman son bir defa daha ateş etti, sonra ses seda kesildi. Malko üzerindeki cam parçalarını silkeleyerek yerine oturdu- İnsiyakı olarak sol kaldırıma yanaşmış durmuştu-

Chevrolet arabanın sağından arabalar yolda akıp gidiyorlardı. Kimse olanların farkına varmamıştı. Malko arabadan inip üstünü başını temizledi. Yeşil Volkswagen çok uzaklaşmıştı. Ivio'da o yeşil Volkswagen'e benzeyen binlerce araba vardı. Brezilya'da imâl edildikleri için buradaki otomobillerin büyük ekseriyetini Volkswagen'ler teşkil ediyordu. Malko arabanın numarasını bile görememişti. Beyni sadece arabanın sağ tarafında bir fotoğraf çekme âletini tesbit etmişti. Onun bir ipucu olması çok zayıf bir ihtimaldi. Rio'da bulunan bütün yeşil Volkswagen'lerini karoerlerini birer birer tetkik edemezdi ya.

Chevrolet pek fena durumda değildi. Ön ve yan camları değiştirilince yepyeni olacaktı. Anlaşılan ateş eden acemi bir katildi,. Kurşunlardan hiçbiri karoseriye saplanmamıştı- Allah-tan saplanmamıştı. Zira o kadar kısa mesafeden Malko 45'lik Colt tabancanın iri kurşunları ile delik deşik olabilirdi-

Malko arabayı olduğu yerde bırakarak taksiyle geri dönmeğe karar verdi- Brezilyalılar acıyarak güzel arabaya bakıyor- o işin herhalde deli gibi araba süren bir otobüs şoförünün, bir lotacao'nun marifeti olduğunu talimin ediyorlardı

Malko, Maria-İsabel meydanından geçerek uzaklaştı. Bit arada sırtına bir kurşun yemekten de endişe ediyordu- Derhal bir taksi buldu- Artık müzelerde görülen cinsten bir Kaiser-Frazer'e bindi, Doğruca sefarete gitti. Fakat, orada ne Frank'ı, ne de ikinci kâtibi bulabildi- Araba parkı ile meşgul olan sevimli Brezilyalıya arabasının bir kazaya kurban gittiğini ve başka bir arabaya, ihtiyacı bulunduğunu anlattı. Tesadüfen, hasta olan kültür ataşesinin arabası parkta duruyordu. Malko hiç düşünmeden arabayı alarak oteline gitti.

Copacabana Oteline varır varmaz Frank'm. evine telefon etli. Ona durumu anlatarak zavallı ortağının başına gelenleri de bildirdi. Telefonda bile Amerikalının sinirden tırnaklarını kemirmekte olduğunu duyuyordu.

Frank: «İhtiyar Cunha'yı temizlemek gerek,» diye teklif etti. «Ondan sonra işler daha yoluna girer. Nasıl olsa kızı ile anlaşıyoruz.»

Malko: «Katiyen olmaz-» dedi. «Onsuz bu hikâyenin içyüzünü öğrenemeyiz. Alvaro'yu Öldürmekle de işi kaybederiz...»

Frank: «Ne oluruz bilmem, ama şu anda gırtlığımıza kadar boka batmış, durumdayız,» dedi. «Daha fazla batamayız ya...»

Malko: «Cünha ölürse, imzayı kim atabilir?» diye ısrar etti. «Kimbilir, belki de düşmanlarımız da Cunha'nın ölmesini arzu ediyorlar.»

Frank: «Saçma,» diye homurdandı,. «İhtiyar bizi parmağında oynatıyor. Öbürleri de bizim gibi müşteri.»

Malko: «Ortalığı biraz karıştıran müşteriler» diye ekledi,.

Bu sırada Malko'nun odasmm kapısı vuruldu. İki kısa vuruş. Malko, Frank'a: «Bir misafirim var,» dedi.

Amerikalı kesik kesik güldü-

— «Be careM! (Dikkatli ol)-» dedi. «Herhalde Brezilya'dan bir çinko tabut içinde ayrılmak istemezsiniz. Ah, çok affedersiniz, diplomat olduğunuzu unutmuştum. Bir kurşun tabut içide diyecektim...»

Malko da aynı fikirdeydi,. Nitekim kapıyı açmadan önce ağzında susturucusu bulunan Samsonit tabancasını çıkardı- o çok yassı tabancayı yeğelinin altına kemerinin içine soktu. Sonra da kapıyı açtı.

Elçiliğin kokteylinde dikkatini çekmiş olan o güzel Çinli kadın önünde duruyordu- Çekingen bir hali vardı. İpek bir Çin elbisesi giymişti.

Çok tatlı bir sesle: «Girebilir miyim?» diye sordu- «Bay Malko Linge, size anlatacak çok ilgi çekici haberlerim var.»

Çinli kadın yanyana duran yataklardan birinin üzerine oturdu, zarif bir şekilde bacak bacak üzerine attı. Elbisesinin yırtmacının arasından güzel koyu sarı kalçaları farkedüyordu. Sırtında, ayakkabıları ile asorti, leylâk renkli dar bir Çinli el-

bisesi vardı.. Küçük göğsü, etli kalçaları ve bacakları ile bir te-
zat teşkil ediyordu.

Malko, iştah açıcı .bir mahlûk,, diye düğündü.

Gözleri olmasaydı, bu kadın çok güzel sayılabilirdi Fakat
manasız gözleri bir sineği tetkik eden bir kertenkele gibi ba-
kıyordu¹.

Tatlı bir sesle: «Kapı kapalı mı?» diye sordu.

İngilizceyi çok iyi konuşuyordu. Malko hiç düşünmeden
kalkıp kapının kilitli olup olmadığını kontrol etti, sonra dönüp
misafirinin karşısına oturdu- Gün lüzumundan fazla hareketli
geçiyordu. Gökyüzünden veya cehennemden düşen bu Çinli
kadın da bardağı taşıran son damla olmuştu. C.I-A, kendisini
bir mukavele imzalaması için tutmuştu. Bulmaca çözmesi için
değil...

Malko, gayet nazik: «Acaba isminizi sorabilir miyim?»
diye sordu.

Kadın gülmeğe başladı, sonra da şarkılara mahsus şekilde
eliyle ağzını kapatarak güldüğünü gizlemeğe çalıştı-

— «Brezilya'yı hiç tanımadığınız belli, Bay Linge, Ben dok-
tor Lin-Pao'yum. Sao Paulo ve Moskova Üniversitelerinden
mezunum. Sekiz lisan konuşurum ve militan bir komünistim!»

Malko hayretler içinde kalmıştı, fakat bu hissini de gizledi.
Bu lüks içindeki Çinli kadın tenkid kabul edecek cinse benze-
miyordu-

Doktor Lin-Pao: «Brezilya'da oklukça meşhurum,» diye
devam etti, «Aşağı yukarı bütün eyaletlerden kovuldum. Sade-
ce Bahia eyaleti bir istisna, teşkil ediyor. Zira Vali çok iyi dos-
tumdur. Başka yerlerde canımı çok sıktıkları zaman hep kaçıp
oraya sığınırım»

Malko: «Anlıyorum!», dedi.

— «Yok hayır, hiçbir şey anladığınız yok. Vah âşığım de-
ğil- Mesele basit- ikimiz de aynı şeylere inanıyoruz. Aynı fi-
kirlere sahibiz, Büyük gayemiz uğruna onunla ve hattâ sizinle
yatmak gerekirse bunu hiç tereddüt etmeden yaparım- Benim
için .bunun hiç ehemmiyeti yoktur-»

Malko nefes nefese olan kadının, göğsüne baktı. Biraz şaş-
kındı- Lin-Pao, bir kapitalisti yolundan ayırabilecek kadar ca-
zip bir kadındı. Ancak böyle emirle kendini teslim eden bir
kadın da kendisine pek cazip gelmiyordu¹.

Güklü: «Yani siz... buraya... fikirlerinizi bana kabul ettir-
mek... için mi geldiniz?» diye sordu.

— «Siz çok yakışıklı bir erkeksiniz, fakat şimdilik böyle
bn niyetim! yok.»

Genç kadın çantasından altın bir ağızlık çıkararak Malko'-
ya uzattı. Bir tane de kendine aldı. Uçlarında kenarları yaldız-
lı küçük sigaralar vardı- Altın bir çakmakla ild sigarayı yaktı-
Malko bir nefes çekti, fakat sigaranın tadı hoşuna gitmemiş-
ti. Garip bir lezzeti vardı-

Kadın: «Benim için özel olarak hazırlanan bir harman bu,»
diye izah etti. «Beyaz tütün üe Hint keneviri karışımı.»

Malko bunu duyunca gözlerini kırptırdı-

— «Marijuana yani, öyle mi?» dedi-

— «Buna bu ismi de veriyorlar. Fakat fazla sert olmazsa
hiç zararı 3'ok. Bana itimat edebilirsiniz. Doktorum .»

Kadın aniden yatağa uzanarak ayakkabılarını bir sükişte
ayağından çıkardı. Sigarasından derin bir nefes çekerek Malko'
ya doğru döndü.

— «Sayın S-A.S. — bunun, mücadele ederken kullandığınız
isim olduğunu biliyorum — bana itimadınız var im?»

Malko bu soruyu beklemediği için birden şaşırıldı. İyi terbi-
ye görmüş olmasaydı ona bir yılana itimat ettiği kadar güven-
diğim söyleyecekti. Fakat bu şekilde konuşmak biraz ayıp
olurdu-

Kadın devam etti: «İyi niyetimi ispat için sizinle yatacak
değilim. Siz bu kaba muamelelere lüzum görmeyecek ki,dar
yüksek bir insansınız Fakat bana itimat etmenizi de istiyorum;
size yardım etmek istiyorum.»

Malko: «Siz Mazohist misiniz?» diye sordu-,

Bunu söylerken sefaretten kovulmasını aklından geçiri-
yordu,.

— • «Hayır değilim. Sefareti ima etmek istiyorsanız oraya
sizi görmeğe gelmişim. Fakat bırakmadılar. Allahtan sizi nere-
de bulabileceğimi biliyordum.»

— «Peki, öyle ise? İsteddiğiniz nedir, bana nasıl yardım
edecekmisiniz? Konsolos, olarak işim gayet rahat, Yoksa bana
bir ev mi buldunuz? Zira kendime rahat bir yer arıyorum.»

Kadın sigarasının külünü sükti, sonra da donuk donuk ona
bakmağa koyuldu. Alay edermişesine Malko'ya göz kırptı:

— («Limandaki balıklardan başka, herkes buraya manga-
nez madenini ele geçirmek için ihtiyar Cunha'dan imza kopar-
mağa geldiğinizi biliyor. Bizim de en büyük arzumuz sizin bu
iş becerememeniz. Ancak bu arada bu madeni ele geçinmeğe

çalışan başkalarının başarıya ulaşmaması bizim için çok daha mühim-»

Malko ilgilenmeğe başlamıştı.. Ancak bu arada bu bilgiyi nasıl elde ettiğini de kadına sormayı unuttu.

— «Kira bunlar?»

>

— «Geldiğiniz gece isminizi kullanan bir adamın dostunuz Frank Gunder'in adamları tarafından temizlendiğini biliyorsunuz herhalde?»

— «Evet. Ne olmuş?»

— «Olan şu, sizler bu adamın bizim saftan olduğunu zannediyorsunuz,. Halbuki yanılıyorsunuz.»

— «Kim peki?»

— «Bu adam bizim de nefret ettiğimiz bir gurubun adamı idi. Alex von Rittersdorf'u tanıyorsunuz, değil mi?»

— «Linda Cunha'nın nişanlısı, değil mi?»

Kadın hafifçe gülümsedi.

— «Üzerine bastınız. «Nişanlısı» Kim olduğunu biliyor musunuz?»

— «Hayır.»

— Anlatayım öyle ise- OberstrimTiubahnführer Dieter Maîsen isminde Bremen şehrinin sabık Gestapo şefidir. Birkenau tecrit kampının ikinci kumandanı ve hâlen aranan bir har|> suçlusudur. Yirmi yıldır aranıyor- Gıyabında yapılan duruşmalar sonunda bir kere Rusya'da ve bir kere de Almanya'da olmak üzere» iki kere ölüme mahkûm edildi.»

Adamın şâhâne bir mazisi vardı. Maamafih Malko bu işe pek hayret etmemişti. Frank ise bu adam için «zararsız» hükümünü vermişti!

— «Peki, onu niye ihbar etmiyorsunuz?»

Kadın sigarasını fırlatarak soğuk soğuk güldü-

— «Çok safsınız, doğrusu. Dostumuz Malsen Rittersdorf'un koruyucu melekleri çoktur- Bir kere Madrid'de bir klinikte yüzünü estetik ameliyat yaptırarak oklukça değiştirdi,. Üstelik onu teşhis eden on tane şahidim olsa bile, Brezilyanın siyasi suçluları sınır dışı etmeğe yanaşmayan bir ülke olduğunu biliyorsunuz. Üstelik Uruguay'a veya Paraguay'a kaçacak vakti de nasıl olsa bulur. Orada ise kimse ona dokunamaz.»

Malko'nun kafası gittikçe daha fazla karışıyordu.

— «Bunlar iyi, hoş. Fakat Rittersdorf'un, mazisi ile benim ismimi kullanan adamın ölümü arasında ne ilgi var?»

«— Aîex von Rittersdorf Uluslararası Nazi hareketinin Bre-

zilya'daki şefidir. Bu teşkilâtın elinde çok para var- Ve yemden dünya siyasetine tesir edebilmek için büyült gayretler sarfediyorlar. Bu manganee ele geçirirlerse mühim bir başarı sağ-larlar...»

— «Linda nişanlısının, bu düşüncelerini biliyor mu acaba?..»

— «O köpek mi?»

Bunu büyük bir hınçla söylemişti Çinli kadın-

Sonra hırsla yere tükürdü. Nüayet kadın olduğunu hatırlayarak gayet dişi bir şekilde gerindi, ve devam etti.

— «Bir erkek olsun da ne olursa olsun- O kıza göre farketmez. Hem herhalde nişanlısı yaptıklarını ona anlatmamış olsa gerek-»

Bütün bunlar Malko'yü oldukça şaşırtmıştı.

— «Bu anlattıklarınızı nasıl ispat edebilirsiniz?» diye sordu. «Hem bana neden yardım etmek istiyorsunuz?»

Kadının.simsiyah gözleri bir an için ışıldadı. Marijuana tesir etmeğe başlamıştı ve artık kendine pek hâkim olamıyordu. Üçgen yüzü ve ince vücudu ile âdeta bir pantere benziyordu.

— «İspat mı istiyorsunuz? Size bunları göstereceğim,» diye .deta yılan gibi ısıklık çalarak konuştu. «Size yardım etmek iste-yişimin sebebi ise bu işte ancak sizin bir şeyler yapabileceğinizdir. Bu Rittersdorf'u öldürmek lâzım, anladınız mı? Onu öldürmeü!...»

Bir sıçrayışta ayağa fırladı. Çıplak ayakla boyu Malko'nun om uzuna kadar geliyordu. Fakat onu demir gibi sert parmaklar öle omuzlarından yakaladı, üzerine yaslandı. Kırk derece ateşi vamuşçasma vücudu alev alev yanıyordu.

Malko tetikte bekliyordu. Bir bu Çinli kadın eksikti! Kendinden geçmiş ve kutsal savaşın propagandasını yapan, bir kadın! Maamafih Brezilya'ya gelirken kendisine bu ülkede başına her şeyin gelebileceği söylenmişti, Fakat bu kadarı da fazlaydı...

Lin-Pao: «Benimle geleceksiniz ve size söylediklerimin doğruluğunu ispat eden ilk delili göstereceğim,» diye fısıldadı. «Şunu da söyleyeyim, Rittersdorf hâlâ Nazilik işaretini taşıyor- Bütün yüksek rütbeli nazilerde olduğu gibi onun da sağ koltuk altında dövme ile numarası yazılı- Numarası 127. SS teşkilâtı içindeki sıra mımarasıdır bu. Vaktiyle, ananeye uygun olarak; SS kaması ile küçük bir kedinin gözlerini oyduktan, sonra kendisine bu numara verilmiş ve sağ koltuk altına da dövme ile işlenmiş. Otuz yıl önce olmuş şeyler-»

Tam sıcak ipek tesirini göstermeğe başlarken Çinli kadın, Malko'yü bıraktı. Sonra:

•— «Benimle gelecek misiniz?» diye sordu.
— " «Nereye gideceğiz?»
"— «Uzak değil, korkmayın»
Malko müteredditti. Frank'ın da gelmesini isterdi. Bu man-gariez de amma karışık işti. Üstelik rakip gizli teşkilâtların so-ğukkanlı kaatillerird. yine de bu çeşit garip işlere tercih ederdi. Yine de:
— «Peki,» dedi- «Geliyorum. Silâhınız var mı?»
Kadın kahkahayla gülmeğe koyularak çantasını, uzattı.,
— Bakın. İsterseniz beni çıplak da oyabilirsiniz.»
Çantanın içinde hiç de ilgi çekecek bir şey yoktu. Kadının kendine gelince, vücudunu bir ikinci deri gibi saran elbisesi ile cildi arasına muhakkak bir şey gizleyebilmiş olmasına imkân yoktu. Malko bir ceket aldı, sırtını Lin-Pao'ya çevirerek yassı tabancasını kemerinin içme soktu-
Lin-Pao iskarpinlerini giymişti. Yeniden soğuk bir mah-lûk olmuştu. Sadece hole çıkınca konuştu:
— «Arabanız var mı?» diye sordu-
— «Var-»
— «Öyleyse binelim.»
Yeni Chevrolet arabanın ön kısmında Çinli kadın Malko*-dan mümkün mertebe uzağa oturdu. Sonra da:
— «Barra de Tijuca plajının yerini biliyor musunuz?» diye sordu.
Malko kendine güçlûkle hâkim oldu. O تنها plajdan Pa-ris'teki Champs-Elysees'den çok daha fazla insan gelip geçiyor-du anlaşılan-
— «Biliyorum,» diye cevap verdi.
Yarım saat konuşmadan yol aldılar. Bana de Tijuca plajı bomboştu- Sadece şurada burada park etmiş tek tük arabalar göze çarpıyordu- Burunlraı denize doğru çevrilmiş arabaların içleri karanlıktı. Malko'nuttu içi hiç de rahat değildi. Dikiz ayna-sına bir göz attı; arkadan gelen kimse yoktu Maamafih teh-like, park etmiş arabaların birinden de gelebilirdi- Buraya son gelişine ait hatırdan hiç de hoş değildi-
Lin-Pao yolun sağ tarafını dikkatle tetkik ediyordu. Bir-denbire:
— «Yavaşlayın,» diye emretti-
Malko yavaşladı. Yavaş yavaş bir kilometre kadar daha yel aldılar, ondan sonra Lin-Pao eli ile Malko'nun kolunu tuttu-
— «Tamam! Geldik!» dedi. «Denize doğru dönüp durun. Böylece kimse bizi farketmez-»

Malko: «Nereye geldik?» diye sordu.
— Sual sormadan peşimden gelin»
Bu da son süryriz olsa gerekti. Şimdiye kadar dört kaatil ile - karşılaşmıştı...
Malko kontak anahtarını çıkararak arabadan inince yüzüne ılık ve güzel kokulu bir rüzgâr çarptı, ülli metre ötede deniz hafif hafif mırıldanarak kıyıya çarpıyordu. Etraftaki çiftler mu-hakkak, delicesine sevişmekle mesuldüler. Halbuki kendi, Al-lah bilir, nelerle karşılaşacaktı. Doğrusu maaşını fazlasıyla ter-dökerek kazanıyordu!
Lin-Pao: «Gelin,» diye fısıldadı-
Yolun karşı tarafına geçtiler. Önlerinde bir toprak yol uza-nıyordu. Lin-Pao öne geçti- Malko da her ihtimale karşı eli kemerinde onu takibe koyuldu.
Solda bir inşaat göze çarpıyordu- Lin-Pao durarak yolun sağ tarafına saptı, Malko'ya da gelmesi için işaret etti.
— «İşte burada,» dedi.
Yeni karıştırılmış olduğu belli kırın yanındaki, toprağı işa-ret ediyordu.
— «Şantiyeye giderek bir kürek alın,» dedi Lin-Pao--«Yok, ellerinizle kazmayı tercih ederseniz...»
— «Kazmak mı?»
Kendisini aptal yerine koyuyor olmalıydılar-
— Elbette, ne sandınız- Bu çukurun içinde sizi ilgilendi-recek biri yatıyor.. Merak etmeyin, artık size hiçbir zararı do-kunamaz-
Malkp istemeye istemeye yolun öbür tarafına geçti, inşaat şantiyesine doğru yürüdü. AHahtan yanında ucu lâmbalı çak-mağı vardı. Onu aradabir biraz dikkatle yakıp söndürüyordu. Herhalde mükemmel bir hedef teşkil ediyor olmalıydı.
Bu sefer kabana iyi kıstılmıştı galiba. Bu Çinli kadının kendisine tuzak kurmuş olması ihtimali onda dokuzdu. Maa-mafılı, müstahaktı, Ancak yine de içinde bir his ona yeni bir şeyler keşfedeceğini söylüyordu-
Bir köşeye yerleştirilmiş olan çeşitli âletleri derhal buldu, büyük bir çimenot küreği seçip aldı.
Lin-Pao mezarın basanda, ses çıkarmadan ve yerinden da-hi kıpırdamadan bekliyordu- Malko ceketini çdcararak, derhal kazmaya koyuldu... Toprak yumuşak olduğu için kolayca kaza-biliyordu. Maamafih, on dakika sonra yine de ter içinde kal-mıştı. Lin-Pao kIU kıpırdamadan duruyor, Malko'nun ceketini

tutarak bekliyordu. Tabancayı gösm'üş' fakat sesini çskarma-roişftı. Malko birden kendisiple alay edildiğini zannetti; öldürmeden önce bizzat kendisine mezarım kazdırıyorlardı galiba! Fazla şarklı bir hareket tarzıydı bu... Bir ara küreği fırlatarak kaçmayı düşündü. Fakat Çinli kadının hareketsiz silüetini görünce vazgeçti. Renk vermemesi gerekiyordu. Ancak her kürek sallayıştta başını gökyüzüne kaldırıyor, yıldızlara uzun uzun bakıyordu. Büyük ayı âdete ona göz kırpyordu- O anda son derece mütevekkil bir insan olduğunu anladı. Şimdi ölseydi hem çabuk, hem de acı çekmeden ölecekti. Bir bakıma kendisi için ideal ölüm buydu...

Kürek birden, sert bir cisme çarptı.

Malko yavaşça biraz daha toprak çıkardı, sonra bir cesetle karşılaştı. Çürürneğe başlayan cesedin kokusu derhal genzine doldu. Liri-Pao da kokuyu almıştı Yaklaşarak fısıldadı:

— «İşte, gördünüz!»

— «Görmed.mi., fakat kokusunu, aldım.-»

Toprağı biraz daha eşeledi, sonra da küreği bir kenara bırakarak ellerini kullanmak zorunda kaldı.. Fakat bu arada da son derece iğreniyordu. Allahtan cesedin üzerinde elbiseleri vardı. Böy'ece onu kolaylıkla yakalayabildi.

Lin-Pao: «Onu çıkarın!» diye emretti.

Söylemesi kolaydı! Malko biraz uğraştıktan sonra cesedin omuzları olduğunu tahmin ettiği bir yerden onu tutup çekmeyi başardı. Lin-Pao böyle narin bir kadından beklenmeyecek bir güçle ona yardım, etti. Nefes, nefese kalan Malko durarak biraz dinlendi. O anda bir şişe kolonya için yüz dolar ödemeğe hazırdı. Zira cesetten çdcan pis koku feciydi.

Kokuya göre adam öleli uzun, zaman olmuştu.. Cesedin soğuk tenine dokunduğu, zaman Malko irküdi. Başını kaldırafc. derin bir nefes aldı, yıldızlı gökyüzünü hayranlıkla seyretti. Zira mezar içinde yıldızlı, gökyüzü yoktur., .>

Lin-Pao bu arada cesedin üzerindeki elbiseleri çıkarmağa uğraşıyordu- Ceketle gömleği kolay olsun diye yırttı. Sonra cesedi sırtüstü yatırarak gömleğin sağ kolunu ela yırttı.

— «Bana lâmbanızı verin,» dedi..

Malko yaklaşarak kadının yanına diz çöktü- Kadın Malko'nün anlamadığı bir dille birden bir çığlık attı- Sonra da hırslından dişlerini gıcırdatarak Malko'ya döndü-

—;.«Hayvanlar! Bizden önce buraya gelmişler. Bakın!»

Lâmba ölünün bedenini aydınlatıyordu, Cesedin şiş. ve ger-T

sin elini güçlükle kaldırarak sağ kolun altındaki koyu bir lekeyi Malko'ya gösterdi. Buradan bir parça et kepilmiş olduğu açıkça belliydi. Wlalko bu işi fazla deşmemeğe karar verdi, zira artık sıkılmağa başlamıştı.

— «Peki, bu ne?» diye mırıldandı.

Kadın: «Ne olacak, bu adam da sabık bir SS idi,» diye âdeta onu azarladı. «Onun da kolunun altında işareti vardı- Dövmeli bir işareti vardı, tıpkı von. Ritei-sdorf gibi- Görseydiniz cana inanırdınız,»

Bu sefer ilgilenen Malko, cesedi daha fazla dikkatle tetkik etti- Adam tanınmayacak hakleydi.. Yüzü darmadağın hale getirilmişti. Üstelik ölüm dolayısıyla vücut davul gibi de şişmişti. Saçları ise kan pıhtıları ve toprakla örtülüydü

Anlaşılan adam öldükten sonra ceset tanınmaz hale getirilmişti. Malko, zavallı ceset, diye düşündü- Gömülmüş, çıkarılmış, parçalanmış- tekrar gömülmüştü!

Malko: «Size inandım.,» diye cevap verdi. «Onu yeniden gömmekten başka çare yok;. Başkaları gelip onu yine çukurundan çıkarmcaya kadar gömülü kalır. Anlaşılan cesetlerle oynamak' bu memleketin âdetlerinden biri. Cenaze evazımatçılarma burada fazla iş çıkmıyordur herhalde.»

Bu arada Alvaro Cunha'mn Capaga'sının sakladığı sekreterin cesedi aklına gelmişti. O zavallı da son uykusunda rahat bir yere kavuşamamıştı.

Lin-Pao'nun yardımıyla c; sedi yeniden çukurun içine att*. Birkaç kürek darbesinden sonra çayır; geldikleri andaki haline kavuştu.

Malko işini bitirdikten sonra büyük bir dikkatle ceketini giydi, kravatını düzeltti. Sonra da mezarın başında birkaç dakika durdu. Harpte insanlık duyguları ölmeden evvel harbi kaybedenin şeretine daima kadeh kaldırılırdı. Bu zavallı da evinden çok uzaklarda ölmüştü. Sarı saçlarından nereli olduğu anlaşılıyordu- Malko daha sonra küreği yerine bırakarak arabanın içinde bekleyen Çinli kadının yanına döndü.

— «Şimdi nereye gidiyoruz?» diye sordu, «Siz köşe bucağı çok iyi biliyorsunuz:»

Kadın bu soruya cevap vermeden mânâsız bakışlı gözlerini Malko'nun altın sarısı gözlerine dikti:

— «Bana inandınız mı?» dedi-

— «Hem evet, hem de hayır. Bu ölünün bir Nazi olması ihtimali var,. Ertersdorfun da bir nazi olduğunu tevsik ettiğiniz

zaman iddiama değer kazanacaktır. Siz bunu bırakın da, cesedi nasıl keşfettiniz, onul anlatın. Falcı değilsiniz ya?»

— «Cesedi gömerlerken gördüm- Burada bir arabanın içindeydim. Ne de olsa kadının ve isminin çıkmasının istemem,,w

Bu garip cevap baştan aşağı yalan kokuyordu. Fakat Malko üzerinde durmadı, zira kadından fazla bir şey öğrenemeyeceğini hissetmişti. Frank'm yardımıyla belki daha fazla bilgi edinebilirdi.

Yol boyunca fazla konuşmadan Rio'ya döndüler. Çinli kadın somurtup duruyordu-

Maiko: «Eviniz ne tarafta?» diye sordu.

— «oSize yakın. Rua Miguel Lemos. Capacabana'da- Ipanema'yı geçer geçmez,»

Kadın yolunu tarif etti, on dakika sonra Malko onu modern bir binanın önünde arabadan indirdi. Ev Avenida Atlantico'ya paralel uzanan sakin bir sokaktaydı.

Lin-Pao arabadan inerken; «Bana inanmasamz da ben yine size yardım edeceğim- yine görüşürüz,» dedi.

Şaşırان Malko; ince siluetin uzaklaşmasını seyretti. Ceset olmasaydı, Malko bütün olan bitenleri kötü bir şaka sayabilirdi. Bu çeşit savaşı bir komünist kadına, her gün rastlanılmazdı- Fakat ne olursa olsun, muhakkak kadının bu işlerle ilgisi vardı. O cesedin gömülü olduğu yeri nasıl öğrenmişti? Ashna bakılırsa o yeri sadece Frank'm adamlarının bilmesi gerekirdi. Fakat bir de onu daha evvel mezardan çıkarmış olanlar vardı.

Maaimafih, Mr. Alex von Rittersdorf ile bundan böyle yakkinen ilgilenecekti. Adamın güzel Linda'ya yakınlığı sadece büyük aşkından ileri gelmekte olmasa gerekti. Çinli kadının sözleri doğru ise bütün bu cinayet zincirinin arkasında o bulunuyordu.

Bu duramda her şey kolayca anlaşılıyordu- Rittersdorf. Linda'dan Malko'nun geleceğini öğrenmişti. Böylece Malko'nun ismini kullanan birini getirtmişti- Üstelik Cunha'nın sekreterini de ortadan kaldırmıştı- Malfco'yu da temizlemeğe teşebbüs etmişti bu arada. İhtiyar milyarderı tehdit etmemiş olsa bile, muhakkak ona tesir etmeğe çalışıyordu...

Malko kontak anahtarını çevirdi, sonra birden durdu. Çinli kadrim oturduğu binaya peşpeşi sı-a dört adam girmişti. Malko' anı bir kararla arabayı durdurdu ve indi, binanın cephesini tetkike koyuldu. Birçok pencerenin ışıkları yanı-

yordu, Lin-Pao'ya hangi katta oturduğunu sormayı akıl etmemişti. Bu yüzden hangi pencerenin ona ait olduğunu tesbit mümkün değildi. Biraz tereddüt etti. Ya bütün bunlar bir tuzaksa? —?

Göze batmamak için binanın önünden uzaklaştı, karşı kaldırımdan dolaşarak yine kapının önüne geldi, içeri girdi. Kapının yanında her dairenin posta kutusu vardı. Bir tanesinin üzerinde de; «Dr. Lin-Pao» yazılı idi. Doktor dördüncü katta oturuyordu. Hemen asansörü çağırdı, binerek dördüncü katın düğmesine bastı.

Asansör New-York'ta olsa müzeye kaldırılacak cinsten antika bir şeydi. Yavaş yavaş yükselirken Malko dört gölgenin sessiz sedasız merdivenlerden indiğini farketti. Az önce içeri giren adamlardı bunlar.

Birden içine bir sıkıntı girdi. Tabancasını çekerek nam-luya bir kurşun sürdü- Ancak geç kalmış olması kuvvetle muhtemeldi. Asansör sarsılarak durunca Malko derhal kapıyı açıp çıktı. Bir samba sesi duyuluyordu. Karşısındaki kapı hafifçe aralıktı. Malko zili çaldı, fakat hiçbir cevap alamadı,, Bunun üzerine kapıyı iterek içeri girdi. Eliyle duvarı yoklayarak elektrik düğmesini buldu çevirdi.

Doktor Lin-Pao odanın ortasında yüzüstü yatıyordu. Ley-lâk rengi elbisesi sırtındaydı ve ölmüş olduğunu anlamak için de yanma kadar gitmeğe lüzum yoktu. Boynunun yanında gittikçe büyüyen bir kan lekesi vardı. Malko eğilip bakınca irküdi. Zira kadının kafası hâlâ yanında duran bir ust;utra ile âdeta gövdesinden ayrılmıştı. Gözleri açıktı, yüzünde büyük bir dehşet ifadesi vardı,

Malko tiksınme duygusunu yenerek kadının gözlerini kapadı. Bu belki saçma bir hareketti, fakat Malko daima böyle saçmalıklar yapardı.

Malko etrafına bakındı. Hiçbir şeye dokunulmamıştı. Oda basit bir şekilde döşenmişti, basık lake bir masa, bir kanape ve büyük bir kütüphaneden başka ortada eşya yoktu. Öbür odaya açılan kapı kapalıydı. Lin-Pao kapıya kadar gidememişti. Katiller öldürmek için gelmiş, işlerini görüp gitmişlerdi. Çinli kadının anlattıkları belki de doğrudu.

Malko üzüntülü yürüyerek aşağıya indi. Ait katta yine aynı amba çalışıyordu. Kan, evlerinin tavanından sızmağa baş-layınca sambacılar herhalde çok şaşnacaklardı. Binadan çıkınca ciğerlerini temiz hava ile doldurdu. O güne kadar Rio de-

nünce nasıl olup da sadece karnavalı düşündüğüne şaşıtı kaldı...

Arabasına binmeden önce her tarafını iyice kontrol etti. Ne de olsa başın vücudundan ayrılarak Öldürülmek hoş bir şey değildi,

Oteline gelir gelmez Frank'a telefon etti.

Malko: «JLin-Pao isminde, biraz kaçık bir Çinli kadın tanıyor musunuz?» diye sordu-

— • «Elbette, Delinin, biridir. Kendini Mao Tse-Tung'un kızı zanneder, onunla ne ilginiz var?»

— «Bir ilgim yok. Fakat başına bir iş gelmiş. Gelin de birlikte bir kahve içelim, anlatırımı»

Allahtan Rio'da akşam yemeği çok geç yeniyordu. Malko da yemeğe inmeden önce duş yapacak kadar vakit bulabildi. O gece çanı hiç dışarı çıkmak istemiyordu.

Metrdotel ona Şili sosisi ve bir Arjantin yemeği tavsiye etti. Malko temkinli davranarak yemekte sadece bira içmeğe karar verdi.

Malko kızarmış etten başka bir şey olmayan Arjantin yemeğini bir lokmada mı yutayım, yoksa mutfaktan bir testere mi istiyeyim, diye düşünürken; Frank çıka geldi. Malko rezalet çıkarmaktan dehşetli çekinirdi; bu yüzden eti tabağın kenarına bıraktı. Zaten Frank'ı görünce bütün iştahı kesilmişti, zira Amerikalı âdeti üzere durmadan tırnaklarını kenirliyordu- • ,

Hemen: «Anlat, ne oklu?» dıİ?e sordu.

Her şeyin münasip bir zamanı olduğunu bilmeyen bir insandı. Malko yemek yerken işten konuşmaktan nefret ederdi. Dolayısıyla Frank, iMalko'nun çok kocaman bir şeftaliyi yemesini beklemek zorunda kaldı, ancak ondan sonra olan biteni öğrenebildi.,

Malko' hikâyesini bitirdikten onra: «Eh, ne dersiniz?» diye sordu.

Frank işaret parmağının tırnağını kemirmekle meşguldü.

— «Ne diyeceğim? Kızı tanıyorum., Brezilya'ya geldiğimden beri onu görürüm'. Komünist olduğu doğrudur. Daha doğrusu kendi komünist olduğunu iddia eder, fakat kimse onu ciddiye almazdı., Dostumuz Crandao bana ondan bahsetmişti Kendisini İsterumiyen insan Hân eden Sao Paulo eyaletini de dâva etmek istiyordu. Bunun için Crandao'ya müracaat etmişti. Bu işlerle ne ilgisi bulunduğunu ve bilhassa neden öldürüldüğünü anlayamıyorum doğrusu.»

Malko: «Belki de kendisini takip ettiler,» dedi.

Frank: «Belki» diye cevap verdi. «Söylediğinize göre, onu konuşturmamışlar bile. Belki de kadın doğruyu söylüyordu ve RittersdorFun adamları sırlarını ifşa ettiği için onu cezalandırdılar.»

Malko: «Ne olursa olsun, bu memleket berbat bir yer,» diye söylendi. «İsmimi kullanan adam geliyor, siz öldürüyorsunuz;¹ Bir ceset- sonra sizin, adamınızın başına bir felâket geliyor. Etti ikinci ceset. Şimdi de Çinli kadınla, ediyor üç. Bui arada Ruth ile benim de ölümden ucu ucuna kurtulduğumuzu hesaba katalım, Acaba şimdi sıra kimde?»

• Frank: «jDoğru, doğru» dedi. «Bütün bunları biliyorum. Zaten işler bu derece karışık halde olmasaydı sizi Washington'dan göndermezlerdi. Aklıma gelmişken sorayım'; ihtiyaçla konuşmanız nasıl geçti?»

— «O 200 dolar kazandı, ben hava aklım. Acelesi yokmuş. Yarın yine görüşeceğiz!»

İhtiyarla neler konuştuklarını ve cim-rami partisini anlattı.

Frank, bu sefer büyük bir hırsıyla başparmağının tırnağını yemeğe koyuldu.,

— «Aferin,» dedi. «Şimdi de bir chı-rami şampiyonasına katıldınız.: Bana kalırsa bu ihtiyar bizi atlatmakla meşgul. Kiminle atlatıyor, bilmiyorumfm. Fakat bizi atlattığına eminim., Bir sabah kalkınca bir bakacağız, kontratı başkası ile imzalamış.»

— «Bu o kadar kolay mı zannediyorsunuz?»

Frank, omuz silk ti:

— «Tabii'» dedi; ((Nihayet iki hükümet arasında imzalanan bir kontrat değil ki., Diyelim ki yarın sizi çağırıp şahsen bir kontrat imzalasaydı milyarder olursunuz, zira o kâğıt parçasına birkaç milyar ödeyecek çok insan var.»

Bu sözler Malko'nun derhal hayâl kurmağa başlamasına yol açtı. Bu para üe şatosunu bitirebilir, hizmetçiler tutar ve şanına lâyık bir hayat sürebilirdi ve en imühimmi, artık böyle pis işlere bumuanı sokmasına lüzum ki V.Tiyacaktı Fakat ne yazık, ki bu milyarlarla arasında birkaç ceset yatıyordu.

Frank'ın artık kemirecek tırnağı kalmamış olmalıydı; kal-karak dedi ki: '

— «Yarın sabah Barra ele Tijuca plajı yakınındaki cesedi iyi bir yere gömdürürüm. Çinli kadınla uğraşmağa lüzum

yok. Nasıl olsa komşuları icabına bakarlar. Sonra da size telefon ederim.»

Malko ona Landa ile buluşacağını söylememişti. Nedense o fasb özel hayatı sayıyor ve şansının iyi gittiğinin bilinmesini istemiyordu. Frank gider gitmez, Malko hesap pusulasını imzaladı, odasına bir maden suyu gönderdi, sonra yatmak üzere odasına çıktı.

Bir çeyrek sonra beyaz ipek pijaması üe derin bir uykuya dalmış» mışıl mışıl uyuyordu-

İnsan gözünü kapasa kendini meşhur Rio karnavalında zannederdi. Zira gece kulübündeki üç şarkıcı dansör, büyük gürültü ediyorlardı- Lokal küçüktü zaten- Topu topu bil düzine masası vardı, önce bir gitarist çıkmış, kalın sesiyle eski Brezilya halk şarkılarını söylemeğe başlamıştı. Ondan sonra da beyaz elbiseli üç şarkıcı dansör ortaya çıkmıştı. Garip âletler çalışıyorlardı. Üzerine kedi postu gerilmiş küçük bir davul, bir birine vurulan küçük sopaları ve hakikî Samba'nın insanın kanını kızıştıran ritmini yaratan başka bir çeşit âletleri vardı.

Malko, Linda'ya döndü: «Şu üçü New-York'a gitse, mil-yoner olurlar,» dedi-

Linda başını sallayarak onu tasdik etti, Bunlar henüz turistlerin tesiriyle bozulmamış şarkıcıları. Her gece Favela'larmdan aşağı inerek birkaç kruzeiros karşılığında gece kulüplerinde çalışıyorlardı. Okuma yazma bilmedikleri gibi New-York şehrinin ismini dahi duymamışlardı.

Yerlerinde duramıyor, en üst perdeden şarkı söylüyor ve son derece güzel çalışıyorlardı. Bir yıl önceki festivalde çok tutulan şarkıları tekrarlıyorlardı. O kadar güzel çalıp söylüyorlardı ki, dans meraklısı olmayan Malko bile kalkıp o müziğe ayak uydurmak ihtiyacını duydu. İlk defa olarak Rio'nun cazibesini hissediyordu. Rio öyle garip bir şehirdi ki, halkın yarısının yirmi)aşını doldurmadan ölmesine mukabil, en fakirleri bile Karnaval zamanı yeni ve güzel birer elbise giyebilmek için dışından tırnağından biriktirirdi.

Bu lokali Linda seçmişti. Malko saat dokuza doğru Alvaro Cunha'nın villasına gelmişti. O korkunç suratlı Capanga kapıyı açarak onu salona götürmüş, bir maymun gibi şaklabanlıklar yaparak bir viski ikram etmişti. Malko içkiyi nazikâne reddetmişti. Kendisinin kanaatince, bu garip adamın

tropikal oumanlarm yüksek ağaçlarından birinin tepesinde oturması gerekti.

Linda onu fazla bekletmemişti. Vücudunu sıkı sıkı saran şantungdan yazlık elbisesi ve Brezilyalı kadınlara has o çok açık dekoltesi ile son derece zarifti. Bu elbiseyle bir körler kongresinde bile, heyecan uyandırabilirdi. Malko eğilerek elini öpmüştü.

Linda kakhaha üe gülmeğe koyulmuştu.

— «Ne hoş adamsınız!» demişti.

Biraz şaşıran Malko- «Neden?» diye sormuştu.

— • «Biraz önce yaptığınızdan dolayı- İlk defa başıma geliyor. Daha doğrusu ilk defa, tanımadığım biri elimi öpüyor- Tanımadığınız başka kadınların elini sakın öpmeyin, kocaları ile başınız derde girer. Burada el öpmenin mânası bambaşkadır. ...»

Linda, devamla: «Hem niye böyle giyindiniz?» diye sormuştu

Şaşıran Malko, dönüp aynaya bakmıştı. Sırf Linda üe birlikte yemek yiyeceği için çok koyu gri renkli alpaka bir elbise ve mavi bir gömlek giymişti. New-York'ta Fifth Avnue'-den satın aldığı ve ufak servete malolan bir Dior kravatı da takmıştı.

Malko daha ağzını açmadan Linda yanına yaklaşarak, ceketinin düğmelerini çözmüş, onun kravatını çıkarmıştı. Sonra da ince uzun parmağını Malko'nun boynu ile gömleğinin arama yerleştirerek ilk düğmesini de açmıştı. Nihayet memnuniyetle onu tepeden tırnağa şöyle bir süzmüştü.

— • «Bu şekilde çok daha hoşsunuz-» demişti.

Malko, terbiyeli bir şekilde: «Acbaa, ayakkabılarımı çıkar-masam olur mu?» diye sormuştu.

Linda kakhaha ile gülmeğe koyularak kravatını omuzuna fırlatmıştı,.

— «Alay etmeyin. Rio'da öğleden sonra resmî, gece ise rahat giyinilir. İşe giderken kravat takılır, fakat eğlenmeye giderken ona ihtiyaç yoktur. Zira insan eğlenmeye gider ve hava çok sıcak olun.»

Linda onu elinden tutarak sürüklemişti. Malko, yakası açık gömleği de bu şık kokteyl kıyafetli genç kadının yanında kendini gülünç bir durumda hissetmişti. Linda zenci kadınlar gibi, kalçalarını şehvetli bir şekilde kısarak yürüyordu. Büyükbabası Cunha'nın şeker kamışı tarlalarında çalışan zenci

kadınlara karşı fazla meyletmiş olmalıydı», Maamafih Brezilya-da bunun hiç ehemmiyeti yoktu, zira burada kanı katışık olmayan yoktu-

O dehşet verici Capaiga. kapıda nöbet tutuyordu- sahi-besinin anünde de iki büküm" olmuştu.

Malko: «Buna benzer çok adamınız var mı?» diye sor-muştu-

— «Çok var, fakat bu adam kıymetlidir!, Babanı istese öz çocuklarını bile öldürebilir.))

Bunu duyan Malko, birden irkilivermişti.

— «Lâfı gelmişken sorayım, babanız nerede? Onu ara-dım; yoktu. Biliyorsunuz ki Rio'ya iş için geldim'..,»

Linda onu elinden tutarak susturmuştu.

-T- «Bu gece susun. İşten bahsederek geceyi berbat etme-yin,» demişti,

O da ısrar etmemişti. Linda ile samimiyet kurarsa bu çok işe yarayabilirdi. Zamanı da gelmişti artık. Larry Ga'lo'ya o gün Washington'dan bir telgraf gelmişti. Bunda Brezilya'nın turistik bir memleket olduğu, ancak iş için gönderilen diplomat kıra bu turistik güzelliklerin tesirinde fazla kalmamaları tavsiye edilmekte ve Doğu Tanzania'da pek çok işin münhal oldu-ğu hatırlatılmakta idi...

Malko, Chevrolet'nin kapısını açmıştı. Linda arabaya bi-nerken en namuslu erkeğin bile aklını başından alacak kadar kalça gösterdi. Malko direksiyona geçtiği zaman kendinde de-ğildi. Geldiğinden beri neler olamıştı? Manganez meselesin-de en ufak bir ilerleme kaydedilmemişti. Bu arada ortada belli, bir sebep olmaksızın ceset sayıları gittikçe artıyordu' kendi ise gecelerini su gibi içki içen bir akrabası veya ni-şanlı, melez güzel bir kadınla geçiriyordu. Şimdi bir de hissi bir dram eksikti doğrusu. O bahiste kendinden emindi., Frank ona tabancasını daima yanında taşımasını söylemişti., O ise gülmüştü, zira gangsterlik oynamaktan nefret eder, ça-lışmadığı zamanlar da silâh taşımazdı-

Linda ona CasteUino'ya giden yolu tarif etmişti, Geldik-leri yer Rio'nun en gözde kulübü idi- Onları gören patron iki büküm oldu ve en iyi masayı verdi-

Genç kız; «Bırakın da yemekleri ben seçeyim,» demişti.

Sonra da comarao a la Balíao (Bahia usulü iri karides) ile palmiye göbekleri ve Malko'nun ismini dahi duymadığı çe-şitli bitkilerden yapılan bir salata ısmarlamıştı. Bir de Bre-zilya, şarabı vardı.

Salata çok lezzetli idi,. Şaraba gelince, herhalde en az 14 derece olmalıydı.

Sonra da carnarao'ları getirmişlerdi., İri karideslerle son derece baharatlı pilâvdan müteşekkil bir yemektir bu. Malko ilk lokmayı ağzına atar atmaz az kalsın tükürecek; o derece-yanmıştı ağzı. Linda ise aç bir kedi gibi yemeğini göz açıp kapayıncaya kadar bitirmişti-

Masanın altında Malko'nun bacağı Lmdaninkine yapış-mıştı. Genç kadın bunu hissedince hafifçe gülümsedi:

— «Brezilyalı oldunuz bile,» dedi.

Maamafih bacağına çekmemişti... Müzik o kadar gürültülü idi ki konuşmağa imkân yoktu. Malko'nun camarao'sunu ye -mediğini görünce Linda karideslerden birini alarak üzerine bol bol baharatlı sos döktü. Sonra onu Malko'ya uzattı.

. — «Beni birazcık seviyorsanız bunu yersiniz,» dedi.

Çaresiz kalan Malko, karidesi yuttu.

Moraran yüzünün hiç olmazsa pancar rengine dönebilmesi için 'Malko'nun üç bardak şarap devirmesi gerekti,. Midesinin, parçalandığını zannediyordu. Aç gözlü Linda ise o baharatlı sostan ekmeğin üzerine sürerek yedi. Sonra da:

— «Babamın sekreterini böyle bir baharatlı sosla öldür-düler,» diye anlattı-

Malfeo: «Çok naziksiniz,» cevabını verdi; «Bir ölü yet-miyor mu?»

Linda ona alaylı alaylı baktı.

— «Arada fark var,» dedi, «O bu sosu sizin gibi ağzın-dan almadı-»

Şaraba rağmen Malko'nun aklı başındaydı,.

— «Sizce onu kim öldürmüş olabilir?» diye sordu.

Linda: «Kim olacak' ona kötülük yapmak isteyenler» di-ye cevap verdi-

— «Buna göre, kaatillerin Brezilyalı olması gerek, de-ğil mi?»

Linda derin derin içini çekti:

— «Olabilir elbette), Ancak yabancılar hesabına çalışan Brezilyalılar da olabilir,» dedi.

Malko, bir kere daha genç kızın ağzını aradı-

— «Peki, ya babanız bu işe ne diyor?»

Genç kadın çok hoş bir şekilde somurttu:

— «Ondan pek memnun değildi zaten,. Etrafımda fazlaca dolaşıyordu...»

BASAĞ YAYINEVİ DETEKTİF ROMANLARI SERİSİ

- 1 — KIZ AVCILARI (The Girl Hunters)
Yedi yıldır ük MAYK HAMMER romanı... (2. Basla)
- 2 — .BOKUZ CANLI ABAM (Live and Let Dîe)
BOND'u Türkiye'ye tanıtan eser- (2. Baskı)
- 3 — SON KOZ (Moonraker) J. Bond romanı (2. Baskı)
- 4 — CANİLER UYUMAZ (You are *the* Target)
SPİLLANE'in korkulu bir macerası... (2. Baskı)
- 5 — KURT KANI (On Her Majesty's Secret Service)
JAMES BOND'un rekor kıran romanı- (2- Baskı)
- 6 — DOKTOR NO (Doctor No) (3. Baskı)
- 7 — ÖLÜM PASAPORTU (Passaport to Oblivion)
BOND'un altın tahtına lâıyk tek veliaht
(EVENİNG STANDARD) (Bitmek üzere)
- 8 — SONSUZ KÂBUS (Diamonds are Forever)
BOND'un orijinal bir macerası. (Bitmek üzere)
- 9 — RUSYA'DAN SEVGİLERLE (From Russia with Love)
BOND'un Türkiye'de geçen bir şaheseri. (3. Baskı)
- 10 — GECE YARISI (Midnight Plus One) (Bitiyor)
- 11 — YILDIRIM HAREKÂTI (Thunderball) - James Bond.
- 12 — YILAN SOYU (The Snake) Mayk Hamraer romanı
- 13 — ÂNI TEHLİKE (Casino Royale)
BOND'un çok değişik bir macerası. (Bitmek üzere)
- 14 — HESAP GÜNÜ (The' Deep) - Mickey SpiHane
- 15 — ALTIN TABANCA LI ADAM (The Man With The Golden Gun) — BOND'un son macerası.
- İS — CASUSLAR RİNGİ (Manchurian DoU)
Bir No. lu Casus Kıran SAM DURELL'in macerası...
- 17 — CEHENNEM BOMBOŞ (Murder on the MistraJ)
- 18 — ÖLÜM SATAN ADAM — James Munro
- 19 — ÇOK GİZLİ (For Your Eyes Only) J. Bond romanı.
- 20 — HEDEF ANKARA (Assignment Ankara) S. Diuell
- 21 — SİLÂH GÖLGESİ — Mickey SpiHane
- 22 — TEHLİKE PASAPORTU - JASON LOVE romanı
- 23 — İNSAN İKİ KERE YAŞAR (You Only Live Twice)
James Bond romanı.
- 24 -- CAN ALANLAR... Yepyeni bir macera eseri...
PEK YAKINDA :
- 25 — ZORLU DÜŞMAN ... Bı Bond macerası-

Bu da bir sebep olabilirdi. Daha Onyedinci Yüzyılda papaz Francisco Vargas, ekvatorun güneyinde hiçbir şeyin günah sayılmadığını söylememiş miydi?

Linda birden: «Gelin dansedelim,» dedi. «Zım-Zunn'u bilir misiniz?»

— «Dans mı, yoksa bir voodoo ilâhı mı bu Zum'-Zum?»

— • «Yok canım, bir gece kulübü. Rio'nun en garip gece kulübü-»

Kalkıp Zum-Zum'a gittiler. Zaten ku'lüp üç sokak ötedeıdi,.

Orada da onlara derhal en iyi masa verildi- linda'yı memnun etmek için Malko iki çaşı ısmarladı. Zaten o beyaz içki kendisine votkayı hatırlatıyordu. Kendi içkisini bir yudumda dikti- Birden kendini çok hafif hissetmeğe başladı-

Sonra da Linda'ya: «Dans edelim mi?» diye sordu.

Pist son derece ufaktı- Arka arkaya son derece ritmii bir sürü Brezilya tangosu yaptılar. Linda yavaş yavaş dönüyor ve Malko'ya. çok az temas ediyordu. Kollarını kavalıyesinin boyuna dolamıştı, Malko genç kadının kalçalarını salladığım hissediyordu- Bu vaziyette onu çok daha faza arzu ediyordu,,

Malko, Linda'nın belini biraz daha sıktı. O da içleri anlaşılmayan bir pırıltı ile dolu iri elâ gözlerini gözlerini kaldırıp baktı.

— «Beni arzu ediyorsunuz...»

Bu ne bir soru, ne de bir şikâıetti. Sadece içinden geçeni söylemişti- Kravatsız olduğu için rahatsız olan Malko cevap vermedi.

Linda, kulağına: «Bekleyin,» diye fısıldadı. «Sizle sonra sevişiriz. İstedığınız gibi-» Sonra içini çekti. «Sevişmekten hoşlanırım. Siz de hoşlanırsınız herhalde- Gözlerinizden belli oluyor. Erimiş altına benziyor gözleriniz- İnsanın içinden parmağını sokup onları çıkarmak ve uğur yüzükleri yapmak geliyor-»

Bunu duyan Malko irkildi-

Linda: «Şaka söyledim,» dedi. «Fakat siz de şimdilik aşkı düşünmeyin' yoksa iyi dans edemezsiniz. İlerde bol bol vaktimiz olacak- Dans edelim şimdi»

Dans etmeğe koyuldular. Plâk yerine bu sefer zenci bir kadm şarkı söylemeğe başladı. Nara Feon ismindeki şarkıcı hareketli sambaların yerine hüzünlü şarkılar söylüyordu-

Linda bir daha konuşmadı. Malko birden elinde sıcak bir şey hissetti. Genç kadm ağlıyordu- Malko başını kaldırdı. Genç

kadının gözleri yaş içindeydi, çenesi de titreyip duruyordu- Küçük bir çocuk gibi ağlıyordu-

— «Başım ağrıyor,» diye mırıldandı.

— «Niye?»

Lmda hafifçe omuz sükti-

,— «Size hemen hava alalıma giderek bir uçağa binelim ve beni hayatınız, boyunca yanınızda tutun desem, bana muhakkak ki «Hayır» cevabını verecek ve deli olduğumu zannedeceksiniz- Onun için size sebebini anlatmaya ne lüzum var?»

Malko genç kadının sesinde büyük bir umutsuzluk farakederek daha fazla öğrenmeğe çalıştı.,

— «Kimden kaçılıyorsunuz?»

— "Kendimden.»

Lmda başını sallayarak: «Bu konuyu buakalım,» dedi «Hem bu gece için. yetecek kadar dans ettik, gidelim buradan,»

Üç dakika sonra sokaktaydılar.

Linda: «Canım araba kullanmak istiyor,» dedi.

Malko'nun elinden kontak anahtarını alarak direksiyonun basana geçti. Çok iyi araba kullanıyordu, fakat deli gibi sürüyordu. On dakika sonra Maria Isabel meydanın köşesinde harap bir binanın önünde durdu-

— «Geldik.» dedi.,

Malko anlayamamıştı-

Linda: «İşte böyle,» diye devam etti- «Babam eve erkek getirmemden hoşlanmıyor, onun için ben de kendime bir yer yaptım »

Malko ağzını bile açmadan indi, onu takip etti.

Pis bir asansöre binerek sekizinci kata çıktılar- Uzun bir koridoru geçtikten sonra Linda tahta bir kapının önünde durdu. Önce içeri Malko'yu soktu, sonra ışıkları yaktı.

Burası geniş bir yerdi ve çok zevksiz bir şekilde döşenmişti- Alçak geniş bir divan, bir pikap ve bir konsol vardı- Tavan dört metre kadar yüksekti. Perde ile önü kapalı bir de balkon vardı-

Linda pikapa bir plâk koydu, sonra da konsola gözleri yarı kapalı bir vaziyette yaslanarak Malko'ya bakmağa başladı. Yüzünde garip bir ifade vardı, âdeta gizli gizli ısırap çekiyor gibiydi Malko bir adım atarak onu yavaşça omuzlarından futtu. Bir eli ile de yavaşça yüzünü okşamağa başladı-

Linda ona hayretle baktı.

— «Niye bu kadar tatlı, bu kadar iyisiniz?» diye sordu-

Malko cevap vermedi. Altıncı bir his ona Linda'mn becu

baht olduğunu söylüyordu,. Bedbaht kadınlarla da daima ilgilendirirdi.,

Pikap bu arada ısındığı için aniden odanın içinde müzik sesi duyuldu- Linda müziği duyunca kurulmuş gibi birden canlanıverdi, gözlerindeki hüznü kaybordu, kendini Malko'nun kollarına fırlatarak boynuna sarıldı, onu öpmeğe başladı-

Malko, genç kadına yeniden baktığı zaman gözleri iri iri olmuştu, vücudunun da bütün ağırlığı ile üzerine abanmıştı.

Malko ona yeniden sarıldı- Bu sefer şefkat değil, fakat vahşi müziğin de tesiriyle arzu duyuyordu. Linda'yı hem öpüyor, kem* de eliyle sırtındaki fermuarı açmağa çalışıyordu.

Genç kadın: «Hayır,» diye kulağına fısıldadı-

Bunun üzerine, biraz şaşırarak Malko sadece onun sırtını okşamakla yetindi. Fakat hoşuna gitmedi bu davranış. Kadında bir gariplik vardı. İşler pek kolay gelişmişti. İstemeyerek biraz çekildi.

Kadın ona sitemde bulundu.

— «Neden elbisemi çıkarmak istiyorsunuz? Kendinize göre prensipleriniz mi var? Siz, memleketinizde yalnız çıplak olan kadınlarla mı sevişirsiniz?))

Malko bu sefer kadının ne istediğini anlamıştı- Sol eli ile önce onun göğsünü kavradı, sonra elini kalçasına doğru kaydı-

— «Elbisenin altında çıplak olsaydın çok iyi olurdu,» diye hafifçe fısıldadı.,

Linda: «Elbiseden başka üzerimde hiçbir şey yok ki,» diye ona cevap verdi-

Malko'nun midesinde bir düğümlenme oldu, sonra bu düğüm çözüldü, Malko oklukça kaba bir şekilde, ceketini büe çıkarmadan, Lmda'nın istediğini yaptı.

Siyah saçları Malko'nun omuzlarına yayılan Linda Brezilya dilinde durmadan bir şeyler söylüyordu. Malko bu sözlerden birkaçını anlayınca biraz irküdi- zira bunlar çok âdi süz- erdi- Milyoner Linda adileşmekten zevk alıyordu-

Kadın irkildiğini hissederek ona sıkı sıkı sarıldı. Biraz önce duyduğu zevk gözlerinden hâlâ okunuyordu. Linda hafif hafif pikapta çalan sambayı söylemeğe koyuldu-

— «Bu şarkıyı, biliyor musunuz?)) diye sordu,

•— «Hayır.»

•— «En çok tutulan şarkı bu- İstakoz Sambası»

Sonra da kulağına eğilerek şarkının sözlerini söyledi-

İstakoz bir balık mıdır?
Yüzer .mi? Denizin dibinde mi dolaşır yoksa?
Ne olduğunu bilmesem ne ehemmiyeti var?
Nasıl olsa hiçbir zaman yemeyeceğim,
bir kırıntısını bile yemeyeceğim.

Malko son sözleri oldukça dalgın dinlemişti. Zira tesadüfen karşısındaki aynaya gözü takılmıştı- Aynada karşıdaki balkon görünüyordu ve biraz önce Malko'nun sırtını döndüğü o balkonun perdesi hafifçe oynamıştı.

Pencereler kapalıydı- O durumda bunun bir tek mânası olabilirdi: Perdenin arkasında biri gizleniyordu-

İyi bir şekilde samimî bir münasebet kuramamak bir yana, şimdi de o perdenin oynaması Malko için büyük bir tehlike teşkil ediyordu. Silâhsızdı ve kendini koruyabilecek durumda değildi, gizlenen yabancıнын ise tek bir gayesi olabilirdi: Malko'yu öldürmek-

- VII -

Her an sırtına saplanacak kurşunu bekleyen Malko'nun bütün 'kasları gerilmişti. Kapaıya koşmamak için insanüstü bir gayret sarfediyordu, Zaten kapıya koşmak da çok apüalca bir iş olurdu,, zira katilin o arada kendisini öldürecek bol vakti bulunurdu-

Duyduğu bütün arzu, müziğin yarattığı bir çeşit sarhoşluk ve alkolün tesiriyle aşkı bir anda sabun köpüğü gibi sönmüştü- Linda- Malkü'daki bu değişikliği hemen sezdi,

— «Neyin var?» diye sordu-

— «Hiçbir şeyim yok. Sadece düşünüyordum »

Hırsından deli oluyordu- Linda'nın. incecik ve zarif boynunu o anda büyük bir zevkle sıkabilirdi. Kendisini bir güzel aldatarak bu tuzağa düşürmüştü. Şimdi de Linda'nın yanından ayrılır ayrılmaz perdenin arkasına gizlenen katil onu kolaylıkla temizleyecekti- Doğrusu başını iyi bir derde sokmuştu!

Zaman kazanmak için. birden Linda'yı elinden yakalayarak balkonun altına doğru sürükledi. Bu arada da Linda'nın önünde siper gibi dunmsma temin etti.. Yatağın üzerine oturarak Linda'yi da kendine çekti- Ansızın hayatını kurtaracak parlak bir fikir 'bulmuştu.,

Malko, olduğu yerden perdenin arkasındaki hareketleri tet-

kik ediyordu. Adam da biraz ileri gidiyor ve Malko'yu göz hapsine almış 'görünüyordu...

Malko, katili düşünmemeyeğe çalışarak bu sefer Linda'ya sarıldı. Ve genç kadına da onu arzui ettiği şeyi hissettirdi. Onu hırsıyla boynundan öpmeğe koyuldu, sonra da kendine çekerek divanın üzerinde üzerine yattı.

Linda'yı kısa zamanda tahrik etmişti, genç kadın tam iki elini gömleğinin altına sokarken kulağına şunları fısıldadı:

— «Neden bana daha önce üç kişi olduğumuzu söylemedin?»
linda birden yerinden fırlayarak:

— «Üç kişi mi, nasıl olur?» diye sordu.

— «Yukarda» diye Malko fısıltıyla cevap verdi. «Orada biri var. Birkaç kere perde oynadı»

Genç kadının dudaklarında bir gülümseme belirecek , oldu, fakat derhal kayboldu-

— «Yanılıyorsunuz,» dedi, Fakat sesi titriyordu.

Malko eli ile onun gırtlakını yakaladı, sonra hafifçe sıkmağa başladı- Bu arada da baş parmağı ve işaret parmağı ile iki damarına bastırıyordu. Linda kurtulmak için debelenip duruyordu.

Malko elim biraz gevşeterek: «Seni öldürmek isterdim!...» dedi-

Sesi buz gibi soğuktu- Linda, Malko'nun söylediğini yapabileceğini anladı. O altın sarısı gözler şimdi sadece iki ince çizgi halindeydi ve vahşi hir hayvanmkiler gibi dehşet verecek şekilde pırıldıyorlardı.

Linda: «Aklınızı mı kaçırdınız?» diye inledi

Malko yine alçak sesle konuşarak: «Sus!» dedi- «Sadece dediklerimi yap. Yoksa seni şuracıkta boğacağım. O yukarıdaki adam bile gelip seni kurtaramaz.»

Linda konuşmak istedi, fakat Malko eh üe onun ağızını kapatarak kulağına ne yapacağını fısıldadı.

— «Kalkıp kapıya kadar gidecek ve ışığı söndürecekisin- Sonra yine yanıma geleceksin. Ağızını açmayacaksın. Bekle. Önce soyun, Böyleli daha amin. Kapı kilitli mi?»

Linda hayır mânasında başını salladı.

— «İyi öyle ise- Hadi yürü-»

Derhal elbisesinin fermuarını açarak elbiseyi kalçalarına doğru yuvarlaya yuvarfaya çıkardı. Göğüsleri Malko'nun ceke-tine yaslanıyordu- Sonra divandan kalkarak arkasına bakmadan yürüdü. Malko'nun son gördüğü. Linda'nın böbreklerinin hemen altındaki iki gamze oldu.

Birden ışıldar söndü-

Malko yavaşça yalakten kalktı, karanlıkta Lhida'yı yakaladı. Birden genç kadının güldüğünü zannetti- Kolayca kapının tokmağım buldu!- Katil bu karanlıkta nasıl olsa kolaylıkla isabet ettiremezdi., Maamafılı acele etmese iyi olurdu.

Kapı derhal açıldı, Malko hemen dışarı süzülerek kapıyı arkasından kapadı. Bir an koridorda durarak kulak kabarttı' Dışarda da bekleyen biri olabilirdi.

Hiç ses duymayınca kendini emniyette hissetti, sonra merdivenleri dörder dörder inerek sokağa fırladı- Etraf o kadar sakin ki bir ara, acaba rüya mı gördüm, diye düşündü-

Sonra da, «Boşver» diye düşündü «Yanılmışsam ona yarın sabah çiçek gönderirim. Yanılmamışsam onun bana çiçek göndermesine ramak kalmıştı-»

Arabası sokağın karşı tarafında duruyordu Bindi, derhal hareket etti- Köseyi dönünce de durarak kravatını bağlamağa koyuldu. Fakat ya Lindanın bu suikastle bir ilgisi yoksa diye de düşünmeğe başladı. Belki de şu anda onu boğazlıyorlardı- Bir ara Frank'a telefon etmeyi düşündü. Fakat ne olsa geç kalacaklardı- Başka bir şey yapmağa karar verdi. Binanın arka tarafından dolayarak uzak bir yerden giriş kapısını göz hapsine aldı.

Bir saat kadar böylece bekledi. Bina zifiri karanlıktı ve ses seda çıkmıyordu- Tam artık gideceği sırada holde bir ışık yandı. Bir dakika sonra da kapıda Linda görüldü. Genç kızm yanında kolunu büyük bir sevgiyle tuttuğu belli olan bir adam vardı. Karsa tarafa geçerek uzaklaştılar. Malko da derhal koşarak arabasına bindi. Kendi kendine sinirli bir şekilde gülmeğe koyuldu. Zira Linda'nın yanındaki adam nişanlısı Alex von Rittersdorfdan başkası değildi- Ve kendisinin bir tuzak zannettiği şey de sadece iki cinsî sapığın bir oyunuydu. Yakışıldı Alman sevişenleri seyretmekten zevk alanlardandı- Malko da bilmeyerek onun hesabına müstesna bir gösteri yapmıştı-

Malko doğruca otele döndü Bu kadar heyecan yeterdi. Von Rittersdorf seyretmekten zevk alabilir, fakat Nazi de olabılırdi- Bu hususu tahkik etmesi gerekiyordu.

Mucize kabilinden o gece işleyen havalandırma tesisatının tesiriyle derhal juy'kuya daldı. Şimdi Linda'nın Zum-Zum kulübünde neden ağladığını anlıyordu. Zaman zaman herhalde daha normal bir seks hayatını arzuluyor olmalıydı-

•

— «Saat onda elçilikte toplantı var.»

Malko henüz uykuluydu ve Frank'm sesini pek net duymıyordu- Fakat yine de, «Olur, olur,» diye homurdandı- Sonra telefonu kapattı.

Trafik sıkışıklığı dolayısıyla elçiliğe ancak yirmi dakika geç varabildi- Larry Gallo ile Frank oradaydılar. Diplomat neşeyle Malko'ya sordu:

— «Sayın Viskonsülüm, ne haberler var?»

— «Cin-rami oynarken dört yüz dolar kaybettim Bunu masraf pusulasına geçireceğim. Bir de güneş çarpmasına karşı bir çare öğrendim;. Hepsi bu kadar »

Linda ile buluştuğunun üzerinden bir hafta geçmişti. Bu yedi gün zarfında Malko yine en ufak bir ilerleme kaydedememişti. Rio'nun sıcak havasının da tesiriyle artık kendini bayağı tatilde hissetmeğe başlamıştı- Mucize kabilinden başka bir ölüm •olayı olmamış; ve kimse de kendisini tehdide yeltenmemişti-

Linda ile tekrar karşılaşmışta,.

O garip gecenin sabahında Linda'ya telefon ederek ondan özür dilemiş ve fazla sinirli olduğu için de kusura bakmamasını rica etmişti. Madem ki onu öldürmeğe teşebbüs etmemişlerdi, kadından özür dilemekte mahzur yoktu. Ancak Linda onunla tekrar görüşmek arzusunu göstermemişti,. Malko meraldanmıştı- Bu Alex kimdi acaba? Çinli doktor kadının öldürülmeden önce iddia ettiği gibi gerçekten bir Nazi miydi? Nazi ise, manganese mi ele geçirmeğe çalışıyordu? Yoksa zararsız bir cinsî sapık mıydı? Linda da onun arzularını kabul eden bir insan mıydı? Malko, Almanı birkaç kere görmeğe çalışmıştı. Hattâ bir seferinde yat kulübünde aperitif alınken karşılaşmışlardı. Von Rittersdorf hep terbiyeli ve nazikti, fakat ağzından lâf almak imkânsızdı- Mayo da hiç giymiyordu. Hakikaten sabık bir SS subayı ise kolunun altında dövmeli işareti olmalıydı.

Malko fren yaptı. Her gün artık saat tam iki buçukta Cunha'nın villâsının önünde duruyordu. Capanga önüne düşüyor ve onu milyarderin beklediği salona götürüyordu.

Her gün aynı hareketleri yapıyorlardı. Alvaro Cunha yerinden kalkmadan Malko'nun elini sıkıyor, sonra derhal kâğıt destesini karıştırmağa başlıyordu. İki saatlik oyun boyunca bütün konuştukları «cin» veya «puan düşünüyorum» kelimelerinden ibaret oluyordu.

Daha sonra Malko hesapları yapıyordu- Üç oyundan ikisini mutlaka Brezilyalı kazanıyordu- Müthiş bir şans vardı, Bâzan tesadüfen Malko kazansa, Brezilyalı alçak sesle küfür et-

m ege ve bir sürü. ağza alınmaz lâflar sıralamağa koyuluyordu... Kaybetmekten hoşlanamıyordu. Malko cebinden para tomarını çıkarınca yüzü gülmeğe başlıyordu- Malko ise rakibin parasının yüzünü lienüz görememişti- zira Cünha kaybettiği zaman bunu ertesi günü hesabına kaydetmekle yetiniyordu-

Bir gece önce Malko'yu sıkıntı basmıştı. Brezilyalıya 85 dolar daha. ödedikten sonra ona:

— «iSayın Bay Cünha, hakikaten sizinle cin-rami oynamaktan başka konularda da görüşmek isterim,» demiştiy.

Alvaro Cünha o iri ellerini masanın üzerine koyarak sormuştu:

— «Yok canım, başka ne konuşacağız?»

— «Şu manganeeze ait kontratı imzalamak için,» diye Malko devam etmişti-

Milyarder, Malko'yu bir bakıma korkutmak ister gibi ayağa kalkarak, bir nevi gövde gösterisi yapmış ve: «Senyor Malko- size imzamı ataeğuna dair söz verdim,» diye soğuk bir cevap vermişti. «Vaktimiz var. Kızını henüz evlenmiyor- Yok, artık benimle oyun oynamak istemiyorsanız, sizi zorlayan yok-»

Malko yine tâviz vermiş ve alçak bir sesle Cunha'ya kendisiyle oyun oynamaktan ve para kaybetmekten çok memnun olduğunu söylemişti Zira milyarderle başka türlü temas etmesine imkân yoktu,. Ve foit işi de kaybetmek istemiyordu.

Brezilyalının öfkesi derhal geçmişti. Nitekim, ayrırlırlarken Malko'nun elini hararetle sıkarak göz kırpmış ve neşeyle: «Göreceksiniz, her şey iyi bitecek,» demişti.

İşlerin iyi bir şekilde sona ereceği muhakkaktı, fakat bu; acaba kimin için iyi bir son olacaktı? Malko da artık Fratık'ın haklı olabileceğini düşünmeğe başlamıştı,. Günün, birinde belki de Cünha gelerek ona o esrarengiz rakiplerinden biriyle kontratı imzalamış olduğunu ilân edecekti, ondan sonra da dananın-kuyruğu kopacaktı...

O gün Malko'nun Copacabana Palas otelinin karşısında bir yerde Ruth'la randevusu vardı- Geldiğinde Ruth'u plajda kumların üzerinde buldu. Brezüayh erkekler etrafında bir çember teşkil etmişlerdi. Ve bu beyler en büyük kumandanlara bile parmak ısırtacak bir ustalık ve taktikle çemberi gittikçe daraltıyorlardı- Ruth- Malko'yu hafifçe dudaklarından öpmüştü. Plaj macerasını tamamen unutmuşa benziyordu. Malko onu hemen hemen her gün görüyordu'- İki günde bir birlikte akşam yemeği yiyorlardı ve geceleri de Malko odasına nadiren dönüyordu,.

Ruth ona yardıma söz vermişti- Rio'da çok tanıdığı vardı.

O gün önce bol bol yüzmüşlerdi. Ruth balık gibi yüzüyordu. Denizden çıkınca kumların üzerine uzanmışlar ve Malko uyuyakalmıştı. Uyandığı zaman sancı üe kıvranıyordu, zira omuzları güneşten kıpkırmızı kesilmişti- Ruth hâlâ uyukluyordu,. Biraz serinlemek için koşup denize girmişti. Fakat bu aksi tesir yapmış, omuzları daha fazla ağrımağa başlamıştı-

Ruth gözlerini açınca kakhaha üe gülmeğe koyulmuştu^

— «Sevgilim, İstakoz gibi olmuşsun- Korkma, güneş çarpmasına karşı çok iyi bir ilâcım var. Benimle eve gel,»

Malko güçlükle giyinmişti, zira gömleğinin teması bile acı veriyordu- Yolda- Ruth bir eczahaneye girerek mavi bir şişe satm almış, evine gelir gelmez de Malko'yu soymuş, vücuduna bu mavi şişenin içindeki beyaz sıvıyı sürmüştü.

Sonra: «Bu manganeeze sütüdür,» diye izahat vermişti. «Aslında mide ağrılarına karşı kullanılır, fakat güneş yanıklarına karşı da çok iyi gelir,»

Haklıydı, zira ertesi gün Malko'nun hiçbir ağrısı sızısı kalmamıştı.

Ruth'a teşekkür etmek için bir plâk aldı ve elçilikte zemin katında bulunan bürosuna gitti. Ruth hediye ahijca sevincinden kızarak mırıldandı:

• — «Ben de size bir şey söyleyecektim- Belki de mühimdir.»

Kulağına iki cümle fısıldadı. Malko birden durakladı, sonra İkinci Kâtibin odasına gitmek üzere asansöre binerken neşeyle ıslık çalıyordu. Bir haftadanberi ilk defa bir kıpırdanma olmuştu.

•

Büyükelçinin bürosunda bir sinek uça kanat çırpması duyulacaktı. Sözlerini bitirdikten sonra Malko şunları söyledi:

— «Cünha'nın kızı Linda üe de gayet iyi dostum »

İkinci Kâtibin yüzünün ifadesi biraz düzeldi.

— «Bir ümit belirdi mi yani?»

Frank bir an tırnaklarını yemekten vazgeçerek, söze karıştı:

— "(Sen Allah bilir kaçıncısın. Yüzüncü, iki yüzüncü- Bu Linda azgın bir kadındır- Karyolalar onun için, «Elinden sadece İsa'nın heykeli kurtulabilmiştir,» derler-»

Bu durumda dostluğun pek değeri kalmıyordu-

Halbuki Malko iyi haberleri sona saklamıştı-

— «Bir şey daha keşfettim,» diye sevinçle açıkladı. «Her gün öğleden sonra Alvaro Cünha esrarengiz biri ile buluşarak iş

konusuyor. Bu randevuyu bir aşk randevusu şeklinde göstermeğe çalışıyor »

Frank bunu duyunca yerinden fırladı.

— «Kira söyledi bunu?»

Malko eH ile müphem bir işaret yaptı.

— «Söyleyemem, fakat tahkiki gayet kolay.»

Ruth ona bu haberi verdiğini Frank'a söylemesini tenbih etmişti. Aslında bu haberi Frank'a vermesi gerekiyordu-

Malko'nun ifşaatı yeniden bir sessizlik yarattı. Diplomat:

— «AHahım, acaba kiminle buluşuyor?» diye inledi.

Frank da eliyle müphem bir işaret yaptı.

— «Kim. olduğu mühim değil,» dedi- «Mühim olan- ihtiyarın bu adamla bir kontrat imzalamasına mâni olmak-»

Diplomat: «Ne yapmamızı teklif ediyorsunuz?» diye sordu.

— «Burada her gün o kadar çok insan ölür İd, bir fazla, bir eksik, lüç farketmez...»

Malko söze karıştı.

— «Ya sonra? Kızı ve diğer akrabaları öldüreceksiniz. Yalnız şunu haber vereyim, sonunda buradaki veraset kanunları dolayısıyla manganez devlete kalacak ve biz de bu gidişle 80 milyarı Brezilyalıyı temizlemek zorunda kalacağız. Bu iş ise jenosit saydır. Yani toptan imha. Birleşmiş Milletler de böyle hareketleri hoş karşılamaz »

Frank bu sözlere çek sinirlenmişti. Malko'ya döndü: «İyi, iyi- Öyle ise kendi kafanıza göre iş yapın- sayın entellektüel beyefendi. Kızı ile yeteri kadar yattıktan sonra belki ihtiyar sizi de vasiyetnamesine geçirir.»

Sigarasını bir tablanın, içine bastırdı, sonra da kapıyı çarparak çıkıp gitti-

İkinci Kâtip biraz utanarak Malko'ya baktı.

— «Frank biraz kabadır, fakat bir bakıma da haklı,» dedi- «Sayın S:S:S: bu Brezilyalının bizimle alay eümesine daha ne kadar tahammül edeceğiz!»

Malko gözlerini kırptırdı-

— «Açıkçası ben Brezilya'ya bir sürü insanı öldürmek için gelmedim,» dedi «iZaten şu âna kadar bir sürü insan ölmüş bulunuyor. Anlamadığım bir tek şey var. Bu adamcağız neden bizi atlatıyor ve kiminle atlatıyor? Şu anda onu öldürmek hiç bir işe yaramaz. Zira neden tereddüt ettiğim bilmiyoruz- Kıza ile karşı karşıya kalınca da dununda bir değişiklik olmayacak »

— «Haklısınız, ama...»

— t.Aması, maması yak. Bu sefer mühim bir ipucu yakaladığım zannediyorum. Bu durumda Cunha'yı ortadan, kaldırmak büyük hatâ dur.»

Sonra da Çinli kadın doktorun sözleri ile onun öldürülmesini anlattı. Bu arada Rittersdorf'un. ufak tefek zaaflarından bahsetmedi-

— «Önce bu Rittersdorf'un muhatabımız olup olmadığını bilmek işitiyorum! Söylenenler doğru ise, Linda üe de nişanlı olduğuna göre, tehlikeli adam odur- Bunu öğrenmek için bir tuzak kuracağım. Ondan sonra Cunha'ya ne yapacağımıza dair karar veriri^ »

— «İyi ama, bütün bunlar Cunha'nın neden bizimle bir kontrat imzalamadığını açıklamıyor.»

— «İmzalamıyor, zira ortada üçüncü bir şahıs var.»

— «Şu halde bu üçüncü şahsın kim olduğunu keşfetmek size kalıyor, sayın S; A-S-»

Malko'nun sözleri Larry Galo'yu biraz ikna etmişti. Giderken onun elini hararetle sıktı-

SA-S-in ise villâya ancak gidebilecek kadar vakti kalmıştı. Alvaro Cünha kendisini o günün cin-rami partisi için bekliyordu-

*

Dev Capanga Mafko'yu karşılayarak salona götürdü. İhtiyar Brezilyalı çoktan oyun masasının basma oturmuş' sinirli sinirli kâğıtları karıştırıyordu-

Biraz sertçe: «Geç kaldınız,» dedi. «Kâğıt açma sırası sizin»

Cunha'nın şansı yine yerindeydi. Durmadan kazanıyordu,. Malko üç oyun kaybetti- Puanı yüz kırkzeiros'dan oynuyorlardı ve bütün öğleden sonra oyun bu şekilde devam ettiği takdirde Malko donunu bile orada bırakıp dönmek zorunda kalacaktı-

Cünha,, bir ara: «82 juan oldu,» dedi. «Kusura bakmayın, fakat oyunu burada bırakmam gerek, zira mühim bir işim var.» Malko'ya göz kırptı.

Malko bilâkis buna sevinmişti. Cebinden pırıl pırıl iki yüz dolarlık çılcarak masanın üzerine bıraktı. Hiç olmazsa Linda burada olsaydı, diye düşündü-

Cünha derhal ayağa fırladı, parayı iri eliyle yakalayarak cebine soktu, sonra:

— «Yarın, yine aynı saatte,» dedi.

Malko 'Evet, mânasına başını salladı. Kendini yavaş yavaş

sıkılan bir limona benzetiyordu. Fakat kafası iyi işliyordu. Kuth'un söyledikleri aklına geldi. Bunun üzerine, ihtiyara acele acele veda ederek dışarı çıktı, arabasına bindi. Beklemeye başladı- •

Hemen arkasından Alvaro Cünha da evden çıktı, Avenida Pasteur'e doğru yürümeğe koyuldu,. Malko onun biraz uzaklaşmasını bekledikten sonra peşine takıldı. Beş yüz metre sonra Brezilyalı sola dönerek Rua Urbana Santos'a saptı. Orada fakir bir mahalle vardı, Malko onu takip ederken kalabalığın arasında kolaylıkla gizlenebiliyordu-

Mahallede herkes milyarderi tanıyor gibiydi. Onu selâmlıyorlardı. O da şapkasını çıkararak onlara karşılık veriyordu-Hattâ bir limonatacının önünde durarak kâğıttan bir bardakla limonata da içti-

Malko, nihayet küçük bir ahşap evin merdivenlerini çıktığı ve kapıyı çaldığını gördü- Bir ayakkabıcının tezgâhının arkasına gizlenen Malko, şimdi onu gayet iyi görebiliyordu), Kapı açılınca eşikte âdeta siyah bir Sophia Loren görüldü. Sırtında kırmızı ipek bir elbise vardı, gün ışığı ile teşkil ettiği tezat sayesinde vücudunun bütün ıratları belli oluyordu. Malko'nun yanında duran bir Brezilyalı genç içini çekti.

— «Anam!» dedi.

Brezilya'da bir kadına yapılabilecek en büyük kompliman buydu-

Güzel zenci kadın milyarderi büyük bir şevkle dudaklarından öperek kalçalarını sallaya sallaya içeri girince sokaktan ısıklık sesleri yükseldi. Cünha buna memnun olmuş olmalı ki kırmızı ipek içinde kıvrılan kalçalara bir şamar indirdi- .Şamarın gürültüsü sokağın tâ öbür ucundan bile duyuldu-

Bir kilometre yol yürüdüğü için Malko ter içinde kalmıştı. Biraz dinlenmek için küçük bir kahveye girip oturarak bir kafezino ısmarladı. Çok garip bir işti bu, İhtiyar Cünha- en azından yetmişinde vardı Bu, zenci kızı memnun etmek için de kendi mezarını kazıyor, hem de buldozer kullanarak kazıyordu...

Kafezino her zamanki gibi sıcak ve çok lezzetli idi-

•

Malko cebinden beş bin kruzeyrosluk bir banknot çıkararak masanın üzerine koydu,. İçerde oturan garson parayı görmüştü, fakat hava çok sıcaktı ve dışarı çıkıp elini cebine atmak bile Brezilyalıya güç geliyordu. Hem ne. acelesi vardı? Müşteri oturuyordu, kendi de serin serin içerdeydi.

Böylece on dakika geçti. Malko tam karar verdiği sırada bitişik masada oturan bir adam kalktı. Masanın üzerine yüz kruzeyros bıraktı, sokağın karşı tarafına geçerek biraz önce milyarderin girdiği evin kapısından içeri girdi...

Adam bir hatâ yapmış olmalıydı. Malko, Cunha'nın o anda nasıl bir durumda kalacağını gözünün önüne getirerek için için güldü...

Fakat hiçbir şey olmadı. Evin içinde ne kıyamet koptu, ne de bir hareket oldu. Malko adama şöyle bir görmüştü, fakat oldukça yaşlı olduğunu ve elinde de bir ufak çanta bulunduğunu farkedebilmişti. Deri çanta öyle ucuza alman cinsten de değildi. Birden Malko bu işte bir bit yeniği sezmeğe başlamıştı.

Garsonu Brezilya usulü çağırmağa karar verdi. Tıpkı bir kedi yavrusuna seslenir gibi, «Pist,» dedi. Garson bunu duyunca derhal koşup geldi-

Kahvenin bitişğinde ve evin hemen karşısında birkaç katlı bir bina vardı. Malko o binaya girerek asansöre bindi- Altıncı kata çıktı. Sonra her katın penceresinin önünde durup etrafına bakarak yavaş yavaş merdivenlerden inmeğe koyuldu.

İkinci katta aradığını buldu. Pencere Cunha'nın girdiği evin pencerelerine bakıyordu. Malko biraz eğilince alçak sesle küfür etmeğe başladı- Karşık evin penceresi açıktı. Zenci kız bir divanın üzerine oturmuş, bacak bacak üstüne atmış, bir mecmua okuyordu. Cünha profilden görünüyordu. Bir masanın önüne oturmuştu, Sonradan giren yabancı da onun tam karşısında oturuyordu. Önlerinde kitaplar ve dosyalar vardı.

Cünha bir kâğıdın üzerine bir şeyler yazarak adama uzattı. Beriki başını salladı, kâğıdın üzerine bir şeyler karaladı ve kâğıdı Cunha'ya geri verdi. Malko anlamıştı: Kızın önünde konuşmamak için yazı ile anlaşmağa çalışıyorlardı, Malko bu işe çok bozulmuştu. Dernek ihtiyar onları bir güzel atlatıyordu. Kendisini cin partileriyle uyuturken başkaları ile görüşüyordu. Frank haklıydı-

Malko aşağı inerek kendine bir kafezino daha ısmarladı. Her şeyi yeniden gözden geçiriyordu. Bütün cinayetlerin sırrı herhalde bu kapının arkasında gizliydi. Deri çantalı adamın ortakları, tabii, Malko'yu ortadan kaldırmak istiyorlardı.

Evin kapısı açılınca kadar iki kafezino daha içecek vakit buldu. Malko derhal kahveye girerek saklandı- Cunha'nın hiç acelesi yoktu,. Zenci kadını belinden tutarak merdivenleri ağır ağır indi. Kaldırana geldiklerinde zenci kadın boynuna sarılarak

onu uzun uzun öptü- Bu sahne kaldırımın katranlarını büe eritebilirdi. Sonra Ahraro Cünha o M eü ile kadının poposuna bir şaplak indirdi, onu evin kapışma doğru itti. Sokak sakinleri bu sahneyi büyük neşe üe seyrediyorlardı.

Doğrusu Cünha fevkalâde bir oyun oynuyordu. Tesadüf olmasaydı Malko hiçbir şeyin farkına varmayacaktı.

Cünha gittikten çeyrek saat sonra çantalı adam da çıkıp gitti- Adamın cildi esmerdi ve gözlük takıyordum

Adamı hızlı hızlı yürüyerek Avenida Pasteur'e doğru yürüdü. Malko peşine takıldı. Fakat adam şehre gideceği yerde sola dönerek Praia Vermeha'ya saptı- Sonra da Morro Babylonia'ya, gecekondulara giden dar bir yola döndü. Malko köşeye geldiğinde adam yokuşu tırmanmağa başlamıştı büe- Burada artık onu takip edemezdi, zira zenciler arasında bir beyaz leke gibi derhal göze çarpardı,

Malko bu duruma çok sıkılarak arabasına döndü- Frank'm haldi çıkmış olmasına sinirlenmişti-

Derhal sefarete giderek Frank'm bürosuna çıktı,. Amerika-lı sol elinin küçük parmağının tırnağını kemirmekle meşguldü- MaLko'yu görünce kemirmeyi durdurmadı-

Malko: «Yeni haberlerim var,» dedi.

Hikâyesini bitirdiğinde Frank'm küçük parmağı et yiyen karıncalar tarafından kemirilmiş gibiydi. Fakat Frank'm gözleri hazdan ıslı ıslı parlıyordu-

— «Brezilya'yı sizden çok daha iyi tanırım,. Bunların hepsi sahtekâr maymunlardır. Siz kendi düşüncelerinizle ancak barış gönüllüsü olabilirsiniz- Her neyse, AHahtan zamanında olanların farkına vardık »

Malko: «Deri çantalı adamı yakalamak lâzım,» dedi. «On-dan her şeyi öğrenebiliriz-»

Frank kötü kötü gülümsedi.

— • «Siz bana güvenebilirsiniz,» dedi. «Asıl müşterilerini kıstırdığımızı görünce ihtiyarın yüzünü bir görün hele- Kızın evine her gün mü gidiyor?»

— «Evet, her günü. Benimle oyun oynadıktan sonra oraya gidiyor.»

— «İyi, şu halde yarın, ona güzel bir karşılama töreni hazırlarım;. Şimdi beni dinleyin.»

•

Elçilikten çıkınca Malko doğruca yat kulübüne gitti- Kuze-ni Kurt üe yemek yemek için randevusu vardı. Bu arada da

genç zengin Bob Jaguarı ile karşılaşacağını ümit ediyordu On-dan bir ricada bulunacaktı-

Kulübe giderken üye olup olmadığını sordular- İyi ki Kurt kendisini kapıda bekliyordu,. Elini hararetle sıktı- Votka parti-sindenberi birbirlerini görmemişlerdi.

Kurt: «Burası Rio'nun yegâne iyi yeridir,» diye izahat verdi- «Şehrin bütün mühim şahsiyetleri burada üyedir;. Aşıklarını buradaki üyeler arasından seçmeyen bir kadına ehemmiyet verilmez. Gelin, size kulübü gezdireyim.»

Malko kulübü biliyordu, fakat sesini çıkarmadan teklifi kabul etti. Gökten düşen bu kuzeni çok hoşuna gidiyordu)

Son derece güzel yüzme havuzunda kimsecikler yoktu.

Kurt: «Burada yaşayanlar spora pek meraklı değillerdir,» diye anlattı, «Buraya ya içki içmeğe, ya da yeiü metreslerini gösterip herkesi kıskandırmaya gelirler-»

Her tarafı gezdikten sonra yemek yemek üzere dışarda barın karşısında bir masaya oturdular. Kurt iki votka ile hafif bir yemek ısmarladı. Izgara ile et avokado armutları istedi-

Burası bir ingiliz kulübünü andırıyordu- Sayıları gayet az olan kadınlar son derece şık giyinmişlerdi- Erkekler de koyu elbiseler giymişlerdi.

Garson yemeklerini getirince, Kurt: «işler nasıl?» diye sordu-

Malko, terbiyeli: «Yavaş gidiyor,» diye cevap verdi.

Kurt'a bir şey söylememişti ama Brezilya'ya Amerika üe Brezilyalı firmalar arasında mevcut bazı ticarî işleri yoluna koymak için geldiğini söylemişti-

Kurt: «Bir yardımım olabilir mi acaba?» diye teklifte bulundu-

Malko başını salladı:

— • «Ne yazık ki, hayır! Söz açılmışken sorayım, Alvaro Cünha diye birini tanıyor musunuz?»

— «Tanımaz olur muyum? Bankamın en iyi müşterilerinden biridir;. Ağır hasta olduğunu, fakat muazzam bir serveti bulunduğunu biliyorum. Buradaki bütün zenginler gibi o da servetini, gayri meşru yollardan edinmiş- Bizim eski bir Avusturya atasözümüz vardır ya: 'İyi bir şöhrat altm bir kemere bedeldir,, diye İşte bu atasözünün bu memlekette hiç değeri yoktur. O adamla iğniz mi vardı?»

Malko: «Pek diyemem,» diye cevap verdi. «Fakat kendisi ile karşılaştım, da, adarm merak ettim-»

Kurt: «Kızı sık sık buraya gelir,» diye anlattı. «Çok güzeldir, fakat genç serserilere düşkündür-»

Malko hiç üstelemedi. Kurt ne olsa kızla geçen macerasını bilmiyordu. Lâfi da değiştirdi.

— «Hâlâ evlenmeğe niyetin yok mu?»

Kurt von Faikenhausen yüzünü gökyüzüne doğru kaldırdı-

— «Sevgili dostum, evlenebilmem için önce Avrupa'ya gidip kendime bir nişanlı bulmam lâzım... Belki gelecek yıl giderim. Zaten oldukça uzak bir akraba kızla mektuplaşıyorum. Ak-rabalığımız hayli uzak. Yoksa çocuklarımız birer hilkat garibes-i olabilirdi»

Kurt'a bir mahzunluk çölünüştü

— • «Esas bunları bırakalım da şatonuzdan bahsedelim,» dedi, «Ne zaman gidip oraya yerleşeceksiniz? Aslına bakılırsa, sizin evlenmeniz gerek. Zira müstakbel aileniz için şâhâne bir eviniz var...»

Hava son derece sıcaktı, güneş etrafı kavuruyordu. Buna rağmen bu sözleri duyan Malko birden üşümeğe başladı, zira aklına Christina gelmişti. Christ'ina Meksika'da tanıştığı hârika güzel bir Kızılderili kızdı. Şu anda o da tropik ormanda bir yığın külden ibaretti. Onunla evlenmek isterdi. Kızılderili olmasına rağmen son derece asil bir insandı. Ne var ki hayatta evlenmeyi arzu ettiği tek kadını feci bir şekilde öldürmek zorunda kalmış olduğunu kuzenine anlatamazdı.

Kufezino'larını beklerlerken Malko sofrâ örtüsünün üzerine şatosuna yaptıracağı kütüphanenin plânını çizdi. Kurt anlatılanları çocuksu bir sevinçle dinliyordu. Sonra da: «Ah!» diye içini çekti. «Bilseniz Noelde birazcık kar yüzü görebilmek için neler vermezdim. Bu şâhâne tarihî şatoyu elinizde tutabildiğiniz için de size çok gıpta ediyorum.»

Kahvelerini içer içmez Kurt gitmek için müsaade istedi. Bazı yabancılarla randevusu vardı. Malko'nun kulübe üye olmayışını üeri sürerek yemeğin parasını ödedi, hararetti bir şekilde el sıkıştıktan sonra ayrılıp gitti. Malko biraz ilerde Bob Jaguari'yi Çok güzel bir zenci kadınla yemek yerken görmüştü. Yanma giderek onunla konuşmak niyetindeydi.

Bob'un yemeğini bitirmesini beklerken kulübü dolaştı. Bütün yatlar, kotralar ve motorlar pırıl pırıldı. Dalgın dalgın onları seyrederken Bob Jaguari gelip omuzuna vurdu-

— «Sayın ViskonsüHimüz, nerelerdesiniz? Halbuki sizi gelip yeni. arabalarımın, birini görmeğe veya yatımla bir balık avına davet etmiştim...»

Malko, biraz soğukça: «Tam üstüne bastınız,» dedi. «Balığa çıkmak çok hoşuma gidecek...»

Bob omuzuna şiddetle vurdu-

— «Mükemimel!» dedi- «Yarın cumartesi Sizi îtamaratsüya götürüyim Brezilya'nın en şâhâne yerlerinden biridir. Şimdi de geüp kahveyi bizimle beraber için-»

Malko'yu âdeta sürükleyerek masasına götürdü, o güzel zenci kadınla tanıştırdı. Malko eğilerek kadının elini öptü. Şaşkınlığından kadın az kalsın kahvesini üzerine dökecekti- Bob kadını o derece nezakete alıştırnaımsı.

Köpek balığı avcılığından bahse başladılar- Daha sonra Vanya ismindeki genç kadın kalkarak işine döndü, Bob'un acelesi yoktu. Malko onu gözlüklerinin arkasından tetkik ediyordu. Onu pek sempatik bulmuş değildi- İri yarı ve kadın düşkünü bir adamdı. Bunu herkese duyurmaktan da hoşlanan bir tipti. Yeni bir kadın kalbi fethettiği zaman bunu duvarına kaydeden cinsten birine benziyordu.

Yalnız kaldıklarında, Malko: «Sizden bir ricanı var,» dedi.

Bob'un gözleri parladı:

— «Kız falan mı lâzım?»

Malko gülümseyerek iğrenmesini gizleyebildi.

— «Ona benzer bir şey,» dedi, «Linda Cunha'yı tanır mısınız? Onunla tanıştım, kendisini çok hoş buldum. Düşündüm ki, belki bu gezmeye hep birlikte gitsek...»

Bob gülümsedi:

— «Lâfi mı olur?» dedi- «Derhal gelir. Yalnız o Jules'ü de, yani o Alman da gelecek. Hafta sonları Linda'nın yanından hiç ayrılmaz,»

— «Zıyanı yok»

— «Şu halde anlaştık. Yarın sabah saat onda burda buluşuruz. Körfezde balık tutmağa gideriz. Siz de güzel Linda'yı yakalarsınız;...»

Malko derhal kulüpten ayrıldı. Böylece Alex'in hakikaten o meşhur dövmeyi taşıyıp taşımadığı öğrenilebilecekti. Günün birinde bu hizmetine mukabil Bob'un kendisinden ne isteyebileceğini düşündü Kendinden bu derece emin olduğuna göre o da Linda ile yatmış olmalıydı. Belki sadece fiyaka yapmış •olabilirdi-

Yine cin partisinin vakti gelmişti. Daha birkaç gün sabredecekti. Zaten ertesi günü muammanın bir kısmını öğrenebilecekti-

! I

Sabahın onunda yat kulübü bomboştu. Brezilyalılar sabah erken kalkmaktan hoşlanan, insanlar değillerdi. Bu sefer kapıcı,, Malko'yu selâmlayarak karşılamıştı. Bilhassa erken gelmişti,. Yüzme havuzunun kenarındaki ağaçların gölgesinde otururken, önce Bob'un geldiğini gördü- Yanında zenci sevgilisi vardı. Daha sonra da Linda ile Alex yeşil bir Volkswagen'le geldiler- Genç kadın o kadar kısa bir şort giymişti ki, en terbiyeli hizmetkârlar bile dönüp bakmaktan kendilerini alamıyorlardı.,

Yata bindiklerinde Malko çok neşeli görünüyordu- Kaptan köprüsünü geçerek Linda'mn yanına gitti- Anlaşılan Bob, Linda'ya geleceğini söylememişti, zira Malko'yu görünce çok hayret etti. Fakat derhal gülünsemeğe başladı.

— «Ne güzel tesadüf!» dedi- «Demek siz de bizdensiniz. Alex'le daha önce tanıştınız galiba, değil mi?»

Alex bu tesadüfe pek memnun olmuşa benzemiyordu. Kuru elini Malko'ya uzattıktan sonra derhal kamaraya girdi. Bob demir alarak iki motoru çalıştırdı. Ağır ağır küçük limandan çıkarak uzaklaşmağa başladılar. Deniz son derece güzeldi ve güneş bu erken, saatte bile iyice ısıtıyordu-

Kadınlar soyunup mayolarını giydikten sonra Malko da mayosunu giydi- Güverteye çıktığı zaman Alex von Rittersdorf'un hâlâ mavi keten pantolonu ve kısa kollu gömleğiyle oturduğunu gördü. Bir ara göz göze geldiler, fakat Alman hemen başını öbür tarafa çevirdi.

Yat körfezde yol alıyordu- Kuyı boyunca yaydan şehrin silüeti belirmeğe başlamıştı bile- Gökdelenleri ve arkasında yükselen dağları ile çok güzel bir manzara teşkil ediyordu. Mavi gökyüzüne karşı o dev İsa heykeli yükseliyordu-

Bob yolda giderken balık tutmak için iki olta hazırlamıştı. Birini Linda, diğerini de Alex aldı. Kamaranın damına uzanmış olan Malko, Almanı hiç gözden kayırmıyordu. Fakat Linda'nın nişanlısı gözlerini yeşil suya dikmiş, başka yere bakmıyordu-

Bir saat süren balık avı sonunda yatın arkası sardalya ile dolmuştu, Fakat bu sardalyaUuam her biri bir lüfer boyundaydı. Malko'yu yine güneş çarpmıştı. Alex de hâlâ soyunmamış!^ Bob bilmeden imdada yetişti;

• — «Artık biraz yüzsek, ne dersiniz?» dedi.

Sonra motorları durdurdu. Motor o hızla biraz daha yavaşladı ve stop etti- Deniz tekneye hafif hafif çarpıyordu,. On metre derinlikte olan denizin dibindeki kum ise pırıl pırıldı. Yan;

gözle Varyaya ite Linda'mn kendine bakıp bakmadığını tetkik eden Bob uçtan mükemmel bir şekilde daldı.

Linda da oltasını bırakarak Malko'ya gülümsedi, Bob'u takiben aynı şekilde daldı-

Malko kamaranın damında l;zarmağa 'başladığını hissediyordu. Almanın ona küstahça kafa tuttuğunu zannetmeğe başladı. Almanın kuru ve parşömen kâğıdına benzeyen bir cildi vardı- Hatları yer yer yumuşak ve yer yer keskindi. Dudakları bir bıçak gibi incecik, görünüşü de bir yılanı andırıyordu

Malko birden hücumla geçmeğe karar verdi. Almanca:

— «Alex,» diye seslendi, «Denize girmiyor musunuz?»

Alex von Rittersdorf yerinden kıpırdamadı, ölününkiîere benzeyen gözleri ile Malko'ya bakarak:

— «Teşekkür ederim,» diye İngilizce cevap verdi- «Ne denizi, ne de güneşi severini; Sırf Linda ile beraber olanak için gelirim. Fakat siz bana aldırmayın, keyfinize bakın- Yüzün;»

Emir verir gibiydi âdeti.

Artık tahammülü kalmayan Malko da denize daldı- Başım sudan çıkardığı zaman Linda saçlarını düzeltmeye koyuldu. Yattan, epey uzaktaydılar ve rahatça konuşabiliyorlardı-

Linda: «Alex ayının biri değil mi?» dedi. «İyi tanımadığı kimselere hep böyle davranır, »

Malko bilâkis çok iyi tanıştıkların] söylemek istedi ama sustu-

Genç kadın devam etti: «Bana kızgınsınız galiba? Hâlâ sizi öldürmek istediğime mi inanıyorsunuz?»

Malko: «Hayır,» diye cevap verdi. «Fakat bana öyle geliyor ki, babanız benimle eğleniyor.»

Denizdi¹ sırtüstü yattı. Bu sıcak deniz hârika bir şeydi. Linda yüzerek yanına geldi ve ıslak elini yanağına koydu,

— «Babanı sizinle eğlenmiyor,» diye mırıldandı. . «Bugün henüz imza atacak dununda değil, fakat endişe etmeniz için hiç bir sebep yok. Size söz veriyorum., bana itimat edin,»

Linda o kadar samimî bir şekilde konuşmuştu iki, Malko suyun içinde birden doğruluverdi. İlk defa bu şekilde bu iş hakkında konuşmuştu,,

Malko: «Ancak, şimdiye kadar olanlara bakın- Sekreteri öldürüldü, intihar etmedi- Bana ateş edildiğini, de rüyamda görmedim,. Benim ismimi kullanan adam da evinin kapısının önünde öldürüldü. Şu halde?...» dedi.

Linda uzun elleri ile suyu karıştırarak: «Bize güvenin,» diye ısrar etti. «Babam sözünü verdi bir kere, Başka teklifler

oldu, fakat tepsini reddetti. Sizi aklatmak isteseydi bunu çoktan yapardı »

Malko cevap veremedi, zira o sırada Bob yüzerek yanlarına gelmişti-

Hafif bir sesle: «Sizi gidi âşıklar sizi,» dedi. «İşinizi iyi ayarladım.- galiba!»

Genç kadın ona öfkeyle baktı. Zaman zaman düşüncesiz hareketlerinden pişmanlık duyuyor olmalıydı Cevap vermeden yata doğru, yizmeğe başladı-

Malko bu sefer, Bob'a: «Aiex biç yüzmez mi?» diye sordu.

— «Yüzer tabî- Bugün, nesi var, anlamadım- Belki de Linda'yı aldattı, Sevgilisi de kedi gibi sırtını tırmaladıysa Linda'nın bunu' görmesini istemiyordur-»

Malko bu sözleri değerlendirerek yata doğru yüzdü- Ne de olsa Alex'i soyunmağa zorlamak için onu denize atamazdı.

Yata binerken Linda elini uzatarak Malko'ya yardım etti- Yüzerlerken Vanya büyük bir kap fejuad hazırlamıştı- Herkesin ağzı baharatlı bir sosa batırılmış fasulye ve sosislerle dolunca ortalığı bir sessizlik çöktü- Bob bir Brezilya şarabı da getirtmişti; bir taraftan, şarap, bir taraftan yatın sallantısı tesiriyle Ma;lko uyuklamağa başladı- Yine yerinde sayıyordu-

Yemekten sonra herkes bir kenara uzanarak uykuya daldı- Yatın etrafında iri *kedi balıkları sıçrayıp duruyordu.*

Havanın serinlemesi hepsini uyandırdı- Rüzgâr çıkmış, deniz de çalkalanmağa başlamıştı,

Bob: «Dönmeli,» dedi- «Yoksa çok sallanacağız. Burada hava aniden patlar »

Vanya'nın yardımı ile demiri çekti, yola koyuldular. Tepe-lerinde iri siyah bulutlar kümeleniyordu. Bob herkese kahn bire» süeter vardı Çok yerinde bir iş yapmıştı, zira Malko soğuktan titremeğe başlamıştı bile. Artık Alex'i çıplak görmekten ümidini tamamen kaybetmişti-

Biraz sonra küçük limana giriyorlardı,. Havanın âni bozması yüzünden geri dönen diğer tekneler de yanaşmak üzereydi. Onları gören iki gemici tekneyi bağlamak için koşup geldiler. Malko derhal karaya atladı Bob'a çok teşekkür etti ve Linda'mn da elini öptü, sonra da arabasına binerek oteline döndü-

Linda ayrılırken elini lüzumundan fazla sıkıştı- Malko için kaybedilmiş bir gün daha geçmişti- Alex'in hareketleri bir Nazi SS subayı olduğuna dair ihtimalleri kuvvetlendiriyordu- Fakat ne de olsa Malko o meşhur dövmeyi bizzat görmek isti-

yordu- Onu görebilse, Çinü kadın doktor boşuna ölmemiş olacaktı.

- VMI -

— «Big Cin!»

Alvaro Cunha'nın gözleri sevinçten pırıl pırıldı- Elindeki kâğıtları, masanın üzerine açtı: Dört kız, bir yedili, bir sekizli, kupa dokuzlusu ve bir ası, sinek üçlüsü ve dörtlüsü vardı-

Canı sıkılan Malko elindeki kâğıtları fırlattı. Elinde hâlâ otuz puan vardı. Yine C-I.A; e küçük' bir servete mal'olacak bir gün geçirmişti-

Efendilerinin bir işareti üzerine sigara içen iki zenci derin derin nefesler çekerek ihtiyarı sigara dumanına boğdular Alvaro Cünha geriye doğru yaslanırken koltuğunu gıcırdattı.

— «Yazık ki bu Allah'ın belâsı hastalığa müptelâyım,» diye homurdandı- «Yoksa böyle bir oyundan sonra bir puroyu büyük bir zevkle içerdim, doğrusu»

Canı sıkılan Malko: «Böylece 186 dolar kazandınız.» diye hesabı yaptı- Hesapları hep Malko yapar, milyarder de buna bira; kızardı-

— «Şimdi biraz konmuşalım,» diye Malko devam etti ««Ciddî işlerle ne zaman meşgul olacağız?»

Beriki aptal numarası yaptı-

— «(186 dolar kazanmayı ciddi bir iş saymıyor musunuz? Bu para ile bir aylık personel masrafını karşılayabilirim»

Malko sinirlenmeğe başladığını hissetti. Milyarderin boy-nuna şöyle bir baktı-

— «Bakın, Bay Cünha,» dedi- «Ben buraya her gün cin-rami oynamak için gelmedim Siz de bunu gayet iyi biliyorsunuz. Mühim bir kontrat üzerine görüşmeğe geldim- Bu işi bitirmek için daha ne bekliyoruz?»^{j'}

Milyarder Jrahkahayla gülmeğe koyuldu, sonra o iri pençelerinden birini Malko'nun elinin üstüne koydu-

— «fiiz de bizler gibi heyecanlı oldunuz Size görüşecek bir şey olmadığını söylemişim- Yine aynı fikirdeyim. Ancak kat'i kararımı vermeden önce iyice düşünmek, bu arada da sizi yakından tanımak istedim. Tanımadığım kimselerle iş yapmaktan hiç hazetmem.»

— «Bu kadar düşünmek yetmez mi?»

Malko bıkkın bir insan gibi konuşmuştu-

— t'Evet,» diyen ihtiyar, Malko'ya sinsi sinsi bakıyordu.

— «Bakın, size iyi niyetli olduğumu ispat edeyim İstedığınız anda kontratı imzalarım- Yalnız bir şartım var. Önce hiç olmazsa bir kere "beni cin-rami'de yenmeniz gerek »

Malko ona biraz şaşkın baktı-

-r- «Şaka ediyorsunuz galiba»

— «Ne münasebet! Sizinle oynamak çok hoşuma gidiyor. Benim yaşımda insanların hayatta zevk alacakları fazla bir şey yoktur- Böylece daha uzun zaman zevk duyabiliyorum.»

• — «Ya hiç kazanamazsam?»

• 1— «Siz zeki bir insansınız. Nasıl olsa kazanırsınız- Şu anda şansım var. Hepsi bundan ibaret-»

. Malko kelimelerin üzerine basa basa: «Çok garip bir teklif bu,» dedi-

Cunha'ya deri çantalı adamdan bahsetmek için can atıyordu- Yalanını onun yüzüne vurmak istiyordu. Fakat beriki konuşması için ona zaman bırakmadı.

— • («İşiz çok seviyorum:», diye devam etti. «Gittiğiniz zaman çok üzüleceğim- Bu yüzden bu ziyaretinizi mümkün mer-tebe uzatmağa çalışıyorum.»

Doğrusu usta bir aktördü. Ormanlardan dönüp Cadillac saltanatına başlamadan önce tiyatro kursları takip etmiş olmalıydı-

Alvaro Cunha bu sefer yine göz kırptı: «Artık randevuma gitmeliyim.» dedi. «Kadınlardan istifade edebildiğim müddetçe...»

Malko onun elini sıkarak derhal villâdan ayrıldı. Ağzım bile açmayan o Capanga yine kendisini kapıya kadar uğurladı. Malko adamın önüne birkaç fıstık atmak için can atıyordu- Aca-oa maymunlar gibi alıp yer miydi?

.Arabasını bilhassa uzak bir yerde park etmişti. Cunha'nın gittiği, evin karşısındaki kahveye geldiğinde Frank'ı bulamadı. Kahve çok تنها idi- Malko deri çantalı adamı derhal tamdı. Bir taraftan O Giob» gazetesini okuyor, bir taraftan da kafezino'sunu içiyordu. Yerde ayağının dibinde ağır bir deri çanta /ardı-

Malko kahveden çıkarak yandaki binaya girdi, ikinci katta iki elektrik tamircisi üe çarpıştı. Sırtlarında mavi iş elbiseleri, ellerinde âlet çantaları vardı. Bir tanesi. Frank'tı. Diğer ise yüzü pek insana emniyet telkin etmeyen bir Brezilyalı idi-

Amerikalı çantasını açtı. İçinde bir Meksika yapısı makine- neli tabanca vardı. Mendoza marka tabanca iki parça halindeydi.

Amerikalı: «Az gelişmiş ülkelere kimse önem vermiyor- Halbuki bu küçük harikayı icat edenler Meksikalılar,» dedi-

Çantada ayrıca bir dürbünle kahn bir rulo kurşun vardı-

— «Bu kadarı onu temizlemeğe yeter de artar. Biz burada kalacağız. Siz aşağıda bekleyin. Adam. çıkar çıkmaz siz yolunu kaybetmiş bir turist numarası yaparak, ona yaklaşan. Arada geçen zaman zarfında biz de koşup geliriz- Haydi başlıyoruz-

— «Ya mesele çıkarırsa?»

Frank çantasına vurdu-

— «Burada bir susturucu da var. Fakat herhalde ona ihtiyacımız kalmayacak. Bu sersem Cunha ne yapıyor, şu kıza bakın!»

Malko pencereden eğilerek karşıya baktı. Sırtında sadece siyah bir külotla sutyen bulunan zenci kadın, evinin içinde gidip geliyordu.

Frank: «Dürbünle bakınca hiç de fena değil,» dedi-

İlk defa tırnaklarını kemirmeyi unutmuştu.

Malko onları orada bırakarak indi. İçinde bir sıkıntı vardı. İşler hem pek kolay, hem de çok karışık görünüyordu.

Aşağıya indiği sırada Cunha evin kapısını çalıyordu. Zenci güzeli onu karşılamak için sırtına parlak çiçekli bir sabahlık giymişti. Halkın önünde aynı numaraları yaptılar- Bir fahişeye 20 bin kruzeyros verip onunla yatacak kadar parası olmayan işçi sınıfına mensup halk da onları imrenerek seyretti-

On dakika sonra da eh çantalı adam eve girdi- Bir öğretmeni andırıyordu. Maamafih, ne olsa görünüşe bakıp aldanmak gerekti-

Bir çeyrek saat hiçbir şey olmadı. O Globo'sunu okumağa koyulan Malko küçük kahvede dikkati çekmemeğe çalışıyordu... Maamafih zaten kimsenin kendisine baktığı yoktu-

Anide evin kapısı açıldı, çantalı adam deli gibi dışarı fırladı. Kahvenin önünden geçtiği sarada Malko adamın yüzünde bir dehşet ifadesi bulunduğunu gördü. Aynı anda Urbano Santos caddesi kurkunc bir çığlıkla inledi-

Kapısının önüne fırlayan fahişe dünyanın sonu gelmiş gibi bağırıyor, çığlıklar atıyordu. Merdivenleri inerek sokağın ortasına dikildi. Sabahlığı açılmıştı ve iç çamaşırları da vücudunu pek örtüyor sayılmazdı- İlk gelen araba ani bir frenle durdu.

Malko kahveden çoktan çıkmıştı. Bu olup bitenler hayra alâmet değildi. Yürürken Frank'la çarpıştı yine-

Amerikalı: «Hesabını göldüm,» dedi

— «Ne yaptın?»

— «Namussuz herif gözlerimin önünde imzasını atmak üzereydi. Dürbünle gördüm. Ben de Mendoza ile onu taradım. Artık hiçbir yere imza atamayacak.»

Halk toplanmağa başlamıştı-

Malko: «Öbürü kaçtı,» dedi. «Bütün evrak çantasında »

Frank bir küfür savurdu-

Zenci kadın hâlâ haykırıyordu. Halktan bir grup eve yaklaştı. Frank da aralarına karıştı. Malko kaldırımın üzerinde bekliyordu. Bu cinayete fena halde canı sıkılmıştı. Cünha onları atlatmağa teşebbüs etmiş olsa bile, onu öldürmek için yeter bir sebep değildi bu- Maamafih, hislerini kendine sakladı, zira ne de olsa bir sefer yanılmıştı-

Frank'ı gözleriyle takip ediyordu- Amerikalı tam merdivenleri çıkarken uzaklardan bir canavar düdüğünün sesi duyuldu. Siyah bir araba son süratle gelerek ahşap evin önünde durdu. Zenci kadın arabadan fırlayan askerî polisler doğru koştu-

Frank derhal geri çekilerek yeniden kalabalığa karıştı, Malko'nun yanına geldi-

— «Aksiliğe bak. Şimdi gidip öbür maymunu bulmalı. Zaten burada kalmasak daha iyi ederiz»

Arkasında dev gibi Brezilyalı muhafızı ile birlikte yürümeye koyuldu- Malko da onları takip ediyordu- Malko yolu tarıf etti.

Bunun üzerine Frank: «Oraya Galdino'yu gönderelim, daha iyi olur. Kimse onu farketmez,» dedi.

Galdino'ya adamı tarif etti, Brezilyalı derhal Morro Babylonia'ya doğru yola koyuldu. Malko gidip arabasını buldu, içine oturarak beklemeğe koyuldu- Frank hırsından yine tırnaklarını kemirmeğe başlamıştı-

Galdino yarım saat sonra geri geldi. Yabancıyı bulmuştu. Adam Morro'nun yamacında küçük bir kulübede yaşıyordu. Yalnızdı-

Malko hayretle Frank'a baktı-

— «Çok garip,» dedi. «Bir casusun gecekondu mahallesinde oturması tuhaf doğrusu. Brezilyalı memurların maaşı çok düşük, ama yine de...»

Amerikalı omuzlarını sükti-

— «Hepsi bir- Haydi gidip adamı bulalım. Kaybedecek vaktimiz yok.»

Tek sıra halinde Morro'yu tırmanmağa koyuldular. Yolda rastladıkları zenciler onlara hayretle bakıyorlardı. Bilhassa Malko san saçları ile bütün dikkati üzerine çekiyordu-

Epey yürüdükten sonra tek pencereci ahşap bir kulübenin önünde durdular-

Galdino: «İşte burası,» dedi.

Malko kapıyı iki kere vurdu. Kollarında iki çocuk taşıyan iri yan bir zenci kadın hayretten açılmış gözleriyle onları seyreliyordu-

Sinirleri gergin olan Malko'yla Frank biraz beklediler- İçerden bir ses: «Giriniz,» dedi-

Birbirlerine baktılar. Bu şekilde karşılanacakları akıllarına bile gelmemişti. Bir tuzak olsa gerekti. Amerikalı derhal kararını verdi. Çantasından Mendoza'yı çıkardı, onu koltuğunun altına sıkıştırdı, sonra bir tekmede kapıyı açtı-

Malko arkasından girdi- Çok temkinli olmaları gerekti. Brezilyalı muhafız dışarda kalmıştı.

Odanın içi çok fakirane bir şekilde döşeliydi. Bir masanın üzerinde bir gaz lâmbası vardı- Masanın yanında bir adam oturmuş, hayretle onlara bakıyordu. Elleri masanın üzerindeydi, gözünde de gözlükleri vardı- Frank makineli tabancanın namlusunu kaldırınca yerinden bile kıpırdamadı. Sadece Brezilya diliyle dedi ki:

— «Don Alvaro'yu öldürdüğünüz gibi beni de öldürecek misiniz? Sizler katilsiniz. Ben zavallı bir insanım.»

Frank silâhını indirdi. Odada tuzağa benzer bir şey yoktu- Küçük bir dolap, bir yatak ve üzeri kitap dolu bir raftan başka hiçbir şey yoktu-

Frank: «Kimin hesabına çalışıyorsun?» diye hırladı-

Adam hayretle ona bakıyordu.

— «Kusura bakmayın, anlamadım.» dedi.

Anide Malko çok büyük bir yanlışlık yaptıklarını sezer gibi oldu. Adamın sakın hali ve konuşması hiç de casusunkine benzemiyordu. Adamın karşısındaki iskemleye geçti.

— «İsminiz ne?» diye sordu-

— .«Hipolito da Costa-»

— • «Alvaro Cünha ile ne ilginiz var?»

Adam ona istihfafla baktı.

— «Sizi ilgilendirecek bir iş değildi,» diye cevap verdi.

Frank silâhını Brezilyalıya doğru uzattı-

— <(Bırak da onunla ben meşgul olayım,» dedi- «Bizi atlatmak istiyor»

Malko, Frank'ı bir kenara itti- Adamın bakışı kendisini utandırmıştı. Kendinden utanmaktan ise hiç hazetmezdi. Brezilyalıya yeniden sordu-

SI

— «Ne ig yaparsınız?»

¹ • — «Öğretmenim.»

Bunu duyunca Malko'nun başından, aşağıya soğuk sular döküldü-

— «Aman, Allalım!» dedi. «Yani Alvaro Cunha'ya ders mi veriyordunuz? Ne dersi?»

Brezilyalı gözlüklerini çıkararak sildi.

— «Okuma yazma öğretiyordum,» dedi- «Fakat bu bir sırdı.»

Malko adeta yalvarırcasına ona doğru eğilerek sordu.

— «Hepsini anlatın, lütfen Çok mühimdir- Size bir kötülük yapmak istemiyoruz. Çok büyük bir hatâ yapılmış-»

Brezilyalı biraz tereddüt ettikten sonra anlatmağa başladı:

— «Senyor Alvaro'yu uzun zamandır tanırım- Bir seferinde oturduğum evden çıkarılıyordum. Karım hastaydı, bunu öğrenen Cunha bana altı ay daha oturmam için müsaade etti Fakat karım öldü, ben de gelip buraya yerleştim. Bir ay önce-sine kadar Senyor Alvaro'yu görmemiştim. Bir akşam gelip beni burda buldu. Kendisine ders vermemi istiyordu. Çok çabuk okuma öğrenmek istiyordu. En mühimmi imzasını atacak kadar yazı yazabilmek arzusundaydı.»

«Bana çok para kazanmış olduğunu, fakat okula gidecek vakti bulamadığını anlattı. Brezilya'da bunun ehemmiyeti yoktu. Fakat bu sefer uzaklardan gelen yabancılarla iş yapacağını söylüyordu. Ve onların önünde cahiller gibi imzasını atamayarak bir çarpı işareti yapmaktan utanıyordu...»

Malko bunu duyunca: «Aman AHahım!» dedi.

Taş kesilen Frank ise ağzını açamıyordu-

iki adamın halinden cesaret alan Brezilyalı bu sefer Frank'a doğru tehditkâr parmağını salladı-

— «Onu tam en güzel imzasını attığı sırada öldürdünüz. Hayatı boyunca yazı yazan bir insan gibi imza atmıştı- Bütün istediği de buydu zaten-» ¹

Öğretmenin gözleri dolu dolu olmuştu-

— «Güzel imzasını göremedi bile,» diye mırıldandı. «Görebilseydi hiç olmazsa mesut ölürdü-»

Sonra anide yerinden kalkarak bağırdı-

— «Gidin burdan! Gidin! Sizlerden nefret ediyorum!»

Masanın çekmesini hızla çekerek bir tomar para çıkardı-

— («Bakın- Senyor Alvaro bildiklerimi kendisine öğretmen»

İçin bana çok para verdi- Bununla binlerce mum alacağım. Bu gece Morro gündüz gibi aydınlanacak.»

Sesini kısarak devam etti-

— «Sizlere de beddua edeceğim!»

Malko ile Frank adamın o sözleri üzerine yavaş yavaş gerilediler. Kapıdan -çıkarlarken adam hâlâ söyleniyordu-

Dışarda Malko üe Frank utanarak birbirlerine baktılar-

Malko: «Başımız dertte,» diye içini çekti. «Alvaro Cunha öldüğü gibi üstelik bizi atlatmağa da çalışmamış olduğunu öğrendik»

Frank omuzlarını silfetti-

— «Bunu sizin öğrenmiş olmanız gerekti,» dedi-

Malko yavaş yavaş konuşarak: «Adamcağız cahilliğinden utanıyordu,» diye anlattı. «Bu yüzden hayatını kaybetti. Bizim de başımıza bir sürü dert açıldı.»

Amerikalı tedbir düşünmeğe başlamıştı bile-

— • «Önce şu öğretmeni temizlemeli,» diye söze başladı.

Bunu duyunca Malko cevap vermedi.

¹ Frank silâhım hazırlayarak: «Siz Galdino ile aşağıya inin, ben onun icabına bakarım,» diye devam etti-

Malko, birden: «Durun!» dedi. «Onunla biraz daha konuşmak istiyorum.»

Derhal kulübeye girdi. Öğretmen yerinde oturuyordu- Malko yeniden karşısına geçip oturdu.

— «Alvaro Cunha neden sizinle o kadının evinde buluşuyordu?» diye sordu-

Öğretmen: «Utanıyordu,» diye anlattı. «Kızını bir sürü kolejde ofkutmuştu. Herkes kendisini zengin ve kudretli insan olarak biliyordu. Üstelik hâlâ kadınlarla münasebet kurabilen bir insan gibi görünmek istiyordu. Hoşuna gidiyordu. Çok ağır hastaydı, biliyorsunuzdur herhalde...»

— -*«Evet, biliyorum.»

Bir sessizlik oldu. Dışardan oynayan çocukların sesi geliyordu- Gecekondu şakullerinden biri de ıslıkla bir samba çalıyordu. Kulübenin içi çok sıcaktı. Malko ahıran. terini sildi- Bir işe başlayahberi ilk defa olarak kendini böyle garip bir durumda buluyordu- Aslında Frank haklıydı. Öğretmenin de ölmesi gerekti. Hatâ bile etmiş olsa insan işlediği cinayetin şahidini canlı bırakmamalıydı. B^akat Malko bu ikinci cinayeti kabul etmek istemiyordu-

— «Ne yapacaksınız şimdi?»

Brezilyalı ne demek istediğini anlamadığı için ona hayretle baktı.

Malko: «Hizi polise ihbar mı edeceksiniz?» diye daha açık konuştu-

Hipoüto da Costa başını salladı-

— «Sizleri ne diye ihbar edeyim? Zengin ve kudretli yabancılarınsınız. Bu iş beni ilgilendirmez. Yok, eğer polis gelip de beni sorguya çekerse bildiklerimi anlatırım. Yoksa salisen gidip polisi bulmaya niyetim yok»

Malko ağzını açmadan yerinden kalktı, masanın etrafında bir tur atarak gidip küçük pencereyi açtı. Şahane bir manzara gözlerinin önüne serildi- Pencerenin hemen dibinde vahşi bitkiler yetişiyordu- Morro dağı tatlı bir yamaçla denize doğru iniyordu- Bu tarafta tek bir ev yoktu.

Malko Brezilyalıya döndü: «Kaçın,» dedi. «Bu pencereden atlayarak kaçın, bir daha da buralara dönmeyin. Ölmek istemiyorsanız dediğimi yaparsınız»

Öğretmen yavaşça yerinden kalktı. Malko'nun hiç de şalca yapmadığını anlamıştı- Pencereye yaklaşarak dışarı atladı. Vahşi otlarla ağaçlar arasında kaybolmadan önce yüzünde acı bir gülümseme belirdi, sonra şunları mırıldandı:

— «Mutto obügado, senyor... (Size çok minnettarım-)

Öğretmen birkaç adım attıktan sonra gözden kayboldu Malko tam elerin bir nefes alacağı sırada donup kaldı, zira Frank'ın adamı Galdino öğretmenin peşine düşmüş, koşuyordu-

Malko hızla kapıyı açtı- Frank kapının önünde durmuş, ona soğuk soğuk bakıyordu-

— «Siz zırdelisiniz,» dedi Frank. «Bu adam bizi ihbar etmese bile bütün kâğıtları kızı bırakmış. O da herhalde bu adamı gayet iyi tanıyordur- Başımızda zaten lüzumu kadar dert var.»

Yukarı çıkmış oldukları patikaya doğru ilerledi. Ellerini cebinin içinde sıkışmış olan Malko onu takip ediyordu. Çok sinirlenen Malko kelimelerin üzerine basa basa:

— ««Günün birinde kendinizi tek başınıza ölmek üzere bulursanız bu adamın hâtırası vicdanınızı ezecektir,» dedi-

Frank ona soğuk soğuk baktı yine-

— «Hiç zannetmiyorum,» diye cevap verdi. «Ben bu işi ve savaştığım safi seçtim- Harbediyoruz. Bu adam benim için bir bombardıman kurbanından farksızdır. Kabahat onun değil. Hayat böyle-»

— • «Cunha'dan sonra o da öldürüürse, polis kuşkulamaz mı?»

Amerikalı kuru kuru güldü.

— «Cinayetin lâfı mı olur? Galdino ahmak değil ya- Yamacın sonu denize iniyor. Herkesin ayağı kayabilir- Rio körfezinin de köpek balıkları ve binbir çeşit yırtıcı halıklarla dolu olduğunu çok iyi bilirsiniz.»

Hava kararmağa başlamıştı, orman tarafından tatlı çiçek İt ok ulan geliyordu-

Pasteur Caaddesine geldiklerinde Malko uzun süren sessizliği bozdu ve sordu:

— «Cünha öldü- Şimdi işi kiminle görüşeceğiz?»

Frank hafifçe güldü-

— «Niye biz diyorsunuz? Bu iş size ait- Hem zengin mirasçı kızla arası iyi olan sizsiniz- En iyisi güzel Linda ile evlenin, bütün meseleler kendiliğinden hallolur.»

— «Nişanı olduğunu unutuyorsunuz...»

— «Ne farkeceler?»

Frank, Urbano sokağının köşesinde durdu: «Arabam, şurada,» dedi- «Sefarete görüşürüz-»

— «Olur,» diyen Malko da kendi arabasına yürüdü- Kafası karmakarışıklı. Milyarderin ne yaptığı anlaşılmıştı ama bu işte başkalarının da parmağı vardı. Herhalde onlar bu durumda ortaya çıkacaklardı.

Chevrolet arabasının kapısını açtığı anda birden bir menegeneyle yakalandığını hissetti, sonra arabanın içine doğru çekildiğini- Önde oturan Alvaro Cünha W muhafızlığını yapan Capanga üe burun buruna geldi. Zenci kolayca onun eünü kolunu bağladı. Arka taraftan tiz bir ses. yükseldi:

— «Bu köpeği biraz daha tut!»

Malko'nun ancak dönüp de Linda'nın yüzünü görebilecek kadar vakti oklu. Linda'nın güzel yüzündeki gözleri nefretle parlıyordu-

Linda kolunu kaldırarak birden Malko'nun başına ağır bir cisimle vurdu. Birden gözü kararan Malko kendini kaybetti.

Malko gözlerini açar açmaz kapadı, zira güneş onları kainat aş tır ımsı ti, gözlerinin önünde binlerce yıldız dansetmişti. Başı feci şekilde ağrıyordu. Gözlerindeki yanmadan sonra bacaklarının da donmak üzere olduğunu hissetti-

Bu sefer Malko gözlerini faltaşı gibi açarak etrafına bakındı. Kolları arkasına bağlanmıştı- Boynuna bir ilmek geçirilmiş.

ilmeğin ucu da gevşek bir şekilde başının üzerinden arkaya atılmış, yüksek bir yere bağlanmıştı. Üzeri buz dolu bir çeşit tahta sette yatıyordu. Alvaro Cünha'.mu bahçesindeydi. Tam seslenmek için ağzını açacağı sırada yüzüne bir kova, su vuruldu-

Alvaro'nun muhafızı bir sıra altın dişini göstererek karşısında sırtıyordu- Malko'nun kendine geldiğini görünce yanında duran ipi çekmeğe başladı, Malko da boynunun sıkılıp yukarı doğru çekildiğini hissetti. Yattığı yerden kalkarken kaydı, kendini güçlkle yerinde tutabildi. Muhafız onun halini görünce kahkahalarla gülerek ipi yeniden çekti- Bu sefer Malko ayağa kalkıp ayaklarının ucunda durmak zorunda kaldı- Aksi halde ip boğazım sıkıp onu boğacaktı. Zira boynuna bağlı ipin ucu hemen yanındaki bir ağacın, dalına bağlanmıştı. İp biraz gevşekti, fakat ayağı kayıp da yüksekçe setten düştüğü takdirde kendi kendini boğmuş olacaktı.

Bu durumda rahat edeceği şekli bulmağa çalıştı. Bütün vücudu ve başı ağrıyordu. Birden aklına dehşet veren bir fikir geldi. Setin üstündeki buzda ayağı bir kayşa, mahvolurdu. Korkudan kaskatı kesildi.

Daha fazla düşünmesine meydan kalmadan tanıdığı bir ses duydu-

Linda: «Malko,» diyordu- «Fazla vaktiniz kalmadı. Yakında öleceksiniz. Güneş yükselince çok kızacak- Bugün hava çok güzel olacak. On saatten fazla yaşayabileceğinizi pek zannetmiyorum...»

Kadının sesi soğuk ve sertti. Zum-Zum kulübünde başını omuzuna yaslayarak ağlayan kadınla hiçbir benzerliği yoktu. Malko ona baktı- Yorgunluktan yüzünde derin çizgiler belirmişti. Saçı taranmamış, ayakları da çıplaktı. Bu hah ile Rio'da her yerde görülen fakir kadınlara benziyordu. Çok insafsız bir hali vardı- Gözleri de kinle parıldıyordu-

Malko: «Linda, beni neden öldürmek istiyorsunuz?» diye sordu-

— «Neden mi?»

Ayağı üe yere vurdu,

— «Babamı öldürdü! Bir de utanmadan kendisini neden öldürmek istediğimi soruyor! Her şeyi biliyorum. Zavallı babamla öğretmenini nasıl öldürdüğünüzü bana anlattılar- Sizi sokaktaki halka teslim etseydim liyme liyme doğrarlardı. Şimdi tatlı bir ölüme kavuşacağınız, için kendinizi şanslı saymalısınız- Si/,' diri diri yakmalı-»

Linda ona doğru yere tükürdü- Hanımından cesaret bulan muhafız Capanga da bunun üzerine bir meşaleyi Malko'nun bacağında gezdirdi. Malko'nun pantolonu derhal kül oldu, kalçası da fena halde yandı-

Linda: «Bırak onu!» diye adamına emretti. <d3irazdan ayaklarının altında buzun eridiğini hissedince nasıl olsa ıstırap çekmeye başlayacak.»

Sonra Malko'nun etrafında şöyle bir tur atarak uzaklaştı Malko, kadın, gittiği takdirde mahvolacağını anlayarak avazı çıktığı kadar bağırmağa koyuldu-

— «Linda! Linda! Babanızı ben öldürmedim!»

Eve girmek üzere olan genç kadın durdu: «Yalancı! Yalancı korkak!» diye bağırdı-

Malko, sakın görünmeğe çalışarak: «Ecdadımın üzerine yemin ederim, ki babanızı ben öldürmedim! Yalan söylüyorsam şu anda öleyim!»

Linda bunun üzerine ağır ağır geri geldi.

— «Yine ne dolap çeviriyorsunuz?» dedi. «Bir diyeceğiniz varsa çabuk olun.»

— «Babanızı öldürmediğimi bilen bir tek kişi var. Öğretmeni Hip'olito da Costa. Belki henüz, ölmemiştir. Onu bulun, size doğruyu söyleyecek-»

Linda biraz tereddüt etti. Malko genç kadınla göz göze gelmeğe çalıştı. Nihayet bakışları karşılaştı, Malko altın renkli gözlerini Linda'nmkilere dikti. Kadın biraz 'yumuşadı.. Bunu farkedenden Malko yumuşak bir sesle devam etti.

— Linda, emin olun, doğruyu söylüyorum.»

Sonu gelmeyecek bir sessizlik oldu- Capanga konuşulanları anlamıyordu. Linda düşündükten sonra kelimelerin üzerine bas-basa dedi ki:

— «Size son bir şans tanıyorum. Birini gönderip Hipoüto'-yu aratacağım- Onu bulurlar ve dediklerinizin doğruluğunu da tasdik ederse kurtulursunuz. Aksi halde sizi kurtarmak için küçük parmağımı bile oynatmam'.»

Derhal Capanga'ya talimat verdi. Sonra da arkasına bakmadan yürüyerek eve girdi, .kayboldu-

Malko buz kalıplarının." üzerinde tek başına kalmıştı. Korkunç ıbr kâbustu bu- Rio şehrinin göbeğinde işkence ile asılmak ve kurtuluş ümidi olmamak feci bir şeydi. Hipoüto öldüyse mahvolmuştu- Yeni yükselen güneşin sıcaklığı ile ayaklarının altındaki buzun nemlenmeğe başladığını hissediyordu-

BASAĞ YAYINEVİ DETEKTİF ROMANLARI SEKİSİ

- İ ~ KIZ AVCILARI (The Girl Ilmeters)
Yedi yıldır ilk MAYK HAMMER romanı... (2. Baskı)
- 2 — DOKUZ CANLI ADAM (Live and Let Die)
BOND'u Türkiye'ye tanıtan eser- (2. Basta)
- 3 — SON KOZ (Moonraker) J. Bond romanı (2. Baskı)
- 4 — CANİLER UYUMAZ (You are the Target)
SPİLLANE'in korkulu bir macerası... (2. Baskı)
- 5 — KURT KANI (On Her Majesty's Secret Service)
JAMES BOND'un rekor kıran romanı. (2. Baskı)
- 6 — DOKTOR NO (Doctor No) (3. Baskı)
- 7 — ÖLÜM PASAPORTU (Passaport t» Obliviojri)
BOND'un altın tahtına lâyık tek veliaht.
(EVENİNG STANDARD) (Bitmek üzer«)
- S — SONSUZ KÂBUS (Diamonds are Forever)
BOND'un orijinal bir macerası. (Bitmek üzere)
- 9 — RUSYA'DAN SEVGİLERLE (From Russia with Love)
BOND'un Türkiye'de geçen bir şaheseri. (3. Baskı;
- 10 — GECE YARISI (Midnight Phis One) (Bitiyor)
- 11 — YILDIRIM HAREKÂTI (Thunderball) - James Bond.
- 12....- "FİLAN SOYU (The Snake) Mayk Hammer romanı
- 13 — ÂNİ TEHLİKE (Casino Royale)
BOND'un çok değişik bir macerası. (Bitmek üzere)
- 14 — HESAP GÜNÜ (The Deep) - Miekey Spillane
- 15 — ALTIN TABANCALI ADAM (The Man With The Golden
Gun) — BOND'un son macerası.
- İS — CASUSLAR RİNGİ (Manchurian DoM)
Bir No. lu Casus Kıran SAM DURELL'in macera»...,
- 17 — • CEHENNEM BOMBOŞ (Murder on the Mistral)
- 18 — ÖLÜM SATAN ADAM — James Munro
- 19 — ÇOK GİZLİ (For Your Eyes Oıdy) J. Bond roman*.
- 20 — HEDEF ANKARA (Assignement Ankara) S. Durell
- 21 — SİLÂH GÖLGESİ — Miekey Spillane
- 22 -- TEHLİKE PASAPORTU - JASON LOVE romanı
- 23 — İNSAN İKİ KERE YAŞAR (You Only live Twice)
James Bond romanı.
- 24 — CAN ALANLAR... Yepyeni bir macera eseri...
PEK YAKİNDÂ :
- 25 — ZORLU DÜŞMAN ... Bir Bond macerası.

Malko birdenbire ayağının altındaki buzun sıcaklığın tesiriyle eriyerek yavaşça kaygan hale geldiğini hissetti. İçinden küfürler etmeğe başladı. Büyük bir dikkatle bir ayağını kaygan buzun üzerinden çekerek öbür ayağının yanma yerleştirdi- Zira kaygan hale gelen buzun setin üzerinden yuvarlanırken diğer buz parçaları da sürüklenmesinden korkuyordu.

Bahçede kimsecikler yoktu, güneş de gittikçe kızılıyordu. Buz durmadan eriyordu- Malko, ayağının altındaki buzların yer yer çatladığını bile hissediyordu. Hipolito zamanında yetişmezse yanmıştı- Şimdiden beş altı santimetrelilik ipi kalmıştı. Bacaklarının donması bile artık umurunda değildi. Zira buzun erimesinden başka bir tehlike daha vardı şimdi- Soğğun tesiriyle hapsirdiği takdirde ayağı kayıp düşebilir ve onun üzerine ipin gerilmesiyle boğulâbiürdi. Tutunacak bir yer yoktu. Hakikaten şeytanî bir buluştu bu işkence usulü.

Bu sıcak ülkede kar ve soğuk görmek hayali ile yaşayan kuzeni Kurt'u düşünürken dehşetle irküdi. Zira sağ bacağına soğuk tesiriyle bir kramp girmişti- Sağ bacağını hissetmiyordu artık- Hayatı şimdi biri kaygan iki buz kalıbı üzerinde duran sol ayağının dayanma gücüne bağlıydı- Korkudan neredeyse nefes bile almayacaktı. İlmek de hafifçe boynunu sıkmağa başlamıştı. Güneş yüzünü artık iyice yakıyordu- Malko güneşin buz üzerindeki tesirini düşünmeğe koyuldu Yarım saat geçmeden ölmüş olacaktı.

Malko bütün gücünü kullanarak kendisini -bekleyen felâketi düşünmemeğe çalıştı. Çiçekleri saymağa koyuldu. Bu arada da. «Allahım, ne olur bana kuvvet ver,» diye dua ediyordu.

Biraz sonra bahçeye açılan kapı aralandı, o dev muhafız göründü. Sırtında cansız bir vücut taşıyordu. Malko'nun önüne geldiğinde cansız vücudu bir torba gibi yere attı, sonra yine evin içinde kayboldu. Ceset, Hipoüto'dan başkası değildi ve ölmüşe benziyordu...

Buz süratle eriyordu. Malko uyusan bacağını küçük hareketler yaparak canlandırmağa çalıştı- Fakat nafil! Üstelik buzun çatırdamağa başladığını da duyuyordu. Birazdan buz tamamen parçalanıp tahta setin üzerinden kayıp düşecekti...

Malko: «Senyor!» diye seslendi.

Fakat kimse cevap vermedi. Malko ölmek üzereydi. Boynundaki ip artık boğazını iyice sıkıyordu. Birazdan boğulacaktı Ekvatörde bir buz kalıbının üzerinde ölmek gibi gülünç bil-iş, ancak onun basına gelebilirdi...

Capanga eun.de bir şişe ile yeniden göründü. Linda da arkasından geliyordu-

• — «Miguel, Hipoüto'yu buldu,» dedi. «Onu denize atmadan önce birkaç yerinden vurmuşlar. Dün gece balıkçılar kendisini boğulmak üzereyken bulmuşlar- Konuşup konuşmayacağım pek bilmiyorum-»

Malko, derhal: «Beni biraz çözü'n de o arada onunla konuşmağa çalışın- Aksi halde buz eriyecek ve öleceğim,*) dedi-

Linda omuzlarını silk ti.

— «Daha iyi ya! Allah cezanızı vermiş olur!»

Linda dönüp yerde yatan Hipolit'o'ya doğru giderken buz çatırdadı, Malko'mm ayağı yardan buzun içine kayd. Boynundaki ip aniden gerili verdi, gözlerinin önü kıpkırmızı kesildi Nefes alabilmek için ağzını ardına kadar açtı- Vücudunu iyice gerdi. Birkaç milim sonra öbür dünyayı boylayacaktı-

Buz daha fazla yarılmadı, ancak boynunu sıkıan ip gittikçe sıkışıyor, Malko'yu yavaş yavaş boğuyordu. Bir sisin gerisinde Linda'nın yere eğilerek Miguel'in kaldırmağa çalıştığı Hipolito* ya yaklaştığını gördü- Artık ciğerlerine oksijen girmiyordu. Bağırarak istedi, fakat sesi çıkmadı. Bu arada ayağı da kaydı- birden kendini çökiyi hissetti ve gözleri karardı. Şuurunu kaybetmeden önce ölümün hiç de o kadar fena bir şey olmadığını düşünce kadar vakit bulmuştu-

•

Gözlerini açtığında kusmak isliyordu. Capanga ağzına saf alkol akıtıyordu. Hıçkırarak Malko güçlükle yattığı yerden, doğruldu- Gözlerinin önünde renkli benekler oynayıyordu., ilâhî, yaşadığına inanamıyordu. Linda'nın sesini çok uzaktan geliyormuş gibi duydu-

— «Şansınız varmış,» diyordu- «Hipolito ölmeden konuşabildi. Kendisini kurtarmağa çalıştığınızı, babamı da sizin öldürmediğinizi söyledi- Onu öldürene bunu ödeteceğim! Siz ise serbestsiniz! Gidebilirsiniz!»

Malko, Linda'ya cevap vermek istedi, fakat sesi çıkmadı Yattığı yere gerisin geri düşerek bayıldı-

ftkinci defa kendine geldiğinde ihtiyar Cünha üe iskambil oynadığı bir salonda bir kanapenin üzerinde yatıyordu. Linda ise bir başka, koltukta oturmuş- sigara içiyordu. Sırtında siyah-, ipekli bir elbise vardı. Gözleri şiş ve kırmızıydı-

Malko yavaşça doğrularak oturdu- başım ellerinin arama aldı- Eriyen buzlar hâlâ gözünün önündeydi- Boynundaki ipin yavaş yavaş sıkıştığını da hissediyordu- İnsiyakı olarak boynunu eğuşturdu-

Linda, üzüntülü: «Sizin için her şey bitti,» dedi, «fakat benim için bitmedi, çünkü babamı kaybettim-»

— «Yanıyorsunuz, benim için de bitmedi. Brezilya'ya neden geldim biliyorsunuz- Bu anlaşma imzalanmadıkça işim bitmiş sayılmaz-»

Linda hırsla ayağa kalktı, sigarasını tablada söndürdü:

— «Ben. yaşadıkça bu iş olamaz!» diye bağırdı- «Ne sizinle ne dostlarınızla bu mukavele imzalanmayacak! Babamı öldüren siz olmasanız bile sizinkiler yaptı bu işi-»

Malko: «Hakikati bizden niye gizledi?» diye içini çekti-

— «Gururu yüzünden. Mağrur bir insandı babam. Elçinizin bütün Rio'ya onun imzasını bile atamadığını anlatmasını istemiyordu-»

— «Bana niye söylemediniz?»

— «Söylemeğe hakkım yoktu- Bana inanmalıydınız- Kontratı imza edeceğini size söylemiştim,»

Malko üzüntüyle omuzlarını silk ti.

• — «İmzalayamadı.» dedi. «Şimdi bu işi yoluna koymak size kaldı. Ne yapacaksınız?»

— «Birkaç aya kadar evleneceğin», o zaman kocanı bu işi yoluna koyar- Sizden başka kiminle olursa olsun bir kontrat imzalanır-»

Bu durumda Çinli doktor kadın haklı çıkmış oluyordu- Alex von Rittersdorf onların bütün engelleri ortadan kaldırmalarını beklemişti...

Linda, devamla: «Zaten bu meseleyi görüşmek için Doktor Crandao'yu çağırttım- Kendisi babamın vasiyeti-ii yerine getirmekle mükelleftir- Kendinizi iyi hissediyorsanız, gidin artık... Ağlamak için yalnız kalmak istiyorum. Yarm sizin yüzünüzden babamı gömeceğim,» dedi-

Ağlamak üzereydi. Malko güçlükle ayağa kalkarak genç kadının yanına gitti. Onun saçlarını okşadı. Linda taş gibi düzüyordu. Bunu gören Malko nihayet •odadan çıktı-

Dışarı çıktığı zaman derin bir nefes aldı- Az kalsın bu vilâdan ölüsü çıkacaktı- Zavallı Hipolito olmasaydı şu anda ağacın dalına asılmış, havada cansız sallanıyor oacaktı- Birden:

— «Pist!» diye bir ses duydu-

Korku ile irkildi- Bir arabadan kendisine sesleniyorlardı- İlk altına gelen yere yatmak oldu, fakat villânın karşısında park etmiş siyah bir Ford arabanın içinde Frank'm oturduğunu gördü. Derhal karşı kaldırıma geçerek yanına gitti.

Frank; «Seni aramağa gelmiştik.» dedi-

Arabasını arka yanında, iki muhafız vardı. Malko bunlardan katil Galdino'yu tanıyordu-

Malko: «Biraz geç kalmış olacaktınız,» diye acı acı güldü «Az kalsın ceset sayısı artıyordu-»

Sefarete giderlerken başına gelenleri anlattı. Sonunda da: «Bu işten sevgili dostumuz Alex kârlı çıktı,» diye sözünü bitirdi-

Frank: «Çok sürmez,» dedi. Bu sefer tırnaklarını kemirmeyi yine unutmuştu-

Malko, Rio'y-a yaklaştıkça hayatta olmanın sevinci ile sarhoş oluyordu. O güne kadar görmediği binalar gözüne' çarpıyordu şimdi-

Sefarete gelince derhal asansöre binerek yukarı çıktılar- Doğruca ikinci kâtibin odasına gittiler- Biraz önce kalbi neşçyle dolan Malko yeniden kendini gizli servislerin ruhsuz ve soğuk dünyasında buluverdi-

Larry Galo onları derhal kabul etti- Anlatılanları büyük bir dikkatle dinledikten sonra:

— «Aivaro Cünha'yi öldürmekle büyük bir hatâ işledik,» dedi. «Kabahat, benini. Fakat şimdi daha mühim bir mesele var- Her şeyden önce bu Alex von Rittersdorf'u ortadan kaldırmak lâzım. Ve maalesef bu arada Linda'yı da ortadan kaldırmak gerekecek. Zira o da düşmanlarımızın safında. Onunla evlenirse Rittersdorf manganez madenlerine el koyacak. S-A-S. in ortadan kaldırılması için yapılan bütün suikast teşebbüslerinde onun parmağı olmalı. Avrupa'daki Mazilerle de teması var ki ona S.A.S.'in yerine geçecek birini gönderdiler.

Uzun bir sessizlik oklu- Malko, Frankla aynı fikirde değildi- Ancak Alman'ın derhal ortadan kaldırılması gerektiğini o da kaba ediyordu.

Frank: Cunha'mn vârisleri ortadan kalkınca biz de manganezin idaresini eline alacak olan doktor Crandao ile kolaylıkla anlaşırız-» diye sözünü bitirdi-

İki gaat kadar münakaşa ettiler, Malko ayrılırken karara varmışlardı. Alex von Rittersdorf ile Linda'yı ortadan kaldırmak şarttı- Aksi halde manganez yabancıların eline geçecekti.

Sefareten çıkarken Malko'nun midesi bulamyordu. Llex ile Linda'yı temizlemek vazifesi kendisine verilmişti. Arabaya binerek radyoyu sonuna kadar açtı. Bir samba çalıyordu- İnsanın beynini yıkamak için sambadan daha tesirli bir şey olamazdı- Ancak Rio'yu geçerken Malko, her şeye rağmen Linda'yı öldüremeyeceğini hissetti-

'- X -

Crist - Craft motor Barra de Tijuca plajı boyunca 35 mü süratle yol alıyordu- Rio körfezinde sadece balıkçıların cumadan pazara kadar balık tuttıkları ıssız adaları çoktan geride bırakmıştı. 80 mil ötede bulunan Itanaratsu'ya gidiyordu- Rio'nun güneyindeki bu yer âdeta yeryüzünde bir cennetti- 407 tane küçük kumluk adası vardı. Üzerleri her çeşit tropikal bitki ile örtülü bu adalar Rio körfezinden 4 misli büyük bir körfezin içine yayılmıştı- Rio Yat Kulübü burada bir telsiz istasyonuyla oteller kurmuştu-

Yat şeklindeki motorun kıçında oturan Malko büyük bir olta ile batık tutuyordu- Hayalında ilk defa balık avlıyordu, zira bu usandırıcı spordan zevk almazdı. Maamafih yine de üç iri balık yakalamıştı-

Balık avcılığı hiç olmazsa başka şeyler düşünmesine mâni oluyordu. Zira casusluk hayatında ilk defa olarak soğukkanlılıkla bir sürü insanı öldürmek için emir almıştı. Bu işin şart olduğuna bir türlü kendini inandıramıyorelci. Bu işi yapamıyacağını hissediyordu-

İşin teknik tarafı de Frank meşgul olmuştu. Bob Jaguari'nin yatma bakan gemicilerden biri hastalanmıştı- Yerini derhal Frank'm teknisyenleri almıştı. Şimdi sıra Malko'daydı, zira Linda'ya yaklaşabilen tek insan oydu-

Malko kıyıdaki dağları seyrediyor ve bu arada Frank' düşünüyordu. Itanaratsu'ya gelebilmek için herhalde şu anda araba ile Sao Paulo'ya gidiyor olmalıydı-

Linda: «Ne düşünüyorsunuz?» diye sordu.

Malko'nun yanında oturuyor ve hâlâ oynayan bir balığa zıpkınla dokunarak eğleniyordu- Sırtındaki mavi pareo'su ile son derece tahrik edici bir hali vardı. Çıplak olsa belki bu derece tahrik edemezdi- Malko, çıplak dokşa hiçbir şey farketmez, dîş'e düşündü. Zira yattaki üç erkek do onu çok yakından tanıyordu-

Babasının ölümünden sonra Linda daha da sert mizaçlı olmuştı. Maamafih Malko'nun bu olanlara hakikaten üzüldüğünü anlamış ve onunla buluşarak birkaç kere başbaşa yemek yemişti. Hattâ yine eskisi gibi dost da olmuşlardı-

Malko, altın sarısı gözlerini genç kadının açık dekoltesine dikerek samimiyetle: «Çok güzel olduğunu düşünüyorum» dedi-« Ne yazık ki bu leş kargası ile evleneceksin...»

Hesapta olmamasına rağmen son bir defa genç kadını kandırmağa çalıştı-

— «Kararın katî mi? Her şeyini ona mı teslim edeceksin?» diye sordu-

Linda kaşlarını çatı: «Yine başlamayın. Alex iyi bir insandır. Dostlarınız ise babamı öldürdüler. Onlarla katiyen o kontratı imzalamam. Dünyada imzalamam,»

Malko'ya sen diye hitabedeceği yerde Brezilya'da âdet olduğu üzere tatlı tatlı «siz» diyordu-

Israr manasızdı-

Alex von Rittersdorf yatın önünde uzandığı için konuşulanları duymasına imkân yoktu- Bob da yatı yürütmekle meşguldü- Sadece arasıra Linda görsün diye vücut gösterileri yapıyordu-

Malko elindeki oltayı Lincla'ya verdi ve ön tarafa geçti. Hava son derece sıcak olmasına rağmen Alex yine gömleğini çıkarmamıştı. Malko'nun içinden ona artık gömleğini giymenin hiç önemi kalmadığını söylemek geliyordu. Fakat ne işe yarardı, ki? Linda katır gibi inatçıydı. Ona göre Alex kalben bir Brezilyah'ydı. Manganez Peking ve Hong Kong'a götürülse bile umurunda değildi-

Alex, Malko'yu görünce: «Öğle yemeği için orada oluruz.» dedi-

Çok garip bir piknikti bu. Malko'nun ayrılmasından herhalde şüphe etmezdi Alex. Maamafih yatta kalırsa daha iyi olacaktı. Zaten Alex'in MaUcodan çekindiği falan yoktu, zira hiçbir şey Linda'yı kararından caydıramazdı.

Alman bir bakama intikamını alıyordu- Bütün dünyada arınan bir harp suçlusu olan Alex şimdi Rusya'ya, Amerika'ya, Çin'e ve hattâ kendisini kovmuş olan öz vatanına istediğini yaptırabilecekti-

Bob ise o sırada tek bir şey düşünüyor, Linda'yı تنها bir plaja götürmek için diğer iki erkeği nasıl atlatacağım hesaplı-

yordu- Zira Linda'mn bu teklife hayır demeyeceğine emindi- Ne yazık ki yalnız değildiler-

Linda, birden: «Bakın!» diye bağırdı-

Yüz metre ötede bir grup yunus balığı oynayıp duruyordu- Bir müddet sonra suya dalarak kayboldular-

Linda: «Burada 'küçük baronlar, bulunmak,» dedi-

Malko: «Nedir o?» diye sordu.

— «Brezilya'da köpek balıklarına 'küçük baron, derler-»

Daha bir saatlik yolları vardı. Linda bir Brezilya içkisi olan Kaşa'dan bir şişe açarak onlara ikram etti. Deniz yağ gibiydi, motor da şimdi yavaş yavaş gidiyordu. Mayıs ayının son haftasına göre nefis bir havaydı doğrusu-

Bob telsizde meteorolojiyi bularak hava durumunu dinledi-

— «Enfes,» dedi- «Pazartesiye kadar tek bir bulut -olmayacakmış. Hârika!»

Motorun homurtusu insanın uykusunu getiriyordu- Malko sinir içinde olmasına rağmen uyukluyordu. Yattaki hava ise gayet iyiydi- Linda yakalanan dev ançuesleri saymaya çalışıyordu-

— «Yedi tane olmuş,» die bağırdı. «Artık bunları pişirelhr!»

Yatın ortasında duran bir ocakta fejuad pişiyordu- Linda o Brezilya yemeğine büyük bir kaşık karuru karıştırdı. Bu sos insanın içini yaktığı gibi tahrik de ediyordu.

Rio'ya dönmekte olan bir başka yatla karşılaşarak selâm-âştılar. Malko denize baktığı zaman dibi görebiliyordu- Deniz O' kadar güzeldi ki, on metreden kumlar görünüyordu-

Bob birden: «Geliyoruz!» diye bağırdı.

İtamatarsu'nun ilk adaları görünmüştü. Yat, üzerleri hindistan cevizi ağaçları ile kaplı iki büyük adanın arasından geçti. Motorun gürültüsünden korkan bir sürü kuş havalandı-

Bob gazı keserek adaların arasında dolaşmağa koyuldu- Şahane bir manzaraydı. Deniz dümdüzdü- Bu kum adaları denizin ortasında ağaç ve bitki kümeleri şeklinde göze görünüyordu-

Bob: «Burada avlanmak» dedi,. «Burası, balık doludur, Dev kedi balıkları, köpek balıkları, barakudalar vardır-»

Kimse bu teklife yanaşmadı, zira hava son derece sıcaktı. Kimsede balık tutacak hal yoktu-

Bob yatı adalardan birinin yarım ay şeklindeki körfezinde durdurarak demir attı. Körfezde güzel bir plaj vardı. Bob' belki arka tarafta benzeri vardır diye düşünmüştü. Orası daha da sakin olurdu-

Malko etrafına bakmak istedi. Fakat imkânsızdı, zira ada-

lar ufku doldurmuştu- Kıyıdan iki yüz metre veya on kilometre uzakta olabilirlerdi-

Denize ilk atlayan Linda oldu- Bob onu takip etti. Malko, kendi bayatı için onları öldürmek üzere bulunduğunu bildirmesi gerektiğini düşündü. Ve kendinden öğrenerek denize atladı Deniz son derece güzeldi ve yüzmekten de büyük bir zevk aldı

Birden havada bir motor gürültüsü duyuldu, biraz sonra tepelerinde küçük bir kırmızı uçak belirdi. Yatı gören uçak biraz yükseldi, hemen hemen üzerinden geçti, bu arada da pilotun kendilerine el salladığını gördüler-

Kıyıya doğru uçup giden uçağın arkasından Malko uzun uzun baktı- Bu da nereden çıkmıştı? Frank'in aldığı yeni bir tedbir miydi yoksa?

Uçak bir daha görünmedi-

Linda> yata çıkarak: «Haydi yemeğe,» diye bağırdı-

Bob süratle yüzerek yata çıktı, derhal Lindanın yanına yerleşti- Malko, Alex sırtını çevirdiği sırada, Bob'un çabucak Linda'nın memesini sıkıştırdığını gördü-

Fejuade sıcaktı- Malko'ya bir tabak dolusu verdiler. Yanında da hiç sevmediği lahana vardı. Maamafih baharatlı sosisler son derece güzeldi. Sos'a gelince... Onunla masada delik açmak mümkündü. O derece sertti. Halbuki Linda sosu su gibi lıkır lıkır içiyordu-

Bol bol içki ile fejuad bir güzel yendi. Fakat Malko kendini çok ağır hissetmeğe başlamıştı büe- Öğrenerek yatın yanında yüzen bir akbaba leşine baktı. Her nedense hemcinsleri o leşi yememişti

Radyo sambalar çalıyordu. Arasına müzik kesiliyor ve «Coca - Cola içiniz» diye bir ses yükseliyordu. Bir şezlonga uzanmış olan Linda kedi gibi mırıldanarak uyukluyordu- Herkes yayılmış kendi düşüncelerine dalmıştı-

Bob: «Bir parti poker çevirelim,» diye teklifte bulundu, fakat kimse yanaşmadı-

Bu sefer: «Ben balık tutacağım,» diye üân etti-

Linda hakikaten uyumuyor olacaktı, zira o sözü duyunca hemen atıldı-

— «Deniz yatağına uzansam beni plaja kadar itsen daha iyi olmaz mı? Bu tekne fazla oynuyor, uyuyamıyorum.»

Linda daha lâfım bitirmeden Bob bir deniz yatağı alarak suya atladı- Genç kadına garip garip bakıyordu- Anlaşılan baharatlı sos tesirini göstermeğe başlamıştı.

Linda sutyenini bağlayarak kendini yavaşça suya bıraktı, sonra deniz yatağının üzerine yattı. Bob yatağın etrafında yüzdükten sonra genç kadının kalçalarından tuttu ve başını onun apışına yaslayarak ayaklarını çırpmağa ve böylece yatağı götürmeğe koyuldu. Malko bu sahneyi büyük bir dikkatle izliyordu. Biraz uzaklaşır uzaklaşmaz Bob'un ellerinin kalçalardan çok daha yukarı çıkacağına bir sente karşı bin dolarına iddiaya girmeğe hazırdı... Dönüp Alex'e baktı, Atman hiçbir şeyden haberi yokmuş gibi, sigarasını içerek gökyüzüne bakıyordu-

Malko gidip arka tarafa uzandı. Kararını vermişti. Frank'ın plânını tatbik etmeyecekti. Gizli ajanlığı bile terke hazırdı- Ancak önce Frank'ın motorun içine attığı maddeyi çıkartmak gerekti, onun için de yatta tek başına kalması gerekti.

Malko'nun düşünceleri kısa zamanda gerçekleşti. Bob numaradan birkaç kere denize girip çıktıktan sonra Linda'nın yanına kumlara uzandı. Malko siyah gözlüklerinin arkasından onları tetkik ediyordu. Az sonra Linda kalktı ve tembel tembel gerindi, Bob da kaşla göz arasında ayağa kalkmıştı. Bir an göz göze geldiler, sonra genç kadın yata doğru seslendi:

— «Biz ada turuna çıkıyoruz. Birazdan geliriz.»

Malko elini salladı- Alex cevap bile vermedi. Linda de Bob hüdistan cevizi ağaçlarının arasında kayboldular-

Aradan on dakika geçti. Malko yerinde duramıyordu. Alex kıpırdamamıştı bile- Hava daha da ısınmıştı. Dalgalar tekneye hafif çarpıyordu. Alman yerinde uyukluyordu. Malko, ne de olsa onun yanına giderek: «Dostum, bak burnunun dibinde korma ... yapıyorlar» diyemezdi ya. Yüksek tabakaya mensup insanlar böyle konuşmazlardı...

Birden adadan bir çığlık yükseldi. Linda yine kendine hâkim olamamıştı-

Alex sesini çıkarmadı- Sadece gözlerini tembel tembel açıp etrafına bakındı Malko. «Tam sırasıdır. Bir daha eline böyle fırsat geçmez! Hadi şunun hesabını gör» diye düşünürken, Alman gerindi, sırtında gömleğiyle denize atladı. Sonra da Malko'ya bakmadan adaya doğru yüzmeye koyuldu-

Malko yerinden kıpırdamağa cesaret edemiyordu. İki sersem sadece birkaç hindistan cevizi ağacının ötesinde iseler her şey derhal ortaya çıkacaktı-

Malko' Almanın kıyıya çıkması için bekledi. Sonra da yavaşça motorların içinde durduğu bölmenin kapağını açtı-

Motorlar önünde duruyordu. Her biri sekizer silindirli idi-

Makinelerden nefret ederdi ve ne yapacağını buna benzer bir yatta defalarca tekrarlamıştı. Kapağı açık bırakarak plaja bakmak için ayağa kalktı..

Alex de ortalarda yoktu. Çifti bulmak için Hindistan cevizi ağaçlarının arasında dolaşıyor olmalıydı. Nişanlısının «kendine mahsus garip» zevklerini bildiği için Linda herhalde eğlencesine devanı ediyor olmalıydı- Alex için değişik bir sahne olacaktı... Kumsalda aşk... Bob'un seksüel kudretine dair anlatılanlar doğru ise Malko'nun motorları sökecek bol bol vakti vardı-

Malko güverteye karınüstü yatarak ellerini bölmeye soktu. Aslında benzin borularından birini koparması gerekti. O takdirde Bob motoru çalıştırınca çıkacak kıvılcım benzin buharını infilâk ettirecekti. Ve bunun tesiriyle de makine daire-sine yerleştirilmiş iki ufak plâstik bomba patlayacaktı- İşte Malko o ufak bombaları oradan çıkarmak istiyordu. Benzin borusunu derhal buldu, fakat ona dokunmadı- Ancak bütün aramalarına rağmen plâstik bombaları bulamadı. Üstünü başını fazla kirletmiyordu da, zira diğerleri dönünce kendisine neden motorlarla uğraştığını sorabilirlerdi. Cam sıkılarak kalktı, bölmenin kapağını kapadı, çi rahat etsin diye kendi kendine patlayıcı maddeden başka her şeyin tehlikeli olduğunu söylüyordu- Dönüşte Frank'a motor kısmına dokunamadığını anlattı- İmkânsızdı- Böylesine soğukkanlılıkla üç kişiyi öldüremezdi-

Eline bakınca bir küfür savurdu, zira eli yağlanmıştı. Plaj henüz boştu- Hiç düşünmeden suya dalarak adacığa doğru yüzdü. Bob ve Linda ile Alex'in gelmeleri ihtimali bulunan tarafın aksine bir yerde kuma oturdu. Elini temizlemek için kumla oğuşturmağa koyuldu-

Elini iyice temizledikten sonra da yine suyun içinde oturmağa devanı etti. Ve diğerlerinin gelmesini beklerken kum çulluklarını seyre daldı-

Beş dakika sonra Alex belirdi. Gözleri pırıl pırıldı. Yirmi metre gerisinden de Bob ile Linda göründü- Onlar da Alman kadar hayatlarından memnun görünüyorlardı. Ancak muhakkak ki en memnun olanı Linda idi, zira iki erkekten de istifade etmişti-

Matko seslendi:

—• «Nasıl' iyi gezdiniz mi?»

Bob sahtekârca: «Şâhâne,» diye cevap verdi. «Keşke siz de gelseydiniz...»

Dördü de yüzerek yata döndüler- Yorgun olan Linda ile Bob tepedeki şezlonglara uzandılar. Alex de önde eski yerine yerleşti. Malko ise motorun üzerinde oturuyordu. Bir müddet sonra hepsi uykuya daldı.

Epey uyumuş olacaklardı, zira Malko ancak Bob'en bağırması üzerine uyandı.

— «Çabuk, Malko. İşe koyulun. Demiri ahm gidiyoruz.» diye bağırıyordu-

Dümene geçmişti bile. Malko buruna geçerek ipi çekmeğe koyuldu. Birden Frank gözünün önünde belirdi. Veda etmek üzere elini sıkarken kendisine garip garip bakmıştı. Biraz da alaylı bir şekilde daha doğrusu- Malko'nun içinde anlayamadığı bir korku vardı.

Demir sudan çıkmak üzereydi-

Malko: «Tamam!» diye seslendi-

Bob da elini kontak anahtarına uzatarak: «Okey Linda! Ocağı tut!» diye seslendi-

Alex geride motor bölmesinin üzerinde duruyordu. Linda da Bob'un yanındaydı. Aniden Malko niye korktuğunu anladı-

Demiri denize bırakarak: «Bob!» diye haykırdı-

Genç adam şaşırılmıştı, ona hayretle baktı. Aynı anda teknenin gerisinde bulunan motor bölmesinin kapağı âdeta gizli bir el tarafından havaya kaldırılıyormuş gibi kalktı- Linda ile Alex suya yuvarlandılar. Malko, insiyaki olarak derha suya daldı. Kapağın altından muazzam bir alev sütunu fışkırmıştı.

Malko teknedeki üç metre kadar uzaklaştığı sırada bir anafora kapıldı. Bu arada kulakları sağır-latıcı bir gürültü duydu- Yat infilâk etmişti-

Ciğerleri patlayıncaya kadar nefesini tutarak suyun dibinde yüzmeğe koyuldu. Kumlara sürünerek yüzüyordu. Nihayet boğulacak hale gelirken suyun yüzüne çıktı. Başını çıkara' çıkarmaz da derin bir nefes aldı. Az kalsın boğulacaktı, Denizin üzeri simsiyah bir duman, tabakası ile kaplıydı. Bu arada da bir çığlık attı. Zira omuzları yanmıştı-

Denizin yüzüne yandan benzin yanıyordu- Malko henüz yattan yeter derecede uzaklaşmış değildi. Sancıya rağmen yeniden suya daldı. Bu sefer iki akıntı arasında idi. Kurtulmak için bütün gayretiyle yüzüyordu. Yeniden kafasını sudan çıkardığında etrafta hâlâ duman vardı, fakat yanan benzin kalmamıştı. Omuzları üe sol eli yanmış, feci surette ağrıyordu-

Her şeye rağmen adaya doğru yüzmeğe koyuldu-' Ayakları

kuma değdiği sırada bayılmak üzereydi. Birkaç dakika, kumların içinde yattı-

Bob'un yatının durduğu yerde patlamadan geriye kalan, döküntülerden başka bir şey yoktu. Siyah dumandan bir sütun gökyüzüne doğru yükseliyordu. Etrafında deniz hâlâ yanıyordu- Ortalıkta canlıya benzer hiçbir şey yoktu. Anlaşılan Bob, Landa ve Alex hemen infilâk ânında ölmüşlerdi-

Bitkin hakle olan Malko yerinden güçlükle kalkarak, biraz yürüdü' bir ağacın gölgesine sığındı- Kusmak istiyordu- Oturarak denizin önüne getirdiği döküntülere bakmağa koyuldu- Adada tek bir kuş dahi kalmamıştı, hepsi patlamadan korkarak kaçmışlardı- Duman durmadan yükseliyordu- Kilometrelerce uzaktan görülmesi gerekti- Frank'm sözlerini hatırladı: «Sizi derhal bulurum, merak etmeyin. Yanan bir tekne çok. uzaktan görülebilir,» demişti-

Malko: «Namussuz!» diye düşündü-

Frank'a müthiş bir kin beslemeğe başlamıştı. Malko'ya itimat etmemiş ve fitili geç tutuşan bir plâstik bomba yerleştirmişti yata- Böylece Malko'yu da temizlemiş olacaktı. Frank, Malko'nun cinayet işleme konusundaki çekingenliğini sezmiş olmalıydı-

Malko dişlerini gıcırdattı- Frank'la görülecek bir hesabı vardı. Onun sırası daha sonra gelecekti...

Aniden büyük bir cisim dalgalarla önüne kadar geldi- Bir insan vücuduydu bu. Vücut kuma saplanıp kaldı- Malko kalkıp yanma gitti, onu sırtüstü çevirdi-

Alex von Rittersdorf "d u-

Yüzü üe vücudunun ön kısmı feci şekilde yarılmıştı- Herhalde boğularak ölmüştü. Yüzünde büyük bir şaşkınlık ifadesi okunuyordu- Malko büyük bir dikkatle ölünün sağ kolunu kaldırdı- Üstünde sırtından çıkarmadığı o meşhur gömleği yoktu ve sırtı artık meydandaydı- Malko aradığını sağ koltuk altında buldu. Dövme üe 127 rakkamı ve bir SS işareti yapılmıştı- Obersturmbahnführer SS Dieter Malsem yani sonraki ismi ile Alex von Rittersdorf bir zamanlar bu işaretle epey gurulanmış olsa gerekti-

Zira bu silinmeyen dövme eski Nazilerin işaretiydi. Binin altındaki rakkanüar yüksek rütbeli liderlere aitti-

Malko ölünün kolunu bıraktı-

Kol kof bir ses, çıkararak suya çarptı- Ayakta duran Malko bir zamanlar kudretli bir katil olan bu adamın, Brezilya'da cennet gibi bir yerde ölmesini düşünüyordu.

Yatın.döküntülerini -dalgalar getirip plaja yığıyordu- Malko yemeğin piştiği tencereyi tanıdı. Yat parça parça olmuştu- Lincila ile Bob'un cesetleri belki de hiçbir zaman bulunamayacaktı, zira burada o kaçlar çok sayıda köpek balığı ve barakuda vardı ki, balıklar kendilerine bir ziyafet çekiniş olacaktı...

Birden Malko'nun. gözleri karardı, kumların üzerine yığılıp kaldı- Sinekler omuzlarının etrafında uçuşmağa başlamışlardı. Ter gözlerinin içine akıyor, onları yakıyordu-

Frank neredede kalmıştı? İnfilâk sesini duymuş olmalıydı. Duman da ona yol gösterirdi. Sözde gelip Malko'yu kurtaracaktı- Kumların üzerinde yatıp gözlerini kapayan Malko, yanıkların acısı olmasa hayatı boyunca burada yatmak isleyebileceğini düşündü-

Bir erkek sesi ile uyandı Müthiş sancıya rağmen başını çevirerek baktı. Hindistan cevizi ağaçlarının yanında dört erkek duruyordu. İkisnin elinde tabancalar vardı. Malko birini derhal tanıdı: Yeşil Volkswagen'den kendisine ateş eden Brezilyalı idi. Onu o gün bir an için görmüştü- fakat fotoğraf makinesi gibi her. şeyi zapteden beyni şimdi onu hatırlamıştı-

Bu katiller buraya nasıl gelmişlerdi?

Uçak aklına geldi! Demek başmdanberi onları gözetlemişlerdi. Bu deniz gezintisi asıl onların işine yalamıştı-

Malko kumlar içine daha fazla gömüldü- Yaralı ve silâhsız hali ile pek kurtulma şansı yoktu- Bu adamların da niyeti pek iyiye benzemiyordu-

Birden adamlardan biri Malko'yu işaret ederek bağırmağa koyuldu. Onu denizin kıyıya attığı bir ceset zannettiler- Acele etmeden ona doğru yürümeğe koyuldular-

Yapılacak tek bir şey vardı: Ümitsizlik içinde olan Malko son bir gayretle denize girerek suyun altından yüzmeğe koyuldu. Tuzlu suyun yanıklar üzerindeki tesiri kızgın demir üe dağlanmak gibi bir şeydi. Her tarafı ağrıyordu. Anlaşılan Frank tehlikeyi göze almamıştı- Malko suyun yüzüne çıktı. Kıyıdan yirmi metre kadar uzaktaydı. Yeniden dalmadan önce, başının etrafında uçuşan kurşunları farkettiler. Allahtan kendisini takip eden adamların elinde sadece hafif ateşli silâhlar vardı-

Uzun zaman yüzebildiği takdirde belki de karşı taraftaki adaya çıkarak gizlenebilirdi.

, Yeniden, su yüzüne çıktı. Adamlar plajda değillerdi. Bir saniye durduktan sonra sırtüstü yatarak yüzmeğe bağladı. Köpek balıklarını artık aklına bile getirmiyor, süratle yüzmeye

bakıyordu- Zira durduğu takdirde yorgunluğunu hissedeceğini biliyordu-

Rahatı uzun sürmedi, Adanın ucundan küçük bir sandalcık görüldü. İçinde Malko'yu takip eden adamlar vardı- İkisi son süratle kürek çekiyordu- Deniz sakin olduğu için de hayü süratli yaklaşıyorlardı.

Malko daha hızla yüzmek istedi, fakat yapamadı- Sadece bol bol su yutarak tıkanı ve durdu. Frank geliyor mu diye başını kaldırdı, fakat ufukta kimseler yoktu-

Küçük sandal ise süratle yaklaşıyordu.

Malko artık adamların sesini duyuyordu. Biri ateş etti, kurşun Malko'nun başının üzerinden ısıklık çalarak geçti- İkinci adam: daha fazla yaklaşınca kadar beklemesini söyledi-

Malko mücadele etmekten vazgeçmişti. Ada beş yüz metre uzaktaydı ve oraya gidebilmesine imkân yoktu. Anide yüzmekten vazgeçti, sırtüstü yatarak kendini ılık suların içine koyuverdi-

Kendiyle ilgili değilmiş gibi küçük sandalın yaklaşmasını seyrediyordu- Önde bir adam duruyordu. Kenara dayanmıştı, elinde de kocaman bir tabanca vardı. Kılı kıpırdamadan Malko" ya nişan alıyor ve ateş etmek için iyice yaklaşmayı bekliyordu- Adam bir akbabaya nişan alıyormuş gibi sakindi.

Malko birden gülümseirreğe başladı. Ru adamları bir zevkten mahrum edecekti- Suda boğularak ölmenin çok rahat bir ölüm olduğu söylenirdi. Şimdi bunun doğru olup olmadığını anlamamanın zamanı gelmişti- Vurulmaktansa iki akıntı arasında kılıp boğulmak çok daha evlâydı-

Yarım kalacak olan şatosunu son bir defa aklına getirdi, sonra da bol su yutmak için ağzını iyice açtı.

Küçük sandal sadece on metre uzaktaydı-

- XI -

İki Hindistan cevizi ağacı arasına gerili hamakta yatan Frank bekliyordu- Saatine bakarak gözlerini tekrar yumdu. Bir kaç dakika kalmıştı. Son derece sakindi- Bütün teknisyenler bi hayalî çalışmazdı- Plânını hazırlamış ve tatbik mevkiine koymuştu. Malko istese de istemese de iş olacaktı-

Frank sabahleyin Rio'dan gelerek yat kulübüne ait otelde üç oda tutmuştu, Bahçeden küçük limana ve Cris - Craft motoru üe hazır bekleyen iki adamına bakıyordu- Resmen hepsi'

bir dostun yatını bekliyorlardı. Bir bakıma bu sözleri doğrudu. Cris - Craft'da 300 beygir gücünde bir tek motor vardı ve deniz sakin iken saatte 70 milden fazla sürat yapardı

Tam sigarasını yakacağı sırada kulakları sağır edici bir patlama havayı sarstı. Frank kaşla göz arasmda ayağa kalktı- Ses deniz tarafından gelmişti. Yönünü aşağı yukarı hesaplayarak motora doğru koştu. Adamlardan biri motoru çalıştırmıştı bile. Frank içine atladı, derhal yola koyuldular-

Tekneyi idare eden adama Frank sordu: «(Nerede olduğunu görebiliyor musun?»

— «Si, senyor. Kuşlu büyük ada tarafında- Bir çeyrekte orada oluruz-»

Buna memnun olan Frank arkadaki oturma verini kaldırdı. Altındaki gizli bölmede iki adet Meksüa yapısı Mendoza otomatik tabanca, birkaç el bombası ve bir tane de dürbünlü tüfek vardı- Plâstik bombanın işe yaramamış olması halinde onları kullanacaktı-

Tüfeği çıkararak bir şarjör taktı, yerine oturdu- Adaların arasından geçerek saatte 60 mil süratle yel alıyorlardı. Anide önlerinde oldukça uzaktan simsiyah bir duman sütunu yükseldi-

Frank: «Gördünüz mü?» diye bağırdı.

Gemici Cris - Craft'ı o tarafa doğru çevirdi-

— • «Senyor- Banco süvero'dan geçeceğiz- Daha kestirme olur-»

Duman gökyüzüne yayılıyordu- Frank işini iyi yapmış biri gibi memnun oldu- Denize şöyle bir baktı- Pırıl pırıl ve son derece berraktı. Kum tanelerini teker teker saymak mümkündü-

Ani bir sadme Amerikalıyı öne fırlattı- Tüfek elinden düştü, başını hızla teknenin kenarına çarptı. Motor boğularak stop etti. Yere çivilenmiş gibi Cris - Craft birdenbire durmuştu-

Frank: «Ne oluyor?» diye sordu.

Şaşkına dönen gemici: «Kum, senyor,)) dedi- «Kuma oturduk. Anlamıyorum' kumların yeri değişmiş.»

• — «Geride doğru çalıştır, öyle ise.»

— • «Geriden gidersek çok uzun sürer. Üç adanın etrafını dolaşmak lâzım- Bir saat sürer,»

— «Ne yapalım, yüzecek değiliz ya!»

— «Tekneyi istersek olur, Kum seti pek büyük değil. Hepimiz inip itersek gideriz- Yüz, iki yüz metrelik bir set,D

Frank ahundan akan kanı silerek suya atladı. Su 'beline ka-

dar geliyordu- Bacakları ve dizlerine kadar kuma gömülmüştü. İki Brezilyalı da onun gibi yaptılar. Hafifleyen tekne yüzmeğe bağladı. Frank uskuru kontrol etti. Bir şey olmamıştı.

— «Okey!» dedi- «Söylediğini deneyelim.»

İki Brezilyalı berrak suda bata çıka demirin ipine asılarak ağır tekneyi çekmeğe koyuldular. Frank da biraz arkadan iterek pervaneyi gözlüyordu. Tekne yerden sadece on santim yüksekteydi- On dakika sonra Frank'ın canı çıkmıştı. Brezilyalıları da halsiz kalmışlardı. Tekneyi üç yüz metre çekmişlerdi, fakat daha önlerinde çok kum vardı- Ancak geri dönmelerine de imkân yoktu. On dakika daha uğraştılar. Aniden öndeki Brezilyalı boğazına kadar suya gömülüverdi- Nihayet kum. setlinin sonuna gelmişlerdi. Hemen tekneye çıktılar-

Motor derhal hareket etti- Beş dakika sonra da. Bob'un yatının infilâk ettiği yerdeydiler-

Gemici motora yavaşlattı- Denizin üstü yüzen yatın parçaları, ile doluydu- Frank plajda bir ceset farkettiler- Motor mümkün mertebe yaklaştı ve Frank inerek cesedi sırtüstü çevirdi- Alex'i görünce büyük bir memnuniyet duydu-

Crist - Craft yavaşça karşığı adaya gitti- Birden iki akıntı arasından bir ceset su yüzüne çıktı. Arkadan bir ikincisi göründü- Frank sopası ile onu yakaladı. Bir Brezilyalı idi. Sırtında hafif bir takım elbise vardı ve yarası beresi yoktu. Fakat ölüydü. Şaşırarak Frank onu suya atarak ikincisini yakaladı. Bu da bir Brezilyalı idi. Başını tutan omurga kemiği kırılmıştı-

Frank, bunların mânasını anlamıyordu, Bu iki adam Bob'un yatında değillerdi. Üzerlerinde hiçbir yanık izi de yoktu. Şu halde burada ne işleri vardı?

Crist - Craft adaya yaklaşırken bu sefer gemici plajda uzanmış yarı çıplak bir başka vücut farkettiler-

Frank' elinde tüfeği ile derhal kuma atladı. İki Brezilyalı otomatik tabancaları ile onu koruyorlardı- Saçının renginden Malko'yu. derhal tanıdı. Onu yavaşça yüzüstü çevirdi. Omuzları ve sol bacağı feci şekilde yanmıştı.

Malko inleyerek gözlerini açtı. Göz kapakları kırmızı ve şişeli. Çok. da ağrıyordu- Konuşmak istedi, ancak yeniden bayıldı.

Frank onu seyrediyordu. Ölseydi daha iyi olurdu. Acaba bomba mı erken patlamıştı?

Malko'yu Crist - Craft'ı arkasına yatırdılar. Brezilyalılarından biri de ağzına bolca içki akıttı-

Alkol Malko'yu öksürttü, onun üzerine gözlerini açtı-

— «Acıyor,» dedi- «Omuzlarım...»

Frank: «Her şey yolunda, S.A.S.,» dedi. Fakat ne oldu?»

Malko, hafif bir sesle: «Aşağı yukarı tahmin ettiğiniz oldu-» diye anlattı- «Bob, Linda ve yattan geriye hiçbir şey kalmadı. Alex'in cesodini de gürdüm. Sonrası kopuk- Sandalla dört herif geldi- Beni öldürmek için takip ettiler...»

— «Sonra?»

— «Sonrasını ben de bilmiyorum. Ben yüzüyordum. Onlar da bana yaklaşıyorlardı. Birden denizden çok büyük siyah bii' cisim çıkarak sandalın üzerine düştü. Ben dibe battım. Yeniden su yüzüne çıktığımda sandal kaybolmuştu... Adaya kadar yüzerek gelmenizi bekledim.»

Frank, Malko'ya hayretle baktı. Sonra Brezilya dilinde olanları iki gemiciye nakletti. Brezilyalılarından biri omuzlarını silerek:

— • «Gördüğü dev bir kedi balığı olsa gerek,» dedi. «Kedi balıkları kuma yatarak dinlenirler. Bin lere su piresi onları sarınca su yüzüne çıkarlar, pirelerden kurtulmak için havaya fırlarlar. Bazıları iki ton çeker. Bunlardan bir tanesi sandala çarptıysa onu batırmıştır...»

Frank cevap vermedi, fakat bu sefer Malko'ya bir nevi takdirle baktı- Bu adamın hakikaten biraz fazlaca şansı vardı-

Malko: «Olabilir,» dedi., «Siyah gövde bir kedi balığına benziyordu-»

Şimdilik Frank'ın hiçbir şeyden haberi olmadığı zannetmesini tercih ediyordu. Yoksa Amerikalı kendisini öldürebilirdi- Yeniden bayıldı- Üç çeyrek sonra Crist - Craft yat kulübüne yanaşıyordu.

Malko'yu büyük bir dikkatle Frank'ın arabasına taşıdılar- Üç saat sonra da Rio'da idiler. Yol boyunca Amerikalı hep ıslık çalıp duruyordu-

Malko ise hiç kıpırdamadı. Omuzlarındaki yaralar iltihap yapmıştı,, çok çirkin bir manzara arz ediyordu- İçindeki kin ve intikam arzusu ise gittikçe artıyordu.

Kliniğin kapısına gelince Malko heyecandan bir an durdu- üç haftadır kendisine ihtimam, gösteren yusyuvarlak burunlu küçük hemşire yanındaydı., valizini taşıyordu. Hastabakıcı ona

öyle iyi bakmıştı ki yeniden kliniğe yatmasını ister bir halt vardı-

Dünyanın en büyük servetleri bue vaadedilse Malko bir daha bu kliniğe ayak basamazdı. Üç hafta kannüstü yatmıştı. Böylece sırtındaki yanık yaralarının kapanmasını sağlamıştı. Yiyecek berbattı. Havuç, fasulye püresi ve mikroskopik et parçaları veriyorlardı. Okuyacak bir şey yoktu. Malko'nun tek eğlencesi elektrikle işleyen yatağı ile oynamaktı. Bir kumanda kolu ile yatağı çok çeşitli şekillere sokabiliyordu.

Üç hafta da elektrikli yatakla oynayarak geçmezdi ya...

Frank iki defa kendisini ziyarete gelmişti. Malko'ya gazetelerle mecmualar getirmişti. Her ikisi yattaki iniflâkten bir daha bahsetmemişlerdi- Malko ise nihayet kat'î kararını vermişti. Brezilya'dan ayrılmadan önce son işi C.I.A.'ın adamının beynine bir kurşun sıkamak olacaktı.

Kaldırımın üzerinde duraklayan Malko aklına Frank'ı getirdi. Bu şehirde artık pek tanıdığı kalmamıştı. Ruth müstesna...

İkinci kâtibin siyah Buick arabası Malko'nun önünde durdu- Şoför inerek kapıyı açtı. Küçük hastabakıcı da Malko'ya gülümseyerek küçük bir kutu uzattı- Hastabakıcı, Malko kliniğe yattığı günd enberi ona âşıktı-

Araba hareket edince Malko hediyesini açtı. İçinde altından Meryem Ana'nın minyatür bir heykelciği vardı- Küçük hastabakıcının onbeş günlük maaşı değerinde bir hediye...

Cebinden bir gazete kupürü çıkardı. Bunu O Globo gazetesinden keserek saklamıştı. Alelade bir olaya aitti. O Banderi-antes plajında alelacele gömülmüş birinin cesedi bulunmuştu. Tahkikat sonunda ölünün, hüviyeti tesbit edilmişti- Riberio Bander isminde bir hapishane kaçağı idi ve saçları sarıya boyanmıştı.

Bu haber Cünha meselesinin henüz sona erimemiş olduğunu ortaya koyuyordu. Bilâkis aksine yeniden başlıyor gibiydi-

Elçiliğe gideceği yerde şoföre arabayı Rio Branco Cadde-sinin alt tarafına sürmesini söyledi- Burada İskandinav Hava Yollarının acentası vardı- Bir noktanın aydınlanması gerekiyordu-

Ufak tefek, bıyıklı ve güler yüzlü bir adam onu karşıladı- Malko ona istediğini söyledi- Manauas'da oturduğunu, bir ay önce bir arkadaşını karşılamak için Rio'ya gelmesi gerektiğini* arkadaşının S.A.S. şirketi ile Avrupa'dan geleceğini anlattı-

Sonra maalesef bir kaza yüzünden arkadaşını karşılayamamış olduğunu, şimdi onu aradığını söyledi-

Adamcağız: «Bunu öğrenmek kolay. Copenhag'a derhal bir telgraf çekerim, hemen cevabı gelir. Arkadaşınız bizim uçağa binmişse mutlak bilirler,» dedi.

— «Bir yanlışlık yapılması ihtimali yok mudur?»

— «İmkânsız- Zira S.A.S. şirketinin rezervasyon sistemi Copenhag şehrinde bir merkeze bağlıdır. Arkadaşınız Avrupa'nın herhangi bir şehirden bizim uçağa bindiyse uçuş numarası ile ismi bir elektronik beyin vasıtasıyla kaydedilmiştir. Şimdi yapılacak tek iş bu elektronik beynin malûmatına müracaat etmekten ibaret.»

«iki gün sonra gelirsiniz kat'î cevabı alırsınız- Zaten Rio ile Copenhag arasında sadece haftada bir seferimiz vardır. Frankfurt, Zürih- Lizbon ve Monrovia'ya uğrar-»

«Yalnız size şunu şimdiden söyleyebilirim. Bu arkadaşınız Rio'ya gelişinde bize kaydını yaptırmamıştır.»

İskandinav Hava Yollarının bürosundan lyrdırken Malko'nun canı çok sıkılıyordu- Zira iki gün sonrp -f-vüccek cevabı şimdiden biliyor gibiydi. Kanaatirice ismini kullanmış olan yabancı Brezilya'dan dışarı adımım atmış değildi-

Bu durum çok şey ifade ediyordu- En mühimmi düşmanlarının hiç de zannettikleri insan olmadığını ve ikinci olarak da Ruth'un yakın söylediğini ortaya koyuyordu. Üstelik- Ruth bu konuda yalan söylemiş olduğuna göre., diğer haberleri de doğru olmayabilirdi. Adamın Brezilya'ya geldiğini Frank'a Ruth haber vermişti.

Hastahane de bulunduğu sırada genç zenci, kadın Malko'yu ziyarete gelmemişti. Malko, bunun üzerinde durmamış ve Brezilyalıların unutkanlığına vermişti. Fakat şimdi bu istiskal de yeni bir mâna kazanıyordu-

Malko elçiliğe yaya olarak gitti. Hava son derece güzeldi. Girişte bulunan elçiliğin kapıcısı kendisini tanıyarak elini hararetle sıktı-

• — «Sayın viskonsülümüz, iyüestiniz demek? İyi atlattınız-»

Resmen olayın kazaen çıkan bir yangın olduğu söylenmişti- Cenazeye büyükelçi kordiplomatik adına muazzam bir çelenk göndermişti.

Malko geldiğini bildirince Larry Gallö onu derhal kabul etti, bürosunun kapısında onu hararetle karşıladı-

— «Aziz dostum, sizinle tekrar görüşebildiğim için son de-

rece memnunum/» dedi- «Açıkçası viskonsülmüzü aradık...»

Öyle bir konuşuyordu ki duyan .da Malko sadece bir hastalık • atlatmış zannederdi- O cinayet bu büroda kararlaştırılmasını işti sanki!

Havadan sudan biraz konuştuktan sonra ikinci kâtip sesini alçaltarak esas konuya geldi-

— «Dostum S.A.S. siz yatarken ben C.I.A.'a bir rapor gönderdim- Zaten sizi bol bol övüyor rapor. Bana öyle geliyor ki artık... bu işi lebimize bir neticeye bağlamış bulunuyoruz. Bu manganiz ile ilgilenenlerin hepsi temizlendi gitti-»

Larry Gallo şöyle devam, etti:

— «Şimdilik işi karıştırmıyoruz- Manganezin vârisi avukat doktor Crandao'dur- Daha önce bize çok hizmeti dokunmuştur. Artık hiçbir endişem kalmadı. Zamanı gelince bir Brezilya - Amerikan şirketi kurarak bu Alkilim belâsı manganezi ihraca başlayacağız.»

Malko gözlükleri ile oynayarak: «Ben sizin kadar iyimser değilim,» decli. «Öyle şeyler keşfettim ki, bana bu meselenin hiç de sona ermediğini gösterdi...»

Diplomat sarardı-

— «Allah, Allah! Bu da nereden çıktı? Bu işte istikbalim mevzuubahis- Washmgton'a bir tel çekerek manganezin artık hemen hemen bizim olduğunu bildirdim- Bu iş olmazsa kendimi ya Afrika'da zenciler arasında, yahut da Grönland'da bulurum herhalde.»

İkinci kâtip sinirden ellerini oğuşturarak:

•— «Derhal Frank'ı çağırılım,» dedi-

Malko buna mâni oldu-

— «Hayır, olmaz-» dedi. «Bana kırk sekiz saat mühlet verlin. Bildiğim gibi hareket edeyim. İşler karışıyorsa hep Frank yüzünden oluyor...»

Diplomat birden hırslandı-

— «Ne demek? Bize ihanet mi ediyor?» dedi-

Malko: «Kayır, değil,» diye cevap verdi- «Fakat ona haber verirsek diğerleri de durumu öğrenebilir.»

Diplomat: Bu diğerleri de kim?» diye ısrar etti-

— «Ben de işte bunu öğrenmek istiyorum,» diye devam etti Malko. «Elimde bir ipucu var, onu takip edeceğim-»

Larry Gallo'yu kara kara düşünmeğe bıraktı- Frank'ın, o taş gibi sert profesyonel adamın atlatıldığını öğrenmesi diplomatın moralini sıfıra indirmişti. Bu durumda kime itimat edebilirdi ki?

Sefareten ayrılmadan önce Malko kuzeni Kurt'a telefon etti- Hastahanede iken Kurt kendisini birkaç kere ziyarete gelmişti. O da Malko'nun bir deniz kazası kurbanı olduğunu zannediyordu- Yardımı sayesinde- hastahanede yatarken, birkaç bardak hakikî votka içebilmişti.

Kurt onu ertesi gece yemeğe davet etti. İyileşmesini kutlayacaklardı.

Malko, istemeye istemeye havalandırma tertibatı sayesinde serin olan elçilikten dışarı çıktı- Sokağa çıka- çıkmaz omuzlarının üzerinde ağır kursun kalıpları taşıdığım hissetmeğe başladı-

Fırtına bekleniyordu. Karioka'lar, yani yerli halk sırtlarında bir gömlek, ayaklarında birer sandal ve ellerinde siyah şemsiyeleriyle dolaşıyorlardı*

Malko biraz ferahlamak için yarım: saat kadar yürüdü. Yolda da bir ara hava alanında inip kalkan uçakları seyretti. Sonra ilk havacıların hâtırasına dikilmiş bir âbidenin önünde durdu. Üzerinde altın harflerle: «Bir daha geri dönmeyecek olan Brezilyalı pilotlarla personelin hâtırası için» yazılı idi- Gözünün önüne bir daha dönmek üzere havalanan pilotlar geldi. Sonra casusları düşündü- Onlar için kimse âbide dikmiyordu. Bazan öldükten sonra anılanlar vardı. Richard Sorge bunlardan biriydi- Rusya'nın harbi kazanmasına yardım eden bu dâhi casusu idam edilmeden önce bir Rus ziyaret etmişti. Ona: «Bir gün gelecek, kahramanlarımızı açıkça şerefle anabileceğiz- O zaman sizi hatırlayacağız, Sorge, zira siz memleketimizin en büyük kahramanlarından birisiniz.» demişti. Richard Sorge 7- Kasım 1944'te idam edilmişti. Kendisine Kızıl Yıldız Nişanı ise 1964 yılında verilmişti.

Yürüyüşün ve karanlık düşüncelerin tesiriyle sinirleri biraz gevşeyen Malko bir araba almak için elçiliğe dönmeğe karar verdi- Korkunç trafik yüzünden hayatını tehlikeye atarak üç caddeyi geçti, kendini modern binalarla çevrili sakin bir meydanlıkta buldu.

Birden başı dönmeğe başladı- Kendini fazla yormuş olmalıydı. Gözlerinin karardığını hissederek düşmemek için hemen yanında duran bir arabaya tutunmak zorunda kaldı-

Baş dönmesi ancak birkaç saniye sürdü-

Saçını düzeltmek ve kendine şöyle bir bakmak için arabanın, aynasına doğru eğildi- Birden donup kaldı- Kafası süratle çalışmağa başladı, hâtıralar gözünün önünde canlanmağa

başladı. Sonra gözlerine inanmayarak elini arabanın karoserinin üzerinde gezdirdi-

Hiç şüphesi yoktu. Arabanın tam camının altına gelen kı-sılmadaki boyada bir iz vardı,. Sileceğin kauçuğu hafifçe kalk-mış, kapı kolunun alt tarafındaki boya da biraz dökülmüştü'

Gelişinin ikinci, günü kendisine ateş eden dört adamın bin-diği VolkswagenV arabaydı bu-

Yanılmış olmasına imkân yoktu. Zira fotoğraf makinesi gi-bi çalışan beyni her şeyi zapteder, bir daha da unutmazdı- Bu-nu emindi: Yanılması ihtimali milyonda birdi-

Derhal arabanın yanından ayrıldı. Bu cinayetleri kimin yaptırdığını öğrenerek düşündüklerinin doğru olup olmadığını anlayabilecekti. Beklenmedik bir tesadüf, muazzam bir şans-ı bu- *

Volkswagen araba büyük ve modern bir binanın karşısına park edilmişti- Malko sokağın karşı tarafına geçerek parmak-lıklı bir kapının arkasına gizlendi. Önünde onu koruyan bir de çahlık vardı. Binanın çıkış kapısını ise çok iyi görebiliyordu- Arabanın numarasını zihnine çoktan kaydetmişti- Guernavara Eyaletinin plâkasını taşıyordu. Ancak plâka numarası ile ara-banın sahibini bulmak hem zor, hem de zaman isteyen bir işti- Beklemesi daha iyi olacaktı-

Bir saat kadar gizlendiği yerde beklemek zorunda kaldı- Yorgun düştüğü için tek ayağının üzerinde duruyor- ikidebir-de ayağını değiştiriyordu. Bir sağ, bir sol ayağının üzerine aba-nıyordu. O anda yatağında olmak için çok şey verirdi. Zira hava son derece sıcak ve boğucuydu. İkidebir başı dönüyor, gözleri karalıyordu- Terden gömleği vücuduna yapışmıştı:

Nihayet elinde deriden ufak bir portföy çanta bulunan bir adam binadan çıkarak Volkswagen'e doğru yürümeğe başladı. Malko uzaktan adamı tanıyor gibiydi- Ter gözlerinin içine aktı-ğ-ı için adamı tam teşhis edemiyordu. Adam arabanın kapısını açmak için profilden görüldüğü sırada yüzünü kuruladı- Ve o anda Malko adamı tanıdı. Doktor Crandao. Alvaro Cunha'nın avukatı ve Larry Gallo'nun «güvendiğimiz adam» dediği Cran-dao-

MaUto, Crandao'nun uzaklaşmasını bekledi, sonra da giz-lendiği yerden çıkarak süratle elçiliğe doğru yürümeğe koyul-du. Arabaların bakıcısı kendisine bir Chevrolet araba verdi, Malko ikinci kâtibi görmeğe lüzum görmeden yola koyuldu- Bu sefer bildiği gibi hareket edecekti.

Hırsından kudumuyordu- Zira son derece zeki bir adama âlet edildiğini hissediyordu. Bilmediği daha çok şeyler vardı-.Ancak kendisini öldürmeğe teşebbüs edenin o sakın görünüşlü Doktor Crandao olduğuna emindi- Ruth'mı da yalan söylediğin-den artık hiç şüphesi kalmamıştı-

Son s.üratle yol alarak Pasmado Tünelinden geçti, Avenida Atlantico'ya çıktı. Birden korkuyla irkikli. Zira bir sürü araba üzerine doğru geliyordu! O saatte trafik yönlerinin değiştiğini hatırlaymıcaya kadar birkaç saniye geçti- Ve bu arada epey so-ğuk ter döktü. Trafik değiştiği için ters yola girmişti.

Gökyüzü, kararmıştı. Deniz de koyu kurşunî renle almıştı- Karnı çok acıkmıştı, iki kilometre ötede bulunan Rio'nun en sükseü lokantası «Castellino» nun önünde durarak içeri girdi- Güler yüzlü bir garson kendisini karşılayarak terasta bir masa gösterdi. Brezilyalılar içerde yiyorlardı- zira onlara göre hava çok soğuktu-

Malko, Bahia usulü camaros ısmarladı. Bu yemek çok ba-haratlı bir sos, pilâv ve son derece iri karideslerden yapılıyor-du- Brezilya şarabı da istedi, yavaş yavaş düşüne düşüne yedi. Tatlısını yerken lokantanın hemen bitişiğinde bulunan gece-kondudan küçük bir çocuk geldi. Malko'nun yemeğinin artık-larını elindeki kırık bir kaba doldurdu. Garsonun müsamahakâr bakışları altında kabını bol pilâvla dolduran çocuk memnun evine döndü- Breziyablarm iyi tarafı da buydu işte. İnsan her-hangi bir kahveye girerek bir bardak su isteyebilir, buna kar-şılık bir kuruş bile ödemezdi.

Malko lokantadan çıktığı sırada sağanak başladı- Sokak-ta tek bir kedi bile kalmamıştı- Şiddetli yağan tropik yağmur perde gibi insanın on metre ötesini dahi görmesine mâni olu-yordu. Arabasının içine sığman Malko plânım yapıyorru.

Ruth'tı sıkıştırarak, onu itirafa zorlayacaktı- Ne pahasına olursa olsun bu işin içyüzünü ortaya çıkarmak gerekiyordu- Hem de bu işi birkaç kişi daha ölmeden yapmalıydı- Samsonit tabancasını arka cebine yerleştirdi. Gizli bölmeyi açarak çok yassı tabancayı çıkardı, içine bir şarjör sürerek onu da kemer-i-nin altına soktu- Sonra yola koyuldu.

Yağmur öylesine yağıyordu ki- Alagoas Sokağını ancak bir çeyrek saatte bulabildi. 65 numaralı binanın önünde durdu- Ruth'un apartımanmda ışık vardı- Demek evdeydi.

Kaldırımın karşı tarafına geçene kadar sırlısklam kesikli- Dört kat merdiveni ağır ağır çıktı- Asansöre binmemeyi tercih

etmişti- Ruth'un kapısının önüne gelince tabancasını sıyırdı. Sırlıklam olan elbisesi, yer yer sular süzülen yüzü ve elindeki simsiyah silâhla hiç de güven telkin eden birine benzemiyordu...

Zile yavaşça bastı-

Açılıp- kapanan kapı sesinden sonra sokak kapısı birden açıldı,, Ruth sırtında bir sabahlıkla göründü. Malko'yu görünce yüzü allak bullak oldu- Yüzündeki bütün kaslar donmuş gibiydi, hareket etmiyordu. Sonra kendine gelerek eli ile tuttuğu sabahlığının uçlarını serbest bıraktı, kapıyı kapamağa teşebbüs etti. Bir de hafif çığlık attı.

Malko yavaşça silâhını kaldırdı-

Ruth: «Kuzum, ne olur, beni hemen öldürme!» diye inledi.

Ruth'un sabahlığı açılmıştı- Malko şimdi onun biraz daha açık renkli olan bacakları ile karnını farkediyordu. Aniden onu arzuladı, fakat derhal kendine hâkim oklu- Kadını kalçasından yakalayarak onu yavaşça odanın içine doğru itti, sonra kendi de içeri girdi. Ruth'un cildi ipek gibi kayıyordu-

Zenci kadın: «Geleceğinizi biliyordum,» diye mırıldandı-

Dudaklarını kısıan Malko altın gözlerini kadının simsiyah gözlerine dikti. Kadının gözlerinde büyük bir korku vardı. Korku içindeki hayvanlar gibiydi.

Malko, buz gibi bir sesle: «Demek kendini bu derece suçlu buluyorsun!» dedi-

O sırada çakan bir şimşek bütün apartımam sarstı, daha da şiddetlenen yağmur damları dövmeğe başladı. Ruth titreyerek aynı sözleri tekrarlamağa koyuldu:

— «Beni öldüreceksiniz!...»

Ruth birkaç adım attıktan sonra yanındaki yatağın üzerine yığıldı Gerilen sabahlığı vücudunu bir mayo gibi sarmıştı- Malko kadının davetini anlamamazlıktan gelerek onun saçlarını kavradı ve yüzünü kendine doğru çekti.

— «(Bütün bildiklerini tek fek anlatmazsan seni elbette öldüreceğim- Canım kurtarmak için beş dakikan var,» dedi.

Yavaşça tabancasının namlusunu genç kadının ense köküne dayadı. Ruth tepeden tırnağa kadar titredi- sonra biraz dönerek Malko'nun serbest olan sol elini yakaladı, dudaklarına götürdü-

— «Oh, sevgilim, benim,» diye inledi. «Hayatta olduğunuz için öyle mesudum ki- Sizin için hep dua ettim. Fakat beni zorladılar. Ancak size dokunmayacaklarına dair bana söz vermişlerdi.»

— «Neden bana haber vermedin?»

Kadın ellerini oğuşturdu.

— «(Beni öldüreceklerdi. Tıpkı Gustavo Orico'yu öldürdükleri gibi- O şekilde ölmek istemedim. Öylesine öldürülen insan saatlerce bir hayvan gibi ıstırap çeker.»

Malko, kuru kuru: «Demek benim ölmemi tercih ettin,» dedi-

— «((Katiyen!))»

Bunu âdeta hırslayarak söylemişti. Ruth devamı etti:

— «((Sizi çok koruyordum. Onlara kaç kere diğerleri ölürse sizin hiçbir tehlike teşkil etmeyeceğinizi söyledim. ' Sonunda bana- sizin yaşamamanızın tehlikeli olduğunu, zira çok fazla şey bildiğinizi söylediler-»

Malko gülümsedi. Halbuki kendisinin hiçbir şey bilmediğini düşünüyordu-

Yeniden gök gürledi, Ruth dizlerini yatağın üzerinde topladı,

— «Pazar günü siz ötekilerle birlikte yatla gidince, ben burada kalıp dua ettim- Sizi öldürmelerini istemiyordum, Hastahanede olduğunuzu öğrenince öyle sevindim ki, bilemezsiniz- Fakat son derece de üzgündüm, zira siz hayatta olduğunuza göre sonunda benim ölmem gerekeceğini biliyordum- Sizin elinizle ölecektim... O uskumruları size kimin gönderdiğini biliyor musunuz?»

Malko gözlerini kapadı. Bütün bunlar çok karışık işlerdi-

— «(Bana bir içki ver-» diye emretti.

Ruth kalkarak bir dolabı açtı. İçinden bir şişe Brezilya içkisi, kaşa ve iki bardak çıkardı. Elleri titriyordu. Bardakları doldururken bir kısmını masanın üzerine döktü.

Malko aralık Ruth'un başındanberi Brezilyalılar hesabına çalıştığını öğrenmişti. Yahız bilmediği bir nokta vardı! Bu adamlar ne istiyorlardı? Dertleri neydi?

Malko kendini toparlamak için oturduğu yerden kalkarak apartmanı dolaştı. Oldukça lüks döşenmişti. Odada bir şark halısı ve mutfakta bir buz dolabı bile vardı. Rio için bunlar lüks sayılırdı. Rio'nun bu en pahalı mahallesindeki apartıman ona ayda en az 200 bin kruzeyros'a. mal olmalıydı- Halbuki Ruth ayda topu topu 300 bin kruzeyros kazanıyordu. Bunları süratle kafasından geçiren Malko bir sigara yaktı, sorgusuna devam etti:

— «/Buranın kirasını kim ödüyor?»

—• «O»

—•. «O da kim?»

Ruth ona hayretle baktı-

— «Crandao,» dedi- «Bana ayrıca da para verir ama, fazla değil-»

Demek Rutlı'un patronu Brezilyalı avukattı! Ve genç kadın sırf öyle emir aldığı için kendini Malko'nun kollarına atmıştı- Bunu düşünmek bile Malko'yu hırslandırmaya yetiyordu-

Malko: «Onun ahlâksızın biri olduğunu ve seni öldürecekimi biliyorsun, değil mi?» diye yavaş ve tatlı bir sesle konuştu-

İhtiyar Cunha'yı, Linda'yı ve öbürlerini... bilhassa zavallı Hipoüto'yu düşünüyordu.

Rutlı'un başı göğsüne düştü, anlaşılması güç bir sesle mırıldanmaya başladı:

— «Belki böylesi daha iyi olur- Geceleri uyuyabilmek için uyku hâpı alıyorum. Yoksa gözümü kırpamıyorum- Benim yüzümden ölen bütün insanlar, gözümün önüne geliyor- Bof'ou düşünüyorum; biliyorsunuz, bir ara ona çok zaafım vardı- Sonra Hipoüto gözümün öfüne geliyor- Ben de fakirken Morro Babylonia'da gecekonduda yaşadım-»

Malko yerinden sıçrayarak bağırdı:

— «Öyleyse neden bu pis işlere burnunu soktun?»

Kadın acı acı gülümsedi-

-- «Yaşamak için!» dedi. «Bir banyom' bir pikabım, giyecek güzel elbiselerim olsun cliye... İhtiyar Alvaro'nun Hipoüto ile neden buluştuğunu biliyordum- Siz onu öldürmeden önce haberim vardı. Doğruyu söylemekle her ikisini de kurtarabilirdim. Fakat alçaklık ettim. Bunu yapsaydım, benî işkenceyle öldüreceklerdi. Bunun üzerine, size yalan söyledim, gidip de Alvaro'yu öldüresiniz diye»

— «Crandao bu kadar gaddar bir insan mıdır?»

— «Kadınlardan nefret eder. Karısı onu her gün bir başkası ile aldatır. Barra de Tijuca plajında arabaların içinde sevişir- Crandao buna deli olur. Bu yüzden sadece politika üe ilgilenin.»

Bir iskemlenin üzerinde oturan Malko, genç zenci kadına gözlerini dikmiş., bakıyordu- İki altın bilyaya benzeyen gözleri Ruth'u fena halde korkutmuştu- Tekrar:

— «Bana ne yapacaksınız?» diye sordu.

Malko derhal cevap vermedi. Apartımında gök gürültüsü üe dışarıda yağın yağmurun sesinden başka çıt çıkmıyordu.

Rio'nun güzel yaz ayları bu muydu? Diye aklından geçir-

•di. Fakat fazla düşünemedi- Başı fecî şekilde ağrıyordu-

Kendi kendine: «Bu meslek çekilir şey değil» diye mırıldandı. Hiçbir şeyin sonu kendisi için iyi olmuyordu- Kimi sevse sonu çapanoğlu çıkıyordu.

Yüksek sesle: «Sana bağlı,» diye Malko cevap verdi- «Bütün bunları niye yaptıklarını bana anlatacaksın-»

Ruth hayretle gözlerini iri iri açtı-

— «Nasıl olur? Hâlâ anlamadınız, mı?» dedi.

Malko zoraki güldü-

— «Biliyorum elbette,» dedi,. «Fakat yine de yalan söyleyip söylemediğini kontrol etmek istiyorum da»

— «İyi öyleyse,» diyen Ruth, alçak bir sesle anlatmaya koyuldu- «Uzun zamandır Crandao hesabına çalışıyorum. Karısının arkadaşı idim- Amerikalıların yanında çalışmaya başladığım zaman ona ara sıra bazı haberler getirmemi, böylece biraz para kazanabileceğimi söyledi,. Ben de teklifini kabul ettirin Manganez işi çıkıncaya kadar yaptığım iş hiç de mühim değildi- Sizin bilmediğiniz bir nokta var: Crandao uzun zamandır ihtiyar Cunha ile bu konuda görüşüyordu Fakat ihtiyar onunla iş yapmaya yanaşmıyordu- Zira Crandao ona manganeze karşılık kruzeiros ödeyecekti. Halbuki Cunha, kızı için dolar istiyordu, Crandao'nun büyük siyasî emelleri var. Valiliğe adaylığını koymak istiyor, bunun için de manganezi ele geçirmek istiyordu-

«Bu yüzden Crandao, Cunha'yı ortadan kaldırmaya karar verdi. Ancak bu işi bizzat yapamazdı, Yoksa derhal duyulurdu- Buna mukabil Cunha'dan şüphelendiğiniz takdirde, onu temizüyeenizi de biliyordu,. Nitekim düşündükleri de oldu- İhtiyar ise daima o kontratı sizinle yapmak istiyordu- O derece gururlu olmasaydı bugün hayatta olacaktı.»

— «Ya Rittersdorf?»

— «Aynı hikâye. O konuda da yakın söyledim-»

Malko- dişlerinin arasından bir ıslık çaldı.

—• «Az bulunur mahlûklardansın doğrusu...» dedi-

Kadın başını kaldırmadan devam etti:

— «Rittersdorf manganezle hiçbir zaman ilgilenmedi. Eski bir SS olduğu doğrudur- Fakat uzun zamandır siyasetle ilgilenmiyordu- Crandao onun mazisini, biliyordu, zira ona hırp sona erdiği zaman yardım etmiş ve Brezilya vatandaşı olmasını sağlamıştı. Alex, Linda üe gayet iyi anlaşıyordu. Linda'nın parası sayesinde hayatının sonuna kadar da rahat yaşa-

yacaktı- Bu kirli işe karışmağa hiç niyeti yoktu.»

— «Ya Frank'm öldürttüğü adam?»

— «Crandao'nun adamıydı,, Frank'a ben haber verdim- Böylece Alex von Rittersdorfun idare ettiği esrarlı bir Nazi teşkilâtı varmış gibi bir hava uyandırdık. Frankın a adamı öldürteceğine emindim. Ve siz de böylece manganeye göz dikmiş bir- başka teşkilât bulunduğunu zannettiniz.»

Malko, kadının sözlerini kesti; «Ve nihayet,» dedi. «Biz yatı havaya uçurarak ve Litıda üe Alex'i öldürerek sayın Bay Crandao'ya büyük bir hizmette bulunmuş oluyoruz- Şimdi manganeyi ele geçirmesine mâni olan hiçbir şey kalmadı,. Merak ettiğim husus şu: Bu işi nasıl becerecek, manganeyi ne yapacak şimdi?»

Ruth: «O konuda bir bildiğim yok» dedi- «Bildğim, e- ninde sonunda mutlak surette beni de bir pundunu bulup tem- mi züyeceğiydi. Bunu daha sonra idrâk ettim,. Zira Crandap hakkında çok şeyler biliyorum. Siyasî hayata atılan bir insan ise böyle şeylerden çekinir,»

— «Crandao'nun bütün bunları sırf siyasî, hayatına yatı- rımda bulunmak, için mi yaptığını sanıyorsun?»

İRui'h başını, evet mânasına salladı.

— «Bu yıl seçim var- Bütün Brezilyalılar şovendir- Hem do çok şovendirler. Crandao, onlara memleketin tabîî servet- lerini Amerikalıların elinden kurtaran adam pozunda görün- mek istiyor-»

Malko, acı acı: «Senin de heykelini dağın tepesine dike- cekler, Brezilya'nın Jan. D'Arc'ı ilân edecekler, değil mi?» dedi.

Bir anlık bir sessizlik oldu. Malko, bütün öğrendiklerini yeniden gözden geçirdi. Her şey birbirini tutuyordu- Bir, iki müphem nokta kalmıştı sadece

— («Ya sekreteri niye öldürdü?» diye sordu. «Gustavo Orico'yu? Onu da Crandao öldürdü, değil mi?»

Ruth başını eğdi.

— «Benim yüzümden.» dedi. «Tasadüfen beni Crandao ile beraber görmüştü- Gidip bunu Frank'a söyleseydi her şey altüst olacaktı- Crandao da onu adamları vasıtasıyla kaçırdı- Ve onu siyasî. dostlarına tesir etmek için kullandı- Bir Ma- cumba topluyarak bir insan kurban etti. Seyircilere Gustavo- nun Brezilya'ya ihanet ettiğini anlattı- Böylece ona karşı ge- lecek olanların başına gelecekleri de göstermek istedi. Gus- tavo'mm nasıl öldürüldüğünü biliyorsunuz, değil mi?»

Malko biliyordu. Ruth, hikâyesini, şöyle bitirdi:

•— «Brezilya halkının yarısı hâlâ sihre inanır. Çoğu da gizli sihir teşkilâtlarına üyedir. Bu durumda...».

Kadın bunları anlatırken Malko kararını vermişti- Onun sözünü kesti:

— «Bana ateş edildiği zaman sesini çıkarmadın. Halbuki beni sevdiğini söylüyordun?» dedi.

— «Ah, sevgilim. Bu hakikî bir suikast teşebbüsü değildi ki... Sizi öldürmek istemediler ki. Gayeleri sadece sizi kor- kutmak ve sizi öldürmek isteyenler bulunduğu intibainı ver- mekti. Cünha ile kontrat imzalamak isteyen esrarengiz ajan hikâyesini desteklemek için. Plajdaki olay da numara idi, Başıma şöyle bir vurdular. Böylece karşınızda çok kudretli bir teşkilât bulunduğunu zannediyordunuz-»

— «Ya Çinli kadın? O da mı sizin adammızdı?»

— «Evet, o da Crandao hesabına çalışıyordu. Ona sizi •yanıltmak görevi verilmişti- Sonra da kadını yine kendi adam- larına öldürttü. Böylece siz Alman'm intikamı atmak için, onu ortadan kaldırdığını zannedecektiniz»

Malko' dalgın dalgın: «Anlaşılan Crandao için insan ha- yatının hiç ehemmiyeti yok,» dedi.

Ruth başını salladı:

— «Senatoda, dostunuz Jose Carala'yı da o öldürdü- Daha doğrusu öldürttü- Zira Carala. esas olarak Crandao'nun size karşıt olduğunu biliyordu- Eninde sonunda bunu Frank'a söy- leyecekti O da onu temizletti.»

Malko, Ruth'un sözünü kesti- Yeter derecede bilgi edin- mişti artık,

— «Bu Crandao denen adam nerede şimdi?» diye sordu-

— «Evinde olmalı. Rio'da.»

Kadınm gözlerinde yeniden bir korku, ifadesi belirmişti- Âdeta yalvarırcasına dedi ki:

—• «Oraya gidecek...»

— «Ona derhal telefon edin,» diye Malko kesti. «Kendi- siyle derhal görüşmen gerektiğini söyle.»

— «Yapamam!»

Âdeta boğazlanmak üzere olan bir hayvan gibi bağırıyordu. Sonra kendini Malko'nun önüne yere attı.

— «Yalvarırımı, ne olur, bana bunu yaptırtmaym »

Malko onu hafifçe itti. genç kadın halının üzerine yu- vırla.mdi].

— «Dediklerimi yaparsan kurtulursun. Daha doğrusu, sana dokunmamı. Crandao'nun telefon numarası var mı sende?»

— «Evet.»

— «Nedir?»

— «4536825.»

— «Ona telefon et- yalnız olup olmadığını sor. Çok mühim bir mesele için kendisini görmen gerektiğini söyle.. Derhal. Daha önce evine hiç gittin mi?»

— «Evet »

— «İyi öyleyse, haydi.»

Ruth bembeyaz olmuştu,, Malko ile gozgöze gelmeğe çalıştı, fakat başaramadı. Malko gözlerini uzak bir noktaya dikmişti,. Uzun siyah tabancası da hâlâ elindeydi.

Ruth, eh titreyerek telefonu açtı, numarayı çevirdi. Malko'nun aklına delice bir fikir gelmişti. Frank'a olanları anlat-sa Crandao'nun derhal temizleneceğini biliyordu. Fakat onun-la da işler yoluna giniyecekti.

Buna mukabil plânını tahakkuk ettirebilirse, manganez işini halledebilirdi,. Fakat bunda da milyonda bir ihtimal vardı. Malko hiçbir zaman bir nevi profesyonel namuslu adam halinden kurtulamamıştı. C.İ.A. içindeki mevkii çok sağlamdı. Bu işte bir- başarısızlığın mesleğine hiçbir zararı olamazdı* Fakat başarısızlığa uğramak hoşuna gitmiyordu. Manganezi geri alabildiği takdirde mükemmel, bir iş olurdu! Crandao politikacıydı onunla belki de arılaşmak mümkün olabilirdi. Malko, ne pahasına olursa olsun, işini yapmayı düşünüyordu.

— «Telefon çalışmıyor!»

Ruth memnuniyet ifade eden bir sesle konuşarak onu düşüncelerinden ayırdı. Telefon ahizesini ona uzattı.

Malko: «Neden?» diye sordu.

— «Yağmur yüzünden,»

— «(Yağmur mu?»

— «Evet, Rio'da yağmur yağınca hayat durur. Telefon, bile çalışmaz. Hatlar boğulur. Kurumalarını beklemek gerek...»

Dışarıda hâlâ yağmur yağıyordu. Malko pencereye kadar giderek baktı. Sokakta kimsecikler yoktu. Sadece yağmurun dinmesini bekleyen bir tek taksi ve içinde ıyukıayan şoför görünüyordu.

Malko: «Madem: telefon çalışmıyor, biz de oraya gideriz » dedi; «haydi giyin bakalım*»

Ruth yine dehşete kapıldı. Sabahlığının önünü açarak gelip Malko'ya yaslandı, inleyerek ona sürünmeğe başladı,. Vücudu alev alev yanıyordu, Malko bir an için mağlûp olacağını zannetti. Ruth bunun farkına vararak onun kulağının memesini ısırdı, sonra bir şeyler mırıldandı,.

Fakat Malko kendini toparlayarak onu silâhının ucuyla itti. Tabancanın çelik ucu karnına gömülünce korkudan genç kadının bütün vücudu, ürperdi.

Malko: «Çabuk giyin!» diye onu tehdit etti. «Yoksa seni derhal temizlerim,. Hem. de gözünün yaşma bakmadan,»

Ruth sabahlığını, çıkararak Malko'nun önünde bir nevi strip-tiz yaptı,. Her hareketi hesaplıydı onu tahrik ederek üzerine saldırması için çalışıyordu. Sonunda yeşil şantung elbisesinin düğmelerini iliklemek zorunda kaldı. Malko da bütün bu zaman boyunca yerinden bile kıpırdamadı.

Konı^madayı merdivenleri indiler. Taksinin şoförü göklerine inanamıyordu. Bu yağmurda sokağa çıkılmasını aklı almıyordu,.

— «80- Praia Botafogo,» diye ona adresi verdiler.

Eski araba, etrafa çamurlar saçarak yola koyuldu. Cadelerde kimsecikler yoktu. Mozaik kaldırımlar yağmurun tesiriyle temizlenmiş, pırıl pırıl parlıyordu. Marques, Porto tünelinin ucuna geldikleri zaman, araba durdu. Zira tünelin ağzı göl olmuştu. Burayı su basmıştı ve bir sürü araba göl önünde kuyruk olmuştu. Yolun beş yüz metrelik kısmı su içindeydi,.

Şoför derhal arabayı durdurarak yeniden şekerlemesine daldı. Malko ancak burnunun önünde bir 500 kruzeiroluk gezdirince gözünü açtı,. Ve ancak dördüncü 500 lükten sonra, yeniden yola koyulmağa razı oldu-

Beş dakika sonra verdikleri adresteydiler. Burası denize bakan modern bir binaydı. Malko başını kaldırıp yukarı baktı, tek bir ışık görünmüyordu. Ruth'la birlikte binanın girişine kadar koştular. Bir anda sıırsıklam oldular: Kapıcı cam kulübesinde uyuyordu-

Malko- alçak sesle: «Kaçınıcı kat?» diye sordu:

— «Birinci, v:

— «Yalnız mıdır acaba?»

Ruth alaylı bir şekilde gülümsedi-

— ((Elbette, Bu saatte karısı hiçbir zaman eve dönmüş olmaz. Âşıklarından biriyle beraberdir. Kadının Rio'da bir sürü apartmanı vardır.»

- 1 — KIZ AVCILAKI (The Girl Hunters)
Yedi yıldır ilk MAYK HAMMER romanı... (2, Pasla)
- 2 — DOKUZ CANLI ADAM (Live and Let Die)
BOND'u Türkiye'ye tanıtan eser- (2. Basla)
- 3 — SON KOZ (Moonraker) J. Bond romanı (2. Baskı)
- 4 — CANİLER UYUMAZ (You are the Target)
SPtLLANE'in korkulu bir macerası... (2, Baskı)
- 5 — KURT KANI (On Her Majesty's Secret Service)
JAMES BOND'un rekor kıran romanı- (2. Baskı)
- 6 — DOKTOR NO (Doctor No) (3. Baskı)
- 7 — ÖLÜM PASAPORTU (Passaport to Oblivion)
BOND'un altı tahtına lâyük tek veliaht.
(EVENİNG STANDARD) (Bitmek üzere)
- 8 — SONSUZ KÂBUS (Diamonds are Forever)
BOND'un orijinal bir macerası. (Bitmek üzere)
- 9 — RUSYA'DAN SEVGİLERLE (From Russia with Love)
BOND'un Türkiye'de geçen bir şaheseri. (3. Baskı)
- 10 — GECE YARISI (Midnight Plus One) (Bitiyor)
- 11 — YILDIRIM HAREKÂTI (Thunderbaü) - James Boud.
- 12 — YBLAN SOYU (The Snake) Mayk Hammer romanı
- 13 — ÂNÎ TEHLİKE (Casino Royale)
BOND'un çok değişik bir macerası. (Bitmek üzere)
- 14 — HESAP GÜNÜ (The Deep) - Mickey SpiUane
- 15 — ALTIN TABANCALI ADAM (The Man With The Golden Gıra) — BOND'un son macerası.
- 16 — CASUSLAR RİNGİ (Manehurian Doll)
Bir No- lu Casus Kıran SAM DURELL'in macerası...
- 17 — CEHENNEM BOMBOŞ (Murder on the Mistral)
- 18 — ÖLÜM SATAN ADAM — James Munro .
- 19 — ÇOK GİZLİ (For Your Eyes Only) J. Bond romam.
- 20 — HEDEF ANKARA (Assignment Ankara) S. Durell
- 21 — SİLÂH GÖLGESİ — Mickey SpiUane
- 22 — TEHLİKE PASAPORTU - JASON LOVE romam
- 23 — İNSAN İKİ KERE YAŞAR (You Only Live Twice)
James Bond romanı-
- 24 — CAN ALANLAR... Yepyeni bir macera eseri...
PEK YAKINDA :
- 25 — ZORLU DÜŞMAN ... Bir Bond macerası.

Konuşurken merdiveni de çıkmışlardı- Akaju kaplama a-
ğır kapının önünde bir an durdular. Malko Ruth'u kolundan
tuttu.

— «Kapıyı çal,» dedi- «Derhal açmazsa ona kapı aralı-
ğından çok mühim bir haberin olduğunu ve yalnız bulun-
duğunu söyle. Anlaşıldı mı?»

— «Anlaşıldı,»

Genç zenci kadının sesi zor duyuluyordu artık- Zili çaldı-
Biraz dakika bekledikten sonra içeriden bir erkek sesi
geldi.

•— «Kim o?»

— «Ben, Ruth.»

Kilidin dönmelerinden sonra kapı açıldı. Ruth içeri adımını
atar atmaz arkasından etinde tabancası ile Malko göründü-
Ruth'u hızla öne iterek o da içeri girdi, sonra arkasından ka-
pıyı kapadı. Crandao'ya:

— «Senyor, rezalet çıkarmayın, sizinle konuşmak istiyorum*,» dedi.

Senyor Crandao koyu kırmızı bir robdöşambr giymişti-
Terlikleri de asorti idi. Malko'yu şöyle bir süzdü, sonra dönerek
Ruth'u bütün gücüyle tokatladı;, Muvazenesini kaybeden genç
kız yere düştü-

Malko tabancasını kaldırdı. >

— «Senyor Crandao- biraz daha nazik olunuz...»

Brezilyalı, soğuk soğuk: «Hayvanlara karşı nazik davranıl-
maz, »dedi. «Ne istiyorsunuz?»

— «Oturabileceğimiz bir yere gidelim de anlatırım- Fakat
önce evde başka kimse bulunmadığından emin olmak isterim-»

Malko avukatı önüne katarak bütün evi dolaştı Evde kim-
secikler yoktu- Bu arada Crandao ağzını bile açmamıştı

S-AİS'in bu âni gelişine çok şaşırdığı belliydi Ruth da
yerden kalkarak peşlerinden geldi. Duvarları kaplama büyülc
bir kütüphaneye gelince, Crandao bir yazıhanenin arkasındaki
geniş koltuğa oturdu Malko da bir iskemle alarak karşısına
geçti. Ruth kapının yanında ayakta kalmıştı.

Malko, yumuşak bir sesle: «Senyor Crandao, lütfen elleriniz
masanın üzerinde olsun,» dedi) «İnsan hayatına fazla değer ver-
mediğinizi çok iyi biliyorum- Ben de pek değer vermem. Şimdi
beni dinleyin»

«Alvaro Cunha'nın avukatısınız. Bu hikâyede ne gibi bir
rolünüz olduğunu artık biliyorum- Bütün olanı biteni unuta-
biliriz!, Yalnız bir şartım var. Manganezi istiyorum- Bana yar-

drım edebileceğınızı tahmin, ederim.»

Crandao kuru *kuru* güldü:

— «Siz aklınızı kaçırmışsınız!» dedi. «Bu manganezi eninde sonunda sizin elinize vermek için mi bu kadar uğraştım sanıyorsunuz? Bu orospuyu alıp buradan gidebilirsiniz»

Malko sakın sakın: «Ne yapabilirsiniz ki?» diye devam etti. &Fazia bir şey değildir.»

Crandao'nun gözleri hırsla parlamağa bağladı.

— «Hayvan. Bilmediğin iki gey var- AVaro Cunha'nım vasiyetnamesinin vasisi benim. Bu durumda bütün malına dileğim gibi tasarruf edebilirim. Ölmüş olan dostumuzun kaşağında bana kayıtsız, şartsız her hakkı tanıyan bir kâğıt var. Üstelik manganezin alıcıları da şimdiden hazır. Polonyalılar alacak. Amazon'da şeker kamışından şeker imâl eden fabrikalar kuracaklar. Manganezi de yerinde işleyecekler. Böylece yüzlerce işçiye iş çıkacak,»

— • «Madeni böyleydi, neden şimdiye kadar bu anlaşılmayı yapmadınız?»

Avukat istemeyerek ağzından bir şeyler kaçırdı:

— • «Neden mi, çünkü Brezilya'da bir kanun vardır- Bir ölünün malını mülkünü satıp savmadan önce üç ay beklemek gerekir. Belki bir vârisi çıkar diye...»

Malko onun yüzüne dik dik bakıyordu.

— «Belki de zannettiğiniz kadar kolay olmayacak bu işler,» dedi- «Buradan çıkınca Ruth'la birlikte polise gideceğiz. Gustavo Orico'mm öldürülmesi sırasında orada bulunduğunuzu unutmayın' hakkınızda da epey bildiği var- Ne kadar kudretli olursanız olun bütün bu işleri örtbas etmek kolay olmaz herhalde- Üstelik Ruth da Amerikan elçiliğinde korunacak. Belli olmaz, belki ona bir şeyler yapmağa kalkarsınız! Böylece muazzam bir skandal patlak verecek ve sîj^asî hayatınız da sona erecek »

Crandao: «Bu söyledikleriniz iyi bir plân,» dedi. «Ne yazık ki, onu tatbik sahasına koyamayacaksınız.»

Malko birden toparlanarak: «Ne demek?» dedi.

Geriden gelen bir kadın sesi: «Bu demek-» diyerek ensesine bir tabancanın soğuk namlusunu yapıştırdı. Kadın Brezilya dilinde devam etti:

— «Hayvan, o elindeki tabancayı at! Yoksa leşini sererim!»

Kadınlara hazan derhal inanmak gerektir. Malko da insiyaki olarak kadının söylediğini yapacağına inanarak uzun ta-

bancasını yavaşça parkenin üzerine bıraktı. Sonra da ellerini dizlerinin üzerine koyarak bekledi. Tedbirsiz davrandığı için kendine lanetler yağdırıyordu. Aptal gibi sırtını kapıya dönerek »turmuştu,.

Birden genzi bir parfüm kokusu ile doldu. Balmain'in «Jolie Madame» parfümü... Tanımıştı bu kokuyu. Son derece pahalıydı ve ithal malıydı,. Sonra mor bir ayakkabı giymiş olan güzel bir bacak uzandı, yanındaki tabancaya bir tekme atarak uzaklaştırdı... Meçhul kadın nihayet iskemlenin etrafında bir tur attı.

Takriben oluz yaşlarında bir kadındı- Güzeldi, fakat pek cazip değildi,. Bütün vücudunu saran mor bir tayyör giyinişti. Yüzü güzeldi Dudakları biraz fazlaca etliydi, çok iri siyah gözleri ve yeni büyümeye başlayan bir çift gerdanı vardı. Bit-fareyi parçalamağa hazırlanan bir kedi gibi Malko'yu tetkik ediyordu. Kırmızıya boyalı son derece uzun tırnakları vardı ve küçük 22'ük tabancayı tutan eü de hiç titremiyordu.

Malko: «Siz kimsiniz?» diye sordu-

Kadın, tabancasının ucu ile Malko'nun ellerine hafifçe vurarak yazıhanenin üzerine çıkıp oturdu-

— «Sual sormayın, Senyor»

Crandao kadının sözünü kesti: «Karını- Lisa'dır,» dedi-

Lis.a: «Konuştuklarınızı dinledim,» dedi. «Daima kocamı uyandırmamak için hiç ses çıkarmadan girerim. Bu sefer işe yaradı»

Crandao odanın içinde bir tur attı, sonra eğilerek Malko'nun silâhını aldı, Malko ona dik dik bakıyordu-

— «Beni öldürecek misiniz?» diye sordu- «Başınıza ne dertler açılacağım düşünün bir kere»

Crandao gülümsedi:

— • «Daha önce söylediklerinizin pek doğru olmadığını zannediyorum. Sizi şimdilik öldürmeyeceğim. Daha acele bir iş var. Önce şu köpeğin hesabını görmem gerekiyor»

Ruth'a doğru döndü. Genç kadın yerinden kıpırdamamıştı. Duvara dayanmış, kendinden geçmiş gibi olanı biteni seyrediyordu;, Kendinden bahsedildiğini duyunca sıçradı, fakat yerini değiştirmede.

Crandao tabancayı kaldırdı:

— Onu öldürmek için daha fazla vaktim olmadığına üzülüyorum, doğrusu,» dedi.

Malko adamın işaret parmağın tetiğin üzerine basmak üze-

re olduğunu gördü «Zavallı Ruth» diye düşündü- Aniden Bayan Crandao bağırdı:

— «Dur!»

Şaşıran avukat tabancayı indirdi. Gözleri pırıl pırıl parılda- dayan Lisa elleri kalçalarının üzerinde, Maiko'nun önünde du- ruyordu, tayyörünün ceketini açtı ve göğsü oduğu gibi görünüş- yordu.

Lisa: «Bu orospudan kurtulmak istiyorsun, değil mi?» de- di. «Benim parlak bir fikrim var»

Ruth'a dönerek: «Soyun!» diye emretti.

Zenci kadın şaşırmıştı-

Madam Crandao: «Soyun!» diye tekrar bağırdı. «Soyun, yoksa yumurtalıklarına bir kurgun sıkırım ve üç saatte kıv- cana kıvrana geberirsin »

Ruth yavaş yavaş elbisesinin düğmelerini çözmeğe başladı- Elleri titriyor, ümitsizce Maiko'nun sırtına bakıyordu.

Madam Crandao: «Daha çabuk!» diye bağırdı.

Bu arada da kütüphaneye doğru yürüdü- Orada bir pikap vardı. Onu çalıştırdı, birkaç saniye sonra İstakoz Sambası çal- mağa başfedij.

Lisa: «Komşuları rahatsız etmemek için,» diye bir de izah etti.

Ruth elbisesinin son düğmesini de çözerek onu sırtından çıkar- dı- Elbise yere düştü. Ruth'un üzerinde sadece külotuyla sut- yeni kalmıştı^, Elleri iki yanına salınmış- beklemeğe koyuldu-

— «Şimdi de sutyenini çıkar-»

Ruth e'hni sırtına götürdü, omuzunu hafifçe oynatarak sut- yenini de çıkardı-

Madam Crandao: «Böyle iyi,» dedi. «Kıpırdama-»

Kadının sesi Malko'yu yerinden sıçrattı. Fakat kendi ta- bancasının namlusu ile burun buruna geldi- Crandao sesini çıkarmadı ama Malko onun ne yapacağını biliyordu Kadın te- tiği çekti. Ruth duvarın dibine doğru yavaşça kaydı. Kurşun sol memesine gömülmüştü Yaranın üzerine bastırıldığı iki elinin arasından kan sızıyordu- Çıt çıkmamıştı. Mezbahada bir hayvan gibi ölüyordu, Madam Crandao birkaç adım geri çekildi: «Bir tane az,» dedi.

Tabancayı kaldırarak dikkatte nişan aldı. İkinci kurşun da Ruth'un sol gözüne saplandı^ Bu sefer feci bir çığlık atarak iki eliyle yüzünü örttü. Devrildi, yerde halının üzerinde bütün vü- cudu titremeğe başladı. Bir daire teşkil edecek şekilde **vücudu**

kıvrıldı, sonra da yere yığıldı kaldı. Artık sadece ayakları ile elleri hafifçe titriyordu-

Kadının göğsündeki yaradan çok kan akıyordu. Madam Crandao elinde tabancası ile Ruth'un vücuduna yaklaştı, ayağı ile onu kaldırarak çevirdi- Ruth karınüstü döndü- Bunun üze- rine- Madam Crandao soğukkanlılıkla hareketsiz vücuda dört el daha ateş etti.,

Nihayet Crandao neşeyle: «Geberdi,» dedi. «Beynine isabet ettirdin. Aferin sana! Hârika bir fikir bu!»

Lisa hafifçe gülümsedi.,

— «Artık mesleğin için hiçbir endişen olmasın, canım,» de- di. Bu iş kolayca hallolur, polise diyeceğiz ki ben eve döndüm,' bir de baktım, ki sabahın ikisinde bu kız senin yanında soyunu- yor. Kendimi kaybederek ateş ettim, derim'. Mamel'e telefon ederim- yarın akşam beni bir yere götürür...»

Crandao'nun etekleri zil çalıyordu-

— «Bana bu kadar büyük bir iyilik yapacağın aklıma bile gelmezdi. Gel! seni öpeyim!» dedi.

Maiko'nun tabancasını çekmecesinin içine yerleştirdi ve yazıhanesinin etrafını dolandı- Lisa ise Maiko'nun iskemlesinin arka tarafında ayakta duruyordu.

Aynı anda Malko bir kedi gibi fırladı. Zaten avukat yerin- den kalkar kalkmaz fırlamak üzere hazır bekliyordu- Yazıha- neye tutunarak elini çekmecenin içine soktu. Silâhını alacak- tı. Bu son fırsattı-

Avukat: «Ateş et Lisa, ne duruyorsun!» diye haykırdı-

Malko dişlerini sıktı. Yanıldıysa mahvolmuştu-

Arkada kuru bir tıkırtı duyuldu, hepsi o kadar. Lisa Cran- dao'nun tabancası boştu- »

Kendi tabancasını derhalı kapan Malko doğrulunca karı ko- ca ile burun buruna geldi- Kendini kenara atacak zamanı zor bu- klulu, zira Avukatın fırlattığı ağır bir bakır vazo yanından uçarak geçti

Malko silahını kaldırdı.: «-Kıpırdamayın,» dedi-

Lisa Crandao ile kocası, yerlerinde kaldılar- Kinleri yüz- lerinden okunuyordu) Kadın silâhını doldurmağa çalışıyordu- Malko bağırınca silâhını yere attı-

Bir dakika sadece - İstakoz Sambasının müziği duyuldu- Sonra Malko ağır ağır kapıya doğru gerilemeğe koyuldu,. Ak- lına bir fikir gelmişti. Şimdilik Crandao'ya dokünmiyacaktı-

Yavaşça: «Tekrar görüşeceğiz, Senyor Crandao-» dedi, «Ve o zaman hesabınızı göreceğim-»

Avukat bir küfür savurdu, fakat yerinden kıpırdamadı. Malko süratle apartırnanı holünü geçti, bu arada bir konsolun. üzerinde duran evin anahtarını alarak cebine soktu,. Son süratle apartımanın merdivenlerini indi, hâlâ uyuyan gece bekçisinin önünden geçerek dışarda duran taksiye bindi.

Rio sokakları bomboştu. Hâlâ biraz yağmur yağıyordu, fakat fırtına geçmişti. Malko kuzeye doğru yöneldi. Copacabana tünelini geçerek Ipanema'ya geldi- Yolda bir tek araba ile karşılaşmamıştı. Yol boyunca düşünmüştü. Plânı yürümezse derhal geri dönerek Crandao'yu temizlemesi gerekecekti-

Nihayet Leblon mahallesine geldi. Kurt von Falkenhausen'in evini hemen buldu. Tabîî, evde tek bir ışık yoktu- Malko derhal arabasını durdurdu- tereddütsüz zile bastı. Saatine baktı- Sabahın biri olmuştu-

Villâdan çıt çıkmıyordu- Malko zile uzun uzun bastı,. Beş dakika sonra içerde bir kıpırdanma oklu, dışarıda bir ışık yandı- Sonra da Kurt'un ufak tefek Brezilyalı hizmetkârı kapıyı açarak dışarı çıktı Öfkeli bir hali vardı-

Malko, Brezilya diliyle: «Efendin evde mi?» diye.sordu-

Adam: «Evet,» dedi- «Ama uyuyor»

— «Onu uyandır. Kendisiyle derhal görüşmem lâzım,. Çok mühimdir.»

Şaşıran Brezilyalı kapıyı iyice açarak Malko'yu salona aldı. Malko orasını zaten biliyordu.

Birkaç dakika sonra Kurt göründü. Sırtında yeşil brokar bir ropdöşambr vardı- Saçını da gayet muntazam bir şekilde taramıştı, Malko'yu âdeta öğleden sonra saat iki imişçesine harerete karşıladı-

Elini sıkarak: «Sizi burada görmek ne büyük bir saadet,»eledi. «Kendinizi yalnız hissettiniz galiba Canmız biraz da votka istedi anlaşılan, değil mi?»

Malko gülümsedi. Sonra ciddiyetle konuşmağa başladı,.

— • «Kurt size muhtacım, bu yüzden geldim» dedi- «Bana bu. işte yardım edebilecek tek insan sizsiniz İtimat edilir bir insan olduğunuzu biliyorum. Size inanamayacağınız bir olay anlatacağım. Ricam, buradan ayrılır ayrılmaz bütün anlattıklarımı unututamzdır. Sizden çok büyük bir hizmette bulunmanızı isteyeceğim- Bunu yapmanız mümkün değilse bana sadece «Hayır» deyin yeter. Dostluğumuza hiçbir tesiri olmayacaktır.»

Kurt, sakın bir şekilde: «Anlatın, dmnyorum,» diye cevap verdi- «Siz de itimat edilir bir insansıma. Aynı ırktanız. Ve sizi öz kardeşim sayarak yardım edeceğim-»

Malko son derece memnun olmuştu- Böyle insanlar zor bulunurdu. Kurt'un elinde bir bardak votka ile bir koltuğa rahatça yerleşmesini bekledi, sonra olanları anlatmağa koyuldu.

Bir saat hiç durmadan konuştu- Kurt'un her şeyi bilmesini istiyordu. Bu yaptığı C.I.A.'in prensiplerine tamamen aykırıydı. Böyle sırları açığa vurduğu için derhal öldürülebilirdi- Ancak Kurt'la arasındaki ırk bağlarının çok kuvvetli olduğuna ve meslek sırlarını ona açıklayabileceğine inanıyordu.

Kurt fazla şey sormadı. Malko- son olarak Ruth'un da nasıl öldürüldüğünü anlatarak sözünü bitirince bir an bir sessizlik oldu,. Sonra Kurt sordu-

— «Benden istediğiniz nedir, Malko?»

İşte mesele buydu- Malko cebinde taşıdığı altın Meryem Ana heykelciliğini okşadı ve içinden bir dua okudu. Sonra sakin bir sesle izah etti.

— «Bana Cünha'nın kasasının bankanızda olduğunu, anahtarın da sizde bulunduğunu söylemişsiniz. O kasada bir evrak var. Avukat Crandao'yu Cunha'nın vasiyetnamesinin vâsisi tâyin ediyor. Onun yerine başka bir yazı koysak ve o yazıda vasiyetnamenin vâsisinin siz olduğunuz yazılı olsa, bütün işler yoluna girer-»

Kurt yerinden sıçradı.

— «Fakat evrak sahte olacak,» dedi-,

— «Evet. Fakat ölünceye kadar Alvaro Cunha okuma yazma bilmezdi. İmzasını teşkil eden çaprazı kolaylıkla taklit edebiliriz sanıyorum.»

Kurt: «Bunun için bana ne teklif ediyorsunuz?» diye sordu- Malko yüzüne uzun uzun baktı.

— «Hiçbir şey,» dedi. «Ben bir gizli ajanım. Bu işi yapmam için bana para veriyorlar. Bugünkü durumda mensup olduğumuz cemiyetin düzeninin devamı ve istikbalinin garantisi için bu manganezin bizim" kontrolümüzde olması gerektiğine inanıyorum- Benim gibi düşünüyorsanız, bana yardım edersiniz;. Aksi halde size bütün anlattıklarımı derhal unutursunuz- Yoksa beni ölüme mahkûm etmiş olursunuz »

Kurt'un yüzünde bir gülümseme belirdi- Yerinden kalktı:

— «Bana bir tek kuruş teklif etseydiniz derhal reddederdim'» dedi. «Satılık değilim,. Buna mukabil madem ki, bu işte hiçbir menfaatim yok, şu halde size yardım edeceğim.»

Malko da ayağa kalktı: «Öyle ise derhal gidelim,. Hemen şimdi,» dedi. «Yarın sabah Crandao işleri karıştırabilir»

Kurt bu teklife hiç şaşmadı.

— »Beş dakikada hazır olurum. Bir bardak daha votka içerek beni bekleyin.»

Arkadaşı giyinirken, Malko son durumu gözden geçiriyordu. Bu iş istediği gibi okursa meslek hayatının en büyük oyununu çevirmiş olacaktı-

On dakika sonra iki erkek son süratle Rio'rran merkezine doğru gidiyorlardı-

Kurt:

— «Şansınız van. Rio'da bir banka müdürünün sabaha karşı bankaya gelmesine kimse hayret etmez,» diye güldü-

Nitekim, bankanın gece bekçisi cam kulübesinin içinde Kurt'u saygı ile selâmladı ve onun o saatte gelişine şaşmış görünmedi-

Kurt'un bürosuna gittiler. Oradan özel bir asansörle kasa-
ların bulunduğu bodruma indiler. Asansörden ilk olarak Malko çıktı. İçinde bir sıkıntı vardı Kasa dairesi buzlu lâmbalarla aydınlanmıştı- İçi serindi ve bir hapishaneye benziyordu Asansörün karşısında duvarın içinde uzun bir sıra kasa vardı ve hepsi kilitliydi. Kurt yürüyerek altıncı kasaya yaklaştı.

— «İşte bu,» dedi-

Derhal cebinden anahtar destesini çıkardı, aralarından ikisini ayırdı Bir tanesini kilide sokarak önce sola' sonra sağa doğru çevirdi. İkinci anahtar ufaktı- Onu kilide sokarak yavaşça çevirdi. Sonra kasanın kapısını çekti- Kasa açıldı-

Malko fırın ağzına benzeyen kasanın içine eğildi, içerde çelikten üç raf vardı- Birinin üzeri yanyana istif edilmiş dolarlar, İngiliz liraları ve İsviçre Frank'ları vardı. İlk bakışta 500 bin dolara yakın para olduğu belli oluyordu. Anlaşılan Alvaro Cunha'nın kruzeiros'a güveni yoktu-

İkinci rafta hemen hemen hiçbir şey yoktu. Birkaç parça mücevher, birkaç parça altın ve fildişi kabızalı iri bir siyah tabanca üe bir kutu kurşundan başka...

Malko üçüncü rafla meşgul oldu. Üzerinde bir sürü evrak ve dosya vardı- O kâğıtları derhal çıkararak tetkike koyuldu-
lar. Biraz aradıktan sonra Malko istediğini buldu İnce bir yeşil dosyanın üzerine kırmızı mürekkeple: «Ölümümden sonra açılmak üzere» diye yazılmıştı-

Kurt diğer evrakları yerine koyarken Malko dosyayı tetkik etti. Daktilo ile yazılmış bir sürü sahife vardı içinde. Bunlarda Alvaro Cunha'nın malı mülkü sayılıyordu- Bir başka listede Cunha'nın emlâki kayıtlı idi. Ve Cünha üe kızının birbirlerine

yazdıkları sayısız mektup göze çarpıyordu). Geriye bir tek zarf kalıyordu- Zarfın ağzı da yapışık değildi. Malko onun içinden dörde katlanmış bir kâğıt çıkardı. Kalbi heyecandan, hızla atarak onu açtı. Aradığı kâğıdı bulmuştu- Daktiloya yazılı kâğıdı birlikte okudular:

«Burada mizası bulunan, 7 Aralık 1901'de Belem'de (Parana) eyaletinde doğan ve Rio'da Avenida Juhano Moreira, 18 nımrada oturan ben, Alvaro Cünha but yazı ile bütün malınım, mülkümün idaresini Avukatım doktor Syhûo Crandao'ya bıraktığım gibi onu da umumu vekilim, tâyin ediyorum-»

«Ölümümden sonra kızım Linda'ya bıraktığım ntallarını o idare edecektir.

«Kızımın ve onun da bütün vârislerinin ölümü halinde Doktor Crandao bütün malının ve mülkümün Guernavara eyaletine intikal ettirilmesi için çalışacaktır.» ^

Malko bir sevinç çığlığı atmamak için kendini zor tuttu. Zira yazının altında Rio de Janeiro- 1 Mart 1965 yazısı vardı- Bir de mavi mürekkeple yapılmış iri bir çapraz görünüyordu- ÜstcÜk yazı Minas Geraes bankasının antetli kâğıdının üzerine yazılmıştı..

Kurt: «İhtiyar Cünha mühim yazılanın ekseriya gelip bizde yazdırırdı,» diye anlattı. «Mühim bir müşteri olduğu içim ona bir sekreter verirdik. Okuması yazması olmadığı da doğrudur. Bütün çeklerini aynı şekilde imza eder. Bunu herkes bilir- Nitekim bu yüzden çek defterini daima kasasında saklardı-»

Malko, sakın bir şekilde: «Yukarıda bir antetli kâğıtla bir yazı makinesi var mı?» diye sordu-

— «Elbette. Gelin-»

Bütün evrakı kasaya koydular, sadece zarfı yanlarına aldılar- Asansöre binerek bu sefer üçüncü kata çıktılar. Burada Kurt'un özel bürosu vardı. Kurt sekreterinin masasındaki lâmbayı yakarak Malko'yu: oturttu.

— «İlk gözde kâğıt bulacaksınız,» diye izah etti-

Malko daktilo makinesinin basma geçti. Kurt da yazıhanesinin çekmecesinden bir şişe Rus votkası ile iki bardak çıkardı. Malko uzun zamandır daktiloyle yazı yazmamıştı. Fakat bütün dikkatini işe verdi ve Kurt'un Brezilya diline çevirdiği yazıyı iki kere tekrar ettikten sonra temiz olarak yazabildi,

Yazı bitince büyük bir memnuniyetle okudu:

«Ben burada imzası bulunan, 7 Aralık 1901'de Belem'de (Parana eyaletinde) doğan ve Rio de Janeiro numara 18, Avenida Juiiano Morara'da oturan ben Alvaro Cıatıha işbu yazı

ile Mincas Bankası Müdürü Senyor Kurt von Falkeuhausen'i umumî vekilim tâyin ediyorum ve bütün mallarımın idaresini ona bırakıyorum.»

«Ölümüm halinde tek kızım Linda'ya bıraktığımı bütün mahmul ve mülkümün idaresini ona bırakıyorum.»

«Kızınım ve bütün vârislerinin de ölümü halinde, Kurt von Faikenhousea'i mirası en iyi şekilde idare etmeğe ve gelirimini bir resim müzesinin kurulması yolunda harcamağa tâyin ediyorum.»

Son olarak tarih koyarak salıfeyi makineden çıkardı. Kurt ona bir dolma kalem uzattı.

— «Daima bununla imza atardı,» dedi.

Malko yazıhanenin önüne oturdu ve bir çapraz işareti çizdi- Kurt iki kâğıdı yanyana koydu. İki çapraz arasında hiç fark yoktu. Malko biraz endişeyle:

— «İtiraz eden olur mu acaba?» diye sordu-

Bankacı biraz endişeli bir şekilde Maüko'ya baktı.

— «İtiraz edebilecek tek şahıs Doktor Crandao'dur- Fakat burada herkes Alvaro Cunha'nın imza yerine bir çapraz işareti çizdiğini bilir. Ben şahitlik yapabilirim...»

Maiko gözlerini kısıtı, Sırtından bir ürperme geçti- Uzun zamandır ilk defa içinde bir ins.au öldürmek arzusu vardı-

— • «Doktor Crandao artık bize zorluk çıkaramayacak,» dedi
Bunu duyan Kurt titredi

Sonra ilk vasiyetnameyi alarak ikiye yırttı. O parçaları da ufa'adı- Sonra da onları tablasının içine doldurarak üzerlerine biraz benzin döktü, çakmağı ile tutuşturdu. Küçük bir alev parladı ve kısa bir süre yanmağa devam etti. İki adam da bunu seyrettiler.

Geriye sadece küller kalınca, Malko cebinden mendilini çıkardı. Onu yayarak külleri içine döktü- Sonra mendili muhtazam bir şekilde bükerek yine cebine yerleştirdi. Elini uzatarak:

— «Teşekkür ederim,» dedi,, «Bu yaptığınızın gerek benim gerekse inandığınız şeyler için muazzam değeri var. Bu sırrı çok az insan bilecektir. Ve bu insanlar sizi çok takdir edecekler,»

— »-Sizin beni takdir etmeniz yeter de artar.»

Işıkları söndürerek kasa dairesine indiler. Derhal zarfı eskisinin yerine koyarak kasayı kilitlediler.

Bankadan çıkarlarken gece bekçisi uyuyordu. Tek bir ke-

ünite konuşmadan arabaya binerek Leblon'a doğru yola koyuldular.

Araba evin önünde durunca Malko dedi ki:

— «Kurt, içeri girecek vaktim yok- Bu gece daha yapılacak çok işim var. Sizi tekrar görüp göremeyeceğimi bilmiyorum. Tedbirli olmak için ikimizi bir arada görmemelerini tercih ederim. Yazık oldu. Sık sık görüşmek isterdim. Belki daha sonra...»

«Manganez'e gelince, elçiliğin ikinci kâtibi Larry Gallo sizinle temasa geçecek. Size söylediklerini yaparsınız. Elveda!»

Chevrolet araba lâstikleri gıcırdayarak bir yarım tur yaptı, Rio'ya doğru yola koyuldu- Malko yorgunluktan ölmek üzereydi. Sol göz kapağı yorgunluktan oynayıp duruyordu- Elleri üe direksiyona sıkı sıkı sarılmıştı. Gün doğmadan önce Doktor "Crandao'yu öldürmek istiyordu.

- xra -

Şarjörün içinde altı, namluda da bir kurşun vardı- Nike-lâjlı pırıl pırıl parlayan kurşunlardı bunlar ve insanın içinden onlarla oynamak geliyordu. Ancak her birinin gücü diğer kurşunlarınkinin iki misliydi ve yüz metreden bir insanı de%> geçerlerdi-

Malko silâhı elinde yavaşça kaydırarak kemerinin içine yerleştirdi. Merdivende çıt yoktu. Kapının önünde de yere yatarak içerde ses olup olmadığını on dakika kontrol etmişti. Crandao'lann apartımanmda hiç ses yoktu. Arabasını beş yüz metre ötede bırakmıştı. Kimse de içeri girdiğini görmemişti- Şimdi plânın en delice kısmını tatbik sahasına koymalıydı. Apariamana girecekti- Tek avantajı, Crandao'nun geri döneceğini tahmin etmemesi olacaktı.

Evden çıkarken almış olduğu anahtarı kilide sokarak yavaşça çevirdi. \

Tek başına gelerek avukatla karşı karşıya kalmak çok tehlikeliydi. Ancak Malko bu hesabı tek başına görmek arzusundaydı. Çünkü Crandao pek çok insanın kanına girmişti.

Kapı yavaşça açıldı- Sabahın beşiydi ve gün ağarıyordu- Pencereilerin kepenklerinin arasından hafif bir ışık sızıyordu. Malko o ışıktaki etrafını görebiliyordu, Elinde tabancasıyla salonu geçti, kütüphanenin kapısının önünde durdu-

Ruth'un cesedi kaldırılmıştı. Oda da bomboştu. Malko do-

nerek diğer odalara bakmağa gitti. Holde sağdaki odada avukatın yattığını biliyordu,. Kapısı kapa%ydı odanın-

Bu, belki de hayatına mal olacak bir tuzaktı- Fakat Malko kendine hâkim olamayarak sol eliyle kapının tokmağını çevirdi, kapıyı hızla açtı. Daha önce odayı iyice tetkik ettiği için elektrik düğmesini derhal buldu ve çevirdi,. Oda bomboştu- Yatak bozulmamıştı bile-

Malko derhal bütün katı gezdi. Kimsecikler yoktu,. Crandao'lar sırra kadem basmışlardı. Ruth'un da cesedini alıp götürmüşlerdi Anlaşılan Malko'nun kaçması üzerine plânlarını değiştirmişler ve Ruth'un cesedini bizzat ortadan kaldırmağa karar vermişlerdi.

Yapılacak iki şey vardı- Ya evin içinde yahut da sokakta beklemeliydi. Sokağı tercih etti. Ev hâlâ barut kokuyordu: Halının üzerinde de iri bir karı lekesi vardı- Malko burada boğulduğunu hissetti, Kapıyı kapayarak merdivenleri indi- hâlâ uyuyan gece bekçisinin önünden geçti. Güneş dağların arkasından doğuyordu- Bir sigara yakarak binanın holünde beklemeğe karar verdi, Güneşi aksettiren büyük cam kapı dışardan görünmesine mâni oluyordu. Crandao mutlak surette geri gelecekti. Karısı yanında olabilir veya olmayabilirdi. Fakat kendi gelecekti. Malko tabancasını kemerine yerleştirerek orada duran küçük bir taburenin kenarına ilişti.

Volkswagen'lerin o nevi şahıslarına mahsus ekzos sesini duyunca Malko yerinden sıçradı,. Bir ara dalmıştı- Derhal ayağa kalktı- Tam o sırada küçük yeşil Volkswagen binanın karşısına park ediyordu- İçinde iki kişi vardı.

Malko dışarı çıkınca güneşin sıcaklığını hissetti. Ağzının içi kâğıt gibiydi- Uyku gözlerinden akıyordu- Yorgunluktan ayakta duramayacak haldeydi. Ve güneşi görür görmez bir an için gözlerini yummak zorunda kaldı- Halsizliğine rağmen içindeki o vahşi inat kendini toparlamasına sebep ol'du. Crandao ile mevcut hesabı artık görmesi gerekti. Bu son şanstı. Adam öldürmekten nefret ederdi. Hele soğukkanlılıkla adam öldürmek ona iğrenç gelirdi. Fakat Crandao denen adamdan bir yılandan iğrenir gibi tiksiniyordu. Bu adam insan değildi, hissi yoktu. Ma'lko'nun tek arzusu Madam Crandao'nun bu işe karışmaması idi-

Uzun namlulu yassı tabancasının emniyetini açtı. Tabanca güneşi aksettiriyordu- Yavaşça binanın dış merdivenlerinden aşağıya indi. Şimdi soğukkanlıydı ve içi rahattı. Acele etmiyordu. Bulunduğu yerden ateş ederek Brezilyalıyı sırtından

vurmak çok basit bir iş olurdu. Silâhı bu kadar uzaktan ateş edecek ve isabet ettirecek kadar kuvvetliydi. Ancak Crandao ile yüz yüze gelmeyi tercih ediyordu- Birden aklına Kurt geldi- Onun da bu hareketini doğru karşılayacağını, düşündü-

Bu düşüncelerle yavaşça arabaya doğru ilerlemeğe başladı; Crandao arabasının kapısını kapatırken onu gördü. Bir an, taş gibi hareketsiz, ka'lü- Arabanın öbür tarafında bulunan Lisa Crandao da hafif bir çığlık attı. Zira Malko'nun elindeki süâbm güneşte parladığını görmüştü-

Malko elinde tabancası de karı kocaya doğru yavaş yavaş ilerliyordu. Doktor Crandao süratle eüni kemerine götürdü, sonra da çok yavaş olarak o da Malko'ya doğru yürümeğe koyuldu-

Aniden güneş doğdu, o küçük meydanı pırıl pırıl aydınlattı. Her üçünün de gözleri kamagmıştı. Bir an durdular: Bu bomboş meydanda şimdi sadece İyi ile Kötü karşı karşıya kalmıştı- Tıpkı kovboy filmlerindeki gibi...

Malko durdu.

O bir anlık duraklama sırasında her iki tarafın da sinirleri had. derecede gerilmişti. Malko, yüksek sesle:

— «Senyor Crandao, geri gelerek sizi öldürmeğe söz vermiştim» dedi.

Siyah tabancanın ağzında sarı ile turuncu arası bir pırıltı belirdi" ve çok hafif bir ses çıktı- Aynı anda Crandao kemerinden pırıl pırıl parlayan nikelâjlı bir tabanca çıkarıyordu- Malko ikinci defa ateş ederken Crandao tetiğe bastı-

Kulakları sağır eden bir gürültü duyuldu, fakat Crandao iki büklüm oldu. İkinci kurşun asfalta isabet etti, kendi de döne döne yere yuvarlandı- Kih kıpırdamayan Malko silâhım kalçasına dayayarak Crandao'nun üzerine boşalttı.

Kocasının düştüğünü gören Lisa Crandao, müthiş bir çığlık attı- Bu arada da çantasını karıştırarak otomatik küçük tabancasını arıyordu- Ruth'u öldürmüş olduğu tabancayı çıkarmağa uğraşıyordu- Crandao yerde yatan hareketsiz bir et yığını haline gelmişti. Arasına hafifçe sarsılıyordu. Göğsünden kan akıyordu- Malko ona bir daha ateş etti:

Tabancasında bir tek kurşun kalmıştı. Fakat Lisa Crandao'yu vurmak istemiyordu- Ne olursa olsun onu öldürmek istemiyordu. Sadece onu korkutacaktı. Ama kadın ateş ettiği takdirde, kaderine razı olacak ve Rio de Janeiro'da bu küçük meydancıkta hayatı son bulacaktı-

Siyah tabancanın namlusu havada bir daire çizdi- Fakat o anda hiç beklenmedik bir şey oldu Lisa Crandao ölüm saçan o siyah delikle burun buruna gelince bir çığlık attı, silâhını fırlatarak Malko'ya sırtını döndü, deli gibi koşmağa koyuldu-

Malko da içi rahatlayarak silâhını indirdi Crandao'nun cesedine doğru giderken bir homurtu duyuldu-

Yan sokaktan muazzam bir kamyon çıktı. Ve küçük meydançığa doğru son süratle gelmeğe başladı - Malko- Lisa Crandao'nun ikinci çığlığını duyamadı, fakat bağırdığını tahmin etti- Zira dev kamyon kadını ikiye biçmişti Bir an havada uç-, muş, sonra kamyonun sol tekerleğmin altına düşmüştü: Kemikleri bir böcek gibi ezilirken attığı çığlık ise Malko'nun kanını dondurdu Şaşkına dönen kamyonun şoförü duracağı yerde bu sefer yerde yatan avukatın cesedinin üzerine doğru kamyonu sürdü. Tekerleklerden biri avukatın başının üzerinden geçti, baş bir karpuz gibi patladı Dehşet içinde olduğu yerde donup kalan Malko kamyonun önünden geçtiğini, sonra sola dönerek son süratle Praia de Botafogo'ya doğru tızaklaştığıut gördü- Gözleri dışarı uğramış olan şoför, fren yapmayı aklına bile getirmemişti

Malko, Bayan Crandao'nun vücudunun yanına gidecek cesareti kendinde bulamadı- Tekerlek onu âdeta iki parçaya ayırmıştı Mor ayakkabılardan biri iki yüz metre öteye fırlamıştı:

Tabancasını kemerinin içine soktu- Etraf yine sessizliğe gömülmüştü Sadece yerde yatan ve kanlar içinde olan iki ceset olan bitenin bir kâbus olmadığını hatırlatıyordu-

Malko, robot gibi denize doğru yürümeğe koyuldu Sağından bir uçak havalandı; gök gürültüsüne benzer bir ses çıkarak bulutların arasjnda kayboldu- Rio halkı uyanmağa başlamıştı Gece yağan yağmur yüzünden evlerine dönemeyen bazı zencifer gruplar halinde favella'lanna doğru gidiyorlardı- Geceyi herhalde kapı ağızlarında geçirmiş olacaktı Sabahın b» erken saatinde sokakta yürüyen iyi giyimli, fakat bitap yabancıya hayretle bakıyorlardı-

Malko yorgunluktan ve sinirden ölmek üzereydi Kendini bomboş hissediyordu- Tıpkı şafak sökerken gazinodan ayrılan kumarbazlar gibiydi. Hastabakıcı kızın kendisine hediye ettiği altın Meryem Ana heykelciğini eliyle okşadı- Kusmak ve artık hiçbir şey düşünmemek istiyordu. Aniden kulağına yabancı gelmeyen bir müzik sesi üe sığırdı-

FavellaHanna gitmekte olan zenciler neşe üe hep bir ağızdan İstakoz Sambasını söylüyorlardı.

İstakoz bir balık mıdır?

Yüzer mi, yoksa dipte mi yürür?

Bilsem veya bilmesem ne ehemmiyeti var,

Nasıl olsa hiç yemeyeceğim. Bir kırıntısını bile-

Genç adara müziğin tesiriyle daha hızlı yürümeğe koyuldu- Hayatının sonuna kadar bu sambayı unutamayacakta. Buna emindi-